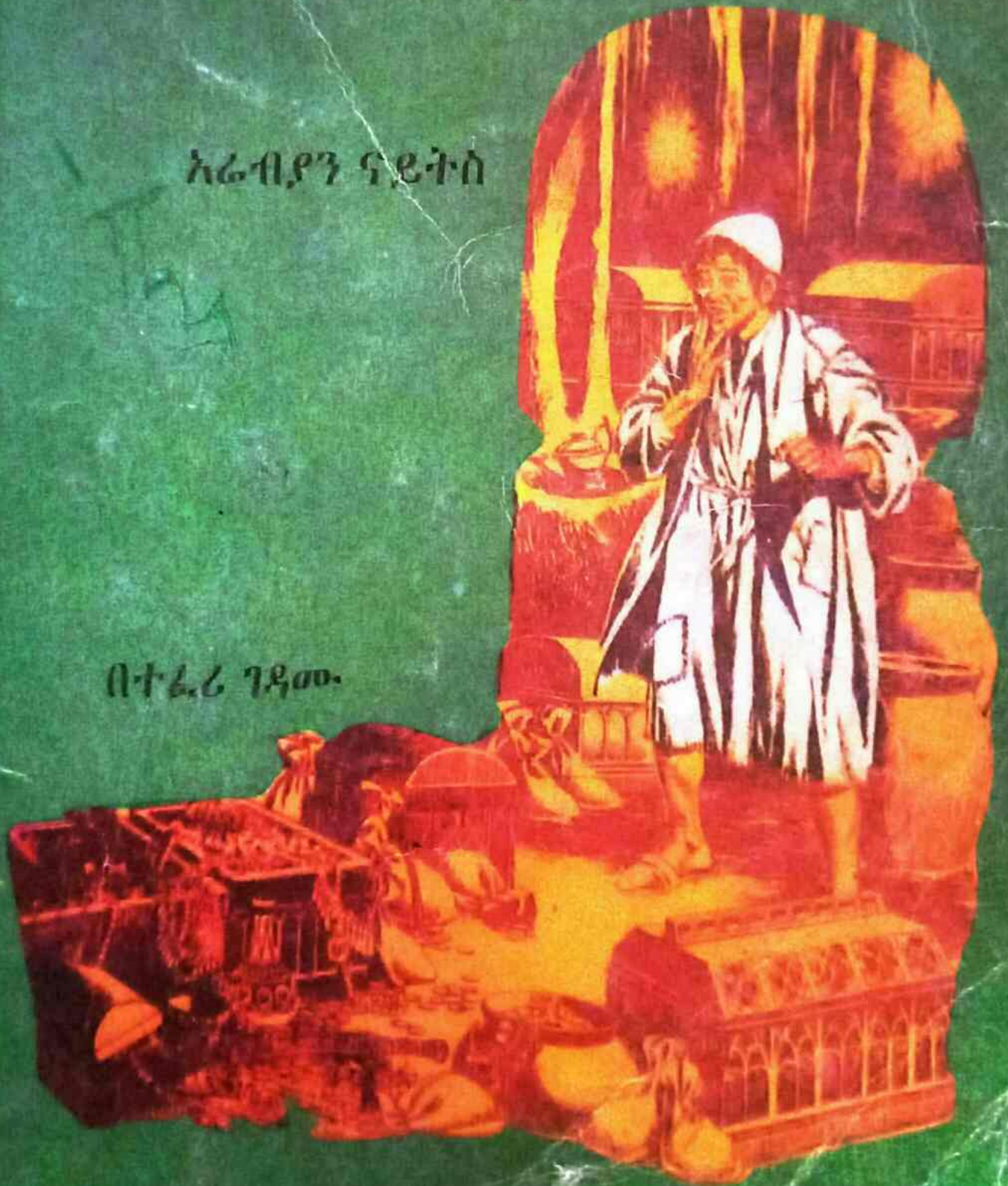

አንድ ሺ አንድ ሌሊት

ቅጽ 1

አሬብያን ናይትስ

በተፈሪ ገዳመ.

እንደ ሺ እንደ ሴሲት (እራብዎን ናይትስ)

ቀጽ 1

ምርጥ እስደናዊ ታሪኮች

በተፈሪ ገዳመ

ማጠቃለያ

መቅደም	1
አሊባባና አርባዎቹ ሌቦች	6
አስገራማው ቦርሳ	30
የመርከበኛው ሲንድባድ ታሪክ	34
የመጀመሪያው ጉዞ	37
ሁለተኛው ጉዞ	42
ሦስተኛው ጉዞ	50
አራተኛው ጉዞ	56
አምስተኛው ጉዞ	63
ስድስተኛው ጉዞ	69
ሰባተኛው ጉዞ	77
ሁልጣንና ሐኪመ	84
ሶስቱ አህትማማቾች	89
የጸጉር አስተካካዩ ወንድሞች	109
* አስደናቂው ምንጣፍ	114
አህያውና በሬው	145
በራራው ፈረስ	152
እንክሶቹና አናጺው	170
አርባዎቹ ገመሎች	180
ተንባላኛዋ ሴት	186
የማይረባው ብረት	189

መቅደም

«አፊሊያን ናይትስ» ወይም «አንድ ሺ አንድ ሌሊት» የተባለው ድርሰት በዓለም ላይ ተወዳጅ ከሆነት ዝነኛና ልብወለድ ድርሰቶች መካከል አንዱ ሲሆን፤ ከአንድ ሺ ዓመታት በላይ አያሌ ትውልዶችን ሲያስደስት የኖረና ወደፊትም ሲያስደስት የሚኖር ጽሑፍ ነው።

የዓለም ስነጽሑፍን በማበልጸግም ረገድ ከፍተኛ ማና ተጫውቷል። ይህም ለመሆኑ ታዋቂ የልብወለድ ጸሐፊዎች መጽሐፉን አንብበው ያገኙትን አንቂ ሃሳቦችና ያሳለፉዋቸውን አስደሳች ጊዜዎች በማውሳት በየዘመናቱ የጻፉዋቸው አስተያየቶች በቂ ማስረጃዎች ናቸው። ለምሳሌ ሮበርት ሉዊዝ ስቲቪንሰን የተባለው ዝነኛው ልብወለድ ጸሐፊ ይህን ጽሑፍ «የማይሰለቸው፤ ተወዳጅ የአስደናቂ ታሪኮች መጽሐፍ» ብሎታል። አንድ የታወቀ ባለቅኔም «አስደሳቹና ተወዳዳሪ የሌለው የተረት መጽሐፍ» ብሎ ጠርቶታል።

ነገር ግን ይህ ዝነኛና ተወዳጅ መጽሐፍ መቼ እንደተጻፈና በማን እንደተጻፈ በውል አይታወቅም። ምንም እንኳን በተለምዶ «አፊሊያን ናይትስ» እየተባለ ቢጠራም በውስጡ የሚገኙት ብዛታቸው 1001 የሆኑ አስደናቂ ታሪኮች ከሕንድ፣ ከቻይና፣ ከፋርስ፣ ከግብጽ፣ ከጃፓን፣ ከአረብና ከሌሎች አገሮች የተገኙ መሆናቸው ተረጋግጧል። በዚህም ምክንያት ይህ መጽሐፍ የአንድ ሀገር ወይም ባህል ውጤት ሳይሆን ዓለም አቀፍነት ያለው የሰው ልጅ ቅርስ ነው ቢባል ማጋነን አይሆንም።

መጽሐፉ ከልዩ ልዩ ሀገሮች ባህልና የፈጠራ ችሎታ እየመነጨ በዘመናት እርምጃ እየዳበረና እየተስፋፋ የመጣ በጣም ትልቅ መጽሐፍ በመሆኑ በውስጡ የሚገኙትን 1001 አስደናቂ ታሪኮች በሙሉ ለማስፈር አሥራ ስድስት ትላልቅ ቅጾች እንደሚጠይቅ ተረጋግጧል። ይህ በመሆኑም በአሁኑ የጥድፍ ዘመናችን እነዚህን አሥራ ስድስት ቅጾችን በተከታታይ የሚያነቡ የስነጽሑፍ ታሪክ ሊቃውንት እንጂ ተራ አንብቢያን አይደሉም። ምንም እንኳን መጽሐፉ በልዩ ልዩ የዓለም ቋንቋዎች የተተረጎመ ቢሆንም አብዛኛውን ጊዜ የሚቀርበው አጥርና ተጨምቆ እንጂ ሙሉ መልኩን ይዞ አይደለም።

«አንድ ሺ አንድ ሌሊት» የሚባለውን ልብወለድ ድርሰት ለብዙ ምስተ ዓመታት ዝነኛና ተወዳጅ ሊያደርገው የቻለው ምንድነው?

በውስጡ የሚገኙት ታሪኮች አስደናቂና አስደሳች መሆናቸው የመጀመሪያው ምክንያት ቢሆንም፤ በዚህ የተነሳ ብቻ አይደለም።

በዚህ መጽሐፍ ውስጥ ማናቸውም የበሰለ አንባቢ ሊገነዘብ አንደሚችለው በተረትና ምሳሌ ሰምነት ስለ ሰው ልጅ ተፈጥሮ አስተሳሰብና ድክመቶች ቁልጭ አድርገው የሚያሳዩ በርካታ ሀቆች ይገኛሉ። የመጥፎ ግብር መራራ ውጤት፤ የበጎ ተግባር ጣፋጭ ፍሬ፤ የትእግስት ጥቅም፤ የስግብግብነትና ራሱን ብቻ ወዳድነት አጥፊነት፤ የትምክህት ውድቀት፤ የብልጠት ሞኝነት፤ የእውነት አሸናፊነት፤ የሐሰት ውድመት ወዘተ በጉልህ ተነድፈዋል። በዚህ በግብረገባዊ ይዘቱ «አንድ ሺ አንድ ሌሊት» ከዝነኛው የኤሶፕ ምሳሌዎች መጽሐፍ ጋር ተመሳሳይነትና ተቀራራቢነት አለው።

መጽሐፉ የሚደነቀው ከሳይ በተወሰኑት ምክንያቶች ብቻ አይደለም። ሳይንሳዊ ልብወለድ መጽሐፍትን የሚያነብ ዘመናዊ አንባቢ በመፅሐፉ ውስጥ በሃያኛው ክፍለ ዘመን የተሠሩ እንደ አውሮፕላን፤ የጠፈር መንኮራኩር፤ ራዳር፤ ቴሌቪዥን፤ ኮምፒውተርና የመሳሰሉት ድንቅ ነገሮች ለየት ባለ መንገድ ቢሆንም በተረት መልክ ተወስተው ማግኘት ይችላል።

ለምሳሌ «አሊባባና አርባዎቹ ሌቦች» ታሪክ ውስጥ «ሲሳም ተከፈት!» በሚል የሰው ድምጽ የሚከፈት አንድ የዋሻ በር አለ። የዚህ ዓይነቱ በር በዘመናዊ ኮምፒውተርና ሮቦት ቴክኖሎጂ ሊሠራ የሚችል በር ነው። በዘመናችን ሰው አጠግባቸው ሊደርስ ሲል አውቶማቲክ በሆነ መንገድ ራሳቸው የሚከፈቱና እንደ አሊባባ በር ሰው ካለፈባቸው በኋላ የሚዘጉ በሮች ተሠርተዋል። የባለቤታቸው መዳፍ ላያቸው ላይ ሲያርፍ ብርግድ ብለው የሚከፈቱ ካዘናዎች እንደተሠሩም ይነገራል።

«አስደናቂው ምንጣፍ» ታሪክ ውስጥ የተጠቀሰው ቀለም ከቴሌቪዥን ካሜራ ጋር ተመሳሳይነት አለው። «ሶስቱ እህትማማቾች» ታሪክ ውስጥ ተወርውሮ ጋላቢዎችን የሚመራው ጣቢያ አውሮፕላኖችንና ሮኬቶችን ከሚመራው ዘመናዊ ራዳር ጋር ይቀራረባል። «በራሪው ፊሬስ» የአውሮፕላንና የጠፈር መንኮራኩር ጥላ ነው።

በ«አንድ ሺ አንድ ሌሊት» አስደናቂ ታሪኮች ውስጥ የተወሰኑትን አንዳንድ አስደናቂ መሣርያዎችንና ቁሳቁሶችን ከዘመናዊ ቴክኖሎጂ ውጤቶች ጋር ማወዳደር ማጋነን ሊመስል ይችል ይሆናል። ነገር ግን

አንዳንድ ነገሮችን አብረን ብናገናዝብ አባባሉ ያልተጋነነ መሆኑን መረዳት እንችላለን።

የመጀመሪያው የጊዜ ጉዳይ ነው። አብዛኛዎቹ የአንድ ሺ አንድ ሌሊት ታሪኮች የተጻፉት ከአንድ ሺ ዓመታት በፊት ነው። በዚያን ጊዜ ሰዎች ስለ ተፈጥሮ ሕግጋት ሳይንሳዊ አስተሳሰብ አልነበራቸውም። የማይገባቸውን ወይም ሊረዷቸው ያልቻሏቸውን የተፈጥሮ ክስተቶች አስማታዊ ወይም ታምራዊ በሆነ አስተሳሰብ ይመለከቷቸው ነበር።

በ19ኛውና በ20ኛው ክፍለ ዘመን እውቅ ከሆኑት ተደናቂ ሳይንሳዊ ልብወለድ መጻሕፍት ደራሲዎች መካከል ፈረንሳዊው ጆልስ ቨርኑስ እንግሊዛዊው ኤች.ጂ.ዊልስ ይገኙበታል። እነዚህ ሁለት ጸሐፊዎች ባሠፈሩዋቸው ልብወለድ ድርሰቶች ውስጥ ስለ ጠፈር መንኮራኩሮች ጠላቂ መርከቦች፣ ቴሌቭዥን፣ ኮምፒውተር፣ ራዳር ወዘተ በትንቢትነት መልክ እውስተው ስለነበር ይደነቃሉ። ሆኖም ግን ደራሲዎቹ ስለ ተጠቀሱት ነገሮች በቅድሚያ የጻፉት የሰው ልጅ ስለ ተፈጥሮ ሕግጋት ጠለቅ ያለ አመለካከት ካገኘና ዘመናዊ ቴክኖሎጂ መዳህ በጀመረበት ወቅት ነበር። በዚህም ምክንያት ሳይሠሩ በፊት ያወሷቸው አስደናቂ መሣርያዎችና ቁሳቁሶች ከሞላ ጉደል ሳይንሳዊ አሠራር ነበራቸው። ነገር ግን ደራሲዎቹ ይኖሩበት በነበረው ዘመንና አስተሳሰብ መወሰናቸው የማይቀር ስለነበር በቅድሚያ ያወሷቸው ዘመናዊ የቴክኖሎጂ ውጤቶች በኋላ ከተሠሩት ነገሮች በብዙ ረገድ ልዩነት አላቸው።

ከላይ በተጠቀሰው ምክንያት በአንድ ሺ አንድ ሌሊት ልብወለድ ድርሰት ውስጥ የተወሰኑት አንዳንድ አስደናቂ ቁሳቁሶች ሳይንሳዊና የቴክኖሎጂ አሠራር ሊኖራቸው አልቻለም ነበር። በዚህ መጽሐፍ አዘጋጅ አስተያየት በ«አንድ ሺ አንድ ሌሊት» መጽሐፍ ውስጥ የተወሰኑ ሌሎች አስደናቂ ነገሮች ወደፊት በዘመናዊ ቴክኖሎጂ ሊሠሩ ሳይችሉ አይቀሩም።

በዚህ የአማርኛ ትርጉም የቀረቡት ምርጥ የ1001 ሌሊት ታሪኮች የተገኙት ዝነኛው የእንግሊዝ ሊቅ ሰር ሪቻርድ በርተን ከአረብኛ ወደ እንግሊዝኛ ቋንቋ ከተረጎመውና እርቶን ሉው ለወጣቶች ካዘጋጀው «አፊሲያን ናይትስ» ከተባሉ ሁለት መጻሕፍት ነው። ሆኖም ለዘመናዊ አገባብያን እንዲመች ለማድረግ አዘጋጁ አንዳንድ ለውጦች አድርጓል።

የ«አንድ ሺ አንድ ሌሊት» አስደናቂ ታሪኮች ሊተረጉሙ የቻሉት በሚከተለው መንገድ እንደሆነ ይነገራል።

አንድ ሠራተኛ በጣም የሚወዳትና የሚያምናት ሚስት ነበረችው። ከጊዜ በኋላ ግን ለእሱ ታማኝ ያለመሆኗን በተጨማሪም ስለተረዳ እሷን ካስገደለ በኋላ ሚስቱ ያደረሰችበትን በደል ለመበቀል በየቀኑ አዳዲስ ልጃገረዶች እያገባ በማግስቱ ይገድላቸው ጀመር። ይህ የጭካኔና የአብሪት አድራጉቱም ሶስት ዓመታት ሙሉ ስለቀጠለ ምንም ሊቃወመው ይችል ባልነበረው የሀገሩ ሕዝብ ዘንድ ታላቅ ሐዘንና ፍርሃት ፈጠረ።

ሠራተኛው አንድ የሚወደውና የሚያምነው ባለሟል ነበረው። ለሠራተኛው የተዋቡ ልጃገረዶችን በየጊዜው የሚመርጠውና የሚያቀርበውም ይኸው ባለሟል ነበር። ባለሟሉ አንዲት ሻህራዛድ የተባለች በጣም የተዋበችና በልዩ ልዩ የዓለም ቋንቋዎች የተጻፉ ብዙ አስደናቂ ታሪኮች መጻሕፍት ያነበበች ልጅ ነበረችው።

ምንም እንኳን ይህች ልጅ የባለሟሉ ልጅ በመሆኗ ሠራተኛውን አግብታ ከመገደል ብትድንም ሠራተኛው በየጊዜው ይገድላቸው ለነበሩት ወጣት ሴቶች በጣም ታዝን ስለነበር ከዚህ የጭካኔ ግድያው ሊወገድ የሚችልበትን ዘዴ ስታስብ ብዙ ቆይታ ነበር።

አንድ ቀን አባቷ ያለወትሮው በጣም ተክዞ አይታው ምን እንደሆነ ጠየቀችው። አባቷም ለሠራተኛው በየቀኑ የተዋቡ ልጃገረዶች እያቀረበ ሠራተኛው ፈጅቶ ስለጨረሳቸው በማግስቱ የሚያቀርብለት ምርጥ ልጃገረድ በማጣቱ ሠራተኛው የሚቆጣና በእሱ ላይ እርምጃ የሚወስድበት ስለመሰለው ሥጋት ያደረበት መሆኑን ገለጸላት።

በዚህን ጊዜ ሻህራዛድ እሷን ራሷን ለሠራተኛው እንዲድራት ጠየቀችው። አባቷም ሠራተኛው ከዚህ በፊት በሺ የሚቆጠሩ ልጃገረዶች እያገባ የፈጀ በመሆኑ ወደፊትም ከዚህ አድራጎቱ ስለማይቆጠብ ካገባቸው የእሱ ልጅ በመሆኗ የማይለቃት መሆኑን በማስጠንቀቅ ሃሳቧን እንድትቀይር ለማድረግ ሞከረ። ሻህራዛድ ግን እንዳይገድላት የምታደርግበት መላ ያገኘች ስለመሰላት አባቷን አግባብታ ወስዶ ለሠራተኛው ሰጣት።

ያን አለት ሌሊት ሠራተኛው እንቅልፍ አልወሰድ ብሎት አልጋው ላይ ሲወራጭ ሻህራዛድ እስኪነጋ ድረስ ካነበበቻቸው የአስደናቂ ታሪኮች መጻሕፍት አንድ ታሪክ እንድትነግረው ጠይቃው ስለተስማማ አንድ ታሪክ ትተርክለት ጀመር። ታሪኩ አስደናቂ ሥፍራ ደርሶ መጨረሻውን

ለማወቅ ሊጓጓ ሻህራዛድ ታሪኩ ረጅም ስለሆነና ነግቶ የምትገደልበት ጊዜ ስለደረሰ ታሪኩን መቀጠል ባለመቻሏ ያዘነች መሆኑን ነገረችው።

ሠራጣኑም ታሪኩ ጥምት ስለነበረና የታሪኩን ፍጻሜ ለማወቅ ጓጉቶ ስለነበር በዚያን ቀን እንደማይገድላት አረጋገጠላት።

በማግስቱ ሌሊት የጀመረችለትን ታሪክ ተርካ ስትጨርስ በሠራቱ ቀናት ውስጥ የተረከችውን ሲያደንቅ «የነገርኩዎት ታሪክ ምን ያስደንቃል? ከዚያ ይበልጥ አስደናቂ የሆነው የ... (የአዲስ ታሪክ ርእስ ጠርታ) ...ነው» ትለዋለች። ሠራጣኑም ይበልጥ የሚያስደንቀውን አዲሱን ታሪክ መስማት ፈልጎ እንድትተርክለት ጠይቋት አስደናቂው የታሪኩ ሥፍራ ላይ ስትደርስ መንጋቱን ስታስታውተው ፍጻሜውን ለማዳመጥ የጓጓው ሠራጣን በሚቀጥለው ቀን እንድትጨርስለት ይጠይቃታል። በሚቀጥለው ቀናትም፣ ሳምንታትም፣ ጠራትም፣ ዓመታትም ሻህራዛድ ረቂቁን የማጓጓት ዘዴዋን በመጠቀም ለሠራጣኑ መተረኪን ቀጠለች። በዚህ ዘዴ ሻህራዛድ የሠራጣኑ ማለት ሆኖ አንድ ሺ አንድ ቀናት ስትቆይ አንድ ሺ አንድ ታሪኮችን ነገረችው።

የመጨረሻውን ታሪክ ተርካ ስትጨርስ ሠራጣኑ ይገድለኛል ብላ ፈርታ ነበር። ነገር ግን በዚያን ጊዜ ከእሷ ሁለት የሚያጓጉ ልጆች ወልዶ ስለነበረና እሷንም ወዲት ስለነበር እስከ እድሜው ፍጻሜ ድረስ ብዙ ዓመታት አብረው ኖሩ።

ይህ መጽሐፍም «አንድ ሺ አንድ ሌሊት» ሊባል የቻለው ሻህራዛድ ለሠራጣን በአንድ ሺ አንድ ሌሊት ውስጥ አንድ ሺ አንድ ታሪኮችን ነግራው ስለነበረ ነው። ከእነዚህም መካከል በጣም የታወቁትና የተወደዱት በዚህ ትርጉም መጽሐፍ ቀርበዋል።

አሊባባና አርባዎች ሴቦች

በዱሮ ጊዜ በአንድ የፋርስ ከተማ ውስጥ አሊባባና ቃሲም የተባሉ ሁለት ወንድማማቾች ይኖሩ ነበር። ቃሲም ብልጥ ብጤ ስለነበር አንዲት ሀብትና ንብረት ከወላጆቿ የወረሰች ሴት አግብቶ በከተማው ውስጥ ይገኙ ከነበሩት ሀብታም ሰዎች መካከል አንዱ ለመሆን በቃ። አሊባባ ግን የወንድሙ ዓይነት እድል ገጥሞት ስላልነበር የእሱ ብጤ ድሃ አግብቶ አንዲት ደሳለኝ ጎጆ ውስጥ ይኖር ነበር። ይተዳደር የነበረውም በየእሱ ደን እየሄደ ዛፍ በመቁረጥና በሶስት አህዮች ማገዶ ጭኖ ከተማ እያመጣ በመሸጥ ነበር።

አንድ ቀን አሊባባ እንደወትሮው ደን ሄዶ ሶስቱ አህዮች መሸከም የሚችሉትን ያክል እንጨት ቆርጦ ወደ ቡቱ ለመመለስ በመዘጋጀት ላይ ሳለ ወደ እሱ አቅጣጫ የሚመጣ የአቧራ ደመና በሩቅ ተመለከተ። አተኩሮ ሲያይም የአቧራው ደመና ከመሬት ሊነሳ የቻለው ፈረሶች ላይ ተቀምጠው በሚጋልቡ ሰዎች ምክንያት መሆኑን ተረዳ። ምናልባት ፈረሶቹ ሞቶች ሽፍቶች ይሆናሉ ብሎ ስለተጠራጠረ ፈርቷቸው በተቻለው ፍጥነት አንድ ትልቅ ዛፍ ላይ ወጥቶ ተደበቀ።

ፈረሶቹ ወደ እሱ እየተቃረቡ ሲመጡም በታጠቁት የጦር መሣርያና በመልካቸው አስፈሪነትና ኮስታራነት ሽፍቶች መሆናቸውን አረጋገጡ።

ሽፍቶቹ ልክ አሊባባ ተደብቀበት እነበረው ዛፍ አጠገብ ሲደርሱ ከየፈረሶቻቸው ዱብ ዱብ ብለው ወርደው ልንሞቻቸውን ዛፎች ግንድ ላይ ካሳሩ በኋላ በአንድ ነገር የታጨቁ ትላልቅ ከረጢቶች ከፈረሶቻቸው ኮርቻዎች ፈትተው ትከሻዎቻቸው ላይ እንጠለጠሉ። ዛፉ ላይ ተደብቆ ለሚመለከተው አሊባባ እነዚህ ከረጢቶች በወርቅና በብር የተሞሉ መሰሉት። ሽፍቶቹንም ቆጥሮ አርባ መሆናቸውን ተረዳ።

ከዚያም በአላባባሱና በሁኔታው የወንበደዎቹ እለቃ ይመስል የነበረ አንድ ሽፍታ አሊባባ ተደብቀበት እነበረው ዛፍ አጠገብ ይገኝ ወደነበር ግምብ መሰል ጠፍጣፋ ቋጥኝ መጥቶ በጎላ ድምጽ «ሲሳም ተከፈት!» ብሎ ጮኸ። ወዲያውኑም ቋጥኝ ላይ ይገኝ የነበረ አንድ ሥውር በር ወለል ብሎ ስለተከፈተ ሽፍቶቹ በውስጡ አልፈው አንድ ሞሻ ውስጥ ገቡ። ሁሉም ከገቡ በኋላ ሥውሩ በር ራሱ ጥርቅም ብሎ ተዘጋ።

አሊባባ ይህን እይቶ ከተደበቀበት ዛፍ ወርዶ ከአካባቢው ለመጥፋት ከጅሉ ነበር። ነገር ግን ከሽፍቶቹ መካከል ምናልባት አንዱ ከዋሻው ቢወጣ ወንበዴዎቹ አግኝተው የሚገድሉት ስለመሰለው ከዛፉ አልጠረደም።

ወንበዴዎቹ ዋሻው ውስጥ ብዙ ከቆዩ በኋላ ሥውሩ በር እንደገና ተከፍቶ ሁሉም ወጥተው አለቃቸው በጎርናና ድምጽ «ሲሳም ተዘጋ!» ብሎ ሲጮህ በሩ ተዘጋ። ከዚያም ወንበዴዎቹ እየፈረሰቻቸው ላይ ተቀምጠው እየጋለቡ ሄዱ። አሊባባ ግን ምናልባት ሽፍቶቹ አንድ ነገር ረስተው ተመልሰው ይመጡ ይሆናል ብሎ ስለሰጋ ለጥቂት ጊዜ ዛፉ ላይ ቆየ።

ፈረሰኞቹ ርቀው ለዓይን ከተሠወሩ በኋላ አሊባባ ከዛፉ ወርዶ ቋጥኝ በራፍ ቀረበና ልክ የሽፍቶቹ አለቃ ሲል እንደሰማው ድምጹን ከፍ አድርጎ «ሲሳም ተከፈት!» ብሎ ሲጮህ ወዲያውኑ የዋሻው በር ወለል ብሎ ተከፈተለት።

አሊባባ ቀደም ሲል ዋሻው ጨለማና ጠባብ መስሎት ነበር። ነገር ግን በሩ ተከፍቶለት ውስጡን ሲመለከት በብርሃን የደመቀ ትልቅ አዳራሽ ሆኖ አገኘው። አዳራሹ ውስጥ ብርሃን ይገባ የነበረው ጣርያው ላይ በሚገኝ አንድ ከሞላ ጉደል የክብ ቅርጽ በነበረው መስተዋት መሰል ጉብታ ሲሆን፤ ጣሪያው ከወለሉ ከፍታ ነበረው። የተሠራውም ከአንድ ኮረብታ ቋጥኝ ተቦርቦሮ ሲሆን ጣርያውም ላይ ሆነ ወለሉና ግድግዳዎቹ ላይ ምንም አባጣ ጎባጣ ስለማይታይበት ልክ የተለሰነ ይመስል ነበር።

አሊባባ በአዳራሹ ድምቀት ስፋትና ውበት በጣም ተደነቀ። ይበልጥ ያስደነቀው ደግሞ አዳራሹ ወለል ላይ በየሥፍራው ተከማችተውም ሆነ ተዘርግፈው የነበሩት ከወርቅ፣ ከብርና ከአልማዝ የተሠሩ ጌጣጌጦችንና ስልቻዎች ውስጥ ታጭቀው የነበሩ የወርቅ ዲናሮችን ሲመለከት ነበር። በአዳራሹ ግድግዳዎች አኳያ ተደርድረው እነበሩ ጠረጴዛዎች ላይ የሐር፣ የከፋይና የወርቀዘቦ ጨርቃ ጨርቅ ጣቃዎች ይታዩ ነበር። ከዚህም በላይ ልዩ ልዩ ዓይነት ምግቦችና ፍራፍሬዎች በወርቅና በብር ላህኖች ላይ ተከምረው ነበር። በአድናቆት ፈዞ የነበረው አሊባባ በገንዘብ! በውድ አቃዎችና በእስጎምጂ የምግብ ዓይነቶች የተሞላውን አዳራሽ ሲመለከት ሌላ ዓለም ውስጥ የገባ መሰለው...

አሊባባ ዋሻው በራፍ ቆሞ ይህን ሁሉ ካየ በኋላ በድፍረት ውስጥ ገባ። በዚህን ጊዜም የዋሻው በር ተዘጋ። ሊወጣ ሲፈልግ በሩ እንዴት እንደሚከፈትለት ያውቅ ስለነበር፤ በመዘጋቴ ስጋት አላደረበትም ነበር።

ውስጥ እንደገባ የብር ዲናሮችና ውድ አቃዎችን ወደዚያ ትዩ ወርቅ ወደተሞሉት ስልቻዎች ሄዶ ሶስቱ አህዮች መሸከም የሚችሉትን ያክል ወርቅ እያፈሰ ከረጢቶች ውስጥ አጨቀ። ከዚያም ከአዳራሹ ወጥቶ ሶስቱን አህዮች ዋሻው በራፍ አጠገብ አምጥቶ ወርቅ የተሞሉትን ከረጢቶች ከሚናቸው በኋላ አህዮች ላይ ምን እንደተሜነ እንዳይታወቅ ከረጢቶቹ ላይ ፍልጥ እንጨቶችን ረበረበ። ይህን አዘጋጅቶ ከጨረሰ በኋላ «ሲላም ተዘጋ!» ብሎ ጮሆ በሩ ከተዘጋ በኋላ አህዮችን እየነዳ ወደ ቤቱ ሄደ።

እዚያ እንደደረሰም የግቢውን በር በደምብ ዘግቶ የፍልጡን ርብራብ ካነሳ በኋላ ከረጢቶችን እየተሸከመ ቤት አስገባ። ቀጥሎም ሚስቱን ጠርቶ ከረጢቶችን እየፈታና ወርቁን በእጆቹ እያፈሰ ሲያሳያት ከመጠን በላይ ተደነቀች። ያን ያክል ብዙ ወርቅ ከየት እንደመጣ ስትጠይቀውም ስለ ወንበዴዎቹ ዋሻ፤ ስለ ሽፍቶችና ስላጋጠመው ነገር ሁሉ አወጋላት። ሚስቱም ተደስታ የወርቅ ዲናሮችን ከከረጢቶቹ እያወጣች መቁጠር ስትጀምር አሊባባ «ምን ማድረግሽ ነው? ይህን ሁሉ ወርቅ ቆጥረሽ በስንት ቀን ልትጨርሼው ነው? ይልቁንስ ንግድ ጉድጓድ ልቆፍርና ለጊዜው የሚያስፈልገንን ያክል ጥቂት ገንዘብ አስቀርተን የቀረውን እንቅበረው» አላት።

ሚስቱም «አውነትህን ነው ይህን ሁሉ ወርቅ ለመቁጠር ብዙ ቀናት ሳይፈጅብኝ አይቀርም። ነገር ግን ከሞላ ጎደል ሀብታችን ምን ያክል እንደሆነ ማወቅ ስለጓጓሁ አንተ ጉድጓዱን እስክትቆፍር ድረስ እንዲት ትንሽ ሚዛን ቃሲም ቤት ስላየሁ ሄጄ ልዋስና ወርቁን ልመዝነው» ብላው የእሱን መልስ ሳትጠብቅ እየከነፈች አቅራቢያቸው ይገኝ ወደነበረው የቃሲም ቤት ሄደች። እንዳጋጣሚ በዚያን ጊዜ ቃሲም ቤት ስላልነበረ ሚስቱን ሚዛን እንድታውሳት ለመነቻት።

የቃሲም ሚስትም «ጥሩ ነው አሺ፤ ነገር ግን ዛሬውኑ መልሰሽ ማምጣት አለብሽ» ብላ ሚዛኑን ለማምጣት ጓዳ ገባች። በዚህን ጊዜም «ለመሆኑ አሊባባ ምን ቢያገኝ ነው የዚህ ዓይነቱን ሚዛን የፈለገው?

ሰለዚህ ነገር ማወቅ አለብኝ» ብላ ሚዛኑ ከፈት ላይ እንዳይታወቅ በሰላም ለቅልቃ ለአሊባባ ሚስት ሰጠቻት።

የአሊባባ ሚስትም ቤቷ እንደገባች ወርቁን ከከረጢቶቿ እያወጣች ትመዝን ጀመር። በዚያን ጊዜ አሊባባ ጉድጓዱን ይቆፍር ነበር። መዝና እንደጨረሰችም ሚዛኑን ለመመለስ ቃሊም ቤት ስትሄድ አሊባባ ወርቁን ጓሮ ይቀብር ነበር።

የቃሊም ሚስት ሚዛኑን ተቀብላ ከፈቱን በማጤን ስትመለከት ላይ ላይ በሰሙ የተጣበቀች እንዲት ቅንጣት ወርቅ ስላገኘች «አሊባባ ወርቅ በሚዛን ለመመዘን የበቃው ብዛት ያለው ወርቅ ከየት ቢያገኝ ነው?» በማለት ተገረመች።

ባሏ ቃሊም እንደመጣም «ሀብታም ነኝ እያልክ ትደነፋለህ። ነገር ግን ድሃ የሚባለው ወንድምህ ከአንተ የበለጠ ሀብታም መሆኑን አታውቅም። እሱ ያለውን ገንዘብ መጠን የሚያውቀው እንዳንተ በቆጠራ ሳይሆን በሚዛን እየመዘነ ነው!» ብላው የአሊባባ ሚስት ተውሳ የመለሰችው ሚዛን ከፈት ላይ ያገኘችውን ቅንጣት ወርቅ አሳየችው።

ቃሊምም ወንድሙ ሳይታሰብ በድንገት ሀብታም ሆኖ ተገኝቶ ወርቅ በሚዛን ለመመዘን በመብቃቱ በምቀኝነት በገነ እንጂ አልተደሰተም ነበር። ሰለዚህም ሌሊቱን በሙሉ እንቅልፍ በዓይኑ ዘወር ሳይል አሊባባ በአንድ ጊዜ እንዴት ሊከብር እንደቻለ ሲያሰላስል አደረ።

በማግስቱ ገና ጎህ ሳይቀድ አሊባባ ቤት እየገሰገሰ ሄዶ በር አንኳክቶ ከእንቅልፉ ከቀሰቀሰው በኋላ «አሊባባ ድሃ ነኝ የምትለው ለካስ ለማስመሰል ኖሮዋል! ለመሆኑ የትኛው ድሃ ነው እባክህ ያለውን የወርቅ ሀብት በሚዛን የሚመዝነው?» ብሎ ሚስቱ ሚዛኑ ከፈት ላይ ያገኘችውን ቅንጣት ወርቅ አሳይቶት «ለመሆኑ ምን ያህል ብዙ ወርቅ ቢኖርህ ነው የወርቅ ሚዛን ያስፈለገህ?» ሲል ጠየቀው።

አሊባባም ቃሊምና ሚስቱ ሚዛኑ ከፈት ላይ ባገኙት ቅንጣት ወርቅ ብዙ ወርቅ እንዳለው ያወቁ መሆናቸውን ስለተረዳ ከወንድሙ ምንም ሊደብቀው አልቻለም። ሰለዚህም የማገዶ እንጨት ለማምጣት ደን ሄዶ በነበረበት ወቅት ስላጋጠመው ነገር ሁሉ ዘርዘሮ ከነገረው በኋላ ወርቁን የት እንደቀበረ አሳይቶት «አንግዲህ የእኔ ወንድም ባጋጣሚ ያገኝ ሁትን ከፍተኛ ሀብት አኩል እንድንካፈል ስለምፈልግ ደስ ይበልህ!» አለው።

ቃሊም ግን ከወንድሙ ጋር ወርቁን እኩል ከመካፈል ይልቅ ወንበዴዎቹ ዋሻ ራሱ ሄዶ እዚያ ይገኝ የነበረውን ሁብት ሁሉ ለብቻው ስመውሰድ ስለተመኘ «ዋሻው የት እንደሚገኝ ንገረኝ። ያለዚያ ግን ፖሊሶች ጠርቼ አስይዝሀለሁ» ብሎ አሊባባን አስፈራራው።

አሊባባም የሽፍቶቹን ጨካኝነትና የወንድሙን ስግብግብነት ያውቅ ስለነበረ ድንገት ዋሻው ውስጥ አግኝተው ይገድሉት ይሆናል ብሎ ስለሲጋ ወንድሙ ወንበዴዎቹ ዋሻ እንዳይሄድ ሊያግባባው ሞከረ። ቃሊም ግን «አኑቱ ስለ እኔ ደህንነት የማያገባህ ነገር የለም። ይልቁንስ ዋሻው የት እንደሚገኝ ቶሎ ንገረኝ። እምቢ ካልክ ግን ፖሊስ ጣብያ አስታውቂ አድሜ ልክህን ትቀፈደዳታለህ!» አለው። አሊባባም ወንድሙ የዛተውን በተግባር እንደሚተረጉመው ስለማያውቅ ያስይዘኛል ብሎ ፈርቶ ዋሻው የት እንደሚገኝና በሩ እንዴት እንደሚከፈት ነገረው።

«ይበልጥ ያስደነተው ደግሞ ...»

በማግስቱ ጠዋት ቃሊም ሽፍቶቹ ዋሻ ውስጥ የነበረውን ሁብት ሁሉ አሟጦ መውሰድ ይችል ዘንድ አስር ድልብ በቅሎዎች እየነዳ ጠደ

ዋሻው ሄደ። እዚያ እንደደረሰም በራቴ ላይ ቆሞ «ሲሳም ተከፈት!» ብሎ ሲጮህ በሩ ወለል ብሎ ተከፍቶለት ዘው ብሎ ሲገባ በሩ ራሱ ተዘጋ።

ስግብግቡ ቃሊም ዋሻው ውስጥ ይገኝ የነበረውን ብዛቱ እጅግ ከፍተኛ የሆነውን ታላቅ ሀብት ሲመለከት ዓይኖቹን ማመን አልቻለም። ለብዙ ሰዓቶች የወርቅ ዲናሮችንና ጌጣጌጦችን ከተከማቸበት እያወጣ እጅግ በመፈንደቅ ሲዳስስ ወደ ላይ ሲበትንና ሲለቅም ቆየ። ከዚያም የስግብግብነቱ ስካር ትንሽ በረድ ሲልለት በአስሩ በቅሎዎቹ መጫን የሚችለውን በርካታ ወርቅና ጌጣጌጦች ጆንያዎች ውስጥ መመላት ጀመረ።

ይህን አከናውኖ ከጨረሰ በኋላም ጆንያዎቹን በቅሎዎቹ ላይ ለመጫን ከዋሻው መውጣት አስቦ በሩ አጠገብ ቆመና ምን ማለት እንዳለበት ማስታወስ ሞከረ። ነገር ግን በደስታ ብዛት መንፈሱ ተረብሾ ስለነበር ምን ማለት እንዳለበት ዘንግቶ «ሲሳም ተከፈት!» በማለት ፈንታ «ባቂላ ተከፈት!» ይል ጀመር።

«ሲሳም» በአረብኛ ቋንቋ የእህል ዓይነት በመሆኑና ቃሊምም ይህንን ያውቅ ስለነበር መጥራት ያለበት የእህል ዓይነት መሆኑን ያስታውስ ነበር። ነገር ግን የትኛውን የእህል ዓይነት መጥራት እንዳለበት ሲያስታውስ ባለመቻሉ «ገብስ ተከፈት!» «ማሽላ ተከፈት!» «ሽምብራ ተከፈት!» እያለ የተለያዩ የእህል ዓይነቶችን በጭንቀት በመጥራት በሩ እንዲከፈትለት ለማድረግ ሞከረ። ከጥርብ ድንጋይ የተሠራው በር ግን ፍንክች አላለለትም። ቃሊም በፍርሃት ተውጦ ከሰውነቱ ላብ እንደ ዝናብ እየተንጠባጠበ ጥምጥሙን ከራሱ ፈትቶ ዋሻው ወለል ላይ ከወረወረ በኋላ እንደ አበደ ሰው ብቻውን እየተነጋገረ ወዲያና ወዲህ ይነገራደድ ጀመር። በወርቅ የሞላቸውን ጆንያዎች በእርግጫ እየመታ ወርቁን መሬት እየዘረገፈና አንስቶ ወደ ላይ እየወረወረ «ወዮልኝ አኔ!» እያለ ተንሰቅስቆ ያለቅስ ነበር።

ያም ሆነ ይህ ሽፍቶቹ ከዘረፋቸው ተመልሰው ሲመጡ ዋሻቸው በራፍ አቅራቢያ አስሩን የቃሊም በቅሎዎች በማየታቸው ተገረመ። ከዚያም «እነዚህ ከየት የመጡ በቅሎዎች ናቸው?» እያሉ አርስ በርሳቸው እየተነጋገሩ ወደ ዋሻው ቀረቡና አለቃቸው «ሲሳም ተከፈት!» ሲል በሩ ተከፈተ።

ቃሲም ዋሻው ውስጥ ሆኖ የፈረሶች ኮቴ ድምፅ ሰምቶ ስለነበር ሽፍቶቹ ተመልሰው መምጣታቸውን ተረድቶ ነበር። ሆኖም ምንም እንኳን ሽፍቶቹ ያለጥርጥር እንደሚገድሉት ቢያውቅም የደመነፍሱን በተቻለው መጠን ሕይወቱን ለማትረፍ በሩ እንደተከፈተ በፍጥነት ከዋሻው ወጥቶ ለማምለጥ ሲሮጥ በሩ አጠገብ ቆሞ የነበረውን የሽፍቶቹን አለቃ ገፍትሮ ጣለው። ትንሽ እንደሮጠ ግን ሌሎች ወንበዴዎች አሳደው በቀላሉ ደረሱበትና በጎራዴያቸው ጨፍጭፈው ገደሉት።

ወንበዴዎቹ ዋሻው ውስጥ ሲገቡ ቃሲም በወርቅ ሞልታቸው የነበረውን ጀንዳዎችንና መሬት የዘረገፋቸውን ሀብት ተመልክተው ስለዋሻው እንዴት አውቆ የምስጢር መክፈቻ ቃላቱን ተጠቅሞ ውስጥ መግባት እንደቻለ እርስ በእርሳቸው ቢወያዩም ምንም ፍንጭ ማግኘት አልቻሉም። ነገር ግን ለወደፊቱ እንደ ቃሲም ደፍሮ ዋሻቸው ውስጥ መግባት የሚሞክር ሌላ ሰው ቢኖር የቃሲምን አስከሬን አራት ቦታ ከቆራረጡ በኋላ ማስፈራርያ እንዲሆን በቀላሉ ሊታይ እሚችልበት ሥፍራ ሰቅለው የተበታተነውንና የተዘረከረከውን ሀብታቸውን ካዘገጁ በኋላ በየፈረሶቻቸው ጋልበው ሄዱ።

«በደስታ ብዛት መንፈሱ ተረብሾ ስለነበር ምን ማለት እንዳለበት ዘንግቶ ...»

* * *

የቃሊም ሚስት ባልዋ አስከ ማታ ድረስ አቤት ተመልሶ ባለመምጣቱ ከፍተኛ ሥጋት አደረባት። አስከ እኩሰ ሌሊት ድረስ በጭንቀት መምጣቱን ስትጠባበቅ ከቆየች በኋላ አሊባባ ቤት ሄዳ «ወንድምህ ዛሬ ጠዋት ሽፍቶቼ ዋሻ ሄዶ አስከሁን አልተመለሰም። አንድ ዓይነት መጥፎ ነገር ባያጋጥመው ኖሮ አስከአሁን አይቆይም ነበር። ምን ማድረግ ይሻላል?» አለችው።

አሊባባም የቃሊም ሚስት እንዳለችው በወንድሙ ላይ አንድ መጥፎ ነገር የደረሰበት መሆኑን ቢጠረጥርም እንዳትሸበር በማለት «ምናልባት አስከሁን ሊቆይ የቻለው ወርቁን ጭኖ ሲመጣ ሰዎች እንዳያዩት ሁሉ እስኪተኛና ውድቅት እስኪሆን ድረስ እየተጠባበቀ ይሆናል። አስከ ነገ ጠዋት ካልመጣ ግን እኔው ራሴ ሄጄ አፈልገዋለሁ» ብሏት የዚያን አለት ቃሊም ቤት አደረች።

በማግስቱ ጠዋት ረፈድ ሲል አሊባባ አህዮቹን እየነዳ ወንድሙን ፍለጋ ሽፍቶቹ ዋሻ ሄደ። እዚያም ሲደርስ ዋሻው በራፍ አጠገብ የፈለሰና የተንጠባጠበ ደም አይቶ ደነገጠ። «ሲሳም ተከፈት!» ብሎ ዋሻው ውስጥ ሲገባም አራት ቦታ ተቆራርጦ በሩ ፊት ለፊት ግድግዳ ላይ ተሰቅሎ የነበረውን የወንድሙን አስከሬን አይቶ ክው አለ።

የወንድሙን የተቆራረጠ አስከሬን ገጣጥሞ ለመቅበር ስለፈለገም ከግድግዳው ላይ አንስቶ በጨርቅ ጠቅልሎ አንድ አህያው ላይ ከጫነ በኋላ በሁለቱ የተቀሩት አህዮች ላይ ከሌቦቹ ዋሻ ተጨማሪ ወርቅ ጭኖና በርብራብ እንጨት ሽፍኖ እስኪመሽ ድረስ ከዋሻው ራቅ ብሎ አሚገኝ ደን ውስጥ ተደብቆ ሲመሽ ወደ ቤቱ ሄደ።

አቤቱ እንደደረሰም ሚስቱን ጠርቶ ቃሊምን ሽፍቶቹ ዋሻው ውስጥ አግኝተው እንደገደሉት ነገራት። ከዚያም አስከሬኑን የተሸከመውን አህያ እየነዳ ቃሊም ቤት ሄዶ በሩን ሲያንኳኳ ሞርጊያና የተባለች አንዲት ብልህና የተዋበች የቃሊም ወጣት ሠራተኛ ከፍታለት ገባ። በሩን እንድትቆልፍ ከነገራት በኋላም «አንድ የምነግርሽ ከባድ ምስጢር አለ። ትላንት ጠዋት ቃሊም አስር በቅሎዎችን እየነዳ ከቤት መውጣቱን ሳትመለከቱ አልቀረሽም። እሄደበት ቦታ ወንጌዶዎች አግኝተው በአሲቃቂ ሁኔታ ገድለውታል። መቼም ከአንቺ የሚደበቅ የቤተሰብ ምስጢር ስለማይኖር ሽፍቶቹ ለምን እንደገደሉት ወደፊት ትሰማዋለሽ። ነገር ግን ስለቃሊም አሟሟት ከእኛ በቀር ማንም የውጭ ሰው ማወቅ የለበትም።

ሰለዚህ በተፈጥሮ ሞት እንደሞተ አስመስለን አስከሬኑን መቅበር አለብን። ቢይ አሁን ሂደቱን ሚስቱን ጥሪልኝና ሰለዚህ ጉዳይ ልንገራት» አላት።

«ግድግዳው ላይ ተሰቅሎ የነበረውን የወንድሙን አስከሬን አይቶ ከው አለ»

የቃሊም ሚስት ስትመጣም አሊባባ «የምወድሽና የማከብርሽ እሁኔ የማረዳሽ አሳዛኝ ነገር ቢሆንም መነገር አለበት። ባልሽን የዋሻው ወንበዴዎች አግኝተው ገድለውታል። ሰለዚህ እርምሽን አውጪ። ስለ አሟሟቱ ማንም የውጭ ሰው ማወቅ ስለሌለበት በምስጢር ይዘን የተፈጥሮ ሞት የሞተ አስመስለን አስከሬኑን መቅበር አለብን። ከዚያም አንቺና ሞርጊያና ከእኛ ጋር ትኖራላችሁ» አላት። የቃሊም ሚስትም ባሏ በመሞቱ ትንሽ ካለቃቀሰች በኋላ አሊባባ ባለው ተስማምታ ስላደረገውና ወደፊትም ለማድረግ ስላሰበው በጎ ተግባር አመሰግነችው።

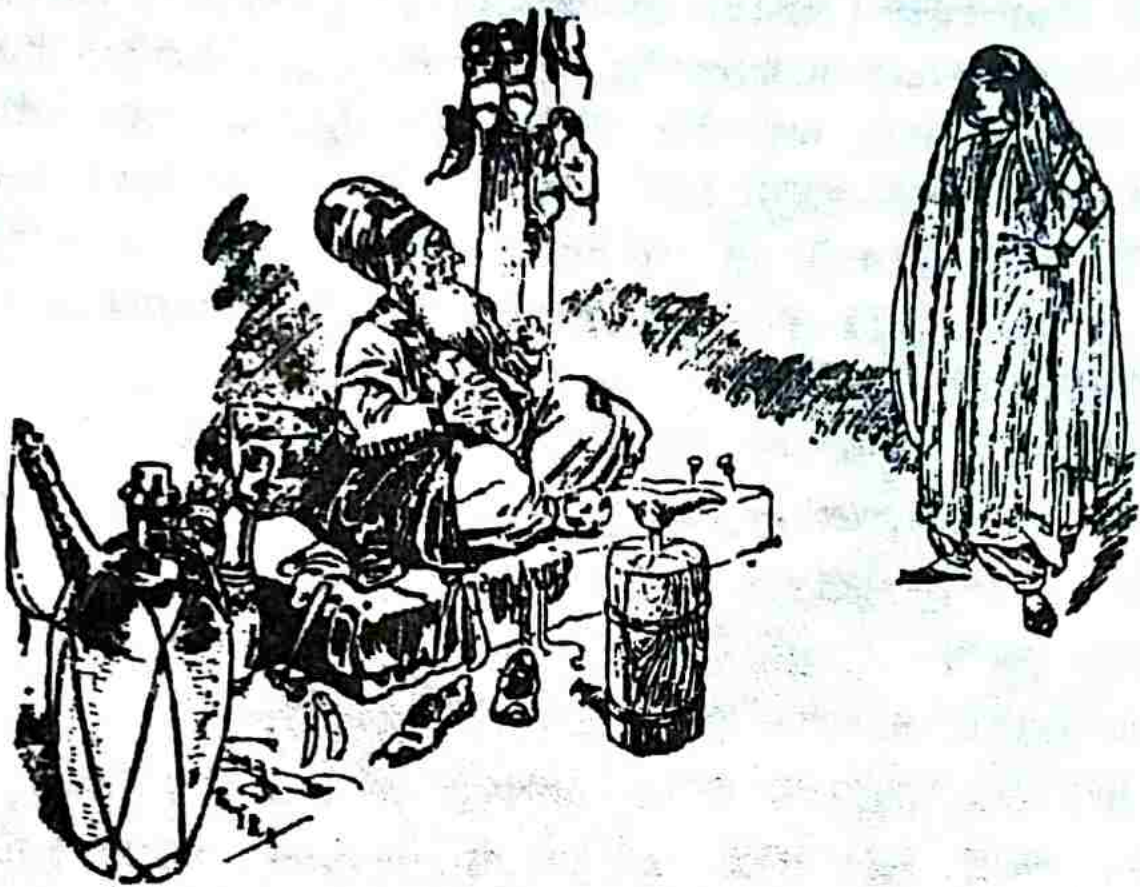
ትንሽ ቆይቶም አሊባባና ሞርጊያና አንድ መድኃኒት ቀማሚ መደብር ሄደው ሞርጊያና ብቻዋን ስትሮጥ ገብታ አጣዳፊ ድንገተኛ በሽታ ለያዘው ሰው የሚሆን መድኃኒት ጠየቀችው። መድኃኒት ቀማ

ሚውም ለጠየቀችው ዓይነት ሕመም የሚረዳ መድኃኒት ጠቅልሎ ከሰጣት በኋላ የቃሊም ገረድ መሆኗን ያውቅ ስለነበር «አቤታችሁ የታመመው ማነው?» ሲል ጠየቃት። ሞርጊያናም «አይጣል ነው አባክም! አሳዳሪዬ ቃሊም ዛሬ ጠዋት ደህና ነበሩ። ቁርስ በልተው ከቤት ከወጡ በኋላ ግን ትንሽ ቆይተው በጓደኞቻቸው ተደግፈው መጡ። ሕመማቸው በጣም አጣዳፊ ስለሆነ ቶሎ ሄጀ ይህን መድኃኒት እንሰጣቸው» ብላ እየተጣደፈች ከመደብሩ ወጣች።

በዚያን ቀን አሊባባና ሚስቱ የተጨነቁ በመምሰል ቃሊም ቤት እየተመላለሱ ስለቃሊም መታመም ለሚያውቁት ሁሉ ይነግሩ ስለነበር ወደ ማታ ገደማ የቃሊምና የአሊባባ ሚስቶች እሪታቸውን አቅልጠው የቃሊም መሞት ሲነገር በማጣጣር ላይ መሆኑን ጎረቤቶቹ ሁሉ ለምተው ስለነበር በመሞቱ ማንም ሰው አልተደነቀም።

በማግስቱ ሞርጊያና በማለዳ ተነስታ መስጣፋ ወደማሳል አንድ ሽማግሌ ጫማ ሰፊ ዘንድ ሄዳ «አባባ መስጠፋ እንደምን እደሩ! መስፍያና ጅማት ክር ይዘው አንድ ጊዜ ከእኔ ጋር እንዲመጡ አፈልግ ነበር። አብረን በምንሄድበት ጊዜ አንድ መንገድ አጠገብ ስንደርስ ዓይኖቻችን በጨርቅ እሸፍንዎትና እየመራሁ ቤቴ አደርስዎታለሁ። እዚያ ስንደርስ የሚሠሩት አንድ ነገር አለ» ብላው አንድ የወርቅ ዲናር ሲጠቅው።

ሽማግሌው መስጣፋ ሞርጊያናን ስለማያውቃት «ምን ዓይነት ሥራ እንደሠራላት ብትፍልግ ነው ይህን ያህል ብዙ ገንዘብ የለጠችኝ? ሴትየዋ በጣም ሀብታም መሆን አለባት! ተጨማሪ ገንዘብ ማግኘት አለብኝ!» ብሎ ካሰበ በኋላ «የእኔ ልጅ እንደሠራው የምትፈልገው ሥራ ሕገወጥ ባይሆን ኖሮ ዓይኖቼን በጨርቅ ሸፍነሽ ቤትሽ ልትወስዷኝ ባልፈለግሽም ነበር። ለገንዘብ ብዬ ነገ ሊያስጠይቀኝ የማችል ወንጀል መፈጸም ስለማልፈልግ አብሬሽ መሄድ አልፈልግም» አላት። ሞርጊያናም ሽማግሌው ተጨማሪ ገንዘብ መፈለጉ ገብቷት አንድ የወርቅ ዲናር ስትጨምርለት ምንም ሳያመነታ ከተቀመጠበት ብድግ ብሎ ተነስቶ መሣርያዎቹን ይዞ ተከተላት። አንድ ሥፍራ ሲደርሱም በጥቁር ጨርቅ ዓይኖቹን ሸፍና እየመራችው ቃሊም ቤት ደረሱ።

«ወንጀል መፈጸም ስለማልፈልግ አብሬሽ መሄድ አልፈልግም፡፡»

አስከሬኑ እሚገኝበት ክፍል እንደገቡም ዓይኖቹን የሸፈነችበትን ጨርቅ ፈትታ «እዚህ ያመጣሁዎት እነዚህን አራት ቁርጥራጮች አጋጥመው እንዲሰፉ ነው፡፡ ሠርተው ከጨረሱ በኋላ አንድ ሌላ ዲናር እጩም ርልዎታለሁ» ብለው ወጣች፡፡

ሙስጠፋም የተቆራረጠውን የቃሲምን አስከሬን ተመልክቶ ቢገረምም በአንድ ቀን ቀርቶ በወር ሊያገኝ የማይችለውን ገንዘብ ለጥቂት ደቂቃዎች ሥራ በማግኘቱ ቁርጥራጩን አስከሬን እየገጣጠመ ሲሰፋ ቆየ፡፡ ሠርቶ ሲጨርስም ሞርጊያና ተመልሳ መጥታ አንድ ተጨማሪ የወርቅ ዲናር ከሰጠችው በኋላ ዓይኑን እንደገና በጨርቅ ሸፍና እየመራችው ይዛው ሄዳ መጀመሪያ ዓይኖቹን ሸፍናበት እነበረው ሥፍራ ስትደርስ ጨርቁን ፈትታለት ወደ ሱቁ ሄደ፡፡

አሊባባና ሞርጊያና የቃሲምን አስከሬን ተከትለው ወደ ቀብሩ ሥፍራ ሲሄዱ አንደ ሀገሩ ባሕል የቃሲም ሚስት ቤት ቀርታ ከዘመዶቿና ከጓደኞቿ ጋር ስታለቅስና ደረት ስትደቃ በመቆየቷ የቃሲም አግግታት የተፈጥሮ እንጂ በአደጋ ነው ብሎ የጠረጠረ ሰው አልነበረም፡፡

አረባዎቹ ሽፍቶች ዋሻቸው ተመልሰው ሲመጡ የቃሲምን አስከሬን ከተሰቀለበት ሥፍራ ስላጡትና ከወርቅ ክምችታቸው የተወሰደባቸው መሆኑን ስለተረዱ አለቃቸው ሰብስቧቸው «አስከዛሬ ድረስ ሀብታችንን የት እንደምናከማች የሚያውቅ ሰው አልነበረም። አሁን ግን እንደተነቃብን ግልፅ ነው። ስለዋሻው ምስጢር ከእኛ ውጭ የሚያውቅ ሌላ ሰው ቢኖር ትላንት ገድለን የቆራረጥነው ሰው ብቻ መስሎኝ ነበር። ይህ ያለመ ሆኑን ግን ሀላችሁም የተረዳችሁ ይመስለኛል።»

«በጥቁር ጨርቅ ዓይኖቼን ሽፍና እየመራችው...»

ስለዋሻው የሚያውቅ ሌላ ሰው ስላለ እሱን ፈልገን አግኝተን መግደል አለብን። ያለዚያ ግን በየጊዜው ሀብታችን እየተወሰደ ከመሟጠጡም በላይ ለሕይወታችንም አስጊ የሆነ ሁኔታም ሊፈጠር ይችላል። ስለዚህ ከመካከላችሁ አንዳችሁ የጦር መሣሪያ ሳይዝ የነጋዴ ልብስ ለብሶ ከተማ በመሄድ ትላንት የገደልነውን ሰው ማንነትና የት ይኖር እንደነበር ስልሉ ማግኘት አለበት» አላቸው።

ከወንበዴዎቹ መካከል አንዱ የአለቃውን ተልእኮ ለመፈጸም ፈቃደኛ ሆኖ ቀረበና ፊቱን በመቀባባትና ሰው ሰራሽ ጺም በማድረግ መልኩን ከቀያየረ በኋላ በማግሥቱ ጠዋት ነጋዴ መስሎ ወደ ከተማ

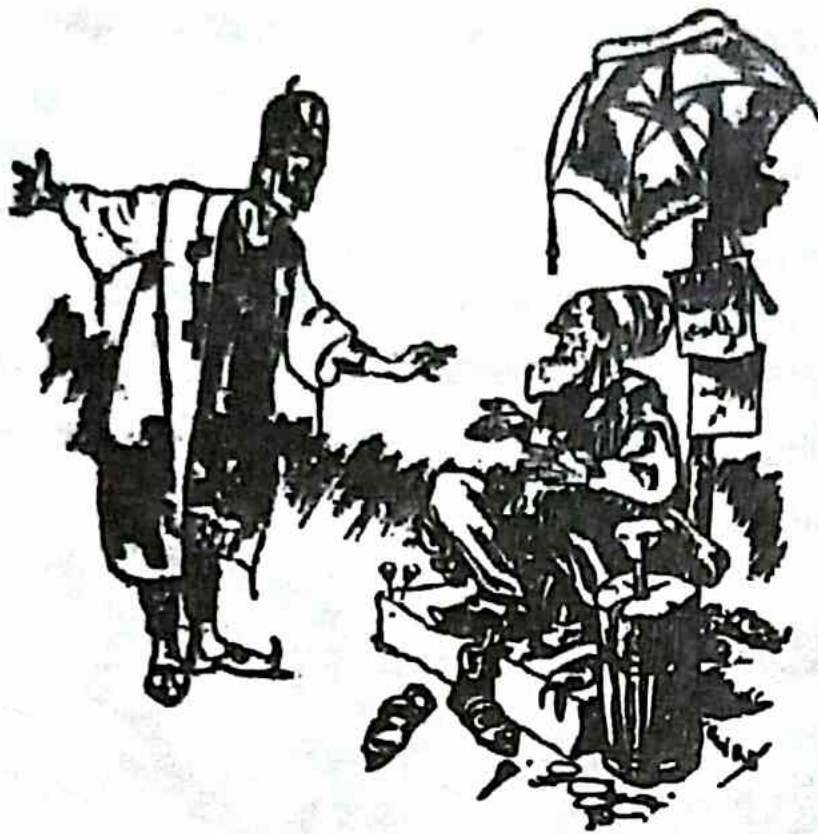
ሄደ። እንዲያውም በዚያ ወቅት ተከፍቶ የነበረው ሱቅ የሙስጣፋ ብቻ ስለነበር ሽፍታው ገብቶ «እንደምን አደሩ አባባ? በማለዳ እንደእርሶ ዓይነቱ ሽማግሌ ከማንም ቀድሞ ሱቁን መከፈቱ ገርሞኛል። ለመሆኑ በዚህ በድንገተኛነት ጊዜ እንዴት ነው ዓይኖችዎ አይተውልዎት ጫማ መስፋት የሚችሉት?» ሲል ጠየቀው።

ሙስጣፋም «የእኔ ልጅ በማለዳ ሱቁን የከፈትኩትና ሥራዬን የደመርኩት የእንጀራ ነገር ሆኖ ነው እንጂ አልጋዬ ላይ ተጋድሜ ባረፍድ መቼ በጠላሁ ነበር! ዓይኖቼም ለአንተ እንደሚመስሉህ ደካማ የሽማግሌ ዓይኖች አይደሉም። ከወጣት ጉረምሳ ዓይኖች የበለጠ ማየት የሚችሉ ጤናማ ዓይኖች አሉኝ። በማለዳ ጫማ መስፋቱ ነው እንዴ ያስደነቀህ? ለሞኑን የብርሃን ጭላንጭል ብቻ እሚገኝበት ክፍል ውስጥ የተቆራረጠ አስከሬን እያገጣጠምኩ ስለፋ ብታይ ኖሮ ምን ልትል ኖርዋል?» ሲል መለሰ።

ሽፍታውም ብዙ ሳያስሰና ሳይማስን በቀላሉ ስለሚፈልገው ነገር ፍንጭ በማግኘቱ ውስጥ ውስጡን ቢደሰትም ምንም ደንታ የሌለው መስሉ «የምን አስከሬን ነው የሰፋት ጃል?» ብሎ ሙስጣፋን ጠየቀው። ሽማግሌውም የዋዛ ስላልነበር «አስከሬን ገጣጥሜ መስፋቴን እንጂ የማንን አስከሬን የት እንደሰፋሁ ልነግርህ አልችልም» ሲል መለሰለት። ሽፍታውም ከኪሱ አንድ የወርቅ ዲናር አውጥቶ ለሙስጣፋ ሰጠውና «በእውነቱ እኔ ምንም ዓይነት ምስጢር ፈልፍዬ ለማወቅ አልሻም። ግን አስከሬኑን የት እንደሰፋ ቢነግሩኝ ምናለበት?» አለው።

ሙስጣፋ የወርቁን ዲናር ኪሱ ከከተተ በኋላ ጫማ መስፋቱን ተጥሎ «አስከሬኑን እነበረበት ቤት ሲወስዱኝም ሆነ ከዚያ ሲመልሱኝ ዓይኖቼን በጨርቅ ሽፍነው ስለነበር ቤቱ የት እንደሆነ ማወቅ ባለመቻሌ እንጂ እነግርህ ነበር» አለው።

ሽፍታውም «ዓይኖችዎን ሽፍኚዎት አብረን ብንሄድ ምናልባት የሃዱበትንና የተጠማዘዙበትን መንገድ ሲያስታውሱ ስለሚችሉ እስቲ እንደዚያ አድርገን ቤቱን ለማግኘት እንሞክር» አለው።

«አንድ የወርቅ ዲናር አውጥቶ ለመ-ስጣፋ ሰጠውና»

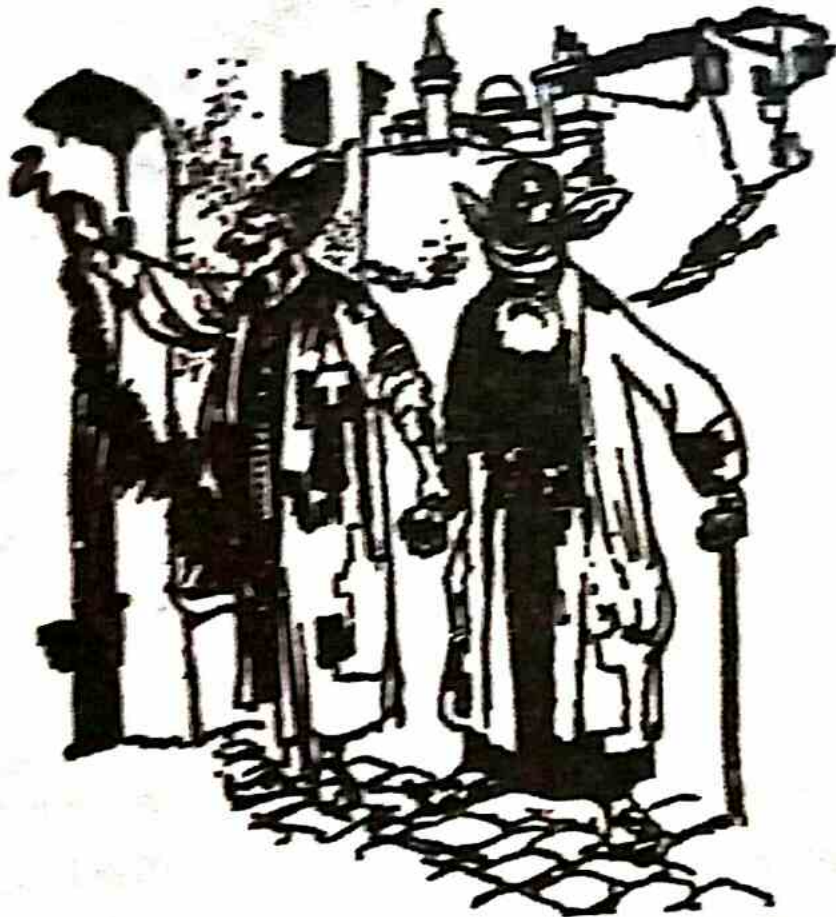
ሽማግሌውም በስጪት እንደማለት ብሎ «የሄድኩበትን መንገድ በዓይኖቼ ስላላየሁ ዓይኖቼን ተሸፍኜም ሆነ ሳልሸፈን ቤቱን ማግኘት አልችልም። የማይሆን ነገር አትጠይቀኝ! ከፈለግክ የሰጠኸኝን ገንዘብ መውሰድ ትችላለህ» ብሎ እጁን ኪሱ ከተት አደረገ።

በዚያው ጊዜም ሽፍታው እጁን ኪሱ ከተቶ ከመ-ስጣፋ ቀድሞ በማውጣት አንድ ሌላ የወርቅ ዲናር ሰጠው። በዚህን ጊዜ የመ-ስጣፋ ፊት ፈካና «ይሆናል ካልክ እስቲ እንጥክር፤ እኔ ግን ባልከው መንገድ ፈልገን ቤቱን ማግኘት የምንችል አይመስለኝም» ብሎ ከሽፍታው ጋር አብሮ ለመሄድ ተነሳ።

መ-ስጣፋ ሽፍታውን ይዞ ጥርጊያና ዓይኖቹን በጨርቅ እሸፈነችበት ሥፍራ ካደረሰው በኋላ ሽፍታው በመሐረብ ዓይኖቹን ሽፍኖ ሽማግሌውን እየመራ ይጓዙ ጀመር። ምንም እንኳን የመ-ስጣፋ ዓይኖች ቢሸፈኑም የማስታወስ ችሎታ ስለነበረው ሽፍታው በየት አቅጣጫ መሄድ እንዳለበት እየነገረው ከተጓዙ በኋላ አንድ ቤት በራፍ አጠገብ ሲደርሱ መ-ስጣፋ ቀጥ ብሎ በድንገት ቆመና «ቤቱ እዚህ መሆኑን

መኖርያ የሰራው ቤት ነበር።

ሽፍታው ከመስጠቱ ዓይኖች መሀረቡን ሳይፈታ በያዘው ለአቤቱ በር ላይ አንድ ዓይነት ምልክት አደረገ። ከዚያም ዓይኖች መሀረቡን አገዝቶ የግን ቤት እንደሆነ እንዲነገረው ሽግግሉው ሲፈሩን በሰማያዊው የግን ቤት እንደሆነ ያስነገረው በጊላ ሽፍታው ወደ ደኑ መስጠቱ ደግሞ ወደ ሱቱ ተለያዩ።

«በያዘው ጠመኔ አቤቱ በር ላይ አንድ ዓይነት ምልክት አደረገ»

ትንሽ ቆይቶም ሞርጊያና እንዲጋጣሚ ከቤት በትውጣ በጠመኔ የተደረገውን ምልክት አይታ «ለተንኮል ካልሆነ በተር ላይ በጠመኔ ምልክት የሚያደርግ የለም» ብላ አሰባ ቤቱን ምልክት ያደረገበት ሰው እንዲማታበት በማለት በአካባቢው ቤቶች በር ላይ ሁሉ በጠመኔ ተመሳሳይ ምልክት አደረገች።

ሽፍታው ዋሻው እንደ ደረሰ በዘዴ ተጠቅሞ ተንድሎ የተወሰደውን ሰው ቤት ያገኘ መሆኑን ለጓደኞቹ ነገር ተደነቀ። የወንበዴዎቹ አለቃም ሽፍታውን ካሞገሰ በጊላ «አንግላ

ማባከን የለብንም! ጎራደዎቻችንን ታጥቀን በተናጠል ወደ ከተማ ከሄድን በኋላ ከተማው አደባባይ ተገናኝተን በሩ ምልክት እተደረገበት ቤት ገብተን መበቀል አለብን» አላቸው።

ሽፍቶቹም ይህን ተባብለው ሁለት ሁለት እየሆኑ በመሄድ ሽፍቶች መሆናቸው ሳይታወቅባቸው ከተማ ገቡ። ቀደም ሲል ከተማ መጥፋት የነበረው ሽፍታም አለቃውን እየመራ ምልክት አድርገው ወደነበረው ቤት አቅጣጫ ይዞት ሄደ። ሞርጊያና ምልክት አደረገችበት መጀመርያው ቤት አጠገብ ሲደርሱም አለቃውን «ቤቱ ይሄ ነው!» አለው።

የሽፍቶቹ አለቃም አካባቢውን በዓይኖቹ ቃኝት ሲያደርግ በሩ ላይ ምልክት ያለበት ሌላ ቤት ስላየ ጠቋሚውን ሽፍታ «የትኛው?» ብሎ ጠየቀው። ሽፍታውም በዚህን ጊዜ ሁለተኛውን ቤት አይቶ ስለነበር ግራ ተጋብቶ የሚለውን አጣ። ትንሽ ራመድ እንዳለውም የአራት የአምስት ቤቶች በሮች ላይ ተመሳሳይ የጠመኔ ምልክት ስለተመለከቱ የቃሊምን ቤት ማግኘት አልቻሉም።

የሽፍቶቹ አለቃም በጣም ተናዶ ወደ ከተማው አደባባይ ሄደ። እዚያም ከተከታዮቹ መካከል አንዱን አግኝቶ ቀስ ብሎ ጠርቶ «ልፋታችን ሁሉ ከንቱ ስለሆነ በመጣንበት አኳኋን ዋሻችን የምንመለስ መሆናችንን ለሁሉም ንገራቸው» አለው። ወንበዴዎቹ ዋሻቸው ከተመለሱ በኋላም ስህተት ፈጽሟል የተባለው ጠቋሚ ሽፍታ በሞት እንዲቀጣ ተፈርዶበት አንገቱን በጎራዴ ቀንጥሰው ገደሉት።

በማግስቱ አለቃቸው ራሱ ከተማ ሄዶ በሙስጣፋ እርዳታ የአሊባባን ቤት አገኘው። ከዚያም እንደ መጀመሪያው ሽፍታ ቤቱ በር ላይ ምልክት በማድረግ ፋንታ በቤቱ በራፍ ደጋግሞ እየተመላለሰ ከሌሎች ቤቶች የሚለይበትን ጥቃቅን ምልክቶች አስተውሎና በአእምሮው ተርጾ ዋሺው ተመለሰ። ከዚያም ተከታዮቹን ሰብስቦ የሚፈልገውን ቤት በማያወላውል ረገድ ያገኘ ስለሆነና የበቀል እርምጃ ሊወሰድ የሚችልበትን አቅድ ስለተለመደ ሁሉም በአንድ ልብ ሆነው እንዲተባበሩት አላሰባቸው።

«በግንኙነት ጠዋት አለቃቸው ራሱ ከተማ ሄደ ...»

የሽፍቶቹ አለቃ አሊባባ ቤት ገብቶ ለመበቀል ያሰበው ዘዴን በመጠቀም ነበር። ስለዚህም ከተማ ልኮ ሠላሣ ዘጠኝ የእንጨት በርሜሎች ካሰገዝ በኋላ እንዲያን በርሜል በዘይት ሞልቶ የቀሩትን በርሜሎች ግን በእያንዳንዳቸው ውስጥ ጎራዴ የታጠቀ አንድ አንድ ሽፍታ ደብተባቸው። በርሜሎቹን ሁሉ በደምብ ከከደነ በኋላ ሁሉም በዘይት የተሞሉ እንዲመስሉ ከውጭ በኩል ዘይት ፈለሰ እድርጎባቸው በቅሉዎቹ ላይ ጫናቸውና ይዟቸው ወደ ከተማ ሄደ።

ከተማ ከደረሰ በኋላም በቀጥታ ወደ አሊባባ ቤት አመራ። እንዲገባም በዚያን ጊዜ አሊባባን በራፉ ላይ አግኝቶ «ጤና ይሰጥልኝ ጌታዬ! እዚህ ከተማ ዘይት ለመሸጥ በቅሉዎች ላይ ጭኝ ከሩቅ ሀገር መጥቼ ነበር። ነገር ግን መሸቶብኝ ማደርያ ስላጣሁ ለዛሬ ሌሊት ከእነዚህ አርሶዎች ቤት እጣክዎ አሳድሩኝ» አለው።

አሊባባም ሰውየው በሚናገርበት ወቅት ይመለከተው ስለነበር በዚያን በፊት አንድ ቦታ አይቶት የሚያውቀው መሰለው። ነገር ግን ቢያሰብ፣ ቢያሰብ የት አይቶትና ድምጹን ሰምቶ እንደነበር ማስታወስ አልቻለም። በዚያን ጊዜ ተላላፊ መንገደኞችን አስተናግዶ ማሳደር የተከበረ ባሕል ስለነበር አሊባባ ሽፍታውን «በደስታ!» ብሎ መልስ ሰጥቶ

የሚተኛበት ክፍል እንዲዘጋጅለትና በቅሉዎቹ ጋጣ ተመስደው ጭነታቸው ተራግፎ የሚመገቡት ድርቆሽ እንዲሰጣቸው አዘዘ። ተጥሉም ሞርጊያና ጠርቶ ለእንግዳው ጥሩ ምግብ እንድታቀርብለት አዞ ወደ መኝታ ክፍሉ ሄደ።

በቅሉዎቹ ጋጣ ከገቡ በኋላ የሽፍቶቹ አለቃ ጉበረቱን ማየት የሚፈልግ መስሎ ወደ ጋጣው ከሄደ በኋላ ወደ እያንዳንዱ በርሜል እየተጠጋ ጣርያው ላይ ጠጠሮች በመወርወር ምልክት በሚሰጥበት ወቅት ከየተደበቁበት በርሜል እንዲመጡ ተከታዮቹን አስታወቃቸው። ከዚያም ወደተዘጋጀለት መኝታ ቤት ሄዶ ራት ቀርቦለት ከበላና ከጠጣ በኋላ እንዳይጠረጠር ክፍሉ ውስጥ ይበራ የነበረውን ፋናስ አጥፍቶ ከእነልብሱ አልጋው ላይ ተጋደመ።

* * *

በዚያን አለት ምሽት ሞርጊያና የምታዘጋጀው ነገር ስለነበራት ቶሎ አልተኛችም ነበር። ነገር ግን ሥራዋን ሳትጨርስ የማድቤቱ ፋናስ ዘይት ስለጨረሰ ጠፋ። እንዳጋጣሚ ግን በዚያን ጊዜ ቤት ውስጥ ዘይትም ሆነ ሻማ ስላልነበር «ምን ባደርግ ይሻለኛል?» ብላ ስትጨነቅ ነጋሄው ጭና ያመጣው ዘይት ትዝ አላት። የነበራት አማራጭም በዚሁ ዘይት መጠቀም ስለነበር ከአንዱ በርሜል በጥቂቱ ቀድታ ለመውሰድ በቅሉዎቹ ጋጣ ሄደች። ዘይቱን ለመቅዳት ወደ መጀመርያው በርሜል ጠጋ ስትልም በርሜሉ ውስጥ ተደብቆ የነበረው ሽፍታ ስትመጣ የአገርዋን ኮቴ ሰምቶ ስለነበር አለቃው የመጣ መስሎት «እንወጣ አንድ?» ብሎ ሲናገር ሰማችው።

ምንም እንኳን በዘይት ተሞልቷል እተባለው በርሜል ውስጥ ሰው በመኖሩ ሞርጊያና ብትደነቅም ብልህ ስለነበረች አሉታዋን አላተሰጠችውም። ደንገጥ ብትልም ራሷን ተቆጣጥራ ድምጿን እንደ ሽፍቶቹ አለቃ ጎርጎን አድርጋ «ቆይ ገና ነው!» ብላ ወደ ሌሎች በርሜሎች ሄደች።

ከእነሱም ውስጥ ተመሳሳይ ጥያቄዎች እየተረጠጡት ያንኑ ዓይነት መልስ ሰጠች። የመጨረሻው በርሜል ግን በዘይት ተሞልቶ ስላገኘችው ጥቂት ቀድታ ማድቤት ተመልሳ ፋናሱን አበራች።

ዘሆኑ ለንድ ትልቅ ብረት ድበት ይዛ ወደ ጋጣው ሄደችና
 ዘይት ጥልታው ግድቤት ተመልሳም ምድጃ ላይ ጣደችው። ዘይቱ
 ረቀቀ ሲገተከተከም ድምጽ ለንዳታሰማ በመጠንቀቅ ወደ ጋጣው ሄዳ
 እያንዳንዱን በርጫ ለየከፈተች የፈላውን ዘይት ሽፍቶቹ ለናት ላይ
 ቸልሳ ጨረሰቻቸውና ግድቤት ተመለሰች። ቀጥሎም ፋፕሱን አጥፍታ
 የሽፍቶቹ አለቃ ምን ለንደሚያደርግ ለማየት መስከት ዳር ሆና ትጠባበቅ
 ጀመር።

«እያንዳንዱን በርጫ ለየከፈተች የፈላውን ዘይት ...»

ከግማሽ ሰዓት በኋላ የሽፍቶቹ አለቃ ከተጋደመበት ተነስቶ
 የመስከቱን በር ከፈት አድርጎ ሲመለከት ግቢው ፀጥታ የሰፈነበት ሆኖ

እገኘው። ሁሉም የተኛ ስለመሰለውም ቀስ ብሉ ከመኝታ ቤቱ ወጥቶ ጥቂት ጠጠሮች ከመሬት እንስቶ ጋጣው ጣርያ ላይ ወረወረ። ከጋጣው ምንም ሰው ብቅ ስላላለም ባይሰሙ ነው ብሉ ብዙ ጠጠሮችን እንደገና ጣርያው ላይ ወረወረ። ጆሮውን እንቅቶ ቢያዳምጥም እንዳችም የእግር ኮቴም ሆነ ድምጽ ባለመስማቱ ብዙ ጠጠሮች ከመሬት ለቅሞ ክፍት እነበረው ጋጣ ውስጥ ሲወረወር በርሜሎች በወረወራቸው ጠጠሮች እየተመቱ ሲንጓጉ ሰማ። ነገር ግን እንድም ሽፍታ እንኳን ከጋጣው ብቅ ባለማለቱ ተገረመ።

የነበረው አማራጭ ጋጣው ገብቶ ማየት ስለነበር ቀስ ብሉ ገብቶ ወደ መጀመርያው በርሜል ተጠግቶ «ተኝተሃል እንዴ?» ብሉ ሊጠይቅ ሲል የተጠበሰ ሥጋ ሸተተው። በዚህ ተገርሞ በርሜሉን ከፈት ሲያደርግ የቀረና ሽታ ያለው እንፋሎት ከበርሜሉ በድንገት ወጥቶ ስላጠነው በርሜሉን ቶሎ ዘጋ። ከዚያም ሌሎችን በርሜሎች እየተዘዋወረ ከመረመረ በኋላ ሰላሳ ስምንቱም ሽፍቶች በዘይት ተጠብለው ማለቃቸውን ስለተረዳ ብርክ ይዞት በጓሮ አጥር ላይ ዘሎ አመለጠ።

ሞርጊያና መስኮቷ ዳር ሆና የሽፍቶቹ አለቃ ወደ ጋጣው ሲሄድ አይታው ስለነበር ጓደኞቹ በሙሉ ማለቃቸውን ሲረዳ ምን ያደረግ ይሆን ብላ በጉጉት ትጠባበቅ ስለነበር ብዙ ጠብቃ ተመልሶ ባለመምጣቱ በጓሮ ማፈትለኩ ገብቷት ተደሰተች። ከዚያም የማድቤቱን ፋኖስ አጥፋታ መኝታ ቤቷ ሄዳ ተኛች።

በማግስቱ ጠዋት ረፈድ ሲል አሊባባ ከመኝታ ክፍሉ ሲወጣ የነጋዴውን በርሜሎች ስላየ ሞርጊያናን ጠርቶ «ነጋዴው አስከብሩን ድረስ አልሄዱም እንዴ?» ብሉ ጠየቃት፤ አሷም «የማሳይዎት አንድ ነገር ሰላሳ አንድ ጊዜ ይከተሉኝ» ብላው ምን ልታሳየኝ ይሆን ብሉ ተከተላትና ወደ ጋጣው ይዛው ሄደች።

አዚያ እንደገቡም የመጀመርያውን በርሜል ክፍቶ እንዲመለከት ጠየቀችው። አሊባባ በርሜሉን ክፍቶ ሲመለከት እናቱ በዘይት ተጠብሶ የሞተ ሰው አስከሬን ስላየ የበርሜሉ ክፍን በድንጋጤ ከእጁ ወድቶ ሞርጊያናን በቁጣ «ምን ልታሳይኝ ነበር እዚህ ያመጣሺኝ?» ብሉ ጠየቃት። አሷም በረጋ አነጋገር «አይቆጠና አይደንግጠው ሌሎችን በርሜሎች ከፍቺ ውስጣቸው የሚገኘውን ነገር ካሳየሁዎት በኋላ የምነገርዎት ነገር አለኝ» ብላው በየበርሜሉ ውስጥ በፈላ ዘይት ነፍረው ያለቀትን

ወንበዴዎች አስከሬኖች አሳዩት፡፡ የመጨረሻውን በርሜል ስትከፍትም ውስጥ የነበረው ዘይት ተሟሎ አየ፡፡

አሊባባ ባየው ሁሉ ተደንቆ «ነጋዴውስ የት ደረሱ?» ብሎ ጠየቃት፡፡ ሞርጊያናም «የምን ነጋዴ? ነጋዴ ተመስሎ የመጣው እኮ የሽፍቶቹ አለቃ ነበር!» ስትለው ነጋዴ ነኝ ባዩን ሲያየው የሚያውቀው የመሰለው ደኑ ውስጥ ዛፍ ላይ ተደብቆበት በነበረበት ወቅት ያየው ስለነበር መሆኑ ትዝ አለው፡፡

«የመጀመሪያውን በርሜል ከፍቶ እንዲመለከት አሊባባን ጠየቀችው፡፡»

ከዚህ በኋላ ሞርጊያና ከጥቂት ቀናት በፊት ሽፍቶቹ አሊባባን ለማጥፋት እቤቱ በር ላይ በጠመኔ ምልክት አድርገው እንደነበርና አሁን ምልክቱን እንዳጋጣሟ አይታ ለተንኮል የተደረገ ነው ብላ ጠርጥቶ በእካባቢውም ቤቶች በሮች ላይ ሁሉ ተመሳሳይ ምልክቶች አድርጎ እንደነበር ከነገረችው በኋላ አንዱ ሽፍታ በጓደኞቹ መገደሉን ሰላላውቶ «እርሶን ለማጥፋት አሲረው ከነበሩት አርባዎቹ ሽፍቶች መካከል ዙላት

ብቻ ቢቀሩም ሰወደፊቱ መጠንቀቅ አለብዎት።» አለችው። አሊባባም ሞርጊያናን ከልብ ካመሰገናት በኋላ አንድ ቀን ውለታዋን እንደሚከፋፍል አስታወቃት።

የሽፍቶቹ አለቃ ግን በጣም ተናዶ ዋሻው ከተመለሰ በኋላ አሊባባን በመግደል የጓደኞቹን ሞት ለመበቀል ወሰነ። ይህን ማከናወን የማች ለውም በረቂቅ ዘዴ ብቻ መሆኑን ስለተገነዘበ በማግስቱ ጠዋት የነጋዴ ልብስ ለብሶና መልኩን በዘዴ ቀያይሮ ወደ ከተማ ሄደ።

እዚያም ከአሊባባ ልጅ ሉቅ ፊት ለፊት አንድ መደብር ተከራይቶ የተለያዩ ዓይነት ሽቀጦችን ገዝቶ ከደረደረ በኋላ ንግድ ማካሄድ ጀመረ። ቀስ በቀስም ከአሊባባ ልጅ ጋር መተዋወቅንና መቀራረብን ፈጠረ። የዋህ ብጤ የነበረው የአሊባባ ልጅም ሽፍታው በየጊዜው ያደርግለት በነበረው ግብዣና ያበረክትለት በነበሩት ስጦታዎች ተደልሎ የነጋዴውን ደግነትና ጥሩነት ለአባቱ ዘወትር እያጋነነ ይነግረው ነበር። በዚህም ምክንያት አሊባባ ከሰውየው ጋር ሊተዋወቅና ሊወዳጅ በቃ።

አንድ ቀን አሊባባ ነጋዴውን «ዛሬ አብረን ወደ ቤት ሂደን ምላ እንዲጋበዙልኝ እፈልግ ነበር። የሚመችዎት ከሆነ አብረን ብንሄድስ?» ብሎ ጠየቀው። ሽፍታውም የሚፈልገው እንደዚህ ዓይነቱን አጋጣሚ ስለነበር ግብዣውን ተቀብሎ አሊባባ ቤት አብሮት ሄደ።

እቤት እንደደረሰችም አሊባባ ሞርጊያናን «ዛሬ ከባድ እንግዳ ይገር ስለመጣሁ ጥሩ ምግብ አዘጋጅተሽ አቅርቢ» አላት። ሞርጊያናም ምግብ አዘጋጅታ በምታቀርብበት ወቅት እንግዳውን ስታየው አስተዋይ ስለነበረች የሽፍቶቹ አለቃ መሆኑን ወዲያውኑ አወቀች። ልብሱ ውስጥም አንድ ትልቅ ጨቤ ደብቆ መያዙን ተመልክታ አሊባባ ቤት የመጣው ሊገድለው መሆኑን ተረዳች።

ምላ ተበልቶ ገበታ ከተነሳ በኋላም የሽፍቶቹ አለቃ ከአሁን አሁን ጨቤቱን መዝገፍ አሊባባንና ልጁን ወግቼ ልግደል እያለ በልቡ ሲያውጠነጥን ሞርጊያና የዘፋኝ ልብስ ለብሶና በሙዚቀኞች ታጅባ እነ አሊባባ ያሉበት ክፍል ገባች። በዚያን ዘመን ከግብዣ በኋላ ዘፈንና ሙዚቃ መከተሉ የተለመደ ስለነበር የሙዚቀኞቹ መግባት ሽፋታውን አላስደነቀውም ነበር። ሞርጊያና እንዳትታወቅ በማለት ፊቷን በማሰክ ሽፍና ስለነበር አሊባባም ሆነ እንግዳው አሷ መሆኗን አላውቀውም ነበር።

መዚቀኞች የዳንስ ምት መጫወት ሲጀመሩ ሞርጊያና ትዘፋገና ትውረገረግ ጀመር። የሽፍቶቹ አለቃም በሞርጊያና የሰውነት ቅርጽ ውዝዋዜና ዘፈን ልቡ ተሰልቦ ስለነበር ለጊዜውም እንኳን ቢሆን የግድያ ደባውን ዘንግቶ ዓይኖቹን ሞርጊያና ላይ ተከሎ ያደንቃት ነበር።

ሞርጊያም በማስኳ የዓይን ቀዳዳዎች የሽፍቶቹን አለቃ ትመለከተውና ሁኔታውን ትከታተል ስለነበር በእሷ መማረኩን እንደተረዳች ዳንኪራ እየረገጠችና እየዘፈነች አጠገቡ መጥታ ቀማሷ ውስጥ ደብቃ የነበረውን ጩቤ ከመቅጽበት መዛ ሳያስበው ደረቱን ስትወጋው ከተቀመጠበት ወደ ጎሳው ተፈንግሎ ጩቤው ደረቱ ላይ እንደተሰካ ወለሉ ላይ ተደፍቶ ሞተ።

ወዲያውም ሞርጊያና አድርጋው የነበረውን ማስከ አውልቃ ስለነበር አሊባባና ልጁ እሷነቷን ሲረዱ ያበደች መሰላቸው። ስለዚህም አሊባባ ከተቀመጠበት ብድግ ብሎ ተነስቶ በንዴት ወደ እሷ ሄደና «ምን ማድረግሽ ነው? እቤቴ ጋብገፔ ያመጠጓቸውን እንግዳ ምን አድርገውሽ ነው የገደልሻቸው?» አላት። ሞርጊያም መሬት ላይ ወደተዘረረው አስከሬን በጣቷ እያመለከተች «የዚህን ወንበዴ ሕይወት ያጠፋሁት የእርስዎንና የልጅዎን ሕይወት ለማዳን ብዬ ነው። እርስዎ ግን 'የተከበረ እንግዳዬ' የሚሉት ፍጡር ታላቁ ጠላትዎ መሆኑን የተገነዘቡ አይመስለኝም» ብላ የሽፍቶቹን አለቃ ልብስ ገለጥ አድርጋ ታጥቆ የነበረውን ትልቅ ጩቤ ካሳየችው በኋላ «ይህ ወንበዴ የዋሻው ሽፍቶች አለቃ የነበረው ነው። እስቲ በደምብ አድርገው ይመልከቱት» ብላ በአፍጢሙ ወለሉ ላይ የተደፋውን ሽፍታ አስከሬን በእግርዋ ገልብጣ አሊባባ አተኩሮ ሲመለከተው እውነትም እንዳለችው የሽፍቶቹ አለቃ መሆኑን ተረዳ።

ከዚያም አሊባባ ሞርጊያናን በፍቅርና በፈገግታ እየተመለከተ «የሕይወቴንና የቤተሰቤን ሕይወት ታዳጊና ጠባቂ መልእክ ሞርጊያና! ባለማወቅ ስለተቆጣሁሽና ስላበሻቸኩሽ ይቅርታ አድርጌልኝ። ውለታሽንም በስጦታ ወይም በምስጋና ብቻ መመለስ ስለማልፈልግ ከልጄ ጋር እንድትጋቡና የቤተሰቤ አባል እንድትሆኑ አፈልጋለሁ። ስለዚህም እሱን ለአንቺ አንቺን ደግሞ ለእሱ ሰጥቻለሁ» ካላት በኋላ ታላቅ ሠርግ ተደግሶ የአሊባባ ልጅና ሞርጊያና ተጋቡ።

አስገራሚው ቦርሳ

አንድ ቀን ሌሊት ከሊፋው ሐሩን አልረሺድ እንቅልፍ አልወሰድህ ብሎት አልጋው ላይ ሲወራጭ ከቆየ በኋላ የሚወደው ወዳጁን ጃፈርን ጠርቶ «ዛሬ ሌሊት አንድ ምን እንደሆነ ባልገባኝ ነገር ምክንያት ልቤን ስለከበደው እንቅልፍ አልወሰድም ስላለኝ የጠራሁህ እንደታጫውተኝ ነው» አለው።

ጃፈርም «ከእኔ ይልቅ አሊ የተባለ አንድ ጓደኛዬ ብዙ ተረተችኝ፤ እስኪገኝ ጨዋታዎችን ስለሚያውቅ እሱን ይገፍው ብመጣ የተሻለ ነው። እሱ ቢያወራልዎት የልብዎን ጭንቀት በአንድ ጊዜ ረስተው ደስ እንደሚልዎት አርግጠኛ ነኝ» አለው። ከሊፋውም «ጥሩ ነው እሺ፤ ይህን የምትለውን ጓደኛህን ቶሎ ይዘኸው እንድትመጣ» አለው።

ጃፈርም በውድቅት አሊ ቤት ሄዶ ከእንቅልፉ ቀስቅሶ ከሊፋው ዘንድ ይዞት መጣ። ከዚያም ከሊፋው አሊን «ቅድም ለጃፈር እንደነገር ኩት ዛሬ ሌሊት ልቤን ስለከበደኝ እንቅልፍ አልይዝህም ብሎኛል። እሱ፤ ለጆሮ የሚጥም አንድ ወሬ ካለህ አውጋኝ» አለው። አሊም «እንድንገርዎት የሚፈልጉት በጆሮዎቼ የሰማሁትን ነው ወይስ በዓይኖቼ ያየሁትን?» ብሎ ጠየቀው። ከሊፋውም «የሚጥም ከሆነ በጆሮህ ከሰማኸው ይልቅ የደረሰብህን ወይም በዓይኖችህ ያየኸውን ብትነግረኝ እመርጣለሁ» አለው።

አሊም የሚከተለውን ተረክለት።

ከጥቂት ዓመታት በፊት አንድ ትንሽ የቆዳ ቦርሳ አንድ ትንሽ ልጅ አሰይገዜ ከባገዳድ ወጥቼ ከፍለ ሀገር ስንዝ አንድ ገበያ ደረሰን። እዚያም አንድ የኩርድ ተወላጅ ቦርሳዬን አፈፍ አድርጎ «ይህ ቦርሳና ውስጡ የሚገኘው ማናቸውም ነገር የእኔ ነው። ለመሆኑ ከየት ነው ያመጣኸው?» ብሎ አፈጠጠብኝ። እኔም ሰውየው አወናብዶ ቦርሳዬን ሊጥጫል ፈኝ የፈለገ መሆኑ ስለገባኝ ድምጹን ከፍ አድርጌ በመናገር ተላላፊ መንገደኞችን ተጣርቼ ዓይን በዓይን ቦርሳዬን ከመነጠቅ እንዲያድኑኝ ጠየቅኳቸው።

ሲዎቼም ኩርዳዊውንና እኔን ዳኛ ዘንድ ይዘው ከወሰዱን በኋላ ዳኛው ለምን እንደተጣለንና ቦርሳው የማን እንደሆነ ጠየቀን። ኩርዳዊውም ተቀላጥፎ እኔን ቀድሞ በመናገር «ይህ ቦርሳና ውስጡ

የሚገኘው ማናቸውም ነገር የራሴ ነው። ቦርሳው ጠፍቶብኝ በማፈላለግ ላይ ሳለሁ ይህ ሰው ይዞት አገኘሁ» አለ።

ዳኛውም «ለመሆኑ ቦርሶህ የጠፋው መቼ ነበር?» ብሎት ሲጠይቀው ኩርዳዊው «ትላንት ነው ጌታዬ! በቦርሳዬ መሰረት ምክንያት ተበላጭቼ ዛሬ ሌሊት ያደርኩት ምንም እንቅልፍ በዓይኔ ዘመር ሳይል ነው» አለው።

በዚህን ጊዜም ዳኛው «ቦርሳው የእንተ ከሆነ ውስጡ የሚገኘው ምን እንደሆነ ስለምታውቅ እስቲ ንገረኝ» ብሎ ጠየቀው። ዓይነ ደረቁም ኩርዳዊ «ቦርሳው ውስጥ የነበረው ጥቂት ልብሶች በጨርቅ የተጠቀሱ ሁለት ዋንጫዎች ናቸው። በተጨማሪም ውስጡ ሁለት የብርሳህናት፣ ሁለት ድንኳኖች፣ አንድ የነሐስ ፋኖስ፣ ሁለት የውሃ ጠርመሶች፣ አንዲት ድመት፣ ሁለት ወሾች፣ ሁለት ወንበሮች፣ ሁለት በጎች፣ አራት ፍየሎች፣ አንድ ተባእት ግመልና ሁለት እንስት ግመሎች፣ አንዲት አንበሳና ሁለት ደቦል አንበሶች፣ ሁለት የመጥርያ ክፍሎችና ሁለት በሮች ያሉት አንድ ማድቤት እንዲሁም ቦርሳው የእኔ መሆኑን ሊያረጋግጡልዎት የሚችሉ ብዙ ወገኖቼ ኩርዳውያን ነበሩበት» አለ።

ዳኛውም ኩርዳዊው የቀባጠረውን በትእግሥትና በጥሞና ካዳመጠ በኋላ ወደ እኔ ዘመር ብሎ «አንተስ ስለዚህ ጉዳይ ምን ትላለህ?» ብሎ ጠየቀኝ። እኔም በኩርዳዊው አባባል ደሜ ፈልቆ ስለነበር «እንግዲያውስ ቦርሳዬ ውስጥ ያለው ትንሽ ቤትና አንድ በር የሌለው ትልቅ ቤት፣ አንድ የውሻ ቤት፣ አንድ ውስጡ ልጆች የሚማሩበትና የማጫውቱበት ትምህርት ቤት፣ ጥቂት ድንኳኖች፣ የባግዳድ ከተማ አንድ አፕሪኖ ሱቅ ከነሙሉ ድርጅቱ፣ አንድ የአሳ ማስገርያ መረብ፣ አንድ መዶሻና በርካታ ዳላዎችና ድንጋዮች እንዲሁም ቦርሳው ውስጥ የሚገኙት እነዚህ ነገሮች ብቻ መሆናቸውን የሚያረጋግጡልዎት አንድ ሺ ሶስት የሕግ ሊቀውንት ይሹሉ» ብል መለስኩለት።

ኩርዳዊውም ያልኩትን ከሰማ በኋላ በንዴት ገንፍሎ «ይህ ሰው የሚለው ፍጹም ሀሰት ነው። ቦርሳዬ ውስጥ የነበሩት ነገሮች የታወቁ ለህሆኑ የምነገርዎት ሁሉ እውነት ነው። ውስጡ የነበሩት ጥቂት መዲከፍትና ወሮች፣ ጥቂት የዱር አራዊት፣ የሚዘፍኑና ዳንኪራ የሚረገጡ ብዙ ሰዎች፣ አንድ ያረጀ ፈረስ፣ ሁለት ለንጋ ፈረሶች፣ አንድ ዓይና

ውሻ፡ ሁለት የእኔ ሚስቶች፡ ጥቂት የወርቅ ቀለበቶች፡ እንደ ቢላዋ፡
 እንደ የአሳ ማጥመጃ ጀልባ፡ አራት አሶች፡ እግሮች የሌሉዋቸው ሁለት
 ሰዎች፡ ሁለት ሐኪሞች፡ እንደ ዝናብ አዝናቢ ሰው እንዲሁም አባባሌ
 ትክክለኛ መሆኑን ሊያረጋግጡልዎት የሚችሉ ሦስት ዳኞች ብቻ ነበሩ።
 አለ።

«ቦርሶዩን ከመነጠቅ እንዲያድኑኝ ጠየቅኳቸው»

እኔም በኩርዳዊው አባባል አልበላጥም በማለት «ይህ ቀጣፊ
 የሚለው በሙሉ ህሰት ነው። ቦርሶዩ ውስጥ የነበሩትና አሁንም ያሉት
 እንደ ኮት፡ እንደ ጉራዴ፡ እንደ ሺ ዶሮዎች፡ እንደ ሄክታር ማሳ፡
 እንደ የጦር ሜዳና ተዋጊ ወታደሮች፡ በአበቦችና በፍራፍሬዎች የተሞላ
 እንደ የአትክልት ሥፍራ፡ ጠመንጃዎችና መድፎች፡ ሶስት የአረብ
 ሴቶች፡ አምስት የሕንድ ሴቶች፡ ሃያ የግሪክ ልጃገረዶች፡ ሰባ የደማብ
 ሴቶች፡ የአባይ ወንዝ ከነድልድዮቹ፡ ጥቂት መስጊዶች፡ ብዙ ፍል ውሃ
 መታጠቢያዎች፡ እንደ ግምበኛ፡ እንደ ማእዘን እንጨት፡ በካይሮ
 በአስከንድሪያ መካከል የሚገኘው ሥፍራ፡ የንጉሥ ሰለሞን ጥንታዊ

ግዛት እንዲሁም ቦርሳው የእንተ አይደለም ብለው ቢፈርዱብኝ ጸጉርዎን መላጫ የሚሆኑ አንድ ሺ ምላጮች ይገኙበት ነበር» አልኩት።

ዳኛውም ከርዳዊውና እኔ ቦርሳው ውስጥ ይገኛሉ ብለን ያልነውን ሰምቶ በጣም ተናደደና «ሁለታችሁም በእኔ ላይ የምታሾፉ አወና ባጆች መሆናችሁ ግልጽ ነው። የእናንተ ዓይነቱን ውሸት አንደበት ተናግሮትም ሆነ ጆሮ ሰምቶት እንደማያውቅ አርግጠኛ ነኝ። በዓለም ላይ ከቻይና አንስቶ እስከ ቲምቡክቱ፣ ከፋርስ አንስቶ እስከ ሱዳን በሚገኙት አያሌ ሀገሮች ውስጥ እንዲህ ዓይነቱ ውሸት ተነግሮ አይታወቅም። ለመሆኑ ይህ የምትጣሉበት ቦርሳ እንዲህ ብዙ ነገር ይዟል የምትሉት ውቅያኖስ ነው ወይስ የእንጦርጦስ አዘቅት? በሉ አሁን ቦርሳው ተከፍቶ ውስጡ ያለው ነገር ይታይ» አለ።

ቦርሳው ተከፍቶ ሲታይ ውስጡ የተገኘው አንድ ደረቅ ቁራሽ ዳቦ ብቻ ነበር። በዚህን ጊዜ እኔ ቦርሳውን ትቼ ሮጩ አመለጥኩ። ከርዳዊው ግን እንደ እኔ ለማምለጥ ቢሞክርም ሳይሳካላት ቀርቶ ተያዘና በአጭብር ባሪነት ተፈርዶበት ራሱን ተላጭቶ ወህኒ ቤት ገባ።

ከብዙ ዓመታት በፊት ፋርስ ውስጥ አንድ ሂንድዊድ የተባለ ወዘለደር ባገዳድ ከተማ ውስጥ ይኖር ነበር። ይህ ጭቁን ሰው የአለት ጉርሱን ማግኘት ይችል ዘንድ በየቀኑ ከባድ የጉልበት ሥራዎችን ይሠራና ከአቅሙ በላይ የሆነን ከባድ ሽክም መሸከም ይገደድ ነበር።

አንድ ሞቃት ቀን ሂንድዊድ አንደ ወትሮው ከባድ ሽክም ተሸከሞ ረጅም ርቀት ከተጓዘ በኋላ በጣም ደክሞት ስለነበር አንድ ትልቅ ቤት ቅጥር ግቢ በራፍ አጠገብ የበቀለ ትልቅ ዋርካ አይቶ አሱቲ ትንሽ አረፍ ልበል ብሎ ዛፋ ጥላ ስር ተቀመጠ። አዚያም እንዳለ አስደሳች የሙዚቃ ዜማና የዘፈን ድምጽ ከትልቁ ቤት ይደርሰው ስለነበር ራሱን ያዝናና ጀመር። የትልቁ ቤት ቅጥር ግቢና አካባቢው ልዩ ልዩ ቀለማትና መዓዛ ባላቸው አበቦች ተሞልተው ስለነበረም እነሱን በመመልከትና ጣፋጩን ሙዚቃ በማዳመጥ ብዙም ሳይቆይ ድካሙ ለቀቀው።

«አንድ ትልቅ ቤት ቅጥር ግቢ በራፍ»

የቤቱ ትልቅነትና የአባባሪዎች
እንደሆነ ለማወቅ ፈለገ። እንዲያውም በዚህ ጊዜ
ቅጥር ግቢ ሲወጣ አይቶ ሰውየውን «የዚህ ቤት ባለቤት ማን እንደሆነ
ልትነግረኝ ትችላለህ?» ብሎ ጠየቀው። ሰውየውም ሲንድባድን ከእግር
እስከ ራሱ ከተመለከተው በኋላ «አውነት እዚህ ቤት ውስጥ የሚኖረውን
ሰው አታውቀውም ወይስ ትቀልዳለህ? እዚህ ከተማ ውስጥ የዚህን ቤት
ባለቤት የሚያውቀው እንድም ሰው ሊኖር አይችልም። ለመሆኑ ከየት
ሥፍራ ነው የመጣኸው?» አለው።

ሂንድባድም አፈር እንደማለት ብሎ «ምንም እንኳን ኗሪነቴ እዚህ
ባገዳድ ከተማ ቢሆንም ወደዚህ ሠፈር መጥቼ ስለማለውት ስለዚህ ቤት
ባለቤት የማውቀው ምንም ነገር የለኝም» ሲለው፤ ሰውየው ጥገርጥ
«ዝነኛውና በዓለም ዙሪያ በተደጋጋሚ በመርከብ የተጓዘውን መርከበኛው
ሲንድባድን አላውቅም የሚል ሰው ያጋጠመኝ ዛሬ ብቻ ነው!» አለው።

ሂንድባድም አሰብ እንደማድረግ ብሎ «አይ የዚህ ዓለም ነገር!
እስቲ በእኔና በዚህ ሲንድባድ በምትለው ሰው መካከል ምን የተፈጥሮ
ልዩነት ቢኖር ነው እሱ እንደዚህ ባለ ትልቅና ቆንጆ ቤት ውስጥ እየኖረ
ሲንደላቀቅ እኔ ቀኑን ሙሉ ስለፋ ውዬ ጉኔን ማሳረፊያ የምትሆነኝ
እንዲት ትንሽ ጎጆ እንኳን የሌለኝ? ሽረ ለመሆኑ ሰውየው ማከናወን
የሚችለውና እኔ የሚያቅተኝ ምን ነገር አለ?» ብሎ በታላቅ ምሬት
ተናገረ።

ሁለቱ ሰዎች ይህን በሚነጋገሩበት ወቅት ሲንድባድ እቤቱ ቅጥር
ግቢ ውስጥ በሚገኘው የአታክልት ሥፍራ እየተዘዋወረ ራሱን ያዝናና
ስለነበር ሲጨቃጨቁ አይቷቸው ነበር። ከሂንድባድ ጋር ይነጋገር የነበረው
ሰው ሲንድባድ ቤት ተቀጥሮ የሚሠራ አታክልተኛ ስለነበር ቅጥር
ግቢው ተመልሶ እንደገባ ሲንድባድ ጠርቶት «ከጥቂት ጊዜ በፊት እዚያ
ውጭ ከተቀመጠው ሰው ጋር ስለምን ነበር የምትነጋገሩት?» ብሎ ጠየቀው።
አታክልተኛውም ከሂንድባድ ጋር የተነጋገረውን እንዳች ሳያስቀር
ነገረው። ሲንድባድም በሂንድባድ አባባል በጣም አዝና ሊያነጋግረው
ስለፈለገ እቤት እንዲገባ አስጠራው። ጥሪው እንደ ደረሰውም ሂንድባድ
ስለመጣ አንድ ትልቅና የተዋበ አዳራሽ ውስጥ እንዲገባ ተደረገ።

ምስኪኑ ሂንድባድ ከዚያን በፊት እንደዚያ ያሸበረቀ ትልቅ አዳራሽ
ውስጥ ገብቶ ያውቅ ስላልነበር ፍርሃት ተሰማው። በዚያን ወቅት ሲንድባድ
አዳራሹ ውስጥ ከጓደኞቹ ጋር ተቀምጦ ይነጋገር ስለነበር ሂንድባድ
በስተቀኙ ተቀምጦ እንዲገባ ጠየቀው። ሂንድባድም እየተርጠጠ

ተቀምጦ እርቦት ስለነበር የተረበሰትን አስደላች ምግብ እየተመገበና ጣፋጭ የወይን ጠጅ እየተጎነጨ ትንሽ ከቆየ በኋላ ቀስ በቀስ ፍርሀቱ ለቀቀው።

በልቶና ጠጥቶ ካበቃ በኋላም ሲንድባድ በለሰለሰ አንደበት «ለመሆኑ ከዚህ በፊት በሕይወትህ ውስጥ ምን ዓይነት መሪር ነገር ቢያጋጥምህ ነው ስለ ኑሮህ በከፍተኛ እርሮ ለመናገር የበቃኸው?» ብሎ ጠየቀው። ሂንድባድም ያለውን ሁሉ አትክልተኛው ለሂንድባድ የነገረው መሆኑ ስለገባው በሐፍረት ራሱን ወደ መሬት አቀርቅሮ «እርቦኝና ደክሞኝ ስለነበር እርሶን ሊያስቀይሙ የሚችሉ ቃላትን በምሬት በመናገሪ ይቅርታ ያድርጉልኝ» ሲል መለሰለት።

ሲንድባድም «ከብስጭት የተነሳ እንደዚያ መናገርህ ስለገባኝ በአባባልህ አልተቀየምኩም። ሆኖም የእኔ ሀብትና ምቹት የተገኘው በጥረትና በድካም እንጂ በታምር ባለመሆኑ ከእኔ የሕይወት ታሪክ ትምህርት እንድታገኝ በማለት ስላለፈው ኑሮዬ እተርክልሃለሁ። ሳትሰለች በጥምና ካዳመጥከኝ ታሪኬን በመስማት እንደምትደሰትና ዘላቂ ትምህርት እንደምታገኝ ተስፋ አለኝ» ብሎ የሚከተለውን ተረክለት።

የመጀመሪያው የመርከበኛው ሲንድባድ ጉዞ

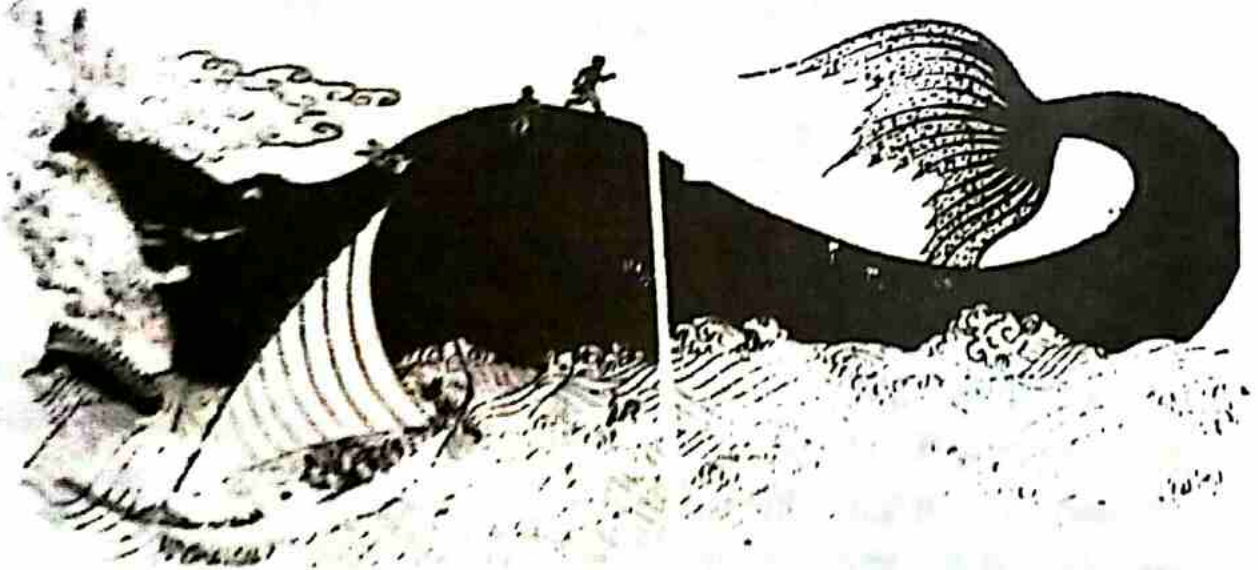
ገና ወጣት ሳለሁ ባለፀጋ የነበረው አባቴ ስለሞተ ታላቅ ሀብት ወረሰሁ። ነገር ግን የልጅነት ነገር ሆነና ዘወትር ያለገደብ በደስታና በፈንጠዝያ እየናርኩ ገንዘቤን ልቤ እንዳሰኘው አባክን ጀመር። ከወጪ በቀር ገቢ ስላልነበረኝ ምንም ያክል ጊዜ ሳይቆይ ሀብቴ እየተቀነሰና ንብረቴ እየመነመነ ይሄድ ጀመር። በዚያው አያያዝ ከቀጠልኩ ትንሽ ቆይቶ መድረሻ ቢስ ምስኪን ድሃ መሆኔ የማይቀር መሆኑ ገባኝና የተረፈኝን ቋሚ ንብረት ሽሽጬ ወደ ገንዘብ ከቀየርኩ በኋላ ነጋዴ ለመሆን ወሰንኩ። በዚያን ጊዜም ወደ ቡሶራ ወደብ ተጉዘው ለመነገድ የተነሱ ጥቂት ነጋዴዎች ስላጋጠሙኝ ከእነሱ ጋር በሽርክና ለመነገድ ገንዘብ አዋጥቼ በፋርስ ባሕረሠላጤ በኩል አድርገን ሕንድ አገር ሄደን ለመነገድ ወሰንና መርከብ ተሳፈርን።

በባሕር ጉዞዎችን ወቅት በመንገዳችን ላይ አያሌ ደሴቶች ስለነበሩ በጀልባ ወደ እነሱ እየቀዘፍን በመሄድ ሽቀጦችን በመሸጥና በመለወጥ ብዙ ትርፍ አገኘን። በመጀመርያ ሁሉ ነገር ተሳክቶልን ስለነበረም በጣም ተደስተን ነበር።

በጉዞ ላይ ሳለን እንደ ቀን አንዲት ለምለም የሆነችና ከባሕር በላይ ስፍ ስላ የምትታይ ደሴት በሩቁ አየን። የመርከቡ አዛዥም መርከቢው ደዚያ እንዲያመራ አዞ ደሴቷቱን ከተጠጋን በኋላ እኔና እንደ እኔ መንክራሽርና መዝናናት የፈለጉ ሰዎች ከመርከቡ ወርደን በጀልባ ጠን ደሴቷቱ አመራን።

እስልኛ ከሆነው የባሕር ጉዞዎችን በኋላ እደሴቷቱ ለምለም አስደሳች ሳር ላይ ተጋድመን በመብላትና በመጠጣት ላይ ሳለን ደሴቷቱን በድንገት ተናጠጠች። መርከቡ ላይ ቀርተው የነበሩት መንገደኞችም የደሴቷቱን መናወጥ ተመልክተው ፕሮ በተቻለን ፍጥነት ደሴቷቱን ለቅቀን ጠደ መርከቡ በጀልባ እንድንመጣ እየጮሁ ጠሩን።

ለካሰ ደሴት የመሰለን ሥፍራ የአንድ ግዙፍ የባሕር ፍጡር ጀርባ ኖርዋል! ይህን አንደተረዳን ከመካከላችን ቀልጣፎች የነበሩት መንገደኞች በፍጥነት ጀልባው ላይ ወጥተው አፈተለኩ። እኔ ግን ፈዝገፍና ግራ ተጋብኜ ስለነበር ፍጡሩ ጀርባ ላይ እንዳለሁ ባሕሩ ውስጥ አብሬ ሲጠምሁ።

«ለካሰ ግዙፍ የባሕር ፍጡር ጀልባ ኖርዋል»

አንድ ሁለት ጊዜ የባሕሩን ጨዋማ ውሃ ከተጉነጨሁ በኋላ ዋነኛ መንሳፈፍ ቻልሁ። አትመት ሊለኝም አንድ የመርከብ ስብርባሪ ግንደ አጋጥሞኝ እሱን የመጥኝ ይገዢ አዋኝ ጀመር። በዚህ ሁኔታ ላይ እንዳለሁ በጀልባና በዋና መርከብ መድረስ የቻሉትን ሰዎች የመርከብ አዛዥ አሳፍሮ ሰው ሁሉ ተደናግጦ ስለነበር እኔ ተረስቼ መርከብ ጉዞውን ቀጠለ።

አውላላው ባሕር ላይ ብቻዬን የተረሁ መሆኔን ከተረዳሁ በኋላ ይገዢ የነበረውን ግንደላ ተማጥኜ እንዲን አቅጣጫ በመያዝ መዋነኝ

ጀመርሁ። ትንሽ ቆይቶ ግን ባሕሩ በማእበል ስለተረበሸ ግንዲላውን እንደያዝሁ ማእበሉ ወዲያና ወዲህ እያንገላታ ይጫወትብኝ ጀመር። ያን ቀንና ሌሊቱን በሙሉ ከባሕሩ ጥገድ ጋር ስታገል ቆይቼ ሰውነቴ ፈጽሞ ዛለ። በጣም እርቦኝና ጠምቶኝ ስለነበረም ተስፋ ቆረጥሁ። ባሕሩ ከአሁን አሁን በላኝ እያልኩ በስጋት ላይ እንዳለሁ ግን ማእበሉ እየገፋኝ እንዳጋጣሚ አንድ ደሴት አድርሶኝ ከሞት ተረፍኩ።

የደሴቲቱ ዳርቻ በጣም ጉራንጉራማና አቀበታማ ስለነበር የተረፈኝን መንማና እቅም በመጠቀም ያጋጠሙኝን የእንዳንድ ተክሎች ቅርንጫፎች ጨምድጀ ይገፍ ወደፊት በመራመድ ሜዳማው የደሴቲቱ ክፍል መድረስ በቃሁ። ጊዜውም ምንም ሊታይ የማይቻልበት ድቅድቅ ጨለማ ስለነበር ነግቶ ፀሐይ እስከተወጣ ድረስ መሬት ላይ እንደሞተ ሰው ተዘርፎ ከባድ እንቅልፍ ወሰደኝ።

«ደሴቲቱ ዳርቻ በጣም ጉራንጉራማና አቀበታማ ነበረ

ሲነጋም ከወደቅሁበት ተነስቼ የዛለ ሰውነቴን እየጎተትሁ የማበላ
ነገር ለመፈለግ ወዲያና ወዲህ ስዟዚር ቆይቼ ወፍዘራሽ የዱር ፋራፋሬ
እግኝቼ በላሁ። ከዚያም ስለቀናኝ አንዲት የጠራች ትንሽ ምንጭ አጋጥ
ሞኝ ውሃ ስለጠጣሁ እቅሜ መለስ አለልኝ። ከዚያም የተገኘሁበት ምን
ዓይነት ሥፍራ እንደሆነ ለመረዳት እየተዘዋወርኩ ደሴቲቱን በመመ
ልከት ላይ ሳለሁ የሚጣራ የሰው ድምፅ የለማሁ መሰለኝ። ጭር ባለ
ችው ደሴት ውስጥ ሰው በመገኘቱ በመደነቅ ላይ ሳለሁ የጠራኝ ሰው
እጠገኤ ደርሶ ሰላምታ ከተለዋወጥን በኋላ ማን እንደሆንኩና በሥፍራው
ብቻዬን ምን በማድረግ ላይ እንዳለሁ ጠየቀኝ። የደረሰብኝን ካወጋሁለት
በኋላም አንድ ትልቅ ኮረብታ ግርጌ ወደሚገኝ አንድ ዋሻ ይዞኝ ሄደና
እዚያ ብዙ ሰዎች አገኘሁ።

ሰዎቹ የምበላው ምግብ ሰጥተውኝ እስክጠግብ ድረስ ከበላሁ በኋላ
ባድማዋ ደሴት ምን ለማድረግ እንደመጡ ጠየቅኳቸው። እነሱም
የደሴቲቱ ሠልጣን ፈረስ ጠባቂዎች መሆናቸውንና ፈረሶች ይዘው
በመጓዝ ላይ ሳሉ የፀሐይ ግለት ስላዳከማቸው ከለላ አግኝተው ለማረፍ
ዋሻው ውስጥ የገቡ መሆናቸውን አስታወቁኝ። እንዲጋጣሚ ባያገኝኝ
ኖሮ ሰዎች የሚኖሩበት የደሴቲቱ ክፍል ራቅ ያለ ስለነበር እዚያ ያለመሪ
መድረስ ስለሚያዳግተኝ ከባድ መገላላት ይደርስብኝ እንደነበር ገለጹልኝ።

በማግስቱ ከሰዎቹ ጋር ተገባጤ ወደ ደሴቲቱ ዋና ከተማ ሄድኩኝ።
እዚያም ሠልጣናቸው ዘንድ ተወስጄ የደረሰብኝን ሰምቶ ተደነቀ። ነጋዴ
መሆኔን ከተረዳ በኋላም በደሴቲቱ ውስጥ እንድሠራና እንድኖር
ስለፈቀደልኝ በመጠነኛ የንግድ ሥራ ተሠማራሁ። ምንም እንኳን ምኞቱ
በተቻለ ፍጥነት ወደ ሃገሬ ለመመለስ የነበረ ቢሆንም መርከብ ማግኘት
ባለመቻሌ ያለ ውዴታዬ ደሴቲቷ ውስጥ መቆየት ተገደድሁ። እድል
አጋጥሞኝ ሀገሬ እስክመለስ ድረስ ጊዜዬን በከንቱ አላሳልፍም በማለት
የደሴቲቱን ልዩ ልዩ ክፍለ ሀገሮች እየተዘዋወርሁ በመጎብኘትና ታሪኳን
እየጠየቅሁ በመረዳት ጠቃሚ እውቀት አገኘሁ። የደሴቲቱን ዳርቻዎች
እየተዘዋወርሁ ስጎብኝም ቁመታቸው መቶ ሜትር የሚያክል ትላልቅ
አሶች አየሁ። እነዚህ አሶች እንደ ግዙፍነታቸው ላይ ሆን ሰዎችን በጣም
የሚፈሩና የሚሸሹ ነበሩ። በተጨማሪም በዚህ ሥፍራ ፊታቸው ገጉት
የሚመስል የባሕር ፍጡሮችን አይቼ ተገረምሁ።

አንድ ቀን ደሴቲቱ ወደብ ላይ በመዘዋወር ላይ ሳሉ አንድ መርከብ ሙጥቶ መርከበኞቹ የተጫነውን ሸቀጣሸቀጥ ያራገፉ ጀመር። በዚህን ጊዜም እኔ ቆሜ እመለከት ስለነበር ሰሜ ተለጥፎባቸው የነበሩ ሸቀጦች ሲራገፉ ስላየሁ ወደ መርከቡ እዛኸ ሄጄ «እኔ እኮ ባሕር በልቶኝ የምትኩ መስጧችሁ ትታችሁኝ የሄዳችሁት ሲንድባድ የተባልኩት ነጋዴ ነኝ። ረሱኝ እንዴ? እነዚህ አሁን በመራገፍ ላይ የሚገኙት ሰሜ የተለጠፈባቸው ሸቀጦች የእኔ ናቸው» አልኩት።

የመርከቡ እዛኸም ያልኩትን ሰምቶ ስላላመነኝ በመደነቅ፣ በመከፋት «ምን ዓይነት ጉድ ጊዜ መጣብን! በሰዎች መካከል እኮ እውነት የሚባል ነገር ጨርሶ ጠፋ! ሲንድባድ የሚባለውን ሰው ባሕሩ ውስጥ ሲለጥም በገዛ ዓይኖቼ አይቼው አሁን ዛሬ አንተ የእሱ የነበረውን ንብረት አወናብደህ ለመውሰድ ነው የምትሻው? ሲያዩህ ደህና ሰው ትመስላለህ ውስጥህ ግን ተኩላ ነው። አደጋ ሳይደርስብህ ከዚህ ዘወር ብትል ይሻልህል!» አለኝ።

«ሰሜ የተለጠፈባቸው ሸቀጦች የእኔ ናቸው...»

ከመርከቡ አዛዥ ጋር በመጨቃጨቅ ላይ ሳለሁ መርከቡ ላይ ተሳፍረው የነበሩ የሚያውቁኝ ነጋዴዎች ስለመጡ ሲንድባድ መሆኔን አረጋገጡለት። እሱም ስለዘነጋኝ ይቅርታ ከጠየቀኝ በኋላ ንብረቴን አንድ በአንድ ቆጥሮ አስረክቦኝ ከሞት በመትረፌ የተሰማውን ደስታ ገለጸልኝ።

ሸቀጦቼም በደሴቲቱ ውስጥ ተፈላጊነት ስለነበራቸው በጥሩ ዋጋ ሽጮቻቸው ብዙ ገንዘብ አገኘሁ። ምርጥ የሆኑትን ግን ለይቼ ለሠልጣን በገጸበረከትነት ሰጥቼው ስለነበር ተደስቶ ብዙ ገንዘብ ሰጠኝ። ባላሰብኩት መንገድ ተሰብሮ የነበረው እድሉ በመቃናቱ ተደስቼ በመርከብ ተሳፍሬ ወደ ሀገሬ ተመልሼ መጣሁ። እግረ መንገዴንም በማልፍባቸው ደሴቶች ሁሉ ከመርከብ እየወረድሁ ነጋግጄ ስለነበር በሶራ ስደርስ ከመቶ ሺ ዲናሮች በላይ ነበረኝ።

ሲንድባድ ይህን ተናግሮ እንደጨረሰ የሕይወት ታሪኩን መተረክ እቋርጦ መዘቀኞች መጫወታቸውን እንዲቀጥሉና ራት እንዲቀርብ አዘዘ። ከዚያም ሂንድባድና በአዳራሹ ውስጥ ይገኙ የነበሩት ሰዎች ሁሉ የቀረበላቸውን በመመገብና የወይን ጠጅ በመጠጣት እስከ ምሽቱ ድረስ ከተደሰቱ በኋላ ሲንድባድ ሂንድባድን ጠርቶ መቶ ዲናር ያለበት አንድ ትንሽ ከረጢት ሰጥቶት «በል እንግዲህ ወዳጃችን ሂንድባድ አሁን ስለመሸ ወደ ቤትህ ሂድ። የሕይወት ታሪኩ ጥሞህ ከዞሩ ነገ ተመልሰህ ብትመጣ አቀጥልልህለሁ» ብሎ አሰናበተው።

ሂንድባድም ከመጠን በላይ ተደስቶ እቤቱ ሂዶ አደረና በማግሥቱ ጥሩ ጥሩ ልብሶች ገዝቶና ለባብሶ ሲንድባድ ቤት ሄደ። እዚያም ምግብና መጠጥ ቀርቦለት ከተጋበዘ በኋላ ሲንድባድ የሚከተለውን ተረክለት።

ሁለተኛው የመርከበኛው ሲንድባድ ጉዞ

ትላንት ካወጋሁልህ የመጀመሪያው የባሕር ጉዞ በኋላ ለንግድ በመርከብ ከሀገር ወደ ሀገር መዘዋወር አደገኛ መሆኑ ስለተሰማኝ የቀረውን የሕይወት ዘመኔን ባግዳድ ከተማ ውስጥ በሰላም ለማሳለፍ ወስኜ እዚያ መኖር ጀመርሁ። ግን ምን ያደርጋል! በተፈጥሮዬ እንደ ቦታ ተወስኖ መኖር ስለማልወድ ከጊዜ በኋላ ባግዳድ ከተማ መኖሩ ስለቸኝና እንደገና በመርከብ መጓዝ አለኝኝ። ስለዚህም ከጥቂት ነጋዴዎች ጋር ተሻርኩ ገንዘብ እዋጣሁና ጥሩ መርከብ ላይ ተሳፍረን የባሕር ጉዞ ጀመርን።

ገቢ ከተጓዘን በኋላ አንድ ቀን በልዩ ልዩ የፍራፍሬ እጽዋት የተሸፈነች አንዲት ደስ የምትል ደሴት ደረሰን። በደሴቲቱ ውስጥ ሰውም ሆነ ሌላ ዓይነት ፍጡር ስላላጋጠመን በደሴቲቱ ባድማነት ተገረምን። ሆኖም ገቢ ከመቀጠላችን በፊት ጥቂት መዝናናት ስላለኝን አየር ለመቀበል ትናንሽ ወንዞች ወደሚገኙባቸው መስኮች አመራን። ከመካከላችን አንዳንዶቹ አበቦች ሲቀጥፉ ሌሎች ደግሞ ፍራፍሬዎችን እየለቀሙ ይመዝቡ ነበር። አኔ ግን ከብዶኝና ተጫጭኖኝ ስለነበር አንድ ትልቅ ዛፍ ጥላ ስር ጋደም ብዬ የአካባቢውን ውበትና ልምላሜ እያደነቅሁ ስንቱን ፈትቼ እየተመገብሁ የወይን ጠጅ እንነጭ ነበር። በልቼና ጠጥቼ እንዳ በቃሁም ከተጋደምኩበት ተነስቼ ለመሄድ ላሰብ በድንገት እንቅልፍ ሽለብ አደረገኝና ተኛሁ።

ምን ያህል ጊዜ እንደተኛሁ አሁን ማስታወስ አልችልም። ከእን ቅልፌ ስንቃ የመጣንበት መርከብ መልሕቅ ጥላ ወደቆመችበት አቅጣጫ ስመለከት ከሥፍራው ስላጣኋት ደነገጥሁ። ሳንቀላፋ በነበረበት ወቅት መርከቢቷ ገቢዋን መቀጠልዋን ተጠራጥሬ ወደ ባሕሩ አቅጣጫ ርጥኩ። ዳርቻው ከደረሰኩ በኋላም የባሕሩን አድማሶች በየአቅጣጫው አተኩራ ስማትር መርከቢቷ በጣም ርቃ ጭጋግ መስላ ስትጓዝ አየኋት። በዚህን ጊዜም በጣም ተበሳጭቼ ራሴን መውቀስና መተቸት ጀመርኩ። በመጀመሪያው የመርከብ ገቢዬ የደረሰብኝን መከራና ስቃይ አስታውሼ አርፌ በመቀመጥ ፋንታ ተንቀሻቅገሬ እንደገና መርከብ ላይ በመሳፈሬ ተቆጨሁ።

ሆኖም ጸጸትና ቁጭት ለጊዜው ችግር መፍትሔ ሊሆኑኝ እንደማይችል ተረዳሁና እገኝበት ከነበረው ባድማ ደሴት በምን ዘዴ መውጣት እንደምችል ማሰላሰል ጀመርኩ። ከዚያም አንድ ትልቅ ዛፍ ላይ ወጥቼ ደሴቲቷን በዓይኖቼ ማተርኩ። ነገር ግን አንድም ዝር የሚል ፍጡር ባለማየቴ ተስፋቢነትና ፍርሃት ተሰማኝ። ተስፋ ቆርጫ ከዛፍ ልወርድ ስል ግን ምን እንደሆነ በሩቅ ልረዳው ያልቻልኩት አንድ ትልቅ ነጭ ነገር ስላየሁ ከዛፉ ወርጄ ወደዚያው አቅጣጫ አመራሁ።

ነጪ ነገር አቅራቢያ ስደርስም የክብ ቅርጽ ያለው ትልቅ ጉብታ መሆኑን ተገነዘብኩ። ቀርቤ በእጄ ስዳስሰውም እንደ መስተዋት ገጽታ የለሰለሰ ነገር መሆኑን ተረዳሁ። ምናልባት ውስጥ መግቢያ አንድ ከፍተኛ ይኖረው ይሆናል ብዬ ዘርያውን እየሄድኩ አይቼ ሙሉ ለሙሉ

ድፍን ሆኖ አገኘሁት። ገብታው እጅግ ለሰላላና የሚያሟላጭ ነገር ስለነበር ላይ በመውጣት ወደ ውስጥ የሚያስገባ ቀዳዳ ጫፋ ላይ መኖር አለመኖሩን ማየት አይቻልም ነበር። የነጩ ነገር ገብታ ርዝማኔ ከ50 ሜትር በላይ ሲሆን በፋቱም ከዚያ የሚያንስ ነበር። ስለዚህም እንደዚህ ዓይነቱ ትልቅ አሟላጭ ነገር ላይ መውጣት ምን ያክል አስቸጋሪ መሆኑን መገመት አያዳግትም።

«ይህ ነገር ምን ይሆን?» እያልኩ በመገረም ላይ ሳለሁ የሀሐይ መጥለቂያ ጊዜ ተቃረበ። ከዚያም በድንገት ሰማይ በአንድ ታላቅ ጥቁር ደመና እንደተሸፈነ ዓይነት ሆኖ ጭልም አለ። የድንገተኛው ጨለማ ምክንያት ምን እንደሆነ በመደነቅ ላይ ሳለሁ አንድ እጅግ ትልቅ የሆነ አሞራ ወደ እኔ አቅጣጫ እየበረረ ሲመጣ ስላየሁ በሩቅ ጥቁር ደመና መሰሉ የታየኝ ነገር አሞራው መሆኑን ተገነዘብኩ።

በዚያን ጊዜም ከብዙ ዓመታት በፊት አንዳንድ መርከበኞች በባሕር ላይ ሲጓዙ «ሮክ» የሚባል አንድ እጅግ ግዙፍ አሞራ አጋጥሞን ነበር እያሉ ሲያወሩ የሰማሁት ትዝ አለኝ። ስለዚህም ትልቁ ነጭ ገብታ ነገር የአሞራው እንቁላል መሆኑ ገባኝ።

ብዙም ሳይቆይ ተንቀሳቃሽ ጥቁር ደመና አጠገቤ ደርሶ ሮክ አሞራዋ ነጩ ገብታ ላይ አርፋ በግዙፍ ክንፎቿ እንደ እንቁላል ታቀፈ ኛው። አሞራዋ ልታርፍ በትል ትልቁ እንቁላልዋ አጠገብ ተጠግቺ ስለ ነበር አላየችኝም ነበር። ክንፎቿ ስር ሆኜ ስመለከት የእግርዋ መጠን የአንድ ትልቅ ዛፍ ግንድ ውፍረት ያለው መሆኑን አየሁ።

በዚህን ጊዜ አንድ መላ በአእምሮዬ ውል አለ። ይኸውም ሲነጋ አሞራዋ ከእንቁላልዋ ላይ ተነስታ መብረርዋ ስለማይቀር ከተገኝሁበት ባድማ ደሴት ሰው ወደሚኖርበት አካባቢ ልታደርሰኝ እንደምትችል ነበር። ስለዚህም ጥምጥሜን ከራሴ ላይ ፈትቼ ሰውነቴን ከአሞራዋ አንድ እግር ጋር ጥርቅም አድርጌ አስሬ ጠዋት የሚሆነውን በጉጉት አጠባበቅ ጀመር።

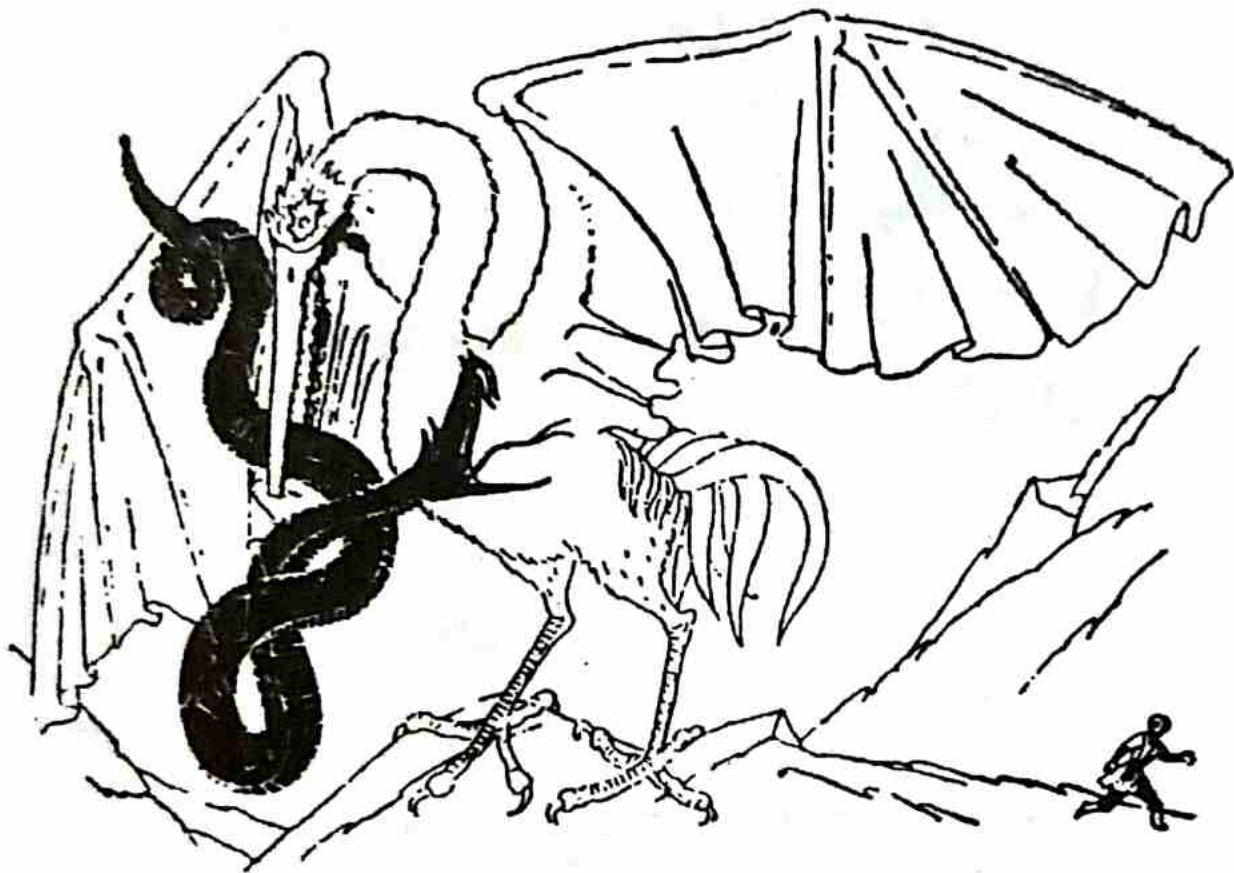

«ውነቱን ከእግር ጋር ገጥሞ አድርጎ አሳርጎ»

አሞራዊ ሌሊቱን በሙሉ አንቀላልዋን ታትፋ ካደረጉ በኋላ ሊነጋጋ አትራቢያ ከአንቀላልዋ ተነስታ ይዞች በረረች። እጅግ ገዙፍና ጉልበታዎ ሲሰነድ የእኔ እግር ላይ መገኘት ፈጽሞ አልታወቃትም ነበር። እኔ ግን ከብደቱ ተሰምቷት ወይም ወደ ታች ስትመለከት አይታኝ ትዘነግግ ጥላኝ ይሆናል ብዬ ፈርቼ ነበር።

በበረራዋ ወትት እጅግ ወደ ላይ በመምጣት ከጥቂት ጊዜ በኋላ ወደ ታች ስመለከት ምድርን ፈጽሞ ላያት አልቻልኩም። «የት ታደርሰኝ ይሆን?» አያልኩ በግሰብ ላይ ባለሁ ድንገት ወደ ታች በፍጥነት አሸቀልፋለሁ በአወራሪዎች ከበረራዋ ፍጥነት የተነሳ ናለሁ ቢረ። መሬት አንጻረረች ግን በትልጥፍና ሰውነቱን ከእግር ላይ ፈታሁ። ብዙም ሳይቆይ «ርክ» አሞራዊ ከመሬት ላይ በጥፋሮች አንድ ገዘፋ። በንጹ አንስታ በረራዋን ተጠለች።

አሞራዋ ያደረሰችኝ ሥፍራ ደመና የታከከ በሚመስሉ ትላልቅ ተራራዎች የተከበበ አንድ ትልቅ ሽለቆ ነበር። የተራራዎቹ አቀባቸው ቀጥ ያሉ ስለነበሩ እነሱን አልፎ ከሽለቆው መውጣት በፍጹም የማልቻል መሆኔን ተረዳሁ። በዚህም ምክንያት ቀደም ሲል ከነበርኩበት ባደግ ደሴት አሁን ወዳለሁበት ጥልቅ ሽለቆ መዘዋወሪ ምንም ፋይዳ ያልነበረው መሆኑን ስለተረዳሁ ከባድ ምሬት ተሰማኝ።

«ሮክ አሞራዋ ከመሬት ላይ በጥፍሮችዋ አንድ ግዙፍ ዘንዶ እንስሳ በረራዋን ተጠለች»

በዚህ ጥልቅ ሽለቆ ውስጥ ስዘዋወር ልዩ ልዩ ቀለም ያላቸው ትላልቅ አንጻባራቂ አልማዞች በየሥፍራው እንደ ድንጋይ ተከምረው አየሁ። ነገር ግን መሬቱ ላይ አልፎ አልፎ ትላልቅ ዘንዶዎች ሲተራመሉ ስላየሁ ለአልማዞቹ የነበረኝ እድናቆትና መጎምጀት ተቀንሶ በፍርሃት ተተካ። ዘንዶዎቹ እጅግ ግዙፍ ከመሆናቸው የተነሳ ሰው ቀርቶ ገዘዝ በቀላሉ ሊውጡ የሚችሉ ነበሩ። ቀን ቀን ዘንዶዎቹ ከተጸራራዎቻቸው ከሮክ አሞራዎች ለመዳን ጉድጓዶቻቸው ውስጥ እየተደበቁ ውሳኔ የሚወጡት መሸት ሲል ማታ ማታ ነበር።

ሽለቆው ውስጥ በቆየሁበት ጊዜ ቀን ቀን ውስጡ እየተዘዋወርኩ መውጫ እንዳለው አስሰ ነበር። አንዳንዴም ምቹ ቦታዎችን እየመረጥኩ በመንጋለል በምን ረገድ ከዚያ መውጣት እንደምችል እያሰላሰልኩ ጊዜ

አሳልፍ ነበር። ማታ ማታም እንደ ሰፋ ያለ ዋሻ አግኝቼ ስለነበር ውስጡ እየገባሁ ጠባብ አፋን በትልቅ ድንጋይ እየዘጋሁ አድር ነበር። ነገር ግን ሌሊት ሌሊት እንቅልፍ አይወስደኝም ነበር። እንቅልፍ ሊወስደኝ ሲል ዘንዶቻቸው እውጭ ሲያፋዋጩና ሲተራመሱ እሰማ ስለነበር ምንም እንኳን ዋሻው ውስጥ ገብተው ጉዳት ሊያደርሱብኝ እንደማይችሉ በውጭም እየፈራሁና እየቀፈፈኝ እንቅልፍ በዓይኔ ዘወር አይልም ነበር።

እንደ ቀን ሌሊት ዋሻው ውስጥ አሳልፈያቸው ከነበሩት ሌሎች ቀናት ይልቅ ፈርቼ እንቅልፍ ሽለብ እንኳን ሳያደርገኝ አድራ ስለነበር በማለዳ ከዋሻው ወጥቼ ለምለም ሳር ላይ ተጋደምሁ። ትንሽ እንዳን ቀላፋሁም እንደ ትልቅ ነገር በድንገት አጠገቤ ስለወደቀ ባንጂ ነቃሁ። በዚያን ጊዜ አጠገቤ የወደቀው እንደ ትልቅ የሥጋ ቁራጭ ነበር። ጥቂት ቆይቶም እንደዚያ ዓይነት ቁርጥራጭ ሥጋዎች ሽለቆውን ከከበቡት ተራርቶ በተደጋጋሚ ሲጣሉ አይቼ ተገረምኩ።

በዚህን ጊዜ ከብዙ ዓመታት በፊት ሰምቼው የነበር እንደ ነገር ትዝ አለኝ። ይኸውም በእንደ ሽለቆ ውስጥ ብዙ አልማዝ እንደሚገኝና ሽለቆው ውስጥ በብዛት ዘንዶቻች ስለሚገኙና አደገኛ ስለሆኑ እንዳንድ ብልህ ነጋዴዎች ሽለቆው ውስጥ ሥጋ እየወረወሩ በዘዴ አልማዞች ያወጣሉ ሲባል የሰማሁት ነበር።

ሲባል ሰምቼ እንደነበረው ሽለቆውን እንደ እቅፍ በከበቡት ተራራዎች ላይ እሚገኙት ቋጥኞች ውስጥ ትላልቅ ንስር አሞራዎች ይኖራሉ። እነዚህ አሞራዎች ጫጩቶቻቸውን በሚፈለፍሉበት ወቅት በጣም ይርባቸዋል። በዚያን ጊዜ እንዳንድ ብልህ ነጋዴዎች ተራራዎቹ ላይ ሆነው ትላልቅ ቁርጥራጭ ሥጋዎችን ሽለቆው ውስጥ ይወረወራሉ። እነዚህም ሥጋውን ሲያዩ ሽለቆው ውስጥ በረው ገብተው በጥ ፍሮቻቸው ሲያነሱት የአልማዝ ስብርባሪዎቹ ሥጋው ላይ ስለሚሰኩ ነጋዴዎቹ እየተጫጫሁ አሞሮቹ አረፉበት ሥፍራ ሲሄዱ አሞሮቹ ሥጋውን ትተው ይበራሉ። በዚህ ዘዴ ነጋዴዎቹ ሽለቆው ውስጥ ላይዝና በዘንዶቹ ላይጉዳ አልማዞች በብዛት ያገኛሉ።

ይህን ወራ ዱር ስሰማ ፍጹም ልብወለድና ፈጠራ ይመስለኝ ነበር። ነገር ግን በዓይኖቼ እውነት መሆኑን ካረጋገጥኩ በኋላ በሕይወት ከተቀበ ርዝብ ሽለቆ የምወጣበት ዘዴ ተከሰተልኝ።

መሬት ላይ በብዛት ከነበሩት አልማዞች መካከል የተዋበችንና ትላልቅቱን መርጦ እንደ ትልቅ ከረጢት ውስጥ ከትቼ ከረጢቱን መቀነቱ ላይ ጥርትም አድርጌ አስራ አንጠለጠልኩት። ከዚያም አጠገቤ አጠደቀሁ ትልቅ ብልት ሥጋ እጥንት ላይ ሰውነቴን በጥምጥሜ አስራ ጠደ መሬት ተደፍቼ ተጋደምኩ። ጥቂት ቆይቶም ንስር አሞራዎቼ ሥጋውን አይተው ስለነበር እንደኛው እየበረረ መጥቶ ሥጋውን ብድግ አድርጎ አንክቶ በረረና ተራራው ጫፍ ላይ እማገኘው ጎጆው ይዞኝ ሄደ።

ከዚያም ነጋዴዎቼ አሞራውን ለማባረር ሲጫጫሁ ሰማሁ ቀድሞ አጠገቤ የደረሰው ነጋዴም እኔን ሥጋው ላይ ተጣብቄ ሲያየኝ በጣም ደነገጠ። ጥቂት ቆይቶ ግን ፍርሃቱ ለቀቅ ስላደረገው በግልምጫ እያየኝ «አልማዞቼን ለመውሰድ ንስሩ ጎጆ ውስጥ ለምንድነው የገባኸው?» ብለው በቁጣ ጠየቀኝ።

እኔም «ወደዚህ ንስር ጎጆ እንዴት እንደመጣሁ ብትጠይቀኝ ኖሮ በጣም የማያስገርም ነገር ነግሬህ ትደነቅ ነበር። አንተ ግን እንዴት እንደገባህ ሳታውቅ ችኩለህ ተቆጣህ። የአንተን አልማዝ ለመሥረቅ ንስሩ ጎጆ ውስጥ አልገባሁም። የአልማዝ ችግርም የለብኝም። ሽለቆው ውስጥ በነበርኩበት ወቅት በርካታ አልማዝ ስለሰበሰብሁ በዓለም ላይ እንደ እኔ ብዙ አልማዝ ያለው ሰው አይገኝም። ለእኔ ቀርቶ ለአንተም ሊተርፍ ይችላል» ብዬ ከረጢቱን ፈትቼ አልማዞቼን አሳየሁት። ከዚያም እንደ ደነዘዘ ሰው ፈዞ እየተመለከተኝ ሽለቆው ውስጥ እንዴት እንደገባሁና እንደወጣሁ ነግሬው እጅግ ተደነቀ። በመጨረሻም ደፍሮ ስለተናገረኝና ያለ አግባብ ስለጠረጠረኝ ይቅርታ እንዳደርግለት በትሕትና ጠየቀኝ።

ከሰውየው ጋር በምንነጋገርበት ወቅት ሌሎች ነጋዴዎች መጥተው ስለነበር እነሱም ታሪኬን ሰምተው ተደነቁ። ከሁሉ ያስገረማቸውና ያደነቁት ከሽለቆው ለመውጣት የተጠቀምኩት ዘዴ ነበር። አልማዞቼን ካዩ በኋላም ከዚያን በፊት የትም ሀገር ሆነ ማንም እጅ እንደ እኔ ዓይነት የተዋበ አልማዞች አይተው እንደማያውቁ አረጋገጠልኝ። ከዚያም ንስሩ ጎጆ ውስጥ በመጀመሪያ ያገኘኝ ነጋዴ «ብል እንግዲህ የእኔ ጠንድም ቅድም እንደነገርኩህ ያለኝን እንካፈል። የፈለግከውን ያክል አልማዝ መውሰድ ትችላለህ» አልኩት። እሱ ግን ነጋዴዎች አልማዝ ከሽለቆው በማያወጡበት ዘዴ ተጠቅሞ ብዙ አልማዝ ስለነበረውና ከእኔ ጋር እኩል

መካፈል ሕሊናው ሰጠረቀደለት ሊጎዳኝ አልፈለገም። ስለዚህም አንድ ተለቅ ያለ ቆንጆ አልማዝ ከከረጢቱ ውስጥ መርጦ አጎዞቶ «ለእኔ ይህ ብቻ ይበቃኛል። ስለ ጥሩ አስተሳሰብህና ቸርነትህ አመሰግናለሁ» አለኝ። ተጨማሪ አልማዞች እንዲወስድ ብገፋፋውም ትክክለኛ ሰው ስለነበር እምቢ አለኝ።

«አልማዞችን ካዩ በኋላም —»

ያን አለት ሌሊት ከነጋደዎቹ ጋር አድራ በማግስቱ ጠዋት መርከብ ተሳፍራ ትውልድ ሀገሪ በሰላም ደረሰሁ። ካገኘሁት ታላቅ ሀብትም ለቸገረኞች በተቻለኝ መጠን ረዳሁ ለእኔ ብጤዎችም ላልሰሰት መጸወትኩ።

ያን ጊዜ ደርሶብኝ የነበረውን ጭንቀት መከራና ችግር አሁን ትዝ ሲለኝ ሕልም አንጂ እውን አይመስለኝም። ሁለተኛው የባሕር ጉዞዬ እጅግ አገዛፍገሮኝ ስለነበርም ዳገመኛ በመርከብ ላለመጓዝ ለራሴ ቃል ገብቼ ባገዳድ ከተማ ውስጥ በሰላም እናር ጆመር።

ሲንደባድ ሁለተኛውን የመርከብ ጉዞ ታሪኩን ከጨረሰ በኋላ እንደገና ለሲንደባድ መቶ ዲናር ያለበት ከረጢት ሰጥቶት በማግኘቱ መጥቶ ተከታዩን የሕይወት ታሪኩን እንዲያዳምጥ ጋበዘው። ያም የሚከተለው ነው።

ሶስተኛው የመርከበኛው ሲንደባድ የባሕር ጉዞ

ትላንት ካወጋሁልህ ሁለተኛው የባሕር ጉዞዬ በኋላ ለጥቂት ዓመታት በሰላምና በደስታ ኖርኩ። ሆኖም እያደር ባለፈው የባሕር ጉዞዬ ጠቅት የደረሰብኝን እንገፍጋል ትዝታ ሁሉ ጊዜ እየደመሰሰው ስለመጣ የጥበስ ኑር ስለሰለፈኝ እንደገና በመርከብ ለመጓዝ ተነሳሳሁ። ስለዚህም መርከብ ተሳፍሬ ራቅ ጠዳሉ ደሴቶችና አገሮች በመጓዝ ላይ ሳለሁ መሀል ጠቅያኛ ላይ እንዳለን ታላቅ ማእበል ተነስቶ መርከቢቷን እየገፈተረ ጠደማንፈልገው አቅጣጫ ይጠስዳት ጀመር። ከአንድ ቋጥኝ ጽተላትማ ከአሁን አሁን አለቅን እያልን በሥጋት ላይ ሳለን እንዲጋጣማ ማእበሉ እየገፋት ጠደ አንድ ደሴት ስለወሰዳት ከመርከብ ጠረድን።

በዚህን ጊዜም ከሞት በመትረፋችን ተደስተን «ለመሆኑ ምን ዓይነት ሥፍራ ይሆን የመጣነው» እያልን እርስ በርሳችን ስንጠያይ የመርከቡ አዛዥ ሰምቶ «አሁን ያለንበት ደሴት ጠብቶ የሚኖሩት ሰዎች እንደ ዝንጀሮ ጸጉራም የሆኑ አረመኔዎች ናቸው። ከሌላ አገር የሚመጡ ሰዎችን አጥብቀው ስለሚጠሉ ያለ ምክንያት ከመገደል ጠድታለ አይሉም። ቁጥራቸውም እንደ አንበሳ በርካታ ከመሆኑም በላይ ኃይለኛ ተዋጊዎች ናቸው። በዚህም ምክንያት እነሱን በጦር መሳሪያም ሆነ በዘዴ መቋቋም አዳጋች ነው። ከሌላ አገር ሰዎች ጋር አንድ ግጭት ቢፈጠርና ከመካከላቸው አንድ ሰው ቢገደል አጥቂዎቻቸውን ጨፍጭፈው ካልተበተሉ በቀር በምንም ዓይነት አይደራደሩም። ስለዚህ እኔ እንደሚመስለኝ የሚያዋጣን ማምለጫ ቦታ ስለሌለን ምንም ዓይነት የመቋቋም ሆነ የመጋፈጥ ምልክት ሳናሳይ በሰላም እጃችንን መስጠት ብቻ ነው ብሉ በትካዜ ተናገረ።

በዚህ ጊዜም ተረፍን በማለት ተሰምቶን የነበረው ታላቅ ደስታ በፍጥነትና በጭንቀት ተተካ። ጥቂት ቆይቶም የመርከቡ አዛዥ ለባሕል

ትክክለኛ ሆኖ አገኘነው። ብዛታቸው ከፍተኛ የሆነና መላው ሰውነታቸው በእግር የተሸፈነ ቁመታቸው ከሁለት ጫማ የማይበልጥ ዝንጀሮ መሰል ድንኳኖች እርቃነሥጋቸውን እየዋኙ ወደ እኛ መጥተው መርከቢቷን ከበቡዋት። እኛም የመርከቡ አዛዥ እንደመከረን እንዳችም የመከላከያ እርምጃ ሳንወስድ እጃችንን ሰጠን፤ ከመርከቡ እንድንወርድ አስገድደውን በአረመኔዎቹ አጃቢነት ወደ አንድ ትልቅ ሕንጻ ተወሰድን። የሕንጻው በር የተሠራው ኤበኒ ከሚባለውና ከፍተኛ ዋጋ ካለው ጥቁር እንጨት ሲሆን እዚያ ስንደርስ ወለል ብሎ ተከፍቶ ገባን።

ከገባን በኋላም በአንድ ሰፊ አዳራሽ ውስጥ እንድናልፍ አደረጉን። በአዳራሹ አንደኛው ግድግዳ ጥገ የሰው አጽም አጥንቶች እንደ ትልቅ ኩይላ ተከምረው ይታዩ ነበር። በሌላው ጥገ ደግሞ የሥጋ መጥበሻዎች ብረት ምድጃዎች ላይ ተጥደው ተመለከትን። በአጠቃላይ በአዳራሹ ውስጥ በተመለከትነው ነገር ሁሉና በሰዎቹ ሁኔታ አረመኔዎችና ሰው ገድለው የሚበሉ መሆናቸውን ስለተረዳን በከባድ ፍርሃት ተዋጥን።

በፍርሃት እየተንዘፈዘፍን አጥንቶቹንና ድስቶቹን በመማተር ላይ ሳለን የአዳራሹ በር በድንገት ብርግድ ብሎ ተከፈተና አንድ ቁመቱ ዛፍ የሚያክል በጣም ጥቁር አስፈሪ ፍጡር ወደ እኛ እየተራመደ መጣ። ፍጡሩ አንድ ዓይና ነበር። የሚያስገርመው ደግሞ ይህ ፍም መሰል አንድ ዓይነት ይገኝ የነበረው ግምባሩ መካከል ላይ መሆኑ ነበር። ሹልና ረጃጅም የፊት ጥርሶቹም የፈረስ አፍ ከሚያክለው ሰፊ አፋ ወደ ውጭ አፈንግጠው ይታዩ ነበር። የታችኛው ከንፈሩ ተንጠልጥሎ ደረቱ ሊደርስ ምንም ያክል አልቀረውም። የዝሆን ጆሮ ያካከሉ የነበሩት ጆሮዎቹም ትኩሻው ላይ ወርደው ከመተኛታቸው በላይ የእጆቹ ጥፍሮች እንደ ንክር ጥፍሮች ሹልና ረጃጅም ነበሩ። ይህን አስፈሪ ግዙፍ ፍጡር እንዳየን በፍርሃት ሕሊናችንን ስተን መሬት ላይ ተዘረርን።

ፍጡሩም ሁላችንንም በአስፈሪው አንድ ዓይነት ከቃኝ በኋላ የእኔን ማድራት ጨምሮ ከመሬት ብድግ አድርጎ አንስቶኝ የዶሮ ክብደት እንደሚመጥነው ዓይነት ከፍና ዝቅ እያደረገና ሰውነቴን ዳበስ ዳበስ እያደረገ ከገመገመኝ በኋላ ቆዳ ብቻ ከሲታ መሆኔን ተረድቶ መሬት ጣለኝ። ሌሎችንም እንደእኔ ከገመገመ በኋላ የመርከብ አዛዥ ጠፈር ያለ ሰው ስለነበር በአንድ እጁ ከመሬት ብድግ አድርጎት በሌላው እጁ በጋለ ሹል ብረት ወግቶ ከገደለው በኋላ አሳት አቀጣጥሎ እየዘነጠለ ጠብሶ

ሲበላው ተመለከትን። እሱን በልቶ ከጨረሰ በኋላም አዳራሹ በረንዳ ሄዶ ተጋደመና አንቅልፉን ይለጥጥ ጀመር።

«የእኔን ግድራት ጨዋዶ ከመራት ብድግ አድርጎ አንስቶኝ...»

ሰው በላው አረመኔ እንቅልፍ ከወሰደው በኋላም አንድ ጥግ ተኮራ ምተን ተቀምጦን በምን ዘዴ ማምለጥ እንደምንችልና በግፍ ተገድሎ የተበላውን የወርከብ አዛዦችን እንዴት መበቀል እንደምንችል በሹክ ሹክታ እንመካከር ጀመር። በመጨረሻም ይህን ማከናወን የምንችለው ከቀረነው መካከል አንዳችንን በልቶ እንቅልፍ ሲወስደው በመሆኑ ተስማማን።

አረመኔው ከእንቅልፉ ነቅቶ ሌላውን ወፈር ያለ ጓደኛችንን ቀደም ሲል እንዳደረገው ገድሎ በልቶ እንዳበቃ እንቅልፍ ሲመስደው አንድ ሾል ያለ ረጅም ብረት አግኝተን ቀይ እስኪሆን ድረስ እሳት ውስጥ ጨምረን አጋልነው። ከዚያም ብረቱን በሌላው ጫፉ በሕብረት ይዘን በጋለው ጫፍ ግምባሩ ላይ የሚገኘውን አንድ ዓይኑን ወግተንና አቃጥለን አሳመርነው።

በዚህን ጊዜ አረመኔው እንደ ብራቅ በመጮህ ከእንቅልፉ ነቅቶ ሊይዘን ሞክሮ ነበር። እኛ ግን አዳራሹ ውስጥ በየጥጉ ተደብቀን ስለነበረና የእሱም ዓይን ስለጠፋ አግኝቶ ሊይዘን አልቻለም። እንዲጋጣሚ በዚያን ጊዜ በእካባቢውም ሆነ አዳራሹ ውስጥ ሌሎች አረመኔዎች ስላልነበሩ እርዳታ ለመጥራት በስቃይ እየጮኸ ከአጠገባችን ዘመር ሲልልን የማፈትለክያ አጋጣሚ ስላገኘን ከሕንጻው ወጥተን እየከነፍን ወደ ባሕሩ አቅጣጫ ርጠን አመለጥን።

ባሕሩ ዳርቻ ስንደርስም የወደቁ የዛፍ ግንዶችን አግኝተን ጎን ለጎን በልጥ አስረን ጊዜያዊ ታንኳዎችን በቅልጥፍና ከሠራን በኋላ ባሕሩ ላይ አንሳፈናቸው በእንጨት እየቀዘፍን መጓዝ ጀመርን። በዚያን ጊዜ ግን ግዙፉ ሰውብላ በመልክ እሱን ከሚመሳሰሉት ሁለት ፍጡሮች ጋር ሆኖና በመዓት ድንክዬዎች ታጅቦ ወደ እኛ እየተጣደፈ ሲመጣ አይተነው በተቻለን አቅም በፍጥነት በመቅዘፍ ታንኳዎቻችንን ቶሎ ቶሎ ወደፊት ለማስኬድ ሞክርን።

አረመኔው ግን ሳይበቀለን እንድናመልጠው ስላልፈለገ ባሕሩ ውስጥ እስከ ወገቡ ድረስ ገብቶ ታላላቅ ቋጥኝ ድንጋዮችን ወደ እኛ አቅጣጫ ስለወረወረ እኔ ከነበርኩበት ታንኳ በቀር ሌሎቹ ላያቸው ላይ ከነበሩት ሰዎች ጋር ሰጠሙ። እኔ የነበርኩበት ታንኳ ላይ የነበርነው በተቻለን እየቀዘፍን ከአረመኔዎቹ ርቀን ከሞት አመለጥን። ጥቂት ቆይቶ ግን ኃይለኛ የባሕር ሞገድ ተነስቶ አንድ ቀንና ሌሊት በሙሉ ሲያላጋንና ሲያገላላን ቆየ። በመጨረሻ ሞገዱ ጋብ እንደማለት ብሎ በማስበል እየተገፋን አስደሳችና አስጎምጂ ፍሬዎች በብዛት እበቀሉበት አንድ ደሴት ደረሰን።

ከመጠን በላይ ደክሞን ስለነበር ያን እለት ሌሊት ባሕሩ ዳርቻ እቅራቢያ በቅሎ እነበረው ለምለምና ክርችም ያለ ሳር ላይ ተኛን። እኩለ ሌሊት ላይ የቆዳው ቅርፊት እየተፋጨ አስፈሪ ድምጽ የሚያሰማ አንድ

ትልቅ ዘንዶ እየተሳበ ወደ እኛ ስለመጣ ከእንቅልፋችን ባነን ነቅተን ርጠን ለማምለጥ ሞከርን። ነገር ግን ዘንዶው አጠገባችን ተቃርቦ ስለነበር ጌላ ቀረት ብሎ የነበረውን አንዱን ጓደኛችንን ደርሶበት ላዩ ላይ ተጠመ መመበት። ምንም እንኳን ጓደኛችን የደመ ነፍሱን ሕይወቱን ለማትረፍ በተቻለው እቅም በፍጨረጨርም ዘንዶው ደጋግሞ መሬት ላይ እያላጋና ሰውነቱን እየጨመቀ ገድሎ ዋጠው። ሁለታችን ራቅ ብለን ስንመለከትም የሰውየው አጥንት ሲሰባበር ደረቅ ጭራሮ ሲሰባበር የሚሰማውን ዓይነት ድምጽ ይሰማ ስለነበር በፍርሃት እንንቀጠቀጥ ነበር።

ደሴቲቱ ዙሪያዋን በባሕር ሙሉ ለሙሉ የተከበበች ስለነበረች መሄጃም ሆነ ማምለጫ ሥፍራ አልነበረንም። እኔና ጓደኛዬ ለሁለት ቀናት ያክል ረጃጅም ዛፎች ላይ በመውጣት ከዘንዶው ለማምለጥ ሞከርን። ሆኖም በሶስተኛው ቀን እኩለ ሌሊት ገደማ ላይ ዘንዶው አስፈሪው ድምጹን እያሰማ እየተሳበ ወደ እኛ አቅጣጫ ሲመጣ በጨረቃ ውጋጋን ተመለከትነው። ሁለታችን ተንጠላጥለንበት እነበረበት ዛፍ እንደ ደረሰም ከመሬት ብድግ ብሎ ከእኔ በታች የነበረውን ጓደኛዬን በአፋ ለቀም አድርጎ ከዛፉ አውርዶ ጨምቆ እየሰበረ ከዋጠው በጌላ ወደመ ጣበት አቅጣጫ ተመልሶ ሄደ። እኔም በፍርሃት እየተንዘረዘረኩ ነገሩ ፀሐይ እስክትወጣ ድረስ ደፍሬ ከዛፉ አልጠርድኩም ነበር።

ከዛፉ ከወረድኩ በጌላም «በፍርሃትና በጭንቀት ከምኖር ሕይወ ቴን በገዛ እጄ አጥፍቼ ልረፈው። ዘንዶ ከሚበላኝ ባሕር ቢበላኝ ይሻላል» ብዬ አስቤ ሰጥሜ ለመሞት ወደ ባሕሩ በመሮጥ ላይ ሳለሁ ድንገት አንድ መርከብ በሩቁ ስላየሁ ጥምጥሜን ከራሴ ላይ ፈትቼ እያውለበ ለብኩ ድምጹን ከፍ አድርጌ ተጣራሁ። እንዳጋጣሚም መርከቡ ውስጥ የነበሩት ሰዎች አይተውኝ ስለነበረ መርከቢቷ ወደ እኔ አቅጣጫ ስታመራ አይቼ ታላቅ ደስታ ተሰማኝ። እኔ እነበርኩበት አቅራቢያ ከደረሰች በጌላም የመርከቡ አዛዥ አንድ ጀልባ ልኮልኝ ወደ መርከቧ ተወሰድኩ።

መርከቧ ላይ እንደወጣሁም የደረሰብኝንና ያጋጠመኝን ሁሉ ለመርከቡ አዛዥና ለተሳፋሪዎቹ ነግራያቸው ተደነቁ። እነሱም በመጀመ ሬያው ደሴት ውስጥ የሰው ሥጋ በጥሬው ወይም እየጠበሱ የሚበሉ አረመኔዎች መኖራቸውንና በሁለተኛው ደሴት ውስጥ ደግሞ ቀን ቀን

ጉድጓዶቻቸው ውስጥ ተደብቀው እየዋሉ ሌት ሌት ወጥተው የሚዘዋወሩ ትላልቅ ዘንዶዎች መኖራቸውን ሰምተው እንደነበር ነገሩኝ።

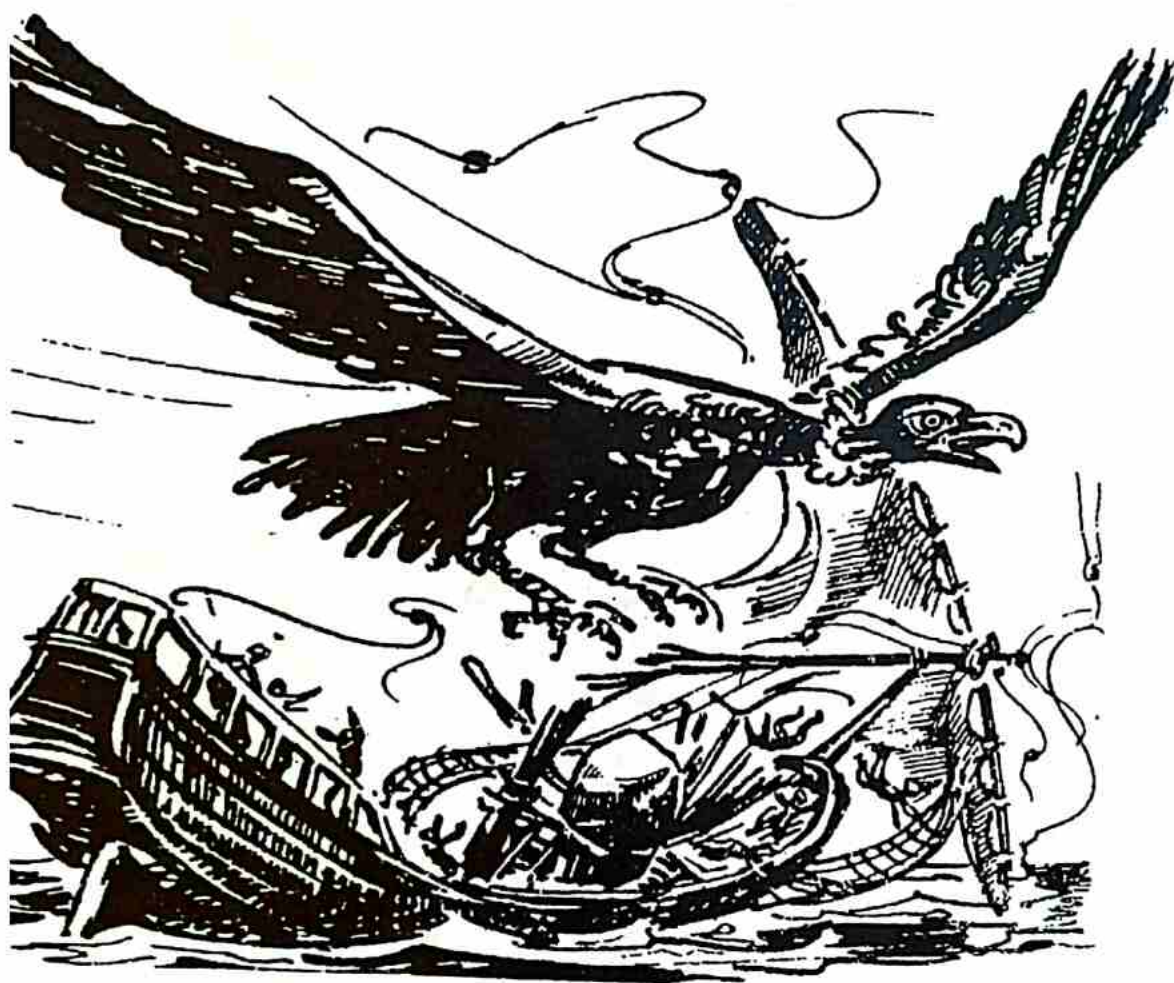
ከሞት በመትርፌ የተሰማቸውን ታላቅ ደስታ ከገለጹልኝ በኋላም ጋብዘውኝ አስከጠግብ ድረስ በላሁ። የመርከብ አዛዢም በሁለተኛው ጉዞ ወቅት አንቅልፍ ወስዶኝ ሳለ ፕሎኝ የተጓዘው መርከብ አዛዥ ስለነበረ አስታውሶኝ «አንኳን ተረፍክ ሲንድባድ! ሽቀጦችህን በሙሉ ለብቻ ለይተን ያስቀመጥናቸው ስለሆነ ልትወስዳቸው ትችላለህ?» ስላለኝ በጣም ተደስቼ ከልብ አመሰግንኩትና ንብረቴን ተረከብኩ።

«ጥምጥሜን ከራሴ ፈትቼ እያውለበለብሁ»

ደሴቶች ውስጥ ሰቀጦቹን በመሸጥ ብዙ ገንዘብ ማግኘት ቻለ
 እንደደረሰኩም ለችግረኞችና ለእኔ ብጤዎች በተቻለኝ መ
 ሰላም መኖር ጀመርሁ።
 ንድባድ ሶስተኛውን የባሕር ጉዞ ታሪኩን ለሂንድባድ ከተራሮ
 ነደገና ለሂንድባድ መቶ ዲናር ያለበት ከረጠ፡ ሰጥቶት በማገዝ
 የሚከተለውን የሕይወት ታሪኩን እንዲያዳምጥ ጋበዘው።

ሕረተኛው የመርከበኛው ሲንድባድ ጉዞ

ያዘኝ አባዜ አልለቅ ብሎኝ ዳግመኛ ለንግድ በመርከብ አልጓዝሃ
 ኔ የገባሁትን ቃል አፍርኜ ለአራተኛ ጊዜ ለመጓዝ ተነሳሁ
 ል ብዙ መከራና አደጋ ሲደርስብኝ የቻለው በመርከብ ስሎ
 ሳመሰለኝ ለወደፊቱ በተቻለ መጠን በየብስ ላይ እየተዘዋወርኩ
 ወሰንኩ። ስለዚህም እስከ ፋርስ ድርስ በየብስ ተጉገፍ ወደ
 በኋላ አጠር ያለ የባሕር ጉዞ ለማድረግ በመርከብ ተሳፈርሁ።

ለጥቂት ቀናት በሰላም ከተጓዘን በኋላ በድንገት ታላቅ ሞገድ ተነስቶ መርከቢቷን እያንገላታ ይጫወትባት ጀመር። ከሞገዱ ኃይለኝ ነትም የተነሳ የመርከቢቷ የነፋስ ሽራዎች ብጥስጥላቸው ወጣ። ቋጣ ግንዲላዎቿም ተሳባበሩ። የመትረፍ ተሸፋችን በጣም መንማና ስለነበረም መቼም ማለቃችን ነው ብለን እየተላቀስን ተሰነባበትን። እንደፈራነውም የሞገዱ ኃይል ከመቀነስ ፋንታ እየበረታ ስለሄደ መርከቢቷ ተንኮታኩታ ባሕሩ ውስጥ ሰጠመች። በዚህን ጊዜም ብዙ መርከበኞችና ነጋዴዎች አብረዋት ሰጠሙ።

እኔና ጥቂት ሰዎችን ግን ትረፋ ሲለን የተንሳፈፋ አንዳንድ የመርከቢቱን ስባሪ ግንዲላዎች አግኝተን እነሱን በመያዝ እየዋኝን በማእበሉ እየተገፋን አንዲት ደሴት ደረሰን። እዚች ደሴት ውስጥም ጣፋጭ ፍራፍሬዎችንና የጠራ የምንጭ ውሃ አግኝተን በልተንና ጠጥተን በጣም ደክሞን ስለነበር ወዲያውኑ ተኛን።

በማግስቱ ጠዋት ፀሐይ እንደሮጣች ደሴቷቱ ውስጥ ወዲያና ወዲህ እንዘዋወር ጀመር። እንዳጋጣሚም ጥቂት ቤቶች እጅብ ብለው የቆሙበት አንድ ሥፍራ ስላየን ሰው እማኖርበት ሥፍራ በማግኘታችን ተደስተን ወደ ትንሹ መንደር አመራን። ነገር ግን እንደጠበቅነው ሳይሆን ቤቶቹ አቅራቢያ ስንደርስ መልካቸው እጅግ ጥቋቁር የነበር የደሴቷቱ ኗሪዎች የጦር መሳሪያ ይዘው እየፎከሩ ስለከበቡን ያለአንዳች መቋቋም እጃችንን ሰጠን። ከዚያም እንደ እቃ እየቆጠሩ ከተከፋፈሉን በኋላ ወደ የመኖሪያ ቤቶቻቸው ይዘውን ሄዱ።

«ያለ አንዳች መቋቋም እጃችንን ሰጠን»

እኔና አምስት ሰዎች አንድ ቤት ከተወሰድን በኋላ ከተክል ቅጠላ ቅጠል የተሠራ የሚመስል ምግብ አቅርበውልን እንድንበላ ጠቆሙን። አብረውኝ የነበሩት ሰዎች ምግቡን ያቀረቡልንን ሰዎች እንዳልቀመሱት አይተው በመጠራጠር ፋንታ ርሃባቸውን ለማርካት በመስገብ መብላት ጀመሩ። እኔ ግን ተንኮል እንደታቀደ ስለተጠራጠርሁ የምበላ እየመሰልኩ ምግቡን ሳልውጥ ቀረሁ። ይህን ማድረጌም በጀኝ ምክንያቱም ጥቂት ቆይቶ ምግቡን የበሉት ጓደኞቼ ሕሊናቸውን ስተው የሆነው ያልሆነውን መዘላበድና መቀባጠር ጀመሩ። በዚህም ምክንያት እንድንበላ እቀረበልን ምግብ ውስጥ ሕሊና የሚያስት ቅመም ሳይጨመርበት አይቀርም የሚል ጥርጣሬዬ ትክክለኛ ሆኖ አገኘሁት።

ከቅጠላቅጠሉ ምግብ በኋላም በርካታ ቅቤ የተጨመረበት ሩዝ አቀረቡልን። ሕሊናቸውን ስተው የነበሩት ጓደኞቼ እየተስገበገቡ ሩዙን ይመገቡ ጀመር። እኔ ግን የምበላው በመጠኑ ነበር። እንደመሰለኝ በመጀመሪያ የቅጠላቅጠል ምግብ ያቀረቡልን ቅጠሎቼ ሕሊና የሚያቃው ሱና የማሰብ ኃይልን የሚቀንሱ ሲሆን ሩዙን ያበሉን ደግሞ ከሩዙ ጋር የቀላቀሉት ቅባት እንዲያወፍረንና እንዲያሰባን ነበር።

በተከታታይ ለጥቂት ቀናት ከቀለቡን በኋላ ያለ ገደብ ይበሉ የነበሩ ጓደኞቼ ሰውነት ደለብ ሲል ተራ በተራ በድብቅ እየተገደሉ ተበሉ። እኔ ግን አእምሮዬ በትክክል ይሠራ ስለነበር ከመጠፈር ይልቅ እያደረ እየመ ነመንኩና እየገረጣሁ እሄድ ነበር። ይህ የሆነበት ምክንያትም ድንገት ዘዴ መጠቀሜን አውቀው ብከሳ ብጠወልግም ይገድሉኝ ይሆናል በሚል ስጋት ነበር። አረመኔዎቹ ሰው በላዎች ግን ያለመደለቤን ተመልክተው «ይህ እየበላ የማይወፍረው በሽተኛ ሳይሆን አይቀርም» ብለው አስበው አልነኩኝም ነበር።

ይህ ሁሉ ሲሆን እነደ ልቤ የመዘዋወር ነጻነት ነበረኝ። ስለዚህም አንድ ቀን አዘናግቼ ከመንደሩ ራቅ ብዬ ከሄድኩኝ በኋላ ለመጥፋት ጥሩ አጋጣሚ አገኘሁ። መጥፋቴን አውቀው ተከታትለው ይይዙኝ ይሆናል ብዬ በመፍራት ወፍዘራሽ ፍራፍሬዎችን እየተመገብሁ ሰባት ቀናት አላቻ በሆኑ ሥፍራዎች ተደበቅሁ።

በስምንተኛው ቀን ባሕር ዳርቻ ደርሼ ቅመማቅመም ከደን የሚሰበስቡ ሰዎች አገኘሁ። እንደተገናኘንም ማንነቴን በቋንቋዬ ስለጠየቁኝ

ከሠለጠኑ ሰዎች ጋር በመገናኘቱ ተደሰትኩ። ከዚያም በመርከብ መሰባሰብ ምክንያት ስለደረሰብኝ መከራ በዝርዝር ካወጋኋቸው በኋላ ስለ አረመኔዎች ሰውብላዎች ነገርኳቸው። እነሱም ከአረመኔዎች ለማምለጥ የተጠቀሙትን ዘዴ ሰምተው እጅግ አደነቁ።

ሰዎቹ ቅመማቅመማቸውን ከሰበሰቡ በኋላ ወደ መጡብት ደሴት በጀልባ ይዘውኝ ሄዱ። ደሴቱ ውስጥ የሚኖሩት ሰዎች ፈረስ ላይ የሚቀመጡት ያለኮርቻና ልጓም ስለነበር ስለ እነዚህ ሁለት ነገሮች ምንም የማያውቁ መሆኑን ተረዳሁ። ስለዚህም አንድ ባለሞያ ዘንድ ሄጄ መመሪያ እየሰጠሁት የቆዳ ኮርቻና ልጓም አሠርቼና በወርቅ ሽልማት አስገጫለሁ ለደሴቲቱ ሠልጣን በገጸበረከትነት ሲጠሁት። እሱም ከመጠን በላይ ተደስቶ አንድ ዘመዱ የሆነች ሴት ድርልኝ በሀገሩ ውስጥ መኖር ጀመርሁ።

ለጥቂት ጊዜ ከሚስቴ ጋር በደስታ ኖርሁ። ሆኖም ግን በሰው ሀገር በመኖሪ ምክንያት ደስታዬ በሐዘን የተበረዘ ነበር። ሰው ሀገር መኖሩ ከግዙፍ ያልተሻለ መስሎ ይታየኝ ስለነበር አጋጣሚ አግኝቼ ወደ ሀገሬ የምመለስበትን ቀን በጉጉት እጠባበቅ ነበር።

በደሴቲቱ ውስጥ በጣም የተቀራረብሁትና የተወዳጀሁት አንድ ሰው ነበር። አንድ ቀን የዚህ ሰው ሚስት በድንገት ስለሞተች ላጽናናውና ላስተዛዝነው ወደ ቤቱ ሄድኩኝ። ሰውየው ከመጠን በላይ በሐዘን ተውጦ ስለነበር እንዲጽናና በማለት «የእኔ ወንድም ባለቤትህ አንድ ጊዜ ስለሞተች በሐዘን ብዛት ተመልሳ ልትመጣ አትችልምና ሐዘንህን በልክ አድርገው። የሐዘን ብዛት እንዳይጎዳህ ለራስህም ሕይወት አስብ» አልኩት።

ሰውየው ግን ከመጽናናት ይልቅ እምባው ይበልጡኑ እየጉረፈ «አይ የእኔ ወንድም የአንተስ ሀሳብ ጥሩ ነበር። ምነው እንደ ምኞትህ ሕይወቴ በተጠበቀልኝ ኖሮ! ይህ ግን ሊሆን አይችልም። አልሰማህም ይሆናል እንጂ በሀገራችን ውስጥ ከአያት ከቅድመ አያት ሲወርድ ሲዋረድ የመጣ አንድ ባሕላዊ ሕግ አለን። በዚህ ባሕል መሠረት አንድ ወንድ ሚስቱ ስትሞትበትም ሆነ አንድ ሴት ባሏ ሲሞትባት ከሙት የኑሮ ጓደኛቸው ጋር አብረው መቀበር አለባቸው። ይህ ባሕላዊ ሕግ ሳይፋለስ ለብዙ ዓመታት የኖረ ስለሆነ እኔም ዛሬ ከሞተችው ሚስቴ ጋር በሕይወት እያለሁ አብሬ መቀበሬ ነው። ስለዚህም ሐዘኔ ከመጠን በላይ

ሊሆን የቻለው በሚስቱ ሞት ብቻ ሳይሆን የእኔም ሕይወት በአስታቂ እኳኋን ሊጠፋ ስለተቃረበ ነው» አለች።

እንደዚህ ዓይነቱ ጅል አስተሳሰብና ባሕል በዓለም ላይ በመኖሩ ተገርሜ በተቻለኝ መጠን ሰውየውን ለማጽናናት ሞክርኩ። እኔና እሱ በምንጋገርበት ወቅት ዘመዶቹና ወዳጆቹ በቀብሩ ስነሥርዓት ላይ ለመገኘት ተሰብስበው መጡ። ከዚያም የሚስቱን አስከሬን ምርጥ ልብስ አልብሰው ሬሳ ሳጥን ውስጥ ካጋደሙ በኋላ ወደ ቀብሩ ሥፍራ ገብተዋል።

አንድ ትልቅ ተራራ አጠገብ ስንደርሰ የሴትየዋን አስከሬን የያዘውን ሳጥን ተራራው አቀበት ላይ እሚገኝ አንድ ዋሻ ውስጥ ጨመሩት። ቀጥሎም ሰውየው ዘመዶቹንና ወዳጆቹን ተሰነባብቶ አንድ ተለቅ ያለ ሳጥን ውስጥ ሰባት መልመል ዳቦዎችና አንድ ገንቦ ውሃ ተደርጉለት ሳጥኑ ውስጥ ያለ አንዳች ተቃውሞ ተጋደመ። ከዚህ በኋላም ብዙ ሰዎች ተጋግዘው የዋሻውን አፍ በአንድ ትልቅ ቋጥኝ ድንጋይ ደፈኑት። ድንጋዩ በጣም ትልቅና ከባድ ስለነበር ለማንቀሳቀስ እንኳን ከአሥር ጉልበታም ሰዎች በላይ ይጠይቅ ነበር። በዚህም ምክንያት በሕይወቱ ሳጥኑ ውስጥ የታሸገው ሰው ከሳጥኑ በቀብሩ በወጣም ከዋሻው ወጥቶ ማምለጥ አይችልም ነበር። ያም ሆነ ይህ የቀብሩ ስነሥርዓት ከተፈጸመ በኋላ ቀባሪዎቹ ወደየቤታቸው ተመልሰው ሄዱ።

ከጥቂት ወራት በኋላ በሸተኛ ብጤ የነበረችው ሚስቱ በድንገት ታማ አረፈች። በሕይወቱ እንዳይቀብሩኝ በተቻለኝ መጠን ለማግባባት

«ከሞተችው ሚስቱ አስከሬን ጋር ወደ መቀበርያው ሥፍራ ከተወሰደኩ በኋላ»

ብሞክርም «የሀገሩ ሕግ እንደዚያ ስለሆነ አንተም እንደዚያው መሆን አለብህ። ለአንተ ብለን ለብዙ ምእት ዓመታት የሀገራችን ሕግ ሆኖ የቆየውን አሠራር መቀየር ወይም መሻር አንችልም» ስለተባልኩ ምንም ማድረግ አልቻልኩም። ስለዚህም በሀገሩ ታላላቅ ሰዎች አጃቢነት ከሞተችው ማሰቱ አስከሬን ጋር ወደ መቀበርያው ተራራ ከተወሰድኩኝ በኋላ ሙልሙል ዳዎችና ውሃ ትልቅ ሳጥን ውስጥ ተደርጎልኝ እውስጡ ተጋደምሁ። ከዚያም የዋሻው አፍ በትልቁ ቋጥኝ ተደፍኖ አጃቢዎቼ የነበሩት ወደየቤታቸው ሄዱ።

ምንም እንኳን ዋሻው ጨለማ ስለነበር ውስጡ ምን እንደነበር ማየት ባይቻለኝም ክርፋቱና ግማቱ ከበድ ያለ ስለነበር ስፍር ቁጥር ብሌለው በሙታን አጽምና አጥንት መሞላቱን ያስታውሰኝ ስለነበር ተሰምቶኝ የነበረውን ከፍተኛ የጭንቀትና የተስፋ መቁረጥ ስሜት በቃላት መግለጽ ያዳግተኛል። ሆኖም በሕይወት እስካሉ ድረስ ሙብላትና መጠጣት የተፈጥሮ ግዴታ ስለሆነ ዳዎቼን እየተመገብኩና ውሃዬን እየተጎነጨሁ ጥቂት ቀናት በሕይወት ስነበትኩ።

ስንቄ ካለቀብኝ በኋላም እሞት ደጃፍ መሆኔን ተረድቼ በርሃብና በጥም ከመሞት ይልቅ በምን አኳኋን ሕይወቴን እንደማጠፋ በማሰላሰል ላይ ሳለሁ የአንድ የሚተነፍስ ፍጡር ትንፋሽ ድምጽ ስምቼ ፍጡሩ አቅራቢያዬ የሚገኝ መሰለኝ።

የትንፋሹን ድምጽ ወደሰማሁበት አቅጣጫ እንደ ሕጻን እየዳህኩ ስጠጋም ምን እንደሆነ ልረዳው ያልቻልኩት አንድ ፍጡር ከእኔ ሸሽቶ ሲሄድ የኩቴ ድምጽ ስምቼ ተስታተልኩት። ውስጥ ለውስጥ እየተጠማዘዝኩ ዋሻው ውስጥ ራቅ ብዬ ከሄድኩ በኋላም አንድ የብርሃን ጭላንጭል በሩቁ ታየኝ። ወደጭላንጭሉ ስጠጋ በይበልጥ እየሰፋና እየጎላ ይሄድ ነበር። በዚህም ምክንያት በሩቁ የብርሃን ጭላንጭል መስሎ የታየኝ ነገር በተራራው ጎን ላይ የሚገኝ ሰፊ ስንጥቅ መሆኑን ተረዳሁ።

«ከእኔ ሸሽቶ ሲሄድ የኩቴ ድምፅ ሰማሁና ተከታተልኩት»

በስንጥቁ ውስጥ አልፎ ከዋሻው ከወጣሁ በኋላ የተራራውን አቀበት፡፡ በጥንቃቄ ወርጄ ተጉገፎ ባሕር ዳርቻ ደረስኩ፡፡ እዚያ ሆኜም ባሕሩን በዓይኖቼ ስማትር በሩቁ ላይ ላይ የሚጓዝ አንድ መርከብ ስላየሁ ጥምጥሜን ፈታኜ እያራገብኩ በጩኸት ተጣራሁ፡፡ መርከቡ ላይ የነበሩት መርከበኞች ስላዩኝ ጀልባ ተልኮልኝ ወደ መርከቡ ተወሰድሁ፡፡ ከመርከብ አደጋ የተረፍኩ ነጋዴ መሆኔን ለመርከብ አዛዥ ከነገርኩት በኋላ ወደ ሀገሬ ይዞኝ ለመሄድ ተስማማ፡፡

የመርከቡ አዛዥ ደግ ሰው ስለነበር የተቻለውን ያክል የገንዘብ እርዳታ አደረገልኝ፡፡ በዚያም ገንዘብ እግረመንገዳችንን በሚያጋጥሙን ጸሴቶች መልሕቅ ጥለን ከመርከብ በምንወርድበት ጊዜ ሁሉ እየነጋገድኩ ብዙ ገንዘብ አገኘሁና በሰላም ባግዳድ ደረስሁ፡፡ እዚያም ከነበረኝ በርካታ ገንዘብ «መዶቼንና ችግረኞችን» ረዳሁ፡፡

በተደጋጋሚ በምጓዝበት ወቅት ሁሉ ብዙ መከራ ደርሶብኝ ስነበር ለወደፊቱ የባሕርና የየብስ ጉዞ ያለፈ ነገር እንጂ ወደፊት የማልሞከረው መሆኑን ለራሴ ቃል ገብቼ ባግዳድ ከተማ ውስጥ እየነጋገድኩ ከዘመዶቼና ከወዳጆቼ ጋር በሰላምና በደስታ እኖር ጀመር፡፡

ሲንድባድ ይህን ተናግሮ እንዳበቃ እንደገና ለሂንድባድ መቶ የወርቅ ዲናር ያለበት ከረጢት ሰጥቶት በማግስቱ መጥቶ የሚቀጥለውን የባሕር ጉዞ ታሪኩን እንዲያዳምጥ ጋበዘው፡፡

እምስተኛው የመርከበኛው ሲንደባድ ጉዞ

ምንም እንኳን ካለፈው ጉዞ በኋላ ለጥቂት ዓመታት በተደላና በደስታ ብኖርም የምቶት ኑሮዬ የተፈጥሮ የመጓዝ ፍላጎቴን ሊገታውም ሆነ ከልቤ ሊፍቀው አልቻለም። ስለዚህም ባገዳድ ከተማ ውስጥ ጥቂት ዓመታት ከኖርኩ በኋላ ልዩ ልዩ ሸቀጣሸቀጦችን ገዝቼ ለመነገድ በመርከብ ተሳፍራ ለመጓዝ ተነሳሁ። በዚህኛው ጉዞም ራሴን ችዬ መጓዝ ስለፈለግሁ አንድ መርከብ ለገንዘቤ አሠርቼ መርከበኞችንና የመርከብ አዛዥ ቀጠርሁ። መርከቢቱም ተለቅ ያለች ስለነበረች የልዩ ልዩ ሀገሮችን ነጋዴዎች ከእነሸቀጦቻቸው አሳፍረን ጉዞ ጀመርን።

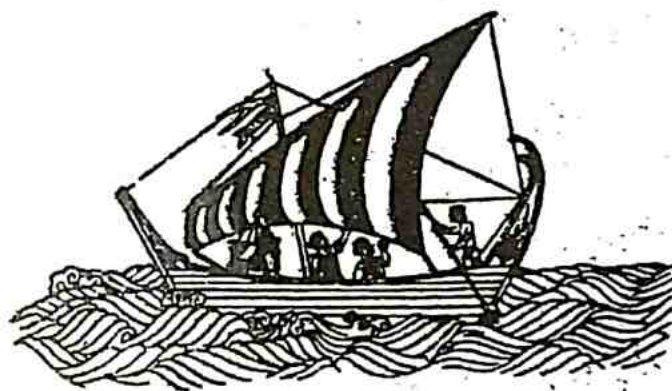
ጥቂት ቀናት ከተጓዝን በኋላ አንድ በረሃማ ደሴት ደረሰን። እዚች ደሴት ውስጥ ባለፈው ጉዞ ወቅት አጋጥሞን የነበረውን ዓይነት የሮክ አሞራ እንቁላል አገኘን። እንቁላሉ ውስጥ ሊፈለፈል ምንም ያክል ያልቀረው ምንቃሩ የእንቁላሉን ቅርፊት ሰብሮ እውጭ የሚታይ የሮክ አሞራ ጫጩት ነበረበት። ከእኔ ጋር ይጓዙ የነበሩት ሰዎች ጫጩቱን እንብላው ሲባባሉ ሰዎቹ በተቻለኝ መጠን እንቁላሉን እንዳይነኩ ላግባ ባቸው ሞክርኩ። ሰዎቹ ግን እምቢ ብለው በመጥረቢያና በመደሻ የእንቁላሉን ቅርፊት ሰባብረው ጫጩቱን አውጥተው እየጠበሱ በሉት።

በልተው እንዳበቁም ሁለት ትልልቅ ደመና የሚመስሉ ነገሮች ሰማይ ላይ እየተጓዙ ወደ እኛ አቅጣጫ ሲያመሩ በሩቁ እየናገሩ። የመርከቡ አዛዥም በሩቁ የሚታዩት ደመና መስል ነገሮች ጫጩታቸው የተበላባቸው ተባእትና እንስት ሮክ አሞራዎች መሆናቸውን ከነገረን በኋላ በተቻለ ፍጥነት ካላመለጥናቸው በቀር ጉዳት የሚያደርሱብን መሆናቸውን አስጠነቀቀን። በዚህም ምክንያት ተጣድፈን መርከባችን ላይ ወጣንና ጉዞ ጀመርን።

በዚያን ወቅት አሞራዎቹ አስፈሪና ዘገናኝ ድምጽ እያሰሙ ደሴቲቱ ደርሰው እንቁላላቸው መሰባበሩን ከተመለከቱ በኋላ ወደመጡበት አቅጣጫ እየበረሩ ሲሄዱ አይተናቸው አደጋ እያደርሱብንም በማለት ተደሰትን። ነገር ግን ደስታችን ምንም ያክል ጊዜ አልቆየም። ወዲያውኑ ሁለቱ ሮክ አሞራዎች እያንዳንዳቸው ትልላቅ ቋጥኝ ድንጋይ በጥፍራቸው አንጠልጥለው ወደ እኛ እየበረሩ መጡ። ለካስ ተመልሰው የሄዱ

የመሰሉን የጥጥቶች መሣሪያ ይዘው ለመምጣት ነበር! ይህን እንደተረጎሙ በከባድ ፍርሃት ተዋጥኑ።

አሞራዎቹ ልክ መርከቢቱ አናት ላይ እንደደረሱ አንድ ሁለት ገዛ እየዞሩ ካንጥበቡ በኋላ አንደኛው ሮክ አሞራ ያንጠለጠለውን ቋጥጥ ወደታች ለተቀመጠ። ደግነቱ የመርከቡን መሪ የሚቆጣጠረው መርከብ ቀልጣፋ ስለነበር በፍጥነት መርከቡን ወደ ጎን ዘመር በማድረግ ቋጥጥ ለጥቂት መርከቡን ስቶ ባሕሩ ውስጥ ወደቀ። በዚህን ጊዜ መርከቢታ በተፈጠረው ሞገድ ወደፊት ተስፈንጥራ ባሕሩ ለሁለት ስለተከፈለ የባሕሩ ወለል ታየን።

«ለካስ ተመልሰው የሄዱት የማጥቅያ መሣሪያ ይዘው ለመምጣት ነበር!»

ሁለተኛው ሮክ አሞራ ግን ያንጠለጠለውን ቋጥጥ አነጣጥሮ ወደታች ስለሰቀተው መርከቡ ላይ አረፈና ለሁለት ገምሱት እንክትክ ወጣ። በዚህም ምክንያት ተሳፋሪዎቹና መርከቦች ሁሉ በመጨረሻ ወይም በመስጠት አለቁ። እኔ ግን እንዳጋጣሚ አንድ የመርከቡን ሰባ ግንዲላ አገኝቼ በመያዝ መንገደኛ ቻልሁ። በአንድ እጄ ግንዲላው አቅፌ በሰላው እጄ እየጥኘሁ ነፋስ ውሃውን በማንቀሳቀስ እየረዳኝ ጥቂት ከሄድኩ በኋላ ዳርቻዋ አቀበታማ የሆነ አንዲት ደሴት ደረሰኩ።

ርታላቅ ጥረት ደሴቲቱ ላይ ለመውጣት ከበቃሁ በኋላ አቅሜ እንዲመለስልኝና እንደበረታ በማለት ለምለም ሳር ላይ ተጋደሜ ለአጭር ጊዜም ቢሆን ጥሩ እንቅልፍ ተኛሁ። ከነቃሁ በኋላም ከተጋደምኩበት ተነስቼ የደሴቲቱን ሁኔታ ለመመርመርና ለማጥናት መዘዋወር ጀመርኩ።

ደሴቲቱ ውስጥ አስገምጂ ፍሬዎችን በብዛት ያገኘረገጉ ልዩ ልዩ አጽዋት በብዛት አየሁ። አልፎ አልፎም እየተጠማመዙ የሚገኝላቸው ውሃቸው እንደመስተዋት የጠራ ትናንሽ ወንዞች አገኘሁ። በእውነቱ ደሴቲቱ ምድራዊ ገነት ናት ቢባል ማጋነን አይሆንም። ልምላሜና የተፈጥሮ ውበት የታደለች ነበረች።

ቀኑን መሉ ጣፋጭ ፍሬፍሬዎችን ስመንበትና አርኪና የጠራ የምንጭ ውሃ ስጠጣ ውዬ ተደሰትኩ። መሸቶ ሲጨልምም አንድ ምቹ ሥፍራ መርጫ ለምለም ሳር ላይ ተጋደምኩ። ነገር ግን ተመኝቼ እንደነበረው ጥሩ እንቅልፍ አላገኘሁም። እንዲያው ዝም ብሎ ፍርሀት ፍርሀት ይለኝ ስለነበር እንቅልፍ ሽለብ ሊያደርገኝ ሲሞክር በድንገት እየባነንኩ እነቃ ነበር። በዚህም ምክንያት ደሴቲቱ ውስጥ ያላለፍኩት የመጀመሪያው ሌሊት አላስደሰተኝም ነበር።

ባንቴ እነቃ በነበረበት ወቅት «አርፌ ቤቴ ብቀመጥ ኖሮ ይህ ሁሉ መከራ መች ይደርስብኝ ነበር?» እያልኩ ራሴን እወቅሰና እተች ነበር። እንዲያውም ከመንፈስ ምሬቴ ከፍተኛነት የተነሳ ሕይወቴን በገዛ እጄ ለማጥፋትም ከጅሎኝ ነበር። ነገር ግን ጎህ ቀዶ የፀሐይ ጮራ ምድራቱን በብርሃን ካጥለቀለቃት በኋላ የምሬትና የጭንቀት አሳቦቼ እንደ ጉም ስለተበተኑ ምንም እንኳን መሉ ለመሉ ደስ ባይለኝም ከተጋደምኩበት በተስፋ ተነስቼ ወዲያና ወዲህ እያልኩ እዘዋወር ጀመርኩ።

በዚህ ሁኔታ ላይ እንዳለሁ አንድ ሽባና ደካማ ይመስል የነበረ ሽማግሌ አንዲት ወንዝ ዳርቻ ላይ ብቻውን ተቀምጦ ተመለከትኩ። በመጀመሪያ ሳየው ሰውየው እንደ እኔ ከመርከቡ አደጋ የተረፈ ሰው ስለመሰለኝ ወደ እሱ ቀርቤ ሰላምታ አቀረብኩለት። እሱ ግን አንዳችም የምላሽ ቃል ሳይተነፍስ ራሱን ጎንበስ በማድረግ ብቻ አጸፋውን መለሰለኝ። ብቻውን ምን እንደሚያደርግ ስጠይቀውም መልስ ከመስጠት

ፋንታ ፍራፍሬ መልቀም ስለማፈልግ ጀርባዬ ላይ ለአንድ እንደሸከመው ምልክት በእጁ እየሰጠ ለመነኝ።

ሰውዬው ሽባና ዲዳ ስለመሰለኝ እርዳታ የማገባው ነው በግ ጀርባዬ ላይ አዘልኩት። ተሸክሜው ፍራፍሬ ከለቃቀመ በኋላ ወንዝ አጠገብ ስንደርስ ከጀርባዬ እንዲወርድ በምልክት ጠየቅሁት። ግን ደካማና አቅመቢስ ይመስል የነበረው ሽማግሌ በሚያስደንቅ ቅፍና ትኩሻዬ ላይ እንጣጥ ብሎ ከወጣ በኋላ አንገቴን በእግሮቹ ጥርጥሮ አድርጎ ይዞ ሰላነቀኝ ሕሊናዬን ስቼ መሬት ወደቅሁ። ጨካኝ ሽማግሌ ይሞት ይሆናል ብሎ ስለሰጋ ከትኩሻዬ ላይ ሳይወርድ እግሩን አጠላልፎ አንገቴን እንደያዘ ትንሽ ለቀቅ ስላደረገኝ ለመተንፈስ በቃህ ይህን እንዳየም በአንድ እግሩ ሆዴን በእርግጫ አክርሮ ከመታኝ በኋላ ከመሬት እንድንላ በምልክት ስላዘዘኝ ያለ ውዴታዬ እሱን ተሸክሜ ብድህ አልኩ።

ከዚያን ጊዜ አንስቶ ሽማግሌውን እየተሸከምኩ መዘዋወር የእሱን ግዳጄ ሆነ። የሚያዘኝና የሚቆጣጠረኝ ልክ እንደ ግል አገልጋዩ ነበር። ለመብላት የማፈልገውን ፍሬ ሲያገኝ ሆዴን በእርግጫ እየመታ አብቁሞኝ ከበላ በኋላ ወደፊት እንድሄድ በእግሩ ምልክት ይሰጠኝ ነበር። ሌሊት ሌሊት ደግሞ አንገቴን በእግሩ አቆላልፎ እንደያዘ እንተኛ ነበር። በእንደዚህ ዓይነት ሁኔታ የሽማግሌው ባርያ በመሆን ብዙ ቀናት አሳለፍኩ።

አንድ ቀን ወፍዘራሽ የወይን ተክሎች በብዛት እበቀሉበት ሥፍራ ደረስን። እኔም ወይን እወድ ስለነበር የወይን ዘለላዎችን በብዛት ለቅሜ ከጨመቅሁ በኋላ አንድ ትልቅ ቅል ውስጥ ጨምራ እስኪበላላ ድረስ ጥቂት ቀናት ጠበቅሁ። ሽታ መስጠት ሲጀምርም ከቅሉ ተጎንጭቼ መንፈሴ ስለተነቃቃ ደስ አለኝ። በዚህም ምክንያት የሥቃይ ነገሮችን ረስቼ ሽማግሌውን እንደተሸከምኩ እዘፍንና እደንስ ጀመር። ያለውትሮዬ እንደዚህ ደስ ሊለኝና ልቦርቅ የቻልኩት ቅሉ ውስጥ ያለውን ነገር በመጣቴ መሆኑን ሽማግሌው ስለገባው እንዳጠጣው በምልክት ጠየቀኝ። እኔም ተንኮል አስቤ ስለሽጠር በደስታ የወይን ጠጁን ሰጥቼው ቀመሽ ካደረገ በኋላ ስለጣፈጠው ግጥም አድርጎ ጠጣው። ከዚያን በፊት የወይን ጠጅ ጠጥቶ ስለማያውቅ ወዲያውኑ ስለሰከረ አንገቴን ለቀቅ እንደማድረግ

ሲል ጥሩ አጋጣሚ ስላገኘሁ መሬት ደበለልኩትና ትልቅ ድንጋይ አንስቼ ጭንቅላቱን ፈርክሼ ገደልኩት።

«... ስለጣፈጠው ግጥም አድርጎ ጠጣው»

አሳሬን ያበላኝ ከነበረው ሽማግሌ በዚህ ረገድ ከተገላገልኩ በኋላ ወደ ደሴተቱ ባሕር ዳርቻ ሄድኩ። እዚያም የመጠጥ ውሃ ለመቅዳት መልሕቅ ጥላ የቆመች አንዲት መርከብ ስላጋጠመኝ መርከቧ ላይ ወጥቼ የደረሰብኝን ለመርከበኞቹና ለተሳፋሪዎቹ ነገርኳቸው። ስለ ሽማግሌው ስነግራቸውም ከሰውየው ማምለጥ በመቻሌ ተደንቀው አጋጥሞኝ የነበረው ሽማግሌ «የባሕሩ ሽማግሌ» የሚል ቅጽያ ስም ያለውና በዙ ሰዎች በማሰቃየትና በመገደል የታወቀ ሰው እንደነበር ነገሩኝ። እንዲያውም በእሱ ቁጥጥር ስር ከገቡት ሰዎች መካከል ያለ እኔ በቀር በሕይወት የተረፈ ማንም ሰው እንዳልነበር አሳወቁኝ።

የመርከቡ አዛዥ ታሪኬን ሰምቶ ስላዘነልኝ በመገባዎ
እንደጓዝ ፈቅዶልኝ ከጥቂት ቀናት በኋላ እንደ ከተማ ደረሰኝ።
ላይ ተሳፍሮ የነበረ እንደ የተቀራረበኩት ነጋዴ ሊረዳኝ ይፈልግ ለ
ከጥቂት የከተማው ኗሪዎች ጋር ካስተዋወቀኝ በኋላ «አነዚህ
ተከትለህ ወደሚሄዱበት ሂድ የማያደርጉትንም አድርግ። በጥንቃቄ
ከእነሱ ከተለየህ እንደ ዓይነት አደጋ ሊደርስብህ ይችላል» አለኝ።

ከዚያም ለስንቅ የሚሆነኝ ምግብ ሰጥቶኝ ሰዎቹን
ከከተማው ራቅ ብሎ እሚገኝ እንደ ደን ሄድኝ። ደኑ ውስጥ ጭ
የኮካ ፍሬ ዛፎች በብዛት በቅለው ይታዩ ነበር። የዛፎቹም ገንድ
ለስላሳና የማያሟልጭ ስለነበር ማንም ሰው ዛፎቹን በመግ
ቅርንጫፎቻቸው ላይ ደርሶ ኮካ ፍሬ መልቀም አይችልም ነበር።

ደኑ መካከል እንደደረሰን ትልልቅና ትናንሽ ጦጣዎች በጥንቃቄ
ተንጠላጥለው ተመለከትኩ። ጦጣዎቹ እኛን እንዳያዩ በግጥ
ፍጥነት ዛፎች አናት ላይ ወጥተው ቁልቁል ይመለከቱን ጀመር። እ
ቸው የሄድኩት ሰዎች ከመሬት ድንጋይ እያነሱ ጦጣዎቹ ላይ ላ
ወር ሲጀምሩ እነሱ ያደረጉትን አይቼ እኔም መወርወር ጀም
በዚህን ጊዜ ጦጣዎቹ በጣም ተናደው የተደረገባቸውን ለመብቀል
ፍሬዎችን እየቀነጠሱ እኛ ላይ ይወረውሩ ጀመር።

በዚህ ዘዴ የኮካ ፍሬዎች በብዛት ሰብስበን ጆንያዎቻችንን
በኋላ ወደመጣንበት ተመለስን። ከተማ እንደደረሰንም የኮካ ፍ
በመሸጥ ብዙ ገንዘብ አገኘሁ። ከዚህ በኋላም በየጊዜው ወደ ደኑ
ጋር እየተመላለስኩ የኮካ ፍሬዎች እየሰበሰብኩ በመሸጥ ከፍተኛ
አገኘሁ።

ለጥቂት ወራት በኮካ ፍሬ ነጋዴነት ተሰማርቼ መጠነኛ
መሆን ከበቃሁ በኋላ በአንድ መርከብ ተሳፍራ ወደ ባግዳድ ለመ
ተነሳሁ። ባለውለታዬ የነበረው ነጋዴም እንደ ሌላ ከተማ
ስለነበረው ባግዳድ ድረስ አብረን መጓዝ ባለመቻላችን አዘንሁ። እገ
ገዳችንን አያሌ ደሴቶች ስለነበሩ ቅመማ ቅመም በመነገድ ብዙ
አገኘሁ። ባሕር ውስጥ እየጠለቁ እንቁ የማያወጡ ጠላቂ ዋናተ
በመኮናተርም ቆንጆ ቆንጆ እንቁዎችን በብዛት ሰበሰብሁ።

በመጨረሻም መርከባችን በሰራ ወደብ ደርሳ ወደ ባንዳድ አምርቼ በደህና ደረስኩ። እዚያም ካገኘሁት ሁበት በተቻለኝ መጠን ለድሆችና ለችግረኞች በችርታ ከሰጠሁ በኋላ በተድላና በደስታ መኖር ጀምራ ቀስ በቀስ ያሳለፍኩትን የመከራ ጊዜ መርሳት በቃሁ።

ሲንድባድ ይህን ተናግሮ እንደጨረሰ እንደገና ለሂንድባድ መቶ የወርቅ ዲናር ያለበት ከረጢት ሰጥቶት በማግስቱ መጥቶ የሚቀጥለውን የባሕር ጉዞ ታሪኩን እንዲያዳምጥ ጋበዘው።

ስድስተኛው የመርከበኛው ሲንድባድ ጉዞ

የመዘዋወርና አዲስ ነገር የማየት የተፈጥሮ ዝንባሌዬ ለረጅም ጊዜ አንድ ሥፍራ እጩ ብዬ እንድቀመጥ አልፈቀደልኝም። በዚህም ምክንያት ከአንድ ዓመት በኋላ ምንም እንኳን ወዳጆቼና ዘመዶቼ አርፈው እንድቀመጥ ቢመክሩኝም የያዘኝ አባዜ አልለቅ ስላለኝ ለስድስተኛ ጊዜ በባሕር ለመጓዝ ቆርጬ ተነሳሁ። ስለዚህም ፋርስንና ሕንድን በየብስ ካቋረጥኩ በኋላ መርከብ ተሳፈርሁ።

ሙሉ ቀን በሰላም ከተጓዝን በኋላ የመርከብ አዛዥ የብስጭት መልክ እያሳየ ጥምጥሙን ከራሱ ላይ በንዴት ፈትቶ መሬት ላይ ጥሎ ፍርሃትና ሐዘን በተቀላቀለበት ድምጽ «የአየሩ ሁኔታ በቅርብ ጊዜ ከባድ ማዕበል እንደሚነሳ ይጠቁማል። እንዳያችሁት በአሁኑ ጊዜ እንኳን መርከባችን በሞገድ እየተገፋ ስለሚሄድ የመርከቡን አቅጣጫ በመሪው መቆጣጠር አዳግቶናል። ከጥቂት ጊዜ በኋላም ደግሞ ይህ ነው የማይባል ከባድ ሞገድ ስለሚነሳ አንድ ሰዓት በማይሞላ ጊዜ ውስጥ መርከባችን ተሰባብራ እንደምትሰጥምና ሁላችንም እንደምናልቅ እርግጠኛ ነኝ» ካለ በኋላ በነፋስ እጅግ ተወጥረው የነበሩትና ሊበረቀሱ ምንም ያክል ያልቀራቸው የመርከቡ የነፋስ ሽራዎች እንዲወርዱ አዘዘ።

ግን ምን ያደርጋል! ወዲያውኑ በተነሳው ኃይለኛ ማእበል ምክንያት መርከበኞቹ የታዘዙትን መፈጸም ከመቻላቸው በፊት የሽራዎቹ መወጠርያ ገመዶች እንደ ክር ተበጣጥሰው መርከቡ በብርቱ ሞገድ እየተገፋ ወደ አንድ ትልቅ ተራራ ግርጌ አምርቶ ከተራራው ቋጥኞች ጋር ስለተላተመ እንክትክቱ ወጣ። ሆኖም ግን እንዳጋጣሚ በተሳፋሪዎቹና

በመርከበኞቹ ሕይወት ላይ አደጋ ስላልደረሰ በተቻለ መጠን በመቶላቸው ስንቃችንንና አብዛኛውን ንብረታችንን ከውድመት ማትረፍ ቻልን።

ከአደጋው በኋላ የመርከቡ አዛዥ «ምናልባት ለጊዜው ከአደጋ የሚመሰላችሁ ይሆናል። ግን እንደዚያ አይደለም። ከዚህ በፊት ሥፍራ በመርከብ መሰባበር ምክንያት ከመጣ በኋላ በሕያውቱ ከራሱ ራሱ መውጣት የቻለ አንድም ሰው እንደሌለ ለምቻለሁ። ስለዚህ

«የመርከቡ አዛዥ የብስጭት መልክ እያሳየ»

እንድናለን ብላችሁ ራሳችሁን በከንቱ ከምታታልሉ የየራሳችሁን መቃብትቆፍሩ የተሻለ ነው። ስላለን ተስፋ ቆርጠን እየተላቀስን መሰነብ ጀመርን።

መርከባችን የተሰባበረበት የተራራ ግርጌ የአንድ ትልቅ ደሴት ዳርቻ ነበር። እዚህ ዳርቻ ላይ በአደጋ ከተሰባበሩ መርከቦች የተረፉ ብዛት ያላቸው ሸቀጦችና ዋጋቸው ውድ የሆኑ እቃዎች አገኘን። ነገር ግን ባለቤት ያልነበረውን ይህንን ያልታሰበ ታላቅ ሀብት በማግኘታችን ከመደሰት ፋንታ ነብረቱን መውሰድና መጠቀም ባለመቻላችን በጣም አዘንን።

ከመላው ደሴት ብዙ ወንዞች ከየአቅጣጫው ወደ ባሕሩ ይፈሉ ነበር። እኛ እነበርንበት ሥፍራ ግን በአንድ አፈ ሰፊ በሆነ ዋሻ አድርጎ በሠረገላ ተራራውን አቋርጦ ባሕሩ የሚፈስ አንድ ወንዝ ብቻ ይገኝ ነበር። በደሴቲቱ ተራራ ቋጥኞች ውስጥ እንደ አልማዝ የመሳሰሉ የከበሩ ድንጋዮች በብዛት በማግኘታችን ተደነቅን። ሥፍራው ሾጣጣ ባሕረ ሠላጤ ስለነበር መርከቦች ለተወሰነ ርቀት ሠላጤው ውስጥ ከገቡ በኋላ ከዚያ ውስጥ በፍጹም መውጣት አይችሉም ነበር።

ወደዚያ ሥፍራ መርከቦች በማእበል ወይም በባሕር ጎርፍ ተገፍተው ከገቡ በኋላ መውጣት የማይችሉበት ምክንያት የተራራው ከፍታ ምንም የነፋስ ሽውታ ከየብስ ወደባሕር እንዳይነፍስ ስለሚያግድና የባሕር ጎርፍ ዘወትር ከባሕር ወደ የብስ ውሃውን ስለሚገፋው ሳይሆን አይቀርም። በደሴቲቱ ዙርያ የተደነቀረው ታላቅ ተራራ እጅግ አቀበታማ ስለነበር ተራራውን አቋርጦ ማለፍ ፈጽሞ የማይቻል ነበር።

በአጠቃላይ የነበርንበት ሥፍራ በጣም ተስፋ የሚያስቆርጥ ነበር። በባሕሩ ዳርቻ ያገኘነው የሰው አጽምና የተሰባበሩ መርከቦች ብዛት ከፍ ያለ ስለነበር በተመለከትነው ነገር ሁሉ ከሞት መትረፍ የማንችል መሆናችንን ተረድተን ነበር። ምንም እንኳን ሥፍራው ከፍተኛ የተፈጥሮ ውበት የነበረው ቢሆንና በአያሌ ጥሩ ነገሮችና ከፍተኛ ሀብት የተሞላ ቢሆንም ያለመትረፋችንን በማሰብ በሐዘንና በፍርሃት ተኮራምተን ጊዜ ሞታችንን እንጠባበቅ ጀመር።

ጥቂት ቀናት ደሴቱ ላይ ከሰነበትን በኋላ ስንቃችን እየመነመነና እያለቀ በመሄዱ አብረውኝ የነበሩት የመከራ ጓደኞቼ አንድ በአንድ በረሃብ አልቀው እኔ ብቻ ተረፍኩ። አስቀድመው የሞቱት በሕይወት የነበሩት ይቀበሩ ስለነበረም እኔ ብቻ በመትረፌ የጓደኞቼ በሙሉ ቀባሪ ለመሆን ባቃሁ።

ልተርፍ የቻልኩበት ዋናው ምክንያት ስንቱን እየቀጠብኩ አመጣኝ ስለነበርና ከጓደኞቼ ደብቄ ያስቀመጥኩት ሌላ ሰንቅ ስለነበረኝ ነበር። ስለዚህም በችጋር እጄንጓደኞቼ ያለመሞቴ የሚያስድንክ ነገር አልነበረም።

«... የክርንበት ሥፍራ በጣም ተስፋ የሚያስቀርጥ ነበር»

ያም ሆነ ይህ በመጨረሻ የእኔም ስንቅ ወደማለቁ ተቃርቦ ስለ ነበረ የምሞት ስለመሰለኝ የራሴን የመቃብር ጉድጓድ ቆፍሬ ውስጥ ተጋደምኩ። በዚያን ጊዜም ይህ ሁሉ ሊደርስብኝ የቻለው በራሴ ክልፍ ፍነትና ስግብግብነት መሆኑን እያስታወስኩ ራሴን እወቅስና እትች ነበር። በርሃብ ብዙ ሳልሰቃይ እንድሞት በማለትም ሞቴ እንዲፋጠን ለማድረግ በብስጭት የገዛ ራሴን እጆች በጥርሶቼ እየነከስኩ እነጭ ነበር።

በዚህ የተሰፋቢነት ሁኔታ ጉድጓዱ ውስጥ ተጋድሜ ሳለሁ እንደ አሳብ ስለመጣልኝ ከጉድጓዱ ወጥቼ በተራራው ግርጌ አድርጎ በሠጠኝ ከባሕሩ ወደ የብስ እሚፈሰው ጅረት ዋሻ አፍ ሄድኩና «ይህ ከባሕር በሠረገላ የሚፈሰው ወንዝ በወዲያኛው የተራራው ጎን በኩል እንደ መውጫ ሳይኖረው አይቀርም። እንጨቶች አረባርቤ ጊዜያዊ ዝርግ ታገብሠራለሁና በዋሻው አፍ አድርጌ ጅረቱ ላይ ብንዝ ሰዎች እማኝላለሁ ደሴተቱ ከፍል እደርስ ይሆናል። ይህን ሞክሬ ሳይሳካልኝ ቀርቶ ስትሆኑት ምንም አይደለም። ዝግተኛና አሰቃቂ ከሆነው የችጋር ሞት ውስጥ ሰጥሞ ቶሎ መሞት ይሻላል። ደግሞም መከራዬ ተሳክቶ በእኔ ውስጥ የመኖር አድል ሊኖረኝ ይችላል!» ብዬ አሰብኩ።

በዚህም ምክንያት የመርከብ ስብርባሪ ግንዲላዎች ከሰበሰቡበት በኋላ ጎን ለጎን አድርጌ በወፍራም ገመድ ጥርቅም አድርጌ እያሠርኩ ጊዜያዊ ዝርግ ታንኳ ማዘጋጀት ጀመርሁ። ሠርቼ እንደጨረስኩም በመርከብ ስብረሽ ምክንያት በየሥፍራው ወድቀው ይገኙ የነበሩትን ውድ ነገሮችንና በደሴቲቱ ውስጥ በብዛት ከሚገኙት አልማዞች ትላልቆቹንና ይበልጥ የተዋበትን መርጫ ጆንያዎች ውስጥ ጨመርኩና ቋጥሬያቸው ታንኳዬ ላይ ጫንኳቸው።

ከዚያም በችጋር ከመሞት ሞክራ ውሃ ውስጥ ሰጥሜ መሞት እንደሚሻለኝ እንደገና ለራሴ ካረጋገጥኩ በኋላ ታንኳውን ጅረቱ ላይ አንሳፍፌ በዚያ ላይ ሆኜ መጓዝ ጀመርኩ። ዋሻው ውስጥ እንደገባሁም መሰሉ ጨለማ ገጠመኝ። የጅረቱ ጎርፍ ምንም የብርሃን ጭላንጭል በሌለበት ዋሻ ውስጥ እየገፋኝ ይሄድ ስለነበር በያዝኩት መቅዘፍያ ውሃውን አልቀዝፍም ነበር።

በዚህ ረገድ ስንዝ ሳለሁ አንድ ጊዜ ከዋሻው አናት ወደታች ዝቅ ብሎ የሚገኝ አንድ ቋጥኝ ራሴን ጨረፍ ስላደረገኝ ሌሎችም ዝቅ ያሉ ቋጥኞች ሠረገላው ውስጥ አይጠፉም በማለት በተቻለኝ መጠን ወደታች አጎንበሼ መጓዝ ተገደድኩ። ይህ ሁሉ ሲሆን ከተረፈኝ ስንቅ ፍርፋሪ በጣም እየቆጠብኩ አፌን አሟሽ ነበር። ትንሽ ቆይቶ ግን ስንቄ መጥጥ ብሎ ስላለቀ በርሃብ ምክንያት ሕሊናዬን ስቼ ታንኳው ላይ እንደ ራሳ ተዘረጋሁ።

በዚህ ሁኔታ ምን ያህል ጊዜ እንደቆየሁ ማወቅም ሆነ ማስታወስ አልቻልኩም። ሆኖም ዓይኖቼን ስገልጥ ታንኳዬ ከዋሻው ወጥታ በአንድ ሰፊና ሜዳማ በሆነ የጅረቱ ዳርቻ ቆማ ብዙ ሰዎች ከበውኝ በመገረም ሲመለከቱኝ በማየቴ ተደነቅሁ። ሰዎቹን እንዳየሁ ከተጋደምኩበት ብድግ ብዬ ሰላምታ ሰጠኳቸው። የሚያነጋግሩኝ ግን በማላውቀው ቋንቋ ስለነበር ምን ይሉኝ እንደነበር ሊገባኝ አልቻለኩም። ነገር ግን ከደስታዬ ብዛት የተነሳ ሰዎቹ ቢሰሙኝም ባይሰሙኝም በቋንቋዬ በአረብኛ በመዳኔ የተሰማኝን ደስታ እለፈልፍ ነበር። በዚህን ጊዜም ከመካከላቸው አንዱ አረብኛ ይችል ስለነበር ወደ እኔ ተጠግቶ «በተራራው ውስጥ ለውስጥ

በሚፈለገው ድረት አድርገህ አዚህ አንድነት መምጣት አንደቻልክ ፡፡
 ሲል ጠየቀኝ፡፡

እኔ ግን አንድቴ በረሃብ ተጣብቆ ስለነበር ሰውየው ለጠየቀኝ ምስጢር
 ከመስጠት ፋንታ የምቀምሰው ምግብ አንዲሰጠኝ ለመጋዘን
 ርሃብ ጋብ ካለ በኋላም በሰውየው አስተርጓሚነት በሙሉ አደብ ሊ
 ጠኝ የደረሰብኝን ሁሉ ተረኩላቸው፡፡ ከዚያም አንድ ፈረሰ

«ታንኳዬን አንላፈፍኩና በዚያ ላይ መንዝ ጀመርሁ»

አምጥተውልኝ ላዩ ላይ ተቀምጬ አስገራሚው ታሪኬን ለዚ
 ሠልጣን እንድንገረው በማለት አጅበውኝ ወደ ቤተ መንግሥቱ ይ
 ሄዱ፡፡

«ብዙ ሰዎች ከዘውኝ በመገረም ሲመለከቱኝ በማየቴ ተደነቅሁ»

እዚያ እንደደረሰንም ሠልጣኑ ዘንድ አቅርበውኝ «ይህ ሰው ታላቁ ተራራችንን ውስጥ ሰውስጥ አቋርጦ አስደናቂ በሆነ ረገድ ሀገራችን መምጣት የቻለ ሰው ነው» ብለው አስተዋወቁኝ። ሠልጣኑም አጠገቡ ተቀምጦ ማን እንደሆነኩና ከየት እንደመጣሁ እንድንገረው ጠየቀኝ። እኔም «በሕይወቴ አያሌ የባሕር ጉዞዎችን ያደረግኩና ብዙ አገሮችንና አስደናቂ ነገሮችን ያየሁ ስለሆነኩ ሰዎች መርከበኛው ሲንድባድ እያሉ ይጠሩኛል። ኗሪነቴም ባግዳድ ከተማ ሲሆን አሁን እዚህ ልገኝ የቻልኩትም በመርከብ ሰብሮሽ ምክንያት ነው» ብዬ መለስኩለት።

ታሪኬን በማወጋሰት ጊዜም ይገፍቻቸው ያመጣኋቸውን አልማዞች አሳይቼው ስለነበር በአስተያየቴና በሁኔታው አልማዞቹን ለወስድብኝ የከጃለና በዚህም ምክንያት ሲገድለኝ የፈለገ ስለመሰለኝ ፈርጄው «የእኔ ጌታ ያለኝ ማናቸውም ነገር የእርሶ መሆኑን እንዲረዱልኝ እፈልጋለሁ» አልኩት።

ሠልጣኑም ምን እንዳሰበኩ ገብቶት ስለነበር ፈገገ ብሎ ሲንደባድ የእንተን አልማዞች የምፈልግ መስሉህ አትሰጋ። እኔ እንደ እናንተ ሀገር ሳይሆን አልማዞች በየሥፍራው ስለሚገኙ የአልማዝ ችግርም ሆነ ምኞት አያጠቃኝም። የእንተን አልማዞች ከመውሰድ የምትፈልግ ከሆነ እኔ እጩምርልሃለሁ» ብሎ መኖሪያ ቤት አገልግሎት አዘዘ።

የመጣሁበት ደሴት ሲፈንዱብ ይባል ነበር። የሚገኘውም ሰቅ አካባቢ ስለሆነ በመልክዓምድራዊ አቀማመጡ ምክንያት በመሰሉ የቀንና የሌሊት ርዝመቱ ምንገዜም አስራ ሁለት አስራ ሰዓት ነው። በሀገሩ ውስጥ አልማዞችና ሰንፔሮች በብዛት ይገኛሉ እንዲሁም የወርቅ፣ የብር፣ የመዳብና የሌሎች ብረታ ብረቶች አይነት በብዛት ይገኙበታል። በሀገሩ ወንዞች ውስጥም ወርቅና የተለያዩ የድንጋዮች በብዛት እንደሚገኙም ሰምቻለሁ። ከሁሉ የሚያስገርመኝ በዚህ ደሴት ውስጥ በሌላው የዓለም ክፍል የትኛውም ሥፍራ ሊገኝ የማይገኝ እጽዋትና እንስሶች መኖራቸው ነው።

በሀገሩ ውስጥ እየተዘዋወርኩ ታሪካዊ ሥፍራዎችን አስደራጅ ነገሮችን በመጎብኘትና ከሀገሩ ሕዝብ ጋር በመላመድ አስደሳች ጊዜዎች ካላለፈኩ በኋላ ሠልጣኑ ዘንድ ቀርቤ ወደ ሀገሪ ለመሄድ የተሞላ መሆኔን አሳወቅኩት።

ሠልጣኑም ወደኝ ስለነበር እምቢ ብዬ ብግደረደርም በግድ ገፋ ውድ ነገሮችንና ብዙ ገንዘብ ሰጠኝ። ከዚያም ከአገሪ ሠልጣን ጋር ለመተዋወቅና ለመወዳጀት የሚሻ መሆኑን የሚገልጽ ደብዳቤ ፎቶ ለሠልጣኑ እንድሰጥለት ጠየቀኝ።

የሲፊሪዲብ ሠልጣንና እንዲሁም የተዋወቅኳቸውን የሀገሪ ሥራዎች ከተሰነባበትኩ በኋላ በጥሩ መርከብ ተሳፍራ ባግዳድ ደረሰኝ ሠልጣኑ ዘንድ ሄጄ ስለሲፊሪዲብ ደሴትና ስለ ተፈጥሮ ውበቷና ሀገሪ ነገርኩት። ከደሴቲቱም ሠልጣን የተላከለትን ደብዳቤና ልዩ ስጦታዎች አስረክበኩት። ሠልጣኑም የተላከለትን ደብዳቤ አገባ የሥጦታዎቹን ውድነትና ብዛት አይቶ ስለ ደሴቲቱ ሀብትና ስለ ሕዝቧ ለጋሰነት የነገርኩት ሁሉ ያልተጋነነ ወሬ መሆኑን ተገነዘበ። በዚህ

ኢጋጣሚም እኔም ከሠልጣኑ የመተዋወቅ እድል አግኝቼ ስለነበር ታዋቂና የተከበረ ሰው ለመሆን ቢቃሁ።

ሲንድባድ ስለ ስድስተኛው የባሕር ጉዞው ታሪክ ለሄንድባድ ተርኮ ካቢቃ በኋላ እንደገና መቶ ዲናር ያለበት ከረጢት ሰጥቶት በማግስቱ መጥቶ ስለ ሰባተኛውና የመጨረሻው የባሕር ጉዞው እንዲያዳምጥ ጋበዘው።

ሰባተኛውና የመጨረሻው የመርከበኛው ሲንድባድ ጉዞ

ትናንት ካወጋሁልህ ከስድስተኛው ጉዞዬ በኋላ ሰማይ ዝቅ ምድር ከፍ ሲል ዳግመኛ አልጓዝም ብዬ ወሰንኩ። ከዚህ በኋላ መንዝ ካለፈው መከራዬ መማር ያለመቻሌን በጉልህ ስለሚያረጋግጥ ድንገት እጂን አንድ አደጋ ቢገጥመኝ ማንም እንደማያዝንልኝ አሰብኩ። ከዚህም በላይ አብዛኛውን የወጣትነት ዘመኔን ያሳለፍኩት በጉዞና በመከራ ስለነበር ያለኝን በቃኝ ብዬ እርፌ ተቀምጧል የቀረውን የሕይወት ዘመኔን በሰላም ለማሳለፍ ቆረጥሁ። ነገር ግን እንደተመኘሁት ሳይሆን ቀረ።

አንድ ቀን ሠልጣኑ ቤተ መንግሥቱ ድረስ አስጠርቶኝ «ለሲሬንዲብ ደሴት ሠልጣን ደብዳቤና ገጸበረከት ይዘህልኝ እንድትሄድ እፈልጋለሁ። በአንተ በኩል ለላከልኝ ደብዳቤም ሆነ ስጦታ ምላሽ ባለመስጠቴ ሕሊናዬ እየወቀሰኝ ነው» አለኝ።

እኔም ባለፉት ጉዞዎቼ የደረሰብኝ መከራና ችግር ስላንገፈገፈኝ ዳግመኛ ላለመንዝ ለራሴ ቃል የገባሁ መሆኔን በማስታወቅ ሠልጣኑ በእኔ ምትክ ሌላ ሰው እንዲልክ ተማጽንኩት። እሱ ግን «ባለፉት የባሕር ጉዞዎችህ ከባድ መከራ እንደደረሰብህ አውቃለሁ። አሁን የምጠይቅህ ሌሎች ሀገሮች ሂደህ እንድትባዝን ሳይሆን ሲሬንዲብ ደሴት ደርሰህ እንድትመጣ ብቻ ነው። እኔን ለማስደሰት አንድ የመጨረሻ የባህር ጉዞ ማድረግ አለብህ» ብሎ ለመነኝ።

እኔም ምንም ማድረግ የምችለው ነገር ስላልነበረ በሆዴ ቅር ቢለኝም እሱን ላለማስቀየም እሺ አልኩት። ሠልጣኑም በመልሴ በጣም ተደስቶ ለጉዞዬ አስፈላጊ የሆነውን ወጭ አዘዘልኝና በጥሩ መርከብ ከቡሶራ ተላፍሬ ከጥቂት ወራት በኋላ በሰላም ሲሬንዲብ ደረስኩ።

እዚያም ስደርስ ሠልጣኑ ዘንድ ቀርቤ የተላከለትን ደብዳቤ ስጦታ አስረክብኩት። እሱም ገና ሲያየኝ ተደስቶ «ከዚህ ከሄድክ በኋላ ብዙ ጊዜ በልቤ እስብህ ነበር። እንዲያውም ስትቀር «ጊዜ ምናልባት ይሄን ጊዜ ረስቶኝ ይሆናል» ብዬ በሆዴ አምጥህ ነበር» አለኝ። እኔም «ብዙ ጊዜ ሀገርዎ ለመምጣት ስነሳ በአንዳንድ እክሎች ምክንያት እየተደናቀፍኩ አልተሳካልኝም እንጂ እዚህ ለመምጣት ልቤ ሳያስብ ቀርቶ አይደለም» አልኩት።

ጥቂት ወራት ሲፈንዱብ ደሴት ከሰነበትኩ በኋላ ወደ ሀገሪ መመለስ ስለፈለግሁ ሠልጣኑ እንዲፈቅድልኝ በትሕትና ጠየቅኩት። እሱም ከፍተኛ ያለ ሽልማት ሰጥቶኝና አሰናብቶኝ በመርከብ ተሳፈርኩ። ነገር ግን እኔ እንደተመኝሁትና እንዳሰብኩት በጥቂት ወራት ውስጥ ባግዳድ ከተማ መድረስ አልቻልኩም።

አራት ቀናት ያክል በባሕር ከተንዝን በኋላ ሳናስበው የባሕር ወንበዴዎች መርከብ አጋጥሞን በእኛና በእነሱ መካከል የተጣጣፈ ውጊያ ተካሄደ። ምንም እንኳን ንብረታችንና ሕይወታችንን ለማዳን በተቻለን መጠን ብንዋጋም ወንበዴዎቹ አይለው ድል አደረጉንና በቁጥጥራቸው ስር አዋሉን። ከዚያም መርከባችን ውስጥ ዋጋ ያላቸውን ነገሮች ዘርፈው ከሞት የተረፍነውን ሩቅ ሀገር ወስደው በባርነት ሸጡን። እንደ እድል ሆኖ እኔ የተሸጥኩት ለአንድ ጥሩ ሀብታም ነጋዴ ስለነበር ከገዛኝ በኋላ እቤቱ ወስዶ ጥሩ ልብስ አለበሰኝና በጥሩ ሁኔታ ያዘኝ።

ከጥቂት ቀናት በኋላ ነጋዴው አስጠርቶኝ ምን መስራት እንደምችል ጠየቀኝ። እኔም የእጅ ሥራ ወይም ሌላ ሞያ ችሎታ እንደሌለኝና እድሜዬን በሙሉ ያሳለፍኩት ከአገር ወደ አገር በመርከብ እየተዘዋወርሁ በመንገድ ስለሆነ አለኝ ብዬ የምኮራበት ችሎታ የንግድ ልምድ መሆኑን ነገርኩት።

ሰውዬውም ትንሽ አስብ አድርጎ «ቀስት መተኮስስ አትችልም» ብሎ ጠየቀኝ። እኔም «ቀስት መተኮስስ እችላለሁ። በወጣትነቴ ዘመን በቀስት እየተጠቀምኩ ጥሩ አዳኝ ነበርኩ» አልኩት። ነጋዴውም «እንግዳ ያውስ እኔን ሊጠቅም የሚችል ችሎታ አለህ ማለት ነው» ብሎ አንድ ቀስት ሰጥቶኝ ዝሆን ላይ አፈናጦኝ ከከተማው ራቅ ብሎ ወደሚገኝ አንድ ትልቅ ደን ይዞኝ ሄደ።

ደኑ ውስጥ ጠልቀን እንደገባን አንድ ትልቅ ዛፍ አጠገብ ስንደርስ «እዚህ ዛፍ ላይ ወጥተህ ተጠባበቅ። በዚህ መንገድ አድርገው ዝሆኖች ወደ ወንዝ ስለሚሄዱ ቀስት ተከስባቸው። ምናልባት ቀንቶህ አንዳቸውን የገደልክ እንደሆን እቤት መጥተህ አስታውቀኝ» ብሎኝ ለስንቅ የማሆን ምግብ ከሰጠኝ በኋላ ብቻዬን ትቶኝ ወደ ከተማ ሄደ። እኔም ዛፉ ላይ ወጥቼ ዝሆኖች ስጠብቅ ውዬ ሌሊቱንም እዚያው ላይ ባድርም አንድም ዝሆን በዚያ አካባቢ ሲያልፍ አላየሁም።

በማግስቱ ጠዋት ገና ፀሐይ ብቅ እንዳለች ብዙ ዝሆኖች ከዛፉ በታች በማለፍ ላይ እንዳሉ ደጋግሜ ቀስት ተከስኩባቸው። እንዲጋጣሚ በዚያን ጊዜ አንዱ ዝሆን ተመትቶ ስለወደቀና የቀሩት ስለሸሹ ከዛፉ ወርጄ ጌታዬ ዘንድ ሄድኩና የሆነውን አስታወቅኩት። እሱም ካመለገነኝ በኋላ ምግብ እንዲሰጠኝ አዞ በልቼ አብረን ወደ ደኑ ሄድን። ከዚያም አንድ ትልቅ ጉድጓድ ቆፍረን የሞተውን ዝሆን ቀበርነው። አብረን ወደ ቤት በምንመለስበት ወቅት ነጋዴው «ዝሆኑ አፈሩ ውስጥ ሆኖ ከበሰበሰ በኋላ ጥርሱን በቀላሉ አውጥተን በከፍተኛ ዋጋ እሸጠዋለሁ። አንተም ቀስት የመተኮስ ችሎታ ስላለህ ከእንግዲህ ወዲያ መደበኛ ሥራህ በየቀኑ እዚህ እየመጣህ ዝሆን ማደን ነው» አለኝ።

ከዚያን ጊዜ አንስቶ ዝሆን ማደን የእለት ተግባራ ሆነ። በየጊዜው የምንጠላጠልበትን ዛፍ በማቀያየር ቢያንስ ቢያንስ በቀን አንድ ዝሆን እገድል ነበር።

አንድ ቀን ግን ዝሆኖቹ ቀደም ብለው ያደርጉት እንደነበር ከበታቼ ዝም ብለው በማለፍ ፋንታ ወደተደበቅሁበት ዛፍ መጥተው ዙርያውን ከበቡት። ይህን እንዳየሁም በጣም ስለደነገጥሁ ቀስቴና ፍላጻዎቼ ከእጄ አምልጠውኝ መሬት ወደቁ።

ዝሆኖቹ ተንኮል እንዳሰቡ ተረድቼ ዛፉ ላይ ሆኜ በመንቀጥቀጥ ላይ ሳለሁ ከዝሆኖቹ መካከል አንድ አለቃቸው ይመስል የነበር ትልቅ ዝሆን የዛፉን ግንድ በኩምቢው ጠምጥሞ ይዞ ሲጎትተው ከስሩ ተነቅሎ ስለተገረሰሰ እኔም ከዛፉ ጋር አብሬ መሬት ወደቅኩ። ከዚያም ዝሆኑ በኩምቢው ከመሬት አንስቶ ጀርባው ላይ ካስቀመጠኝ በኋላ በዝሆን መንጋ ታጅቤ ወደ አንድ ራቅ ያለ ኮረብታ ተወሰድኩ። እዚያ ስንደርስም ዝሆኑ በኩምቢው ይዞ ከጀርባው አውርዶ መሬት ላይ በዝግታ ካስቀመጠኝ በኋላ ዝሆኖቹ ብቻዬን ትተውኝ ሄዱ።

ኮረብታው ላይ ስፍር ቁጥር የሌለው የዝሆን አጽም በየሥፍራው ወድቆ ይታይ ነበር። ዝሆኖቹ እዚህ ሥፍራ ይዘውኝ የመጡት «የዝሆን ጥርስ ከፈለግህ እዚህ በገፍ ጥልቶልህል። በሕይወት ያለውን ለጥርሳቱ ብለህ ከምትገድለን እዚህ እየመጣህ የፈለግከውን ያክል መጡህ ትችላለህ» ማለታቸው ስለመሰለኝ በዝሆኖቹ አስተዋይነትና እውቀት ገርሜ ወደ ከተማ መጓዝ ጀመርሁ።

ዝሆኖቹ ያመጡኝ ኮረብታ ከከተማው በጣም ራቅ ያለ ስለነበረ ጌታዬ ቤት ለመድረስ ሶስት ቀናት ያክል ፈጅብኝ። እዚያ ስደርሰሁ ጌታዬ በጣም ተደስቶ «ዝሆን የገደለህ መስሎኝ አዝኜ ነበር። እኛ ድንበት ሥፍራ ሄጄ አንድ ዝሆን የነቀለው ዛፍ አይቺ ስለነበር በሕይወት ያለህ አልመሰለኝም ነበር። ለመሆኑ ምን ሆነህ ነበር የጠፋኸው?» ጠየቀኝ።

እኔም ያጋጠመኝን ሁሉ ነግሬው ከተገረመ በኋላ አብረን ወደ ኮረብታው ሄድን። እዚያ ስንደርስም የዝሆኖቹን አጽም አይቶ «ከተፈጠርኩ እንደዚህ ብዛት ያለው የዝሆን ጥርስ የሚገኝበት ሥፍራ አይቺ ቀርቶ ሲወራም ሰምቼ አላውቅም። ከእንግዲህ እኔም ሆኑ አንተ ሀብታሞች እንሆናለን ማለት ነው። እዚህ ኮረብታ ላይ በብዙ ሚልዮን ብር ሲሸጥ የሚችል የዝሆን ጥርስ ስላለ እየወሰድን እንሸጠዋለን። ከአሁን በፊት ዝሆን እንዲያድኑ እየላኩ ብዙ ሰዎች በዝሆን ተገድለውብኝ ነበር። አሁን ግን አንተ ምንም ዓይነት አደጋ የማያስከትል የዝሆን ጥርስ መሰብሰቢያ ሥፍራ በማግኘትህ ወደፊት በዝሆን ሊገደሉ ይችሉ የነበሩ የብዙ ሰዎች ሕይወት አትርፈህል ማለት ነው። ከዛሬ ጀምሮ እኔና አንተ ወዳጆች እንጂ ባርያና ጌታ አንሆንም። ያገኘኸው የሀብት ምንጭ ከፍተኛ ስላለ በቅርቡ አንተም ራስህን የቻልክ ባለፀጋ ትሆናለህ» አለኝ።

እኔም «ስለ ትክክለኛነትዎና ስለ መልካም አስተሳሰብዎ አመኝዎታለሁ። የዝሆን ጥርስ በመሰብሰብና በመሸጥ ከእርሶ ጋር መሥራት «ደስ ባለኝ ነበር።» ሆኖም ሀገሪ በጣም ስለናፈቀኝ የምለምንዎት በኖር ነጻነቴን ሰጥተው ወደ ሀገሪ እንድመለስ ያደርጉኝ ዘንድ አልኩት። ሰውየውም «ስለነጻነትህ ጉዳይ ከዛሬ ጀምሮ ነጻ መሆን እወቅ። ወደ ሀገርህ ስለመመለሱ ደግሞ አሁኑኑ ብትሄድ ደስ ነበር። ነገር ግን መርከቦች እኛ ሀገር ወደብ የሚመጡት የዝሆን ለማጋዝ የክረምቱ ወራት አልፎ በበጋው መባቻ ላይ ስለሆነ እስከ ድረስ አብረን እየሠራን ቆይተን መርከብ ሲመጣ ትሄዳለህ» አለኝ።

ጊዜው ከረምት ስለነበር በጋ ደርሶ መርከብ እስኪመጣ ድረስ ከነጋዴው ጋር ወደ ዝሆኖቹ የእጽም ኮረብታ አብረን እየሄድን በአጭር ጊዜ ውስጥ እንድ መጋዘን ሙሉ የዝሆን ጥርስ አካባቢን። በመጀመሪያ ስለ ኮረብታው ምስጢር እናውቅ የነበርነው እኔና ነጋዴው ብቻ ነበርን። የኋላ ኋላ ግን ወሬ ነፍሶ ሌሎችም ነጋዴዎች ስለ ኮረብታው በማወቃቸው እንደ እኛም ባይሆን በርካታ የዝሆን ጥርስ መሰብሰብ ችለ።

መርከቦች ወደብ የሚመጡበት ጊዜ ደርሶ ወደ ሀገራ የሚወስድኝ እንድ መርከብ አገኘሁ። ደጉ ነጋዴም አብረን የሰበሰብነውን የዝሆን ጥርስ እኩል አካፍሎኝ መርከብ ላይ እንዲጫንልኝ አድርጎ ስንትና ገንዘብ ሰጥቶኝ አመስግኜው ተለያይተን መርከብ ተሳፈርኩ። በመንገዳችን ላይ ይገኙ በነበሩት ደሴቶች ስንቆምም እየወረድሁ የዝሆን ጥርስ በመሸጥ በዙ ገንዘብ አግኝቼ በሰላም ባገዳድ ገባሁ።

«በኩምበው ጠምጥም ይዞ ሲጎትተው ከስሩ ነቅሎ ስለገረሰሰው.....»

እዚያ እንደረሰኩም ሠልጣኑ ዘንድ ቀረብኩ። እሱም ጥፎ በጣም ደስ ብሎት ለረጅም ጊዜ ሳልመለስ በመቆየቱ እንደ ደርሶበት ይሆናል ብሎ ፈላጊ ቡድን ልኮ እንደነበር ነገረኝ። የቆምክንያት ያጋጠመኝን ሁሉ በዝርዝር ካወጋሁት በኋላ ከሰው ሠልጣን የተላከለትን ደብዳቤና ስጦታ አስረክቤው ከፍ ያለ ሰጠኝ። ከዚያ በኋላም ብዙ ዓመታት በልፋት በመንከራተት በአደጋ ካሳለፍኩ በኋላ ዝናን ክብርንና መታወቅን አግኝቼ ዘመኝ ችግረኞችን እየረዳሁ እዚህ ባግዳድ መኖር ጀመርኩ። ማሃዥጡ እንደኔ ከለፋና ከታገሰ እንድ ቀን ጥሩ ኑሮ ሊኖር ይችላል።

«ደብዳቤና ስጦታ አስረክቤው...»

ሲንድባድ ስለ ሰባተኛውና የመጨረሻው የባሕር ጉዞው ለሂ አውግቶ ከጨረሰ በኋላ «ታዲያስ ወዳጆችን ሲንድባድ እንደ እኔ መከራና ችግር የደረሰበት ሰው ታሪክ ሰምተህ ታውቃለህ? ይመከራ ለብዙ ዘመን ካሳለፍኩ በኋላ የሚቀሩኝን ጥቂት በሰላምና በአረፍት መኖር የማይገባኝ ይመስልሃል?» ሲል ጠየቀው

ሂንድባድም በአክብሮትና በአፍቅሮት የሲንድባድን እጅ ይዞ በኋላ እስከዚያን ጊዜ ድረስ የደረሰበት መከራና ችግር ለከደረሰበት ጋር ሲወዳደር ኢምንት የማያክል መሆኑን ገለጸለት።

ሲንድባድም ለሂንድባድ መቶ የወርቅ ዲናር ያለበት ሌላ ክፍጣጤ ከሰጠው በኋላ «በል እንግዲህ ሂንድባድ መቼም ቢሆን እቤት ብትመጣ ምንጊዜም በሩ ክፍት ሆኖ ይጠብቅሃል። አንድ ችግር በያጋጥምህም ሳትፈራ መጥተህ ብትጠይቀኝ ልረዳህ ዝግጁ ነኝ» ብሎት ሂንድባድ ከመርከበኛው ሲንድባድ ቤት እየተደሰተ ወጥቶ ወደ ቤቱ ሄደ።

ሡልጣኑና ሐኪሙ

በዳሮ ጊዜ አንድ ሡልጣን በድንገት የሥጋ ደዌ በሽታ ይዞ ሐኪሞች ሊያድኑት በተቻላቸው መጠን ሞክረው ሳይሳካላቸው ቀረ። በመጨረሻም የሡልጣኑን መታመም የአማ ዱባን የተባለ ሐኪም ከላ ሀገር መጣ።

ይህ ሐኪም ስለ ተክሎችና ስራስሮች ጠለቅ ያለ እውቀት ስለነበረው ፍቱን መድኃኒቶች እየቀመመና እያዘጋጀ ብዙ ሰዎችን ከተለያዩ ዓይነት በሽታዎች የፈጠሰ ነበር።

ዱባን ከሀገሩ እንደመጣ ሡልጣኑ ዘንድ ቀርቦ «ብዙ ሐኪሞች እርስዎን ለማዳን ሞክረው እንዳልተሳካላቸው ሰምቻለሁ። እኔ እንደ ክምዎት የሚሹ ከሆነ ያለ አንዳች በእፍ የሚጠሰድ ወይም ሰውነት ላይ የሚቀባ መድኃኒት ከበሽታዎ ልፈጠስዎት እችላለሁ» አለው።

ሡልጣኑም «ከበሽታዬ ለመፈጠስ ያልሞከርኩት ዓይነት ሕክምና የለም። የሚሳካልህ ከመሰለህ አንተም መሞከር ትችላለህ። ካዳንከኝ ለልህ ልጅ ሊተርፍ የሚችል ከፍተኛ ሽልማት እሰጥህለሁ» አለው።

ከዚያም ዱባን ወደ ቤቱ ሄዶ አንድ ድቡልቡል እንጨት በርቦት ውስጠ ክፍት የሆነ አንድ የገና መጫጣት መቅልያ አዘጋጀ። መቅልያዬ እጅታ ውስጥ ልዩ ልዩ ዓይነት መድኃኒቶች ከጨመረ በኋላ ይፈነወጥ።

በማግስቱ መቅልያውንና አንድ ጥንግ ይዞ ሡልጣኑ ዘንድ ቀረ። «ዛሬ በፈረስ ሆነው የፈረስ ገና ሲለማመዱ ይውላሉ። እዚህ መቅልያ እጅታ ውስጥ ፍቱን መድኃኒት ስለጨመርኩ ጥንግን ደጋግሜ በመቅልያው ሲመቷት ውስጡ የሚገኘው መድኃኒት በእጅዎ መቀብጥ በመሳው ሰውነትዎ ውስጥ ይሠራጫል። ሰውነትዎን እስኪሳብዎት ድረስ ከተጫወቱ በኋላ ገላዎን ታጥበውና ታሽተው ይተኛሉ። ይህን ካደረጉ ጠዋት ሲነሱ ሰውነትዎ ከሥጋ ደዌው በሽታ መጣ በመሰሉ ተፈውሶ ያገኛሉ» አለው።

ሡልጣኑም ዱባን እንዳለው በሰጠው መቅልያ የፈረስ ገና ከወታደሮቹ ጋር ሲጫወት ቆይቶ ሲያልበው ገላውን ተጣጥቦ ተኛ በማግስቱ ጠዋት ከእንቅልፉ ሲነቃ ከበሽታው ተፈውሶ ሰውነቱ ላይ

ምንም ዓይነት የሥጋ ደዌ በሽታ ምልክት የሌለው ሆኖ በማግኘቱ ተደነቀና ተደሰተ።

የሀገሩ እውቅ ሀኪሞችና የሠራጣኑ ወዳጆች ሰውነቱን ተመልክተው መፈወሱን ካረጋገጡ በኋላ ዱባን ሠራጣኑ እነበረበት አዳራሽ ሲገባ በፍቅርና በአክብሮት ተቀብሎ አጠገቡ አስቀመጠው። ከዚያም በገባው ቃል መሠረት የፈጸመውን ታላቅ ውለታ በይፋ አስታውቆ ከፍተኛ ሽልማት ሰጠው። ከዚያን ጊዜ አንስቶም ዱባን ከሠራጣኑ የማይለይ የቅርብ ወዳጅ ሆነ።

ሠራጣኑ አንድ እጅግ ስግብግብ ምቀኛና ተንኮለኛ ባለሟል ነበረው። ይህ ባለሟል ለዱባን የተሰጠውን ክብርና ሀብት ተመቅኝቶ ከሠራጣኑ ጋር ሊያጣላው ስለፈለገ ሠራጣኑ ዘንድ ሄዶ «ይህን ዱባን የተባለ ከየት እንደመጣ የማይታወቅ ሐኪም ማቅረብዎ አላማረኝም። ምናልባት እኮ እዚህ የመጣው እርስዎን ለማዳን ሳይሆን በአንድ በሆነ መርዝ ሊገድልዎት ተልእኮ ኖሮት ይሆናል» አለው።

ሠራጣኑም ይህን ሲሰማ ራሱን ነቅንቆ «ዱባን አንተ እንደምትለው እኔን ለመግደል የመጣ ነው ብዬ አላምንም። ጥሩና ታማኝ ሰው እንደሆነ ሰውነቴ ይነግረኛል። እኔን ለመግደል ከፈለገ ለምን ከበሽታዬ እንድፈወስ አደረገኝ? ጥርጣሬህ መሠረተ ቢስ ከመሆኑም በላይ የተጸነሰው ከቅናት ይመስለኛል። ከታላቅ ባለውለታዬ ጋር እንድጣላ የጠነ ሰስከው ደባ የሚሳካልህ አይምስልህ። ወዳጄን መቼም ቢሆን አንተ በምትለው መንገድ አልጠረጥረውም!» ሲል መለሰለት።

ባለሟሉም ተንኮሉ ስለከሸፈበት ውስጥ ውስጡን ቢያርም ለሠራጣኑ ምንም እንዳልተሰማው ለማስመሰል «እንደዚያ ያልኩዎት እርሶ እንደሚሉት በዱባን ተመቅኝቼ ሳይሆን ለእርሶ ደህንነት እስቤ ነው። ከበሽታ ፈውሶኛል የሚሉትም እውነት ሳይሆን ይችላል። ምናልባት የተጠቀመው መድኃኒት ለጊዜው ከሥጋ ደዌ በሽታ የሚፈጠሩ መስሎ ቀስ በቀስ ሁለንተናዎን ውስጥ ውስጡን መርዞ የሚገድልዎት ሲሆን ይችላል» አለው።

ሠራጣኑ ይህን ሲሰማ በባለሟሉ ተንኮል መረብ ውስጥ ገባና በሐኪሙ ላይ ጥርጣሬ አደረበት። በዚህም ምክንያት መጀመርያ ስለዱባን የነበረውን አቋም በድንገት ለውጦ ባለሟሉን «ምናልባት እኮ አንተ

የምትለውም እውነት ሊሆን ይችላል። ይህ ባይተዋር ሰው እዚህ የመጣው ጠላቶቹ ልከውት እኔን ለማጥፋት ይሆናል» ብሎ አንድ ጥቃት ሩን ጠርቶ ሐዚሙን ካለበት እንዲያመጣው አዘዘው።

ዱባን ሠልጣኑ ፊት ከቀረበ በኋላም «ለምን እንደጠራዎኝ ታውቋለህ?» ሲል ጠየቀው።

ዱባንም «እርሶ በሚጠሩኝ ወቅት መምጣት ደስ ቢለኝም በአሁኑ ጊዜ ለምን እንዳስጠሩኝ አላውቅም» ብሎ መለሰለት።

ሠልጣኑም «ዛሬ ያስጠራህህ አንተን ገድዬ ለመገላገል ነው» አለው።

ዱባን ይህን ሲሰማ የተሰማውን ከፍተኛ አንክሮ ማንም በቃላት ሊገልጸው አይችልም። እንዲህ ዓይነቱን አባባል በሕልሙም ሆነ በሙሉ ከሠልጣኑ ይጠብቅ ስላልነበር በመብረቅ የተመታ ያክል ደነገጠ። ከዚያም ሠልጣኑ «ምን አጥፍቼ ነው የምገደለው?» ሲል ጠየቀው።

ሠልጣኑም «ከሩቅ ሀገር የመጣኸው እኔን ለመግደል ተልከህ መሆኑን ከእርግጠኛ ምንጭ ተረድቻለሁ። ስለዚህ ተልክህን ተግባር ላይ ሳታውለው በፊት አንተን በመግደል ከአንተ ሊሰነዘርብኝ የሚችለውን አደጋ በቅድምያ ማስወገድ አለብኝ» ካለው በኋላ አጠገቡ የነበረን አንድ ወታደር «የዚህን ከሃዲ አንገት ወደዚያ ቀንጥሎ ገላገለኝ» ብሎ አዘዘው።

ዱባን የሠልጣኑን ትእዛዝ ሲሰማ ከሠልጣኑ አግኝቶ የነበረው ሀብትና ክብር እደገኛ ጠላቶች እንዳፈራበትና ሠልጣኑ ይህን የጭካኔ እርምጃ የሚወስድበት በተመቀኙት ሰዎች ምክርና ገፋፊነት መሆኑ ገባው።

በዚህን ጊዜ ዱባን ሠልጣኑን ከአሰቃቂው የሥጋ ደዌ በሽታ መፈጠሱ ቆጮው። መቆጮቱ ግን ላለፈ ነገር ስለነበር ዋጋ እንደሌለው ያውቅ ነበር። ሆኖም ሠልጣኑ እንዳያስገድለው ለማግባባት ብሎ «ከበሽታዎ ስላዳንኩዎት ውለታዬን የሚመልሱት እንዲያ ነው? ማንኛውንም ባይፈሩ ግፍ ፈርተው ያለአግባብ አያስገድሉኝ። በእርሶ ላይ ምንም መጥፎ ነገር ያልፈጸምኩና ወደፊትም ለመፈጸም ዓላማ ስለሌለኝ እባክዎን ደሜን በከንቱ አያፍሱ» ብሎ ለመነው።

ሠልጣኑ ግን በቆራጥ እነጋገር «በፍጹም አልለቅህም። ባዳንከኝ ዓይነት ረቂቅ ዘዴ ተጠቅመህ እኔን ከመግደል ወደኋላ ስለማትል መሞት አለብህ!» አለው።

ከዚያም ሠልጣኑ አጠገብ ቆሞ የነበረው ወታደር የዱባንን እጆች የፊጥኝ አስሮና ራሱን ወደ ታች ዝቅ አድርጎ ጎራዴውን አንገቱ ላይ ሊያሳርፍ ሲል ዱባን ሠልጣኑን «መሞቴ የማይቀር ከሆነ አንድ የምለ ምንዎት ነገር ስላለ እሱን እንኳን ይፈጽሙልኝ። ጥቂት ጊዜ ሰጥተውኝ ቤቴ ሄጄ ቤተሰቤን ተሰናብቼ ንብረቴን ተናዝዜ ስለ ቀብሬ መመርያ ሰጥቼና በርካታ ጠቃሚ መጽሐፎቼን ወደፊት ሊጠቀሙባቸው ለሚችሉ ሰዎች ሰጥቼ እንድመጣ ይፍቀዱልኝ። ከእነዚህ መጽሐፍት መካከልም እርሶን በጣም ሊጠቅምዎት የሚችል አንድ መጽሐፍ ስላለኝ ላበረክ ትልዎት እፈልጋለሁ» አለው።

ሠልጣኑም «ይህ ለእኔ መስጠት የምትፈልገው መጽሐፍ ምን ዓይነት መጽሐፍ ነው?» ብሎ ጠየቀው።

ዱባንም «መጽሐፉ ብዙ ጥቅም አለው። ለምሳሌ ራሴ ከተቆረጠ በኋላ መጽሐፉን ከፍተው ስድስተኛውን ገጽ አውጥተው ሶስተኛውን መስመር ቢያነቡ የተቆረጠው ጭንቅላቴ ለሚጠይቁት ማናቸውም ጥያቄ መልስ ይሰጥዎታል» አለው።

ሠልጣኑም የዱባንን አባባል ለመሞከር ስለፈለገ ሞቱን ለሚቀጥለው ቀን አስተላልፎ በወታደሮች ታጅቦ ወደ ቤቱ እንዲሄድ ፈቀደለት።

ሐኪሙም ወደ ቤቱ ሄዶ ማናቸውንም አስፈላጊ ነገር ካከናወነ በኋላ ሠልጣኑ ቤተ መንግሥት ተመልሶ መጣ። በማግስቱ ጠዋት የዱባን ጭንቅላት ከተቆረጠ በኋላ ታምር ሊሠራ ነው የሚል ወሬ በከተማው ተነዝቶ ስለነበር የሀገሩ ታላላቅ ሰዎች ባለሥልጣኖችና የሠልጣኑ ዘመዶች ቤተ መንግሥቱ አዳራሽ ሄደው የሚሆነውን ለማየት ይጠባበቁ ጀመር።

ሠልጣኑ መንበሩ ላይ ከተቀመጠ በኋላ ዱባን በወታደሮች ታጅቦ አዳራሹ ውስጥ ገባ። በዚያን ጊዜም አንድ በወረቀት የተጠቀለለ መጽሐፍ ይዞ ስለነበር ሠልጣኑ አጠገብ ሲደርስ መጽሐፉ የተሸፈነበትን ወረቀት አንስቶ አንድ ጎድጓዳ ሳህን እንዲሰጠው ጠየቀ። ሳህኑ ከተሰጠው በኋላም

መጽሐፉ ተሸፍኖበት የነበረውን ወረቀት እዚያ ውስጥ አጥፍቶ
መጽሐፉን ለሠራጣቱ ሰጠውና «ራሴ ከተቆረጠ በኋላ እዚህ ጎድጓዳ ላይ
ውስጥ ወረቀቱ ላይ ይደረግ። ወረቀቱ ልዩ መድኃኒት ስላለው ጭንቅላላ
ላይ ላይ ሲደረግ መድማቱን ያቆማል። ከዚያም መጽሐፉን ከፍተኛ
ጥያቄዎች ሲጠይቁት ጭንቅላቱ መልስ ይሰጥዎታል። ይህ ከመጣ
በፊት ግን አሁንም በድጋሚ የምለምንዎት ያለ ጥፋቴ በግፍ አያስገድሱኝ
እያልኩ ነው» አለው።

ሠራጣቱም «ልመናህ ከንቱ ስለሆነ እድናለሁ ብለህ ተነሳ
አታድርግ። አንድ ቀንም የሰጠህህ ለአንተ አዝኜ ሳይሆን የሚቆረጠው
ጭንቅላትህ ሲናገር ማየት ጓጉቼ ነው» ካለ በኋላ ገዳይ ወታደሩ
የሐኪሙን ራስ እንዲቆርጥ አዘዘው።

የዱባን አንገት በስሉ ጎራዴ ከተቀነጠሰ በኋላ ጎድጓዳው ላይ
ውስጥ ወደቀና ከወረቀቱ ጋር ሲነካካ ወዲያውኑ መድማቱን አቆመ።

ከዚያም የዱባን ጭንቅላት ዓይኖች ተገልጠው ሠራጣቱን «አሁን
መጽሐፉን ይገለጡ» ብሎ ሲጠይቅ ሠራጣቱና አዳራሹ ውስጥ የነበሩ
ተመልካቾች ከመጠን በላይ ተደነቁ።

ሠራጣቱም መጽሐፉን ለመገለጥ ሲሞክር ገጾቹ ተያይዞ
እንለያይም ብለው ስላስቸገሩት ገጾቹን መነጠል ይችል ዘንድ ጣቶች
አቆሙ ውስጥ ከትቶ ከምላሱ በማነካካት ካረጠበ በኋላ ስድስተኛውን
አውጥቶ አይቶ «እዚህ ላይ ምንም የተጻፈ ነገር የለም» አለ።

ጭንቅላቱም «ገጾቹን ወደፊት ሲገለብጡ ጽሑፉን ያገኛሉ
አለው።

ሠራጣቱ ጣቶቹን እያረጠበ ገጾቹን መገልበጥ ቀጠለ። ከዚያ
ጥቂት ቆይቶ መላ ሰውነቱ ደንዝዞ ዓይኖቹ ጨልመው መሬት ወደ
መንበሩ ሥር ይንፈራፈር ጀመር። የዱባን ዓይኖችም ይህን
ይመለከቱ ስለነበር ሠራጣቱ እንደሞተ ዓይኖቹ ተከድነው ጭንቅላቱ
ሞተ።

በዚህ ረገድ ዱባን ግፈኛውን ሠራጣን ተበቀለ።

ሶስቱ እህትማማቾች

በጥንት ዘመን ኩን ሻህ የተባለ አንድ የፋርስ ሠልጣን ነበር። ይህ ሰው ከሚወደውና ከሚያምነው አንድ ባለሟሉ ጋር በመሆን መልካቸውን በዘዴ እየቀያየሩና ተራ ሰዎች እየመሰሉ መዘዋወርን ይወድ ነበር።

አንድ ቀን ምሽት ሠልጣኑና ባለሟሉ ተራ ሰዎች መስለው በከተማው አንድ ትንሽ መንደር ሲያልፉ አንድ ቤት ውስጥ የተሟሟቀ የክርክርና የጭቅጭቅ ድምጽ ስለሰሙ ተደብቀው ወደ ቤቱ መስኮት ተጠጉ። እዚያም ሶስት እህትማማቾች ራት በልተው ሶፋ ላይ ጎን ለጎን ተቀምጠው ሲያወሩ አዩዋቸው። በዚህን ጊዜም ታላቁቱ «እኔ የምመኘው የሠልጣኑን ዳቦ ጋጋሪ አግብቼ ዘወትር ጥሩ ዳቦ ለመብላት ነው። እናንተስ ምንድነው የምትመኙት?» በማለት ላይ ነበረች።

ሀለተኛዋም «እኔ የምመኘው የሠልጣኑን ዋና የወጥ ቤት ለማግባት ነው። እሱን ከገባሁ ዘወትር ጥሩ ምግብ መብላት እችላለሁ። የእኔ ምኞት ከአንቺ የላቀ ነው። ምክንያቱም አንቺ የተመኘሽው ጥሩ ዳቦ ለመብላት ብቻ ሲሆን እኔ ግን ጥሩ ዳቦና ሌሎችንም የምግብ ዓይነቶች መብላት እችላለሁ» ብላ መለሰችላት።

ሶስተኛዋና ከሁሉም ይበልጥ የተዋበችው ትንሿም እህቶቿ ያሉትን ከሰማች በኋላ «የእኔ ምኞት ከሀለታችሁም ምኞት የበለጠ ነው። እኔ የምመኘው ሠልጣኑን አግብቼ የትዳር ጓደኛው ለመሆን ነው። ከእሱ የምወልደውም ልጅ ጸጉር ከአንድ ወገን ወርቃማ ከሌላው ወገን ደግሞ ብርማ እንዲሆን እመኛለሁ። ልጁ በሚያለቅስበት ወቅትም ከዓይኖቹ የሚንጠባጠቡት እምባዎች እንቁዎች እንዲሆኑና ፈገግ በሚልበት ወቅትም ቀያይ ከንፈሮቹ ገና የፈነዱ እምቡጥ ጽጌረዳ አበቦች እንዲመስሉ እሻለሁ» አለቻቸው።

ሠልጣኑ የሶስቱን ልጃገረዶች ምኞት ከሰማ በኋላ ምኞቶቻቸው እንዲፈጸሙ ስለፈለገ ባለሟሉ ልጆቹ የሚኖሩበትን ቤት ልብ ብሎ ተመልክቶ በማግስቱ ጠዋት እሱ ዘንድ እንዲያቀርባቸው አዘዘው። ከቀረቡ በኋላም ሠልጣኑ «ትላንት ማታ እቤታችሁ ሆናችሁ ስታወቁ ምን እንደተመኛችሁ ታስታውሳላችሁ? ምንም ሳትፈሩ እውነቱን አንድ ትነግሩኝ እፈልጋለሁ» አላቸው።

ልጆቸውም ባለፈው ቀን ምሽት ያሉትን ሠልጣኑ እንደሰማ ተረፈ
ተው ስለፈሩ ራሳቸውን ወደ መሬት አቀርቅረው ዝም አሉ። በዚህ
ጊዜ ሠልጣኑ እንደፈሩ ስለተረዳ «አስጠርፎ እኔ ዘንድ እንድትቀርቡ
ያደርግኩት በተናገራችሁት ተናድጄ ጉዳት ላደርስባችሁ አይደለም
የተናገራችሁትን ሁሉ ስምቻለሁ» ካለ በኋላ ወደ ትንሿ ልጅ ዘመር ብ
«ዛሬ ትላንት ማታ የተመኘሽው ተፈጽሞ ሚስቱ ትሆኛለሽ። እናንተ
እንደ ምኞታችሁ ዳቦ ጋጋሪዬንና የወጥ ቤቱን ታገባላችሁ» አላቸው።

ከዚያም ሠልጣኑ ባለው መሠረት በዚያኑ ቀን ሶስቱም ጋብቻው
ተፈጸመ። ታናሽ እህታቸው ላቅ ያለ ክብር አግኝታ ቤተ መንግሥት
ውስጥ በቅንጦት ስትኖር ሁለቱ ግን የሠልጣኑን ዳቦ ጋጋሪና የው
ቤቱን አግብተው መናኛ ኑሮ ይኖሩ ነበር። በዚህም ምክንያት በእህታ
ቸውና በእነሱ መካከል የነበረው የሀብትና የደረጃ ልዩነት ተሰምቷቸው
በምን መንገድ እህታቸው ላይ ጉዳት ማድረስ እንደሚችሉ በምስጢር
ያሴሩ ጀመር። ነገር ግን የተንኮልና የምቀኝነት ውጥናቸው እንዳይታይ
ቅባቸው ላይ ላዩን በአፋቸው እህታቸውን የሚወዱና የሚያከብሩ
ይመስሉ ነበር።

ከጊዜ በኋላ የሠልጣኑ ሚስት እንደ ንጋት ጎህ ደስ የሚል አንድ
ቆንጆ ወንድ ልጅ ወለደች። ነገር ግን ያዋለዷትና እንዲያርሷት ኃላፊነት
የተሰጣቸው እህቶቿ ስለነበሩ ልጁን አንድ ትልቅ የሽምቦቆ ቅርጫ
ውስጥ አጋድመው ቤተ መንግሥቱ አቅራቢያ ይፈስ ወደነበር አንድ
ወንዝ ወስደው ጨመሩት። ከዚያም ሠልጣኑ ዘንድ ሄደው ሚስቱ
የወለደችው አንድ አስቀያሚ ውሻ መሆኑን ነገሩት። ሠልጣኑም ይህ
ሰው በጣም ተናደደ።

ሕጻኑ ልጅ የነበረበት ቅርጫት ግን በወንዙ እየተገፋ ወደ ሠልጣ
አታክልት ሥፍራ አምርቶ ስለነበር እንዳጋጣሚ የሠልጣኑ አታክልተ
አግኝቶት በዘንግ ከውሃው ውስጥ ጎትቶ ካወጣው በኋላ ልጁን ወደ ቤ
ይዞት ሄደ። አታክልተኛው ሚስት አግብቶ ብዙ ዓመታት በትዳር የሮ
ቢሆንም ልጅ አልወለደም ነበር። ሳያስበው ቆንጆ ወንድ ልጅ በማግኘት
በጣም ተደስቶ ሚስቱን «ልጅ ለመውለድ ያለን ምኞት ባይፈጸም
አጋጣሚ ይህን ልጅ ስለሰጠን እንደ ገዛ ልጆችን እየተንከባከብ

እንደናሳድገው እፈልጋለሁ» አላት፡ ሚስቱም ልጁን አይታ ወዲያውኑ ስለወደደችው በደስታ ተቀብላ ታሳድገው ጀመር።

በሚቀጥለው ዓመት የሠልጣኑ ሚስት አንድ ሌላ ወንድ ልጅ ተገላገለች። ተንኮለኞቹ እህቶቿ ግን ልጁን ቅርጫት ውስጥ አድርገው ወንዙ ላይ ካንሳፈፉት በኋላ ሠልጣኑ ዘንድ ሄደው ሚስትህ የወለደችው አንድ ድመት ነው አሉት። ሠልጣኑም በጣም ተናዶ በሚስቱ ላይ ጉዳት ለማድረስ ከጅሎ ነበር። ነገር ግን ይወደው የነበረው ባለሟሉ መክር ከመጥፎ ድርጊት እንዲቆጠብ አደረገው።

ልጁ የነበረቡት ቅርጫት ግን በወንዙ እየተገፉ ወደ አታክልት ሥፍራው አምርቶ ስለነበር አሁንም በአጋጣሚ የሠልጣኑ አታክልተኛ ቅርጫቱን አግኝቶ ከውሃው ውስጥ ካወጣው በኋላ ቤቱ ወስዶ ለሚስቱ ሰጥቷት እንደ መጀመርያው ልጅ በፍቅርና በጥሩ እንክብካቤ ያሳድጉት ጀመር።

በተከታዩ ዓመት ደግሞ የሠልጣኑ ሚስት አንዲት በጣም የተዋበች ልጅ ተገላገለች። ሆኖም ከይሲዎቹ እህቶቿ ልጅቷን እንደ መጀመርያዎቹ ልጆች በቅርጫት አድርገው ወንዙ ውስጥ ጨመሩዋት። ይህችም ሕጻን እንደ ወንድሞቿ በሠልጣኑ አታክልተኛ ተገኝታ ከወንድሞቿ ጋር ታድግ ጀመር።

ሁለቱ እህትማማቾች ሕጻኗን ወንዙ ውስጥ ከጨመሩ በኋላ አንድ ፍልጥ እንጨት ይዘው ሄደው ሠልጣኑን «ሚስትዎ የወለደችው ይሄንን ነው» ብለው እንጨቱን አሳዩት። ሠልጣኑም ሚስቱ በተደጋጋሚ ከተፈጥሮ ሕግ ውጭ ልዩ ልዩ ነገሮችን በመውለዷ ከመጠን በላይ ተናዶ አንድ ዳስ ብጤ ከተማው መስጊድ አቅራቢያ አሠርቶ ሚስቱ እዚያ እየኖረች የአላፊ አግዳሚው መሳለቁያ እንድትሆን አደረጋት። እሷም ሌላ አማራጭ ስላልነበራት የሆነውን ነገር ሁሉ በታላቅ ትእግሥት ተቀብላ መኖር ተገደደች።

በዚህን ወቅት ሁለቱን ወንዶች ልጆችና እህታቸውን የሠልጣኑ አታክልተኛና ሚስቱ በጥሩ እንክብካቤ በማሳደግ ላይ ነበሩ። አንጋፋውን ልጅ ባሕማን፣ ሁለተኛውን ፔርቪዝ፣ ሴቷን ደግሞ ፔሪዛድ ብለው ቆንጆ ሰሞች አውጥተውላቸው እንደ ራሳቸው ልጆች ይወዷቸውና ይንከባከቧቸው ነበር።

እድሜያቸው ለትምህርት ሲደርስም አታክልተኛው አስተማሪ ቀጥሮ ማንበብና መጻፍ እንዲማሩ አደረገ። በተጨማሪም በዚያን ዘመን የነበሩ እንደ ፈረስ ግልብያ የጦር መሣርያ አጠቃቀምና የመሳሰሉ ትምህርቶችን ይከታተሉ ነበር። ፔሪዛድም ምንም ሴት ብትሆን ከሰነድግታ ጋር ፈረስ መጋለብ፣ ቀስት መተኮስና ጦር መወርወርን ትሰማመጽ ነበር። በጣም ቀልጣፋ ስለነበረችም እንደ ሩጫ እሽቅድድም በመሳሰሉ ፍጥነትን በሚጠይቁ ስፖርቶች አንዳንድ ጊዜ ወንድሞቿን ታሸንፋቸው ነበር።

አታክልተኛው ጉዲፈቻ ልጆቹን በጣም ይወድ ስለነበር እነሱን ለማስተማርና ለማሳደግ ብዙ ገንዘብ ያወጣ ነበር። ካደጉ በኋላም ገጠር መሬት ገዝቶ ጥሩ ቤት ሠርቶ ሙሉ ድርጅት እንዲኖረው ካደረገ በኋላ ሠልጣኑ ዘንድ ቀርቦ በእርጅናው ምክንያት ጡረታ እንዲወጣ ጠየቀ። ከተፈቀደለት በኋላም ልጆቹን ይዞ ገጠር ቤቱ ይኖር ጀመር። ከጥቂት ዓመታት በፊት ሚስቱ ሞታ ስለነበር ልጆቹ የእርጅና ዘመኑ መጽናኘው ነበሩ። ነገር ግን ገጠር ቤቱ በገባ በስድስት ወሩ በድንገት ታሞ እንዴት እንዳገኛቸው ሳይነግራቸው አጣዳፊ በሆነ ሞት ከሚወዳቸው ልጆቹ ተለያቸው። እነሱም የወለዳቸው አባታቸው ይመስላቸው ስለነበር እምባ በእምባ እየተራጩ በታላቅ ሐዘን ቀበሩት።

ይህ ከሆነ ከጥቂት ወራት በኋላም አንድ ቀን የፔሪዛድ ወንድሞች ወደ አደን ሄደው ሳሉ አንዲት አሮጊት ሴት እቤት መጣች። ፔሪዛድ አሮጊቷን በጥሩ ሁኔታ ተቀብላ ካስተናገደች በኋላ ስለ ልዩ ልዩ ነገሮች ይወያዩ ጀመር። በመጨረሻም ፔሪዛድ አሮጊቷን «ሰመሆኑ እማማ ስለዚህ ቤት ምን ያስባሉ?» ብላ ጠየቀችቸው። አሮጊቷም «ይህ ቤት ትልቅ፣ የተዋበና ሙሉ ድርጅት ያለው መሆኑ አይካድም። ሆኖም ገንዘብን ለመናገር ሶስት ነገሮች ይጎድሉታል። እነዚህ ነገሮች ቢኖሩት ኖሮ በአካባቢው ከሚገኙት ቤቶች ሁሉ ተወዳዳሪ እንደማይኖረው እርግጠኛ ነኝ አለች።

በመጀመርያ እቤቱ ውስጥ አንድ ተናጋሪ ወፍ መኖር አለባት። ይህች ግሩም ወፍ ብትኖር ኖሮ የአካባቢውን ዘማሪ ወፎች ጠርታ ግቢው ውስጥ ስለምትሰበስባቸው ግቢው በዘማሪ ወፎች ይሞላል። ሁለተኛው አስፈላጊ ነገር ዘማሪ ዛፍ ነው። የዚህ ዛፍ ቅጠሎች በሙሉ የተለያዩ

የዚህ ድምጽ ስለማያሰሙ ዛፉ ገዢው ውስጥ ቢኖር ገዢው ይወታወቅ። በአስደሳች መዝቃዎችና ዜማዎች ይሞላ ነበር። ሶስተኛው፣ የመጨረሻው አስፈላጊ ነገር ደግሞ ወርቃማ መልክ ያለው ቢጫ ውሃ ነው። ከዚህ ውሃ እንዲትጠብቃ ብቻ አንድ ገንዳ ውስጥ ቢጨመር ወዲያው ገንዳው ሞልቶ ውሃው እንደ ፏፏቴ ወደ ላይ ይረጫል። ምንም እንኳን ውሃው ሳያቋርጥ ቢረጭም ተመልሶ ገንዳው ውስጥ ስለሚገባ አንዲት ጠብቃ እንኳን መሬት አታርፍም። የወርቃማው ውሃ ፏፏቴ ቀን ቀን ፀሐይ ብርሃን ሲያርፍበት በጣም የሚያስደስት አንጸባራቂ መልክ አለው። ሌሊት ውሃው ራሱ ወርቃማ የሆነ ብርሃን ስለሚሰጥ ቀንም ሆነ ሌሊት ለዓይን በጣም ያስደስታል። ይህ ፏፏቴ ገዢው ውስጥ ቢኖር ኖሮ ገዢያችሁ በጣም ያስደስት ነበር» አለቻት።

ፔሪዛድም አሮጊቷን «በዓለም ላይ እንደዚህ በጣም የሚያስደንቁ ነገሮች መኖራቸውን ሰምቼ አላውቅም ነበር። ስለ ድንቅ ነገሮቹ ለመጀመርያ ጊዜ እርስዎ ስለ ነገሩኝ እመስግንዎታለሁ። ለመሆኑ እነዚህ አስደናቂ ነገሮች ሊገኙ የሚችሉት የት ነው?» ብላ ጠየቀችት።

አሮጊቷም «ሶስቱ ድንቅ ነገሮች የሚገኙት ሕንድ ጠረፍ ላይ አንድ ሥፍራ ነው። ወደዚያ ሥፍራ የሚያደርሰው መንገድም በደጃፋችሁ ያለው መንገድ ሲሆን ማንም ሰው በመንገዱ ላይ ሃያ ቀናት ከተጓዘ በኋላ የሚያጋጥመውን የመጀመርያውን ሰው ተናጋሪዋ ወፍ፣ ዘማሪው ዛፍና ወርቃማው ውሃ የት እንደሚገኙ ቢጠይቅ በቀላሉ ሊነግረው ይችላል» ብላ ፔሪዛድን ተሰናብታ ሄደች።

ፔሪዛድም አሮጊቷ ከሄደች በኋላ ሶስቱን ነገሮች ለማግኘት ተመኝታ በከባድ ሃሳብ ተዋጠች። ወንድሞቿ ከአደን ሲመለሱም ያለ ወትሮዋ የከፋትና ሃሳብ የገባት ስለመሰላቸው ምን አጋጥሟት ይሆን ብለው ተገርመው ምን እንደሆነች ጠየቁት። እሷም በመጀመሪያ ምንም እንዳልሆነች በመናገር ልቧን እንጠልጥሎት የነበረውን ምኞት ከወንድ ሞቿ ለመደበቅ ሞከረች። ወንድሞቿ ግን ስላላመዷት አጥብቀው ሲጠይቁት «እስከ ዛሬ ድረስ አባታችን የሠራልን ቤት በውበት ተወዳዳሪ ያልነበረው ይመስለኝ ስለነበር በጣም ደስተኛ ነበርኩ። አሁን ግን ሶስት ነገሮች የሚጎድሉት መሆኑን በመረዳቴ ሐዘን ተሰምቶኛል። እነዚህ ሶስት ነገሮችም እጹብ ድንቅ የሆኑት ተናጋሪዋ ወፍ፣ ዘማሪው ዛፍና ወርቃማው ውሃ ናቸው» ብላ ከአሮጊቷ ጋር የተነጋገረችውን ሁሉ በዝርዝር አሳውቀችው።

በዚህን ጊዜ ታላቅ ወንድማቸው ባሕማን «የእኔ እህት ሀሳብ የገባሽና የተከዘሸው በዚህ ምክንያት ከሆነ አይዞሽ ተጽናኚ። ሶስቱ ደግሞ ነገሮች የሚገኙት የት እንደሆነ ብትነግሪኝ እኔ ራሴ ሄጀ አመጣልኸሁ። ይህንን ለማከናወንም እስከ ዓለም ዳርቻም ቢሆን ለመጓዝና የፈለገው ዓይነት አደጋ ለመጋፈጥ ዝግጁ ነኝ» አላት።

ሥፍራውን ከነገረችው በኋላ በማግስቱ ጠዋት ባሕማን እህታቸውን በደምብ እንዲጓዝባቸው ታናሽ ወንድሙን አደራ ካለ በኋላ ፈረሱ ላይ ወጥቶ ለመጓዝ ተነሳ። በሚሰነባበቱበት ወቅት ግን እንደ አደጋ ያጋጥመው ይሆናል ብላ እህቱ ስለሰጋች «የእኔ ወንድም እባክህ ቅር! እንተን ከማጣ ተናጋሪዋን ወፍ፤ ዘማራውን ዛፍና ወርቃማው ወግ ቢቀሩብኝ ይሻለኛል። ስለቀፈፈኝ ባትሄድ እመርጣለሁ» አለችው።

ባሕማንም በፈገገታ «አንድ ጊዜ ለመጓዝ የወሰንኩ ስለሆነ ምን ብትይኝ አልቀርም። ሆኖም ምናልባት እንደፈራሽው አደጋ ሊያጋጥሙ ይችላል ይሆናል። ደህና መሆን ያለመሆኔን በዚህ ጨቤ አማካይነት ማግኘትችያለሽ። ጨቤውን ከአፎቱ ስትመገርው አሁን እንደሆነው ዓይነትን እሁና አብረቅራቂ ከሆነ ደህና ነኝ ማለት ነው። ላዩ ላይ የዚህ ነጠብጣቦች ካየሽ ግን ሞቻለሁ ማለት ነው» ብሎ ጨቤውን ከሰማ በኋላ መንገዱን ቀጠለ።

«... እውነቱን ለመናገር ሶስት ነገሮች ይጎድሉታል...»

ባሕማን ወደ ቀኝም ወደ ግራም ላይል በቀጥታ ወደ ሕንድ ጠረፍ አመራ። ጉዞውን በጀመረ በሃያኛው ቀን አንድ ትልቅ ዋርካ ዛፍ ስር አንድ አስገራሚ ሽማግሌ ተቀምጦ ተመለከተ። የሽማግሌው ሽፋሎች እንደ በረዶ የነጡ ከመሆናቸውም በላይ እንደዚያው የነጣው ረጅም ጸመ መሬት ይደርስ ነበር። የእጆቹና የእግሮቹ ጣቶች ጥፍሮች ከመጠን በላይ አድገው ስለነበር ልዩ ፍጡር አስመስለውት ነበር። ከአናቱ በላይ መሬት ላይ የተተከለ አንድ ሰፊ የሰምበሌጥ ጃንጥላ ይገኝ ነበር። ሰውነቱ ላይ ጣል አድርጎት ከነበረው አንድ ግልድም በቀር ራቁቱን ነበር።

ሽማግሌውም አጠገብ ሲደርስ ባሕማን ከፈረሱ ወርዶ ሰላምታ ከሰጠው በኋላ «እባክዎን አባባ አንድ ነገር እንዲረዱኝ እላምንዎታለሁ» አለው። ሽማግሌውም ለባሕማን ሰላምታና አንድ ምላሽ ሰጠው። ነገር ግን የተናገረው ምን እንደነበር ባሕማን ሊሰማው አልቻለም። ይህም ሊሆን የቻለበት ምክንያት የሽማግሌውን አፍ በሸፈነው እጅብ ያለ ጸመ ምክንያት መሆኑ ባሕማን ስለገባው አንድ መቀስ ከኪሱ አውጥቶ ሽማግሌውን «ይቅርታ ያድርጉልኝ የእኔ አባት! አንድ ነገር ከእርስዎ ጋር ለመነጋገር እፈልግ ነበር። ሆኖም የሚሉትን እንዳልሰማ ጺምዎ ስለሚያገድ ትንሽ በመቀስ እንድቀንሰው ይፍቀዱልኝ» አለው።

ሽማግሌውም በዚህ ምንም የተቃውሞ ምልክት ባለማሳየቱ አፋ ዙርያ የነበረውን ጸም አስፈላጊ መስሎ የታየውን ያክል ባሕማን በመቀስ ሲቀንሰው ጨርጫለች ሽማግሌ ይመስል የነበረው ሰው ወጣት መሰለ። ባሕማንም በዚህ ተገርሞ «መስተዋት ብይዝ ኖሮ መልክዎን አሳይቼዎት ጺምዎን በመስተካከልዎ ምን ያክል ወጣት እንደመሰሉ በተመለከቱ ነበር። በፊት ለሚመለከትዎት ሰው ምን ዓይነት ፍጡር እንደሆኑ ለመናገር ያዳግተው ነበር። አሁን ግን መልክ መልካም ወጣት መሆንዎ ለማንም ግልፅ ነው» አለው።

«ሸማግሌውም ለባሕማን ሰላምታና አንድ ምላሽ ሰጠው»

ሰውየውም በፈገግታ «ማን እንደሆነ ባላውቅም ስላደረጉልኝ በጎ ተ
አመሰግንዎታለሁ። በምን መንገድ ነው ውለታዎን መመለስ
ለው?» ብሎ ጠየቀው። ባሕማንም «የመጣሁት ከሩቅ ህገር ሲሆን ት
ራዋን ወፍ፤ ዘማሪውን ዛፍና ወርቃማውን ውሃ በመፈለግ ላይ
እነዚህ ሶስት ድንቅ ነገሮች እዚህ አካባቢ እንደሚገኙ ባውቅ
እንደሚገኙ በትክክል አላውቅም። ስለዚህም እርስዎ ሥፍራውን የ
ውቁ ከሆነ ቢነግሩኝ ከልብ አመሰግንዎታለሁ» አለው።

ባሕማን በሚናገርበት ወቅት የሸማግሌው ገጽታ ተቀይሮ ከ
ነባ በኋላ ወደ መሬት አቀርቅሮ ዝም አለ። በመጨረሻ ግን ከ
እንዳለ ባሕማንን እየተመለከተ «የሚፈልጓቸው ነገሮች የት እንደሚ
አውቃለሁ። ነገር ግን እነዚህን ነገሮች ለማግኘት እርስዎ ከሚገኙ
በላይ ከፍተኛ ሥልጣን መጋፈጥ ይኖርብዎታል።» ከዚህ ቀደም
እርስዎ ደፋርና ጀግና የመሳሰሉ ብዙ ሰዎች መጥተው እር
የጠየቁኝን ዓይነት ጥያቄ ጠይቀውኝ ሶስቱ ድንቅ ነገሮች ወደሚገኙ
ሥፍራ ሄደው ነበር። ሆኖም ግን እስከዛሬ ድረስ ከሄዱት ሰዎች መ
አንዱም ተመልሶ ሲመጣ ስላላየሁ ሁሉም እንደጠፉ እርግጠኛ
አሁን የምመክርዎት ሕይወትዎን የሚወዱ ከሆነ ምንም ሳያውሩ
ወደመጡበት ሥፍራ ተመልሰው እንዲሄዱ ነው» አለው።

ባሕማንም ሽማግሌው በተናገረው ምንም ፍንክች ሳይል «ስለ መልካም አሳብዎ አመሠግንዎታለሁ። ነገር ግን በበኩሉ የመጣው ሲመጣ ዓላማዬን አላጥፍም። የምፈልጋቸው ነገሮች ወደማገኘብት ሥፍራ ሄጄ ማናቸውንም ዓይነት አደጋ ለመጋፈጥ ዝግጁ ስለሆንኩ በምንም ዓይነት መንገድ አልመለሰም። ነገሮቹ የት እንደማገኘኩ እርስዎ ስለሚያውቁ እንዲያሳውቁኝ እለምንዎታለሁ» አለው።

ሰውየውም አጠገቡ ከነበረ አንድ ኮሮጆ አንድ ፕላስቲክ መሰል ጣዞ አውጥቶ ለባሕማን ከሰጠው በኋላ «ምክሬን ተቀብለው ወደ መጡበት ለመመለስ ፈቃደኛ ካልሆኑ ፈረስዎ ላይ ወጥተው ይህን ጣዞ ይጠር ውሩት። አንድ ጊዜ ከወረወሩት ጣባው ዝም ብሎ ስለሚሄድ በፈረስዎ እየጋለቡ ይከተሉት። አንድ ተራራ ግርጌ ሲደርሱም ጣባው ስለሚቆም ከፈረስዎ ወርደው ተራራውን ይውጡ። በዚህን ጊዜም በስተግራና በስተቀኝ የሰው ቅርጽ ያላቸው ብዙ ትላልቅ ጥቋቁር ድንጋዮችን ይመለከታሉ። ከድንጋዮቹ አካባቢም በየአቅጣጫው የሰድብና የማስፈራራት ድምጾች ይሰማዎታል። ግን ምንም አደጋ ሊያደርሱብዎት ስለማይችሉ አይፍሩ። ከሁሉ የማስጠነቅቅዎት ወደኋላዎ ዘወር ብለው እንዳይመለከቱ ነው።

«... ፈረሱ ላይ ወጥቶ ጣባውን ወደፊት ወረወረው...»

እንዲያ ካደረጉ ወዲያውኑ ወደ ጥቁር ድንጋይነት ይቀየራሉ። ተራራው ላይ የሚያዩዋቸው ጥቋቁር ድንጋዮች ሁሉ እንደ እርስዎ ሶስቱን ድክነገሮች ለማግኘት ብለው ተራራው ላይ ከወጡ በኋላ ሳይሳካላቸው ተርፉ ወደ ድንጋይነት የተለወጡ ወጣቶች ናቸው።

ተሳክቶልዎት ተራራው ጫፍ መድረስ ከቻሉ እንድ የብረት ፍርግርግ ውስጥ የሚፈልጓትን ወፍ ያገኛሉ። በማራው ዛፍና ወርቃማው ውሃ የት እንደሚገኙ ወፊቷን ሲጠይቁ ትነግርዎታለች። እኔ ግን ይቅርብዎት ከማለት በቀር ሌላ የምናገረው ነገር የለኝም» አለው።

ባሕማን ሽማግሌውን ካመለከተው በኋላ ፈረሱ ላይ ወጥቶ ጣባውን ወደፊት ወረወረው። ጣባው በከፍተኛ ፍጥነት መሬት ላይ እየተሽከረከረ ይሄድ ስለነበረ እንዳይጠፋበት ሰግቶ በሽምጥ ግልብያ ይከታተለው ጀመር። እንድ ትልቅ ተራራ ግርጌ ከደረሰ በኋላ ግን ጣባው ራሱ ስለቆመ ባሕማን ከፈረሱ ወርዶ ተራራውን መውጣት ተያያዘ። ሰውየው ብሎት እንደነበረው ተራራው ላይ የሰው ቅርጽ የነበራቸው ትላልቅ ጥቋቁር ድንጋዮች በብዛት ይታዩ ነበር። ባሕማን ገና አራት እርምጃዎች ያክል እንደተራመደም በድንገት እንደ ብራቅ ከፍ ባለ ድምጽ ከድንጋዮቹ አካባቢ «አትመለስም? ያዙት! አንተ ሌባ! አንተ ወንበዴ!» የሚሉ አስፈሪ ድምጾችን ከየአቅጣጫው ያለማ ጀመር። በዚህን ጊዜም ሌሎች ድምጾች «አባካችሁ ተዉት አትግደሉት! ምስኪኑ ሰው የሚፈልገው ወፊቷን ብቻ ስለሆነ ጉዳት አታድርሱበት» የሚሉ የምልጃ ልመናዎች ይለማ ነበር።

ለጥቂት ጊዜ ባሕማን አስፈሪ ድምጾቹን ቢሰማም በድፍረትና በቆራጥነት ተራራውን መውጣት ቀጠለ። ነገር ግን ትንሽ ቆይቶ ድምጹ ይበልጥ አስፈሪና ጉልህ እየሆነ ስለመጡ ፍርሃት ይዞት እግሮቹ ይንጠቀጠቀጡ ጀመር። ከድንጋጤው የተነሳም ወደፊት ለመቀጠል ባለመቻሉ ሰውየው የሰጠውን ምክር ረስቶ ከተራራው ሽሹቶ ለመውረድ ወደኋላው መልካት እንዳለ እሱም ሆነ ፈረሱ በእንድ ላይ ወደ ድንጋይነት ተቀየሩ።

ባሕማን ከሄደበት ጊዜ አንስቶ ፔሪዛድ ወንድሟ የሰጣትን ጨበ ወገቧ ሰቅ ላይ ታጥቃ ደሀና መሆን ያለመሆኑን ለማወቅ በየቀኑ ብዙ ጊዜ ከአፎቱ እየመዘዘች ትመለከተው ነበር። ባሕማን ወደ ድንጋይነት በተለወጠበት እለትም ከወንድሟ ከፔሪሺዝ ጋር በማውራት ላይ እንዳለ እንደወትሮዋ ጩቤውን መዛ ስትመለከተው ከጫፉ ደም ሲንጠባጠብ

እይታ ከው አለች። ከዚያም ጨቢውን መሬት ወርውራና ራሷን በሁለት እጆቿ ይዛ «ወይ ወንድሜ! እንድትሞት ምክንያት የሆንኩት እኔ ነኝ! ከእንግዲህ አንገናኝም ማለት ነው። ምነው የዚያችን የጃጀች አሮጌት ምክር ባልሰማሁ ኖሮ!» እያለች ትጮህ ጀመር።

ፔርቪዝ በወንድሙ ሞት የእህቱን ያክል አዝኖ ነበር። ነገር ግን እህቱ አሁንም ቢሆን ተናጋሪውን ወፍ፣ ዘማሪውን ዛፍና ወርቃማውን ውሃ የምትፈልግ መሆኑን ያውቅ ስለነበር «ወንድማችን እንደገና በሕይወት ሊኖር ስለማይችል የእኛ ልቅሶና ከባድ ሐዘን ምንም ፋይዳ የለውም። ስለዚህ ሐዘንሽን በልክ አድርገው። ደግሞስ አሮጌቷ ያለችውን ለምን ትጠራጠሪያለሽ? ምናልባት እኮ ወንድማችን የሞተው አሮጌቷ ብላሽ የነበረው ሀሰት ሆኖ ሳይሆን አንድ ስህተት በመፈጸሙ ምክንያት ቢሆን ይችላል። እሱ ሳይሳካለት ስለቀረም እኛ ተስፋ መቁረጥ የለብንም። ስለዚህ ነገ ጠዋት እኔ ራሴ ሶስቱ ድንቅ ነገሮች ወደሚገኙ በት ሥፍራ በመጓዝ ፍለጋውን እቀጥላለሁ» አላት።

በማግስቱ ፔርቪዝ ማለዳ ተነስቶ ለጉዞ ይዘጋጅ ጀመር። ከዚያም ለእህቱ አንድ መቁጠሪያ ሰጣትና «የዚህ መቁጠሪያ ዶቃዎች የሚሸጋሽጉ ከሆኑ ደህና ነኝ። አንድ ቦታ ተሰንቅረው አንንቀሳቀስም ካሉ ግን ሞቻለሁ ማለት ነው። በዚህ ረገድ መኖር መሞቴን ማወቅ ትችያለሽ» ብሏት ተጓዘ።

ፔርቪዝ ጉዞውን በጀመረ በሃያኛው ቀን ወንድሙ አጋጥሞት የነበረውን ሽማግሌ አግኝቶ ወንድሙ የጠየቀውን ዓይነት ጥያቄ ጠየቀው። ሰውየውም ከጥቂት ሳምንታት በፊት እሱን የሚመስል አንድ ጎልማሳ መጥቶ አትሂድ ብሎ ሲመክረው እምቢ ብሎ ሄዶ ያለመ መለሱን አሳውቆት ወደመጣበት እንዲመለስ መከረው።

ፔርቪዝም «አሁን የሚሉት ሰው የእኔ ወንድም ነበር። ሶስቱ ድንቅ ነገሮች የሚገኙበትን ሥፍራ በመፈለግ ላይ ሳለ መሞቴን ከእር ግጠኛ ምንጭ ብረዳም እንዴት ሊሞት እንደቻለ እስካሁን ድረስ አላወቅሁም» አለው። ሽማግሌውም «እሱ የሞተው ከእሱ በፊት ወደ ተራራው ሄደው እንደነበሩት ሰዎች ወደ ድንጋይነት ተቀይሮ ነው። አንተም አሁን ምክሬን የማትቀበል ከሆነ የወንድምህ እጣ እንደሚገጥምህ አልጠራጠርም። ስለዚህ የሚጠብቅህ ከፍተኛ አደጋ ስለሆነ ወደ

መጣክበት ብትመለስ ይችላል። አንዳንዴም የሰው ምክር መስማት ጥሩ ነው። ሲል መለሰለት።

ፔርቪዝ ግን «ስለ መልካም ምክርዎና በጎ አስተሳሰብህ አመለግ ንዎታለሁ። ነገር ግን ሶስቱን ድክት ነገሮች ለማግኘት ቆርጧል ስለተነሳሁ ምንም ዓይነት እንቅፋትና አደጋ ከዓለማዬ ፍጥነት ሊያያርዝ አይችልም። እሁን የምለምንዎት ነገር ቢኖር ወንድሜን እንደረዱት ለእኔም በቂ መረጃ እንዲሰጡኝ ነው» አለው።

ሰውዬውም ፔርቪዝ በምንም ዓይነት ምክር እንደማይመለሱ ስለተገነዘበ ለወንድሙ ሰጥቶት የነበረውን ዓይነት ጣባ ከሰጠው በኋላ ምን ማድረግ እንዳለበት ነገረው። ፔርቪዝም ሽማግሌውን አመለግ ፈረሱ ላይ ከተቀመጠ በኋላ ጣባውን ወደፊት ወርውሮ በግልብያ ይከታተለው ጀመር። ጣባውም ተራራው ግርጌ ሲደርስና ሲቆም ፔርቪዝ ከፈረሱ ወርዶ ፈረሱን ትቶ ተራራውን ይወጣ ጀመር።

ስድስት እርምጃዎች ያክል እንደተራመደ በድንገት «አካ ቀሻጥቃጥ ውርጋጥ! ትመለሳለህ አትመለስም? የት አባክ ነው የምትላ ደው? ቶሎ ካልተመለስክ አሳይሃለሁ!» የሚል የስድብና የንቀት ድምጽ ሰማ። በዚህን ጊዜም ሽማግሌው የሰጠውን ምክር ረስቶ በንዴት ገንፍቶ ጎራዴውን ከሰገባው መዞ የሰደበውን ሰው ለመበቀል ወደኋላው ዘወር ብሎ ቢያይ ማንም የለም። በዚያኑ ጊዜ ግን ፔርቪዝም ሆነ ፈረሱ ወደ ጥቁር ድንጋይነት ተቀየሩ።

* * *

ወንድሟ ከሄደ አንስቶ ፔሪዛድ በየቀኑ የሰጣትን መቁጠርያ ዶቃዎች ብዙ ጊዜ እያንቀሳቀሰች ትሞክራቸው ነበር። ፔርቪዝ ወደ ድንጋይነት በተቀየረበትም ቀን እንደወትሮ መቁጠሪያውን ስትሞክረው ዶቃዎቿ አልንቀሳቀስም ስላሉ ወንድሟ መሞቱን ተረዳች። ከዚያን በፊት ግን ወንድሟ ቢሞት ምን ማድረግ እንዳለባት ወስኖ ስለነበር በለቅሶ በውጫዊ ሐዘን ጊዜ ማባከን አልፈለገችም።

የዚያኑ እለት ፔሪዛድ የወንድሟን ልብስ ለብሳና ወንድ መስለገብ ተነሳች። በሃያኛው ቀንዋ ወንድሞቿ አጋጥሟቸው የነበረውን ሰው አግኝታ እነሱ የጠየቁትን ዓይነት ጥያቄ ጠይቃ ለእነሱ የተሰጠውን

ዓይነት ማስጠንቀቂያና ምክር ተሰጣት። እሷም «ከአባባልዎ እንደሚገባኝ ሶስቱ ድንቅ ነገሮች አሉበት ሥፍራ ለመድረስ እንቅፋቶች የሚገኙት ሁለት ነገሮች ናቸው። እነሱም ከጥቋቁር ድንጋዮቹ አካባቢ የሚለሙትን ድምጾች ፍራቻና ወደኋላ ዘወር ብሎ መመልከት ናቸው። ለእነዚህ ለሁለት ችግሮች እኔ መፍትሄ ያለኝ ይመስለኛል። ወደኋላ ዘወር ብሎ ላለመመልከት በቂ ኃይለ ፍቃድ ስላለኝ ራሴን መቆጣጠር እችላለሁ። ስለ አስፈሪ ድምጾቹና ስለ ስድቦቹ ደግሞ እንደ ዘዴ አግኝቼ ነበር። ነገር ግን ይህን ዘዴ መጠቀም ይቻል አይቻል እንደሆነ አላወቅሁም» ስትል መለሰችለት።

ሽማግሌው «መጠቀም የምትሺው ምን ዓይነት ዘዴ ነው?» ብሎ ሲጠይቃት «ጆሮዎቼን በደምብ አድርጌ በጥጥ ብደፍናቸው ድምጾቹ ምንም ያክል ጉልህ፣ አናዳጅና አስፈሪ ቢሆኑም በደምብ ስለማልሰማቸው እስከዚህም ልቤን ሊያሸብሩትና ከዓላማዬ እንድሰናከል ሊያደርጉኝ አይችሉም» አለችው። እሱም «አሁን የምትይውን ዘዴ መጠቀም እንኳን ትችያለሽ። ነገር ግን ምን አለ ቢቀርብሽና ወደ መኖሪያ ሥፍራሽ ብትሄጂ? የነገርሽኝ ዘዴ ሊሠራ ወይም ላይሠራ ይችላል። ስለዚህ ሕይወትሽን አደጋ ላይ ከምትጥይ ፍለጋው ቢቀርብሽ ይሻል ይመስለኛል» አላት። ፔሪዛድ ግን «ወንድሞቼ እኔን ለማስደሰት ብለው ሶስቱን ነገሮች በመፈለግ ሕይወታቸውን ሰውተዋል። እኔም የእነሱን ፈለግ በመከተል ሞክራ ካልሆነልኝ ለመሞት ቆርጫለሁ» ስትል በቆራጥነት መለሰችለት።

ሽማግሌውም ራሱን እየነቀነቀ ለወንድሞቿ ሰጥቶ የነበረውን ዓይነት ጣባ ሰጥቷት አመስግናውና ተሰናብታው ፈረሷ ላይ ወጣች። ከዚያም ጣባውን ወደፊት ወርውራ በግልብያ እየተከተለችው ተራራው ግርጌ ስትደርስ ከፈረሷ ወርዳ ተራራውን መውጣት ጀመረች።

ወዲያውኑም የስድብና የዛቻ ድምጾችን ትሰማ ጀመር። ነገር ግን ጆሮዎቿን በጥጥ ጠቅጥቃ ወትፋ ስለነበር ድምጾቹ እስከዚህም ይሰማሁት ስላልነበር ምንም ዓይነት ፍራቻ አልተሰማትም። እንዲያውም ድምጾቹ እየጎሉና ስድቦቹ እየጨመሩ ሲሄዱ የተጠቀመችው ዘዴ መሥራቱን ተገንዝባ ከት እያለች በድምጾቹ ትስቅ ነበር። ወፏን በሩቅ ካየች በኋላም ድምጾቹና ስድቦቹ በይበልጥ እየተጋነኑ ቢመጡም ወፏን በማየቷ ተደስታና ተበረታታ ድምጾቹን ከመጤፍ ላትቆጥር ተራራውን

መውጣቷን ቀጠለች። ወፏ ጎጆ እንደደረሰችም እያጨበጨበች በዜማ ድምጽ «ብይ ነይ ወፊ! እሁን የእኔ ሆነሻል። ከአንግዲህ ከአጃ አትወጧም!» ብላ ስትል ድምጾቿ ወዲያውኑ ጸጥ አሉ።

ፔሪዛድ ጥጡን ከጆሮዎቿ በማውጣት ላይ ሳለች ተናጋሪዋ ወላ፤ «ጀግናይቷና ውቢቷ ፔሪዛድ! የማንም ከምሆን የአንቺ መሆን እመርጣለሁ። ስለአንቺ ብዙ የማውቀው ነገር አለ። ወደፊት ስለራስሽ የማታውቂያቸው ብዙ ነገሮችን እነግርሻለሁ። ፍጹም ታዛዥሽ መሆኔን እንድትረጁ አፈልጋለሁ። የአንቺ በመሆኔ ተደስቻለሁ» አለቻት።

ፔሪዛድም ወፊቷን «እዚህ አቅራቢያ በጣም አስገራሚ የሆነ ውሃ እንደሚገኝ ሰምቻለሁ። ከሁሉ አስቀድሞ ይህ ውሃ የት እንደሚገኝ እንድትነግሪኝ አፈልጋለሁ» አለቻት። ወፏም እየመራች ምንጩን ካሳየችት በኋላ ይዛ በነበረው በአንድ ትንሽ የብር ጠርመራ ውሃውን ቀዳች። ከዚያም «እዚህ ሥፍራ የምፈልገው ይህን ብቻ አይደለም። ዘማሪ ዛፍም እንዳለ ስለሰማሁ የት እንደሚገኝ አሳይኝ» አለቻት። ወፏም «ወደ ጓላሽ ዘወር በይ» ብላት ፔሪዛድ ዘወር ስትል በአቅራቢያቸው ይገኝ የነበረን አንድ የተዋበ ትልቅ ዛፍ ወፏ በክንፎቿ እየጠቀመች «ዘማሪው ዛፍ የሚባለው ያ ነው። ከዛፉ አንድ ቅርንጫፍ ሰብረሽ ግቢሽ ብትኑ ክይው ወዲያውኑ ትልቅ ዛፍ ይሆናል» አለቻት።

ፔሪዛድ ወደ ዛፉ ስታመራ ቅርንጫፎቹ በነፋስ ሲርገብገቡና ግንዱ ሲወዛወዝ በጣም አስደሳች የሆነ መዘቃና ዝማሪ ያሰማ ስለነበር ከሌሎቹ ዛፎች በቀላሉ ለይታ አውቃው ከላዩ ላይ አንድ ቅርንጫፍ ሰብራ ወደ ወፏ ተመለሰች። ከዚያም «ምንም እንኳን እስካሁን ብዙ የረዳሺኝ ቢሆንም የምፈልገው እነዚህን ነገሮች ብቻ አይደለም። ሁለት ወንድሟቼ አንቺን ለመፈለግ ወደዚህ ተራራ መጥተው ወደ ጥቁር ድንጋይነት መቀየራቸውን አውቃለሁ። እንዴት ነው ወንድሞቼ እንደገና ሰዎች የሚሆኑት?» ብላ ጠየቀችት።

«...በይ ነይ እንግዲህ ወፊ አሁን የእኔ ሆነሻል...»

ወፍዋ ግን በዚህ ጥያቄ መልስ መስጠት ስላልፈለገች ዝም አለች። ፔሪዛድ ደግሞ ስትጠይቃት ደግሞ «በዚህ ረገድስ ልረዳሽ የምችል አይመስለኝም» ብላ መለሰችላት። ፔሪዛድም «እንግዲያውስ ወንድሞቼ ለእኔ ብለው ድንጋይ ከሆኑ እነሱን ትቼ ቤቴ ከምመለስ ሕይወቴን በገዛ እጄ አጠፋለሁ!» አለች። በዚህን ጊዜም ወፊቷ ፔሪዛድን ወዳት ስለነበር «ሕይወትሽን በገዛ እጅሽ ከምታጠፊስ እነግርሻለሁ። ተራራውን እየወረድሽ ከወርቃማው ውሃ አንድ አንድ ጠብታ በሚያጋጥሙሽ ጥቁቁር ድንጋዮች ላይ ሁሉ ብትረጨ ወንድሞችሽን እንደገና ማግኘት ትችያለሽ» አለቻት።

ፔሪዛድ ወፊቷ ያለቻትን ስታደርግ የወርቃማው ውሃ ጠብታ ያረፈበት ጥቁር ድንጋይ ሁሉ ወደ ሰውነት ወይም ወደ ፈረስነት ተለወጠ። በዚህ ረገድ ሁለት ወንድሞቿን ማግኘት ቻለች። ለወን ድሞቿና ለሌሎቹ ጎልማሶች እንዴት ልታድናቸው እንደቻለች ካስረዳቸው በኋላ እሷ ፊት ፊታቸው አየሄደች ሁሉም በየፈረሶቻቸው እየተከተላት መጓዝ ጀመሩ። ከተከተላት መካከልም ይኖሩበት እነበረው ሀገር ሲደርሱ እየተሰናበቱ ይለዩዋት ስለነበር የፈረሰኞቹ ብዛት በየቀኑ እየጨመረላቸው ቤቷ ስትደርስ አብረዋት የነበሩት ወንድሞቿ አዩ።

ብረት ፍርግርግ ጎጆዋ ውስጥ ቀመጠችት። በዚህን ጊዜ ራው የነበሩ ልዩ ልዩ

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
CHICAGO, ILLINOIS

THESE THINGS ARE NOT TO BE TAKEN AS A
FINALITY BUT AS A FIRST STEP IN THE
DIRECTION OF A MORE COMPLETE REFORMATION.
THEY ARE TO BE TAKEN AS A FIRST STEP
IN THE DIRECTION OF A MORE COMPLETE
REFORMATION. THEY ARE TO BE TAKEN
AS A FIRST STEP IN THE DIRECTION
OF A MORE COMPLETE REFORMATION.

THESE ARE THE RESULTS OF THE RESEARCH CONDUCTED BY THE
BUREAU OF THE ARMY MEDICAL DEPARTMENT DURING THE PAST
YEAR. THE RESULTS ARE AS FOLLOWS: THE FIRST IS THAT
THE ARMY MEDICAL DEPARTMENT HAS BEEN SUCCESSFUL IN
RESEARCHING THE CAUSES OF THE DISEASES OF THE ARMY
AND IN FINDING THE BEST METHODS OF PREVENTING AND
TREATING THEM. THE SECOND IS THAT THE ARMY MEDICAL
DEPARTMENT HAS BEEN SUCCESSFUL IN RESEARCHING THE
CAUSES OF THE DISEASES OF THE ARMY AND IN FINDING
THE BEST METHODS OF PREVENTING AND TREATING THEM.

The following information was obtained from the records of the Department of Health, Education and Welfare, Office of the Assistant Secretary for Health, dated 10-17-68.

[illegible]

SECRET
NOFORN

እሁታቸው ምን እንዳለች ሲጠይቃቸው በመዘጋጋት ምክንያት እሁታ
ቸውን ያልጠየቁ መሆናቸውን አሳውቁት። በማግስቱም ረሱ። በዚህን ጊዜ
ሠላላጣኑ ለሳት ትናንሽ ወርቃማ ካሶች ከዚህ አውጥቶ ለባሕማን
ጠላቱ በጊላ «እነዚህን ካሶች ልብስህ ውስጥ አድርገህ ቤትህ ሂድ።
ማታ ለመተኛት ልብስህን ስታወልቅ ካሶቹ መሬት ስለሚወድቁ በዚያን
ጊዜ ያልኳችሁን አስታውስህ እሁትህን ጠይቃት» አለው።

ያን አለት ምሽት ባሕማን ሊተኛ ልብሱን ሲያወልቅ ሶስቱ ካሶች
መሬት ወደቀው ስለተንከባለሉ ሠላላጣኑ ያለውን አስታውሶ እሁቱ
መኝታ ቤት ሂዶ ስለ ግብዣው ነገራት። አሷም ምንም ነገር ከማድ
ረጋችን በፊት ተናጋሪዋን ወፍ ማማከር አለብኝ» ብላ ከወንድሞቿ ጋር
ወፍዋ ዘንድ ሄዳ ስትጠይቃት «ወንድሞችህ ሠላላጣኑ ዘንድ ይሂዱ፤
ከዚያም እሱም ራሱ እዚህ እንዲመጣ ይጋብዙት» ስትል መለሰች።

በማግስቱ ወንድማማቾቹ ሠላላጣኑ ጋር ሲገናኙ «እሁታችንን
ቢይተናት አርሶ ዘንድ ብንመጣ የማትቃወም መሆኗን ስላስታወቀችን
ነብረንዎት ለመሄድ ፈቃደኛ ነን» አሉት። ከዚያም ሁለቱ ወንድማማቾች
በሠላላጣኑ ግራና ቀኝ በመሆን በፈረስ ወደ ቤተ መንግሥቱ እምርተው
ጥሩ ግብዣና መስተንግዶ ተደርጎላቸው እዚያው አደሩ። በማግስቱ ወደ
ቤታቸው ሲሄዱ ሲነሱም ቤታቸው መጥቶ እንዲጋበዝ ጠይቀውት
በደስታ ተቀበላቸው።

ቤታቸው ተመልሰው ከሄዱ በጊላም ስለ ሠላላጣኑ ግብዣቸውን
መቀበል ለእሁታቸው ነገሩዋት። አሷም «እንዴት ዓይነት መስተንግዶ
እንደምናደርግለት ወፊቷን እናማክራት» ብላቸው ወፏን ሲጠይቁት
«ለሠላላጣኑ ጥሩ ጥሩ ዓይነት ምግብ ይዘጋጅላቸው። ውስጣቸው እንቁ
ዎች የተሰነገጠቸው ፍሬዎችም ይቅረብላቸው» ስትል መለሰች።

በማግስቱ ወንድማማቾች ሠልጣኑን አጀበው ቤታቸው ድረስ ይሄ ስለመጡ ፔሪዛድ በአክብሮት ተቀብላው ወደ አታክልቱ ሥፍራ ይሄላቸው። እዚያም ደስ የሚሉ መብረቃዎችና ቤማዎች ሰምቶ «ደስ የመብረቃ ይሰማኛል። ለመሆኑ መብረቃቸው የት ሆነው ነው የሚሉት?» ብሎ ጠየቃት። እሷም መብረቃውን የሚያስመራ መብረቃ ሳይሆን አንድ አስገራሚ ዛፍ መሆኑን ነግራው ዛፉን ስላሳገጠ ተደነቀ። ቀጥሎም የወርቃማውን ውሃ ፏፏቴ ተመልክቶ «በመላው ውስጥም ሆነ በየትኛውም የዓለም ክፍል እንደዚህ ዓይነት የአስደሳች ፏፏቴ ያለ አይመስለኝም» አላት።

ወደ ቤት ለመግባት በሚሄዱበት ወቅትም ብዛቸው ከፍተኛ የሆነ በጣም የሚያማምሩ ወፎች ግሩም የሆኑ ዜጎች ሲያዘዙ ተመልክቶ ወፎቹ በብዛት እንዴት ሊሰበሰቡ እንደቻሉ ፔሪ ሲጠይቃት ስለ ተናጋሪዋ ወፍ ነግራ አሳየችው። ወፏም ሠላሳ አጠገቧ ሲመጣ «እንኳን ደህና መጡ ሠልጣን!» ብላ ተቀብላለች። ሠልጣኑም ወፏ በጣም አስደንቃው ስለነበረ ቶሎ ያለመፈለጉን ፔሪዛድ ተረድታ ጎጆዋ ውስጥ እንዳለች እስከ ገባች።

ገበታ ቀርቦ ሠልጣኑ ከተጋበዘ በኋላም ደስ የሚሉ ፍሬዎች በሳህን ቀረቡ። ሠልጣኑም ፍሬዎቹ ስላስደሰቱት አንዱን ብድግ አድርጎ በቢላዋ ቆርጦ ሲበላው ሲል ውስጡ እንቁዎች ተሰንገው ስላገኘ ተገርሞ «እንቁዎች የማይበሉ ሲሆኑ ፍሬ ውስጥ ተጨምረው የቀረቡልኝ በምን ምክንያት ነው?» ብሎ በቅሬታ ጋባገኞቹን ጠየቃቸው። በዚህን ጊዜም ወፍዋ «እንቁዎች ያለበታቸው እሚበላ ነገር ውስጥ ማግኘትዎ አስገረ መዎት? የትዳር ጓደኛዎ ያለተፈጥሮ ሕግ ውሻ፣ ድመትና እንጨት ተራ በተራ ወለደች ተብሎ ሲነገርዎት እንዴት ሳይገርምዎት ቀረ!» አለችው።

ሠልጣኑም «እንደዚያ ብለው የነገሩኝ ታማኞች ሰዎች ስለነበሩ ነው» ሲል መለሰ። ወፊቷም «ነበሩን? እንደዚያ ያሉዎት የባለቤትዎ ሁለት እህቶች አልነበሩምን? ለምን ነበር እንደዚያ ብለው የነገሩዎት? በእህታቸው ቀንተውና ስለበለጠቻቸው ተመቅኝተው ሊያጠፉት ነበር። አሁን ቢመረምሩዎቸውም እውነቱን ያወጣሉ። አስቀያሚ ውሻ ድመትና ግዑዝ እንጨት ተብለው የነበሩት በአሁኑ ጊዜ ከእርስዎ ጋር አንድ ገበታ ላይ የተቀመጡት ከአብራክዎ የወጡት ልጆችዎ ናቸው! ሁለቱ መጥፎ ሴቶች በየተራ እንደተወለዱ ቦይ ውስጥ ወርውረዋቸው የሞተው አታክልተኛዎ እንዳጋጣሚ አግኝቷቸው የእርስዎ ልጆች መሆናቸውን ሳያውቅ ልጅ ስላልነበረው እንደ ገዛ ራሱ ልጆች ያሳደጋቸው ናቸው» አለችው።

የጸጉር አስተካካይ ወንድሞች

(የሚከተሉት ሁለት ታሪኮች አንድ ጸጉር አስተካካይ በስድስት ወንድሞቹ ላይ ደርሶ የነበረውን የሚተርካቸው ናቸው። ከዚህ በታች የቀረቡት የ5ኛውና የ6ኛው ወንድሞቹ ታሪኮች ናቸው)

ሳይከካ ተቦካ

አምስተኛው ወንድሜ አልናስካር ይባል ነበር። አባታችን በሕይወት በነበረበት ዘመን ይህ ወንድሜ እጅግ ሰነፍ ስለነበር ምንም መተዳደርያ ወይም ቅርስ ሳይዝ ቦዘኔ እንደሆነ አባታችን ሞተ። ሽማግሌው አባታችን ሲሞት ሰባት መቶ ዲናር ትቶልን ስለነበር ሰባታችንም እኩል ተከፋፍለንው እያንዳንዳችን መቶ መቶ ዲናር ደረሰን።

አልናስካር ድርሻውን ከተረከበ በኋላ ገንዘቡን ምን እንደሚያደርገው ጨነቀው። ብዙ አውጥቶ አውርዶ በመጨረሻ በገንዘቡ የሸክላ እቃዎችን ገዝቶ ንግድ ለማካሄድ አሰበ።

ስለዚህም ከአንድ የሸክላ እቃዎች ጅምላ ነጋዴ ልዩ ልዩ ዓይነት ሳህኖች፣ ስኒዎች፣ ጀበናዎችና የመሳሰሉትን ገዝቶ በአንድ ሰፊ ቅርጫት ውስጥ አድርጎ መሀል ገበያ ሄደና የአንድ ሕንጻ ግምብ ተደግፎ ገዢ በመጠባበቅ ላይ ሳለ እንዲህ እያለ ያስብ ነበር።

«እዚህ ቅርጫት ውስጥ የሚገኘው እቃ በዓለም ላይ የነበረኝን አንድ መቶ ዲናር ይዟል። በቅርቡ ሽጮው በ200 ዲናር እንደማጣራው እርግጠኛ ነኝ። በሁለት መቶው ዲናር እንደገና የሸክላ እቃዎችን ገዝቼ በ400 ዲናር አጣራዋለሁ። የሸክላ እቃዎች እየገዛሁና በእጥፍ እያተረፍኩ በመሸጥ 4000 ዲናር ሲሞላልኝ የሸክላ ንግድ ትቼ የአልማዝ ነጋዴ እሆናለሁ።

የአልማዝ ንግድ በጣም አትራፊ ስለሆነ እንቁዎች፣ ፈርጦች፣ ሰንፔሮች፣ ጃስሚኖችና ሌሎችንም የከበሩ ድንጋዮች በርካሽ እየገዛሁ በከፍተኛ ትርፍ እሸጣቸዋለሁ። የናጠጠ ሀብታም ከሆንኩ በኋላ አንድ ትልቅ የከተማ ቪላ ቤት እገዛለሁ። ከዚያም አንዳንዴ የማርፍብት ቆንጆ የገጠር ቤት እገዛለሁ። የገጠር ቤቱ ልዩ ልዩ የፍራፍሬ እጽዋትና

አስደላች አበቦች ግቢው ውስጥ ይኖሩታል። ብዙ የቀንድና የጋማ ከብቶች ገዝቼ ለአርቢዎች አሰጣለሁ።

ከአልማዝ ንግዴ ሌላ የተለያዩ ዓይነት አትራፊ ንግዶች እያካሄዱት አንድ መቶ ሺ ዲናር ካካበትኩ በኋላ የሠልጣኑን ዋና ባለሟል ልጅ ጋብቻ እጠይቃለሁ። ከዚያም ኮርቻው የወርቅ፣ ግላሎ የሐር፣ ሽልማቱ በወርቅ የጌጠና በአልማዝ የተንቆጠቆጠ ፈረስ ላይ ሆኜና ማንም ሰብሶት የማያውቅ ውድና ቆንጆ ልብስ ለብሼ በአጃቢ ባለሟሉ ቤት እሄዳለሁ። እዚያም ስደርስ ባለሟሉ ከመቀመጫው ነወር ብሎ ተነስቶ ይቀበለኛል። በዚህን ጊዜም እኔ ኮራ ብዬ እጅ ነስቼው እጨብጠዋለሁ.....»

ወንድሜ እንደዚያ እያለ ሲያስብ በከፍተኛ ተመስጥኦ ውስጥ ይገኝ ስለነበር በዚያን ጊዜ የት እንደሚገኝና ማንነቱን ፈጽሞ ዘንግቶ ነበር። በዚህም ምክንያት በሚያስብበት ወቅት እንደ አስተሳሰቡ ሂደት እግሮቹንና እጆቹን በስሜት አብሮ ያወናጭፍ ስለነበረ እግሩ ስር ይገኝ የነበረውን ትልቅ ክፍት ቅርጫት በእግሩ ድንገት ስለመታው ቅርጫቱ ተገልብጦ ውስጡ ይገኙ የነበሩት ውድ የሸክላ እቃዎች በሙሉ ነኩ። ወንድሜ ከቀን ሕልሙ የነቃው በዚያን ወቅት ነበር። ሆኖም ሕልሙ ሲያበቃ እንደገና ቤሳ ቢስቲን የሌለው ደህ ስለነበር ልመና ገባ።

የይምሰሱ ግብዣ

ስድስተኛው ወንድሜ በመጀመርያ ሀብታም ነጋዴ ነበር። የጌላ ጌላ ግን ቀን ጥሉት ስለከሠረ ደህይቶ ለማኝ ሆነ።

አንድ ቀን ወትሮ ያደርግ እንደነበረው እየለመነ በአንድ መንገድ ሲያልፍ አንድ ትልቅ የተዋበ ሕንጻ ተመለከተ። ሕንጻው በራሳቱ ላይ ቆመው ዘበኞች ያስገቡና መግባት ያግዱ ስለነበር ወደ እነሱ ጠጋ ብሎ ምጽዋት ለመናቸው። ሰዎቹም በለሰለሰ አንደበት «እኛ ምንም አልያ ዝንም። ቤት ብትገባ ግን አሳዳሪያችን የምትፈልገውን ነገር ሁሉ ይሰጥሃል» አሉት።

ወንድሜም በሰዎቹ ፈገግታና አነጋገር ተደፋፍሮ ሕንጻው ውስጥ ገባ። እዚያም አንድ ወለሉ ከእብነ በረድ የተሠራና መስኮቶቹ በቀይ ከፋይ መጋረጃዎች የተጋረዱ አዳራሽ ውስጥ አንድ ረጅም ጸሐይ እንደ ጥጥ የነጣ ወፈር ያለ አዛውንት ያማረ ጠረጴዛ ጉን ተቀምጦ ተመለከተ። ሰውየውም ወንድሜን እንዳየው በአክብሮት ከመቀመጫው ተነስቶ «የእኔ ወንድም ምን ልርዳህ?» ብሎ ጠየቀው። ወንድሜም በተደረገለት አቀባበል ልቡ ተነክቶ ስለራበው ምግብ እንዲሰጠው በትሕትና ጠየቀው።

በዚህን ጊዜም ሰውየው እንደ መቆርቆር ሁኔታ አሳይቶ «ራብኝ ነው የምትለው? ቁጭ በልና አሁኑኑ ምግብ አዝገፍ አብረን እንበላለን» ካለ በጌላ እጁን አጨብጭቦ ጎላ ባለ ድምፅ «ልጅ! ቶሎ የእጅ ውሃ አምጣና ወጥቤቷን በአስቸኳይ ምግብ አቅርቢ በላት» አለ።

ከዚያም ምንም ምግብ ባይቀርብም ሰውየው ወንድሜን በፈገግታ እየተመለከተው «ብላ የእኔ ወንድም!» ብሎት እሱ ራሱ ምግብ የመቁረስ፣ አፍ የመክተት፣ የማኘክ፣ የማጣጣምና የመዋጥ እንቅስቃሴዎችን ከእነ ድምጻቸው ያሳይ ጀመር። ወንድሜ ተገርሞ እንደማመንታት ሲልም አስተናጋጁ መልክት አድርጎት «አትፈር ብላ። የራበው ሰው ማፈር የለበትም! እንደ ዛሬ ሳይደላኝ እኔም አንድ ጊዜ ርሃብ እንዴት እንደሚያስቃይ ደርሱበኝ አውቀዋለሁ» አለው። ወንድሜም ግራ ተጋብቶ የነበረ ቢሆንም ሰውየው ያደርግ የነበረውን የመብላት እንቅስቃሴዎች ያደርግ ጀመር።

በዚህን ወቅትም ማንም ሰው አዳራሽ ውስጥ ዝር ብሎ ያልነበር ቢሆንም ልዩ ልዩ ምግቦች በሳህን የሚያቀርቡ አሳላፊዎች ያሉ በማለት መሰል ሰውየው ያዛቸው ነበር። ትንሽ እየቆየ «ልጅ! ከፍትፍቱና ከዝግነቴ ጨምርልኝ...» ወጥ ቤቷን ጥብሱን አቅርቦ በላት...» እያለ ወንድሜን ደግሞ «ዶሮ ወጥ ይሻልህል የዶሮ መረቅ....? ምነው ጉረስ እንዲ...» ይለው ነበር። በዚህን ጊዜ ሁሉ የአመጋገብ እንቅስቃሴዎች ያደርግ ስለነበር ወንድሜም አማራጭ ስላልነበረው ሰውየው የሚያደርገውን ያደርግ ነበር።

ጥቂት ቆይቶም ሰውየው ወንድሜን «እንዴት ነው ምግቡ ጥሩ አይደለም?» ብሎ ሲጠይቀው፣ ወንድሜ «እንዲህ ዓይነት ጣፋጭና አርኪ ምግብ በልቼም አላውቅ» ይለው ነበር። ከዚያም የይምሰሉ አስተናጋጅ ብዙ የምግብ ዓይነቶች እንዲቀርቡ እያዘዘ እየበላ እየመሰለ ስለ ምግቦቹ ያለውን አስተያየት ወንድሜን እየጠየቀውና ወንድሜም በጋለ ስሜት እያመሰገነ ከቆዩ በኋላ ወንድሜ በመጨረሻ ሆዱን መታ መታ አድርጎ መጥገቡን አስታወቀ። አስተናጋጁም «ከጠገብክ መልካም፣ ግን ከምግብ በኋላ እኮ ፍራፍሬ ጥሩ ነው!» ብሎ ፍራፍሬ እንዲቀርብ አዙ የሚልጥና የሚመጥ ይመስል ጀመር። ወንድሜ እንደ ሰውየው ሲያደርግም «ከወይን ዘለላውም ሞክር፣ ወይን እኮ መድኃኒትነት አለው ይባላል» ይለው ነበር።

በመጨረሻ ግን ውስጥ ውስጡን በሽቆ የነበረው ወንድሜ በልቡ «ቆይ ይህ እንደዚህ የተጫወተብኝን ግብዝ እሠራለታለሁ» ብሎ አስቦ ጥሩ አጋጣሚ ይጠባበቅ ጀመር። ወንድሜ የበቀል እርምጃ በሚያሳለ ልበት ወቅት አስተናጋጁ «ልጅ! የወይን ጠጅ አቅርብ» ብሎ ሁለት ብርጭቆዎች ውስጥ የቀዳ መስሎ ወንድሜን «ጠጣ!» ሲለው «ወይን ጠጅ ራሴን ስለሚያሳምመኝ አልጠጣም ውሃ ብጠጣ ይሻላል» ሲል መሰሰሰት። ሰውየውም «ምንም አይልህ እባክህ፣ ከምግብ በኋላ ወይን ጠጅ አይጎዳም!» አለው።

ከዚያም ወንድሜ ብርጭቆ አፋ አስጠግቶ የሚጠጣ መሰለ። የይምሰል አስተናጋጁም ሁለት ጊዜ ፉት ፉት ያደረገ መስሎ ሰሶስተኛ ጊዜ እጁን ወደ አፋ ጠጋ ሲያደርግ ወንድሜ ባለው አቅም ሁሉ ተጠቅሞ ተንጠራርቶ በጥፊ ሲያጮለው አዳራሹ በተፈጠረው የጥፊ ጩኸት ድምጽ አስተጋብቶ ሰውየው መሬት ተከነበለ።

ከዚያም ጥቂት ቆይቶ ሳምባ መስሎ የነበረውን ራሱን እያሸሸ ከመሬት ተነስቶ በንዴት እየተንቀጠቀጠ ወንድሜን «ምን ማድረግህ ነው?» ብሎ ጠየቀው። ወንድሜም ምንም በደል ያልፈጸመ የዋህ በመምለል «የወይን ጠጅ ስጠጣ ያመኛል ብልዎት ካልጠጣህ አሉኝ። እርሶን ለማስደሰት ብዬ ስጠጣውም ራሴ ላይ ወጥቶ ወፈኛ፤ ስላደረግኝ ራሴን መቆጣጠር አልቻልኩም። በዚህ ምክንያት ነው የደፈርኩዎት» አለው።

ሰውየውም ይህን ሲሰማ ከት ብሎ ስቆ «ከዚህ በፊት በብዙ ሰዎችና በአንተ ላይ የፈጸምኩትን ዓይነት ቀልድ የፈጸምኩ ቢሆንም እንዳንተ ዓይነት ምላጭ የሆነ ብልህ ሰው አጋጥሞኝ አያውቅም። ከዚህ በፊት አጋጥመውኝ የነበሩት ሰዎች ሁሉ የበሉና የጠጡ እየመሰሉ አመስግነውኝ ከቤቴ ይወጡ ነበር እንጂ እንዳንተ ዓይነት መላ አግኝቶ የውስጥ ብሽቀቱን የተበቀለ ማንም አላጋጠመኝም። በዚህም አደንቅህለሁ» ብሎት ደወል ደውሎ በእርግጥ የሚበላ ምግብና የሚጠጣ መጠጥ እዞ ከወንድሜ ጋር ዱሮ ይተዋወቁ እንደነበር ዓይነት እያወሩና እየተጫወቱ አብረው በሉ።

ከዚያ በኋላም ሰውየውና ወንድሜ በጣም ተወዳጅተው ሰውየው ሀብታም ስለነበር ለወንድሜ ንግድ ማቋቋሚያ ገንዘብ ሰጥቶት ራሱን መቻል በቃ።

፡

አስደናቂው ምንጣፍ

በጥንት ዘመን ሕንድ ሀገር ውስጥ ሶስት ወንዶች ልጆች የነበሩት አንድ ሠልጣን ይኖር ነበር። የልጆቹም ስም አንጋፋው ሁሴን፣ ሁለተኛው አሊ ሶስተኛውና የመጨረሻው ደግሞ አሕመድ ይባሉ ነበር። ሠልጣኑ ቤተ መንግስት ውስጥ አባትና እናት ሞተውባት ሠልጣኑ እንደ ራሱ ልጅ እየተንከባከበ የሚያሳድጋት አንዲት ኑሮኒያር የተባለች ልጃገረድ ትኖር ነበር።

ኑሮኒያር ለአቅመ ሔዋን ከደረሰች በኋላ ሠልጣኑ ሊድራት አለበ። ወጣቷ ኑሮኒያር በጣም የተዋበችና ፀባዩ ሽጋ ስለነበረች ጥሩ ባል እንደሚመጣለት ሠልጣኑ አልተጠራጠረም ነበር። ነገር ግን ሊድራት ማቀዱ በይፋ ከተገለጸ በኋላ ሶስቱ ወንዶች ልጆቹ ተራ በተራ አባታቸው ዘንድ ቀርበው ኑሮኒያርን እንዲድርላቸው ለመነት። ሠልጣኑም

በሚፈቃቀሩት ልጆች መካከል ቅራኔ ይፈጠር ይሆናል ብሉ ስለሰጋ ተራ በተራ እየጠራቸው ከመካከላቸው ኑሮኒያር የምትመርጠውን አንዳቸውን ብታገባ የሚስማሙ መሆን አለመሆናቸውን ጠየቃቸው። ነገር ግን ሶስቱም ልጆች ኑሮኒያርን ለማግባት ተመኝተው ስለነበር በልጅቷ ምርጫ የማይስማሙ መሆናቸውን ተገነዘቡ።

በዚህም ምክንያት ሠልጣኑ ሶስቱንም ልጆችን በአንድነት አስጠርቶ «የምወዳችሁ ልጆቼ! ሶስታችሁም ኑሮኒያርን ለማግባት የምትፈልጉ መሆናችሁን ገልጻችሁልኛል። በእሷ ምርጫ ከመካከላችሁ አንዳችሁን እንድታገባም ፈቃደኞች አልሆናችሁም። እኔም ሶስታችሁንም እኩል ስለምወድ በራሴ ፍላጎት ለአንዳችሁ ዝም ብዬ መዳር ያዳግተኛል። በሌላ በኩል ደግሞ እሷ ሶስታችሁንም ልታገባ አትችልም። ለዚህ መፍትሄ ይሆናል ብዬ የምገምተው አንድ መላ አግኝቻለሁ። ይኸውም በተናጠል ወደ ልዩ ልዩ ሥፍራዎች ሄዳችሁና ፈልጋችሁ እጅግ አስደናቂ የሆኑ ነገሮችን ማምጣት ነው። ከመካከላችሁ በይበልጥ አስደናቂ ነገር ላመጣልኝ ኑሮኒያርን እድርለታለሁ» አላቸው።

ልጆቹም በእየበኩላቸው ምናልባት እድል ቀንቶኝ ከወንድሞቼ የላቀ አስደናቂ ነገር አግኝቼ አምጥቼ ኑሮኒያርን አገባለሁ በሚል ተስፋ በአባታቸው አባባል ተስማሙ። ስለዚህም በማግስቱ ጠዋት በቂ ገንዘብ ይዘውና ተራ መንገዶች መስለው ከከተማው ወጡ። እያንዳንዳቸውን ታማኝ የሆነ አንድ አንድ አገልጋይ ተከትሏቸው ሙሉ ቀን አብረው ሲጓዙ ከዋሉ በኋላ ሲመሽ አንድ የገጠር ሆቴል ውስጥ አደሩ። በማግስቱ ጠዋት ልክ ከአንድ ዓመት በኋላ እዚያው ሥፍራ ለመገናኘት ተስማምተው የተለያዩ መንገዶችን በመያዝ በየፊናቸው መጓዝ ጀመሩ።

«ሶስቱንም ልጆች በአንድነት አስጠርቶ.....»

አንጋፋው ሁሉን ሕንድ ሀገር ውስጥ የሚገኘውን ቢስናጋር የተገኘ አንድ ከተማ ውስጥ ብዙ አስደናቂ ነገሮች መኖራቸውን ሰምቶ ስለሚመደባቸው አመራ። ለሶስት ወር ያክል በረሃዎችን፣ ተራራዎችን አልፎ አልፎም ሕዝብ በብዛት የሚኖርባቸውን ከተማዎች አቋርጦ ከዚያም በኋላ ቢስናጋር ደረሰ።

እዚያም ወደ አንድ የነጋዴዎች ማረፊያ ትልቅ ሆቴል ሄዶ መኝታ ያዘና በማግስቱ ጠዋት ወደ ከተማው ገበያ ሄዶ ከልዩ ልዩ የዓለቃ ክፍሎች መጥተው ለሽያጭ የቀረቡ በርካታ ነገሮችን አይቶ ተደነቁ በተለይም እንደ ሐር፣ ወርቅ፣ አልማዝና የዝሆን ጥርስ የመሳሰሉ ውጤቶችን ብዙ ሰቆች ውስጥ በመመልከቱ የከተማው ኗሪ ሕዝብ በጭ የበለፀገ መሆኑን አለበት ብሎ አሰበ።

በየሱቁ እየተዘዋወረ ልዩ ልዩ ነገሮችን ሲመለከት ቆይቶ ደክሞ ስለነበር አንድ ትልቅ ሰቅ ውስጥ ገብቶ አረፍቶ እንዳለ አንድ ተዘዋዋሪ ነጋዴ ምንጣፍ ትክክሉ ላይ ጣል አድርጎ «ቆንጆ ምንጣፍ በእርሶ ከረጢት ወርቅ የሚገዛ!» እያለ በሱቁ አቅራቢያ ሲያልፍ ተመለከተው። «ሁሉንም በምንጣፍ ውድነት ተገርሞ ሰውየውን ጠርቶ «እስቲ የምትጠውን ምንጣፍ አሳየኝ» ብሎ ጠየቀው።

«ይህን ምንጣፍ በአርባ ከረጢት ወርቅ የሚገዛ»

ምንጣፉ ስድስት ካሬ ሜትር ስፋት የነበረው አነስ ያለ ምንጣፍ ከመሆኑም በላይ አሠራሩ እስከዚህም የሚማርክ ዓይነት አልነበረም። ስለዚህም ሁሴን ነጋዴውን «ይህ ምንጣፍ በአሠራሩ ከሌሎች ተራ ምንጣፎች የተሻለ ሳይሆን ዋጋው እንደዚህ ከፍተኛ የሆነው ለምን ድነው?» ሲል ጠየቀው። ነጋዴውም «አርግጥ ነው ይህ ምንጣፍ ሲያዩት ተራ ምንጣፍ ስለሚመስል ዋጋው በጣም ውድ መስሎ መታየቱ የሚያስደንቅ ነገር አይደለም። ነገር ግን በመላው ዓለም የዚህ ዓይነት አስደናቂና ጠቃሚ ምንጣፍ ሊኖር አይችልም። በዚህ ምንጣፍ ላይ ማናቸውም ሰው ተቀምጦ ወደሚፈልገው ሥፍራ መድረስ ሲመኝ ምንጣፉ በቅጽበት ሥፍራው ያደርስዋል» አለው።

ሁሴንም ምንጣፉ እውነት ሰውየው እንዳለው በቅጽበት ማንንዝ የሚችል ከሆነ እጅግ አስደናቂ ነገር በመሆኑ ከነጋዴው ገዝቶ አባቱ ዘንድ ይዞት ቢሄድ ውቢቷ ኑሮኒያርን ማግባት እንደሚችል ተስፋ አደረገና ነጋዴውን «ምንጣፉ የምትለውን ነገር ማከናወን የሚችል ከሆነ በምትለው ዋጋ እገዛሃለሁ» አለው። ነጋዴውም «ያልኩዎት ሁሉ እውነት

ነው። ይህንንም እርሶ ራስዎ በምንጣፋ ተጠቅመው በመሞከር አባባሉ ትክክል መሆኑን ሊያረጋግጡ ይችላሉ። እኔና እርስዎ ምንጣፋ ላይ ተቀምጠን ወደ አንድ ሥፍራ ለመሄድ በልብዎ ቢመኙ የምንጣፋን ታምረኛነት በተጨማሪ ማረጋገጥ ይችላሉ። እንዳልኩዎት ሞክረን ምንጣፋ በቅጽበት ካላንጓዘን እኔን እንደ አጭበርባሪ ሊቆጥሩኝ ይችላሉ።» አሰው። ሁሴንም በነጋዴው አባባል ተስማምቶ ምንጣፋን ለመሞከር ተያይዘው ወደ አንድ ሰቅ ሄዱ።

«ነጋዴው ምንጣፋን መሬት ላይ ካነጠፈ በኋላ»

የሱቁን ባለቤት አስፈቅደው ከሱቁ ጎሳ ይገኝ ወደነበረ አንድ የታጠረ ሥፍራ ሄደው ነጋዴው ምንጣፋን መሬት ላይ ካነጠፈ በኋላ ሁለቱም እዚያ ላይ ተቀምጠው ሁሴን አልጋ ይዞ ወደነበረበት ሆቴል ለመሄድ እንደተመኘ በቅጽበት ሆቴሉ ደረሱ። ስለዚህም ሁሴን ባጋጠመው አስደናቂ ነገር ተደስቶ እርባ ከረጢት ወርቅ ቆጥሮ ለነጋዴው ከሰጠው በኋላ ሃያ የወርቅ ዲናር ጉርሻ ሰጠው።

ሁሴን ይፈልግ የነበረውን ነገር በቀላሉ ስላገኘ ቶሎ ወደ ሃገሩ መመለስ አልፈለገም። ከወንድሞቹ ጋር ለመገናኘት የተቃጠረበት ጊዜ ፋቅ ስለነበረ ቢስናጋር ከተማ ውስጥ ትንሽ ለመቆየትና ለመዝናናት የሀገሩን ታሪካዊ ሥፍራዎችን በመጎብኘትና ከሀገሩ ሊቃውንት ስለ ልዩ ልዩ ጉዳዮች በመወያየት ሰነበተ። ሆኖም ግን እያደረጉት ነገር ስላልተሻሻለ ተነሳ። ስለዚህም አገልጋዩና እሱ ምንጣፋ ላይ ከተሳተፉት ጎሳ ሁሴን አባቱ ዋና ከተማ ለመሄድ ሲመኝ ወንድሞቹ ጋር በተሳተፉት ሥፍራ በቅጽበት ደረሱ።

«ሺራዝ ወደተባለው ከተማ በግመል ሄዶ ነበር»

አሊ የተባለው ሁለተኛው ልጅ በዚያን ጊዜ የፋርስ ዋና ከተማ ወደነበረው ሺራዝ ወደተባለው ከተማ በግመል ሄዶ ነበር። እዚያ እንደ ደረሰም አልማዝ ነጋዴ ነኝ በማለት ከአልማዝ ነጋዴዎች ጋር ተዋውቆ አብሮዋቸው አንድ ሆኑል ውስጥ አረፈ። በማግስቱ ጠዋትም ከተማው ገበያ ሄዶ በየሱቁና በየመንገዱ የተደረደሩትን ልዩ ልዩ እቃዎች ተመልክቶ በብዛታቸውና በዓይነታቸው ተገረመ።

አልማዝ ወደሚሸጥባቸው መደብሮች ሄዶ በመዘዋወር ላይ እንዳለ አንድ የመንገድ ነጋዴ ከዝሆን ጥርስ የተሠራ አንድ ትልቅ ቀሰም ይዞ «ይህን ቀሰም በአርባ ከረጢት ወርቅ የሚገዛ!» እያለ ሲዞር አይቶ ለአንድ ቀሰም ይህን ያክል በርካታ ገንዘብ በመጠየቁ ተደንቆ ነጋዴውን ጠራና «የያዝከው ቀሰም ከዝሆን ጥርስ በመሰራቱ ከተራ ቀሰሞች የበለጠ መሆኑ አያጠራጥርም። ነገር ግን ከዝሆን ጥርስ ቀርቶ ከአልማዝ የተሠራ ቢሆንም ለቀሰሙ የጠየቅከው ዋጋ እጅግ ከፍተኛ ነው። የቀሰሙ ዋጋ አርባ ከረጢት ወርቅ ቀርቶ አንድ ዲናር የማያወጣ ሆኖ ሳለ ዋጋውን እንዲህ ያስወደድከው ለምንድነው?» ብሎ ጠየቀው።

ነጋዴውም «እርግጥ ነው የቀሰሙን ጥቅም ላልተረዳ ሰው ተራ ቀሰም ስለሚመስለው በዋጋው ውድነት መገረመ አይቀርም። ጥቅሙን

ለተረዳ ሰው ግን በዓለም ውስጥ እንደ ቀሰሙ ከፍተኛ ዋጋ ያለው ነገር ያለመኖሩን ሊገነዘብ ይችላል። በዚህ ቀሰም ውስጥ አንድ ልዩ መስተዋት ስላለ በዓለም ውስጥ የትም ድረስ የራቀን ሥፍራ በውስጡ ማየት ይቻላል። እውነተኛ ገዢ ከሆነ ማየት የሚፈልጉትን ነገር በቀሰሙ ውስጥ በመመልከት ያልኩት እውነት መሆኑን ማረጋገጥ ይችላሉ» አለው።

አሊም ከነጋዴው ቀሰሙን ተቀብሎ በቀሰሙ ውስጥ እየተመለከተ አባቱን ለማየት ተመኘ። ወዲያውም አባቱ ከአማካሪዎቹ ጋር ቤተ መንግሥቱ ውስጥ ተቀምጦ ሲወያይ ተመልክቶ ተገረመ። ከዚያም ውቢቷን ኑሮኒያር ለማየት ሲመኝ አንድ ክፍል ውስጥ ከጓደኞቿ ጋር ሆኖ ስትጫወት አይቷት ተደሰተ። ስለዚህም ከነጋዴው ጋር ስለ ቀሰሙ ዋጋ ምንም ሳይከራከር አርባ ከረጢት ወርቅ ከፍሎ ገዛው።

አሊ ቀሰሙን በመግዛቱ በጣም ተደሰተ። በልቡም «ወንድሞቼ እንደ ቀሰሙ ዓይነት አስደናቂ ነገር አግኝተው ማምጣት ስለማይችሉ ያለጥርጥር ኑሮኒያርን አገባታለሁ» ብሎ አሰበ። ሺራዝ ከተማ ውስጥ ለጥቂት ሳምንታት ከቆየ በኋላም በግመል ሆኖ ወንድሞቹ ጋር ወደተቃጠረበት ሥፍራ ከሄደ በኋላ ከወንድሙ ከሁሉን ጋር ተገናኝቶ የታናሽ ወንድማቸውን የአህመድን መምጣት ይጠባበቁ ጀመር።

«አሊም ከነጋዴው ቀሰሙን ተቀብሎ»

አህመድ የሄደው ሳማርካንድ ወደተባለው ዝነኛ ከተማ ነበር። እዚያ በደረሰ በማግስቱ በከተማው ገበያ ውስጥ ሊዘዋወር አንድ የመንገድ ነጋዴ አንድ ሰውሠራሽ ፍሬ በእጁ ይዞ «ይህን አስደናቂ ፍሬ በአርባ ክረጢት ወርቅ የሚገዛኝ!» እያለ ሊጮህ ሰምቶት ሰውየውን ጠርቶ «ለመሸጥ የምትፈልገው ሰውሠራሽ ፍሬ አስደናቂነት ያለው ምን ላይ ነው?» ብሎ ጠየቀው። ነጋዴውም «እርግጥ ነው ይህን ፍሬ ከውጭ ለሚያየው ምንም አስደናቂ አይመስልም። ልክ የተፈጥሮ ከመሳሰሉ ሰውሠራሽ ፍሬዎች በርካሽ ዋጋ ስለሚሸጡም እኔ ለፍሬው የጠየቅኩት ዋጋ እጅግ ከፍተኛ ሊመስለው ይችላል። ፍሬው የሚሰጠውን ጥቅም የተረዳ ሰው ግን በዓለም ላይ ተወዳዳሪ የሌለው አስደናቂ ነገር መሆኑን ይገነዘባል። በዓለም ላይ ከጤንነት የበለጠ ነገር የለም። ይህ ፍሬ ማናቸውንም ዓይነት በሽታ በቀላሉ መፈወስ ይችላል። የሚያጣጥሩ በሽተኞች እንኳን ፍሬውን ለአንድ አፍታ ቢያሸቱ ወዲያውኑ ይድናሉ» ብሎ ፍሬውን እንዲያይ ለአህመድ ሰጠው።

«ይህ ፍሬ ማናቸውንም ዓይነት በሽታ በቀላሉ መፈወስ ይችላል»

አህመድም ፍሬውን ተቀብሎ ካየው በኋላ «አንተ እንደምትለው ይህ ፍሬ ሰዎችን በርግጥ በቀላሉ የሚፈውስ ከሆነ አርባ ክረጢት ወርቅ ሊያወጣ ይችላል። ነገር ግን አባባልህ እውነት መሆኑን በምን ሞክሮ

ማረጋገጥ ይቻላል?» ሲል ጠየቀው። ነጋዴውም «ስለ ፍሬው ፈዋሽነት የሳማርካንድ ከተማ ኗሪዎች በሙሉ ያውቃሉ» አለው።

አህመድና ነጋዴው በሚነጋገሩበት ወቅት ተላላፊ መንገደኞች ከበዋቸው የሚባባሉትን ያዳምጡ ስለነበር «ነጋዴው እንዳለው ፍሬው ፈዋሽ መሆኑን እናውቃለን» ብለው ብዙዎቹ ከመሰከሩ በኋላ ከመካከላቸው አንዱ «እንዲያውም ባለ ፍሬውን በአጋጣሚ እዚህ በማግኘቴ ደስ ብሎኛል። ባለቤቴ በጠና የታመመች ስለሆነ አብረን ወደ ቤት ሄደን ፍሬው በተግባር ይሞከር በዚያውም ባለቤቴ ትፈውስልኛለች» ብሎ በመጠየቁ ወደ ሰውየው ቤት ሄዱ። እዚያ ሲደርሱም እውነትም የሰውየው ሚስት በጠና ታማ ስለነበር ባለ ፍሬው ሰውሠራሽ ፍሬውን ሴትየዋ አፍንጫ አስጠግቶ ሲያሸታት ወዲያውኑ ተፈውሳ ከአልጋዋ ብድግ ብላ አስተናገደቻቸው። አህመድም የፍሬውን ፈዋሽነት በተግባር ከተመለከተ በኋላ እንደዚያ ዓይነቱን አስደናቂ ነገር ማግኘቱ ኑሮኒያርን ማግባት የሚያስችለው ስለመሰለው አርባ ከረጢት ወርቅ ከፍሎ ፍሬውን ከነጋዴው ገዛ።

ለጥቂት ሳምንታት ሳማርካንድ ከተማ ውስጥ በመቆየት ብዙ የታመሙ ሰዎችን ፍሬውን እንዲያሸቱ በማድረግ በጎ ተግባር ሲፈጽም ከሰነበተ በኋላ በግመል ተሳፍሮ ወንድሞቹ ጋር ወደተቃጠረበት ሥፍራ ሄደ። እዚያም ቀድመውት ከመጡት ከታላላቅ ወንድሞቹ ጋር በሰላም ተገናኘ።

* * *

ወንድማማቾቹ ተቃቅፈው ከተሳሳሙ በኋላ አንጋፋው ሁሉን «የተወደዳችሁ ወንድሞቼ! ከጥቂት ወራት በፊት አስደናቂ ነገሮችን ሲልገን አግኝተን ለአባታችን ለሠልጣኑ ለማቅረብ ወደተለያዩ ሥፍራዎች ሄደን እንደገና ለመገናኘት በመብቃታችን ሁላችንም ተደስተናል። በየሄድንበት ቦታም የተለያዩ ነገሮችን ያየንና በጉዞዎችን ወቅት ብዙ ነገር ያጋጠመን መሆኑ የታወቀ ነው። ሆኖም ግን ስላጋጠመን ማናቸውም ነገርና ስላየናቸው ነገሮች ሁሉ በኋላ ብንነጋገርና አሁን በቅድምያ ያመጣናቸውን ነገሮች እያንዳንዳችን ብናሳይ ጥሩ ይመስለኛል። እያንዳንዳችን ያመጣነውን አስደናቂ ነገር ከተመለከትን በኋላ ይበልጥ አስደናቂ

ነገር ማንኛችን እንዳመጣን ስለምናውቅና ኑሮኒያርን የሚያገባው ማን እንደሆነ ስለምንረዳ ቁርጡን አውቀን ልባችን በከንቱ ከመንጠል ልጠል ሊያርፍ ይችላል» አላቸው።

ሁሉን ተናግሮ ከጨረሰ በኋላ የወንድሞቹን ገጽታ መልክት ብሎ አባባሉን የማይቃወሙ መሆናቸውን ከተረዳ በኋላ «ለምሳሌ እኔ ቢስናጋር የተባለ ከተማ ሄጀ ይህንን ምንጣፍ ገዢ መጥቻለሁ። ምንጣፉ ሲያዩት ተራ ምንጣፍ ይመስላል ግን አይደለም። ማናቸውም ሰው ምንጣፉ ላይ ተቀምጦ አንድ መሄድ የሚፈልገበትን ሥፍራ በልቡ ቢያስብ ምንም እንኳን መሄድ የሚፈልገው ዓለም ዳርቻ ድረስ የራቀ ቢሆንም በቅጽበት እዚያ ይደርሳል። ምንጣፉን ከመግዛቴ በፊት ሞክሬ ዋለሁ ከቢስናጋር እዚህ ድረስ የመጣሁትም በአሱ ተጠቅሜ ነው። እስከ እናንተ ደግሞ በበኩላችሁ ያመጣችሁትን አስደናቂ ነገሮች አላዩኝ» አላቸው።

የሁሉን ታናሹ አሊም «እርግጥ ሁሉን አግኝተህ ገዢህ የመጣኸው ምንጣፍ አስደናቂ መሆኑ አይካድም። ሆኖም እኔም ያመጣሁት ነገር በጣም አስደናቂ ስለሆነ አላፍርበትም። ይህን የዝሆን ፕርስ ቀለም ስታዩት እስከዚህም ጠቃሚ ነገር አይመስልም። ነገር ግን በዓለም ላይ ቀለሙ የሚሰጠውን ግልጋሉት ሊሰጥ የሚችል ነገር ያለ አይመስለኝም። በዚህ ቀለም ውስጥ በመመልከት አንድ ሰው ማየት የሚፈልገውን ማንኛውንም ነገር እቤቱ ተቀምጦ ማየት ይችላል። አባጣሌም እውነት መሆኑን ለማረጋገጥ ከፈለጋችሁ እናንተ ራሳችሁ በቀለሙ በመመልከት አስደናቂነቱን መፍረድ ትችላላችሁ» ብሎ ቀለሙን ለሁሉን ሰጠው።

ሁሉንም ቀለሙን ተቀብሎ ልቡን የበላቸውን ኑሮኒያርን ለማየት ፈለገና በአንድ ዓይኑ ቀለሙ ውስጥ መመልከት ጀመር። ይህን በሚያደርግበት ወቅት ወንድሞቹ ይመለከቱት ስለነበር ፊቱ ላይ የመረበሽና የመጨነቅ ምልክት አይተው ምን ሆኖ ይሆን ብለው ተገረሙ። ትንሽ ቆይቶም ሁሉን በቀለሙ መመልከት አቋረጠና ምሬት በተሞላው አነጋገር «ወንድሞቼ! ልፋታችን ሁሉ ከንቱ መሆኑን ስነግራችሁ በጣም እያዘንኩ ነው። በየሀገሩ ተበታትነን ስንንከራተት የከረምነው አስደናቂ ነገሮችን በማምጣት ኑሮኒያርን ለማግባት ነበር። ግን ምን ያደርጋል? ኑሮኒያር በጠና ታማ እሞት አፋፍ ላይ ትገኛለች። ሰውነቷ ከስቶና ጠውልጎ በውስጧ የሕይወት እስትንፋስ ያለባት አትመስልም። በአሁኑ ጊዜ

አልጋዋ ላይ ተዘርግታ ጓደኞቿ ዙርያዋን ከበው በመላቀስ ላይ ናቸው። በቅርቡም ሕይወቷ እንደሚያልፍ አልጠራጠርም። አይ ከንቱ ልፋታ ችን!» ብሎ እንጣውን እየጠራረገ ቀሰሙን ለአሊ ሰጠው።

አሊም ቀሰሙን ተቀብሎ ወንድሙ ያየውን አይቶ ካዘነ በኋላ ለታናሽ ወንድሙ ለአህመድ ሰጠው። አህመድም በቀሰሙ አማካይነት ስለ ኑሮኒያር መታመም ተመለከተና «ኑሮኒያር ሞት አፋፍ ላይ እንደም ትገኝ ግልጽ ነው። ነገር ግን እሷ ዘንድ በተቻለ ፍጥነት መድረስ ብንችል መዳን ትችላለች» ብሎ ያመጣውን ፍሬ ለወንድሞቹ ካሳየ በኋላ «እኔ ያመጣሁት አስደናቂ ነገር ይህን ሰውሠራሽ ፍሬ ነው። ማናቸውም የታመመ ሰው ይህን ፍሬ ሲያሸት ወዲያውኑ ይድናል። ይህ ለመጠየኑም በታመሙ ሰዎች ላይ ብዙ ጊዜ ሞክሬ ፍቱን ሆኖ አግኝቼዋለሁ» አለ።

ሁሴንም «እሷን የሚያድን ፈዋሽ ኃይል ከተገኘ የፈጣን መጓጓዣ ችግር አይኖርም። እኔ ባመጣሁት ምንጣፍ መጠቀም እንችላለን።

«እኔ ባመጣሁት ምንጣፍ መጠቀም እንችላለን»

ይልቁንስ ጊዜ ሳናባክን ምንጣፉ ላይ ተቀምጦን ሳትሞት በፊት እንድረስ» ብሎ ምንጣፉን መሬት ላይ ካነጠፈ በኋላ ወንድማማቾቹ አላዩ ላይ

ተቀምጠው ሶስቱም ኑሮኒያር እምነትን በት ሥፍራ ለመሄድ ሲመኙ ከመቅጽበት መኝታ ቤቷ ደረሱ።

ሶስቱ ወንድማማቾች ሳይታሰብ ኑሮኒያር ያለችበት ክፍል ድንገት በመገኘታቸው ኑሮኒያርን ከበው ይላቀሱ የነበሩት ጓደኞቿ በመጀመሪያ እነሱ መሆናቸውን ባለማወቃቸው ደነገጡ። አህመድ ከምንጣፋ ላይ ተነስቶ ኑሮኒያርን ፍሬውን ሲያሸታት ወዲያውኑ ከእንቅልፍዋ እንደነቃች ዓይነት ዓይኖቿን ገልጣ መነሳት ስለምትፈልግ ልብሶቿን እንዲያመጡላት ጠየቀች። ከህመም እንዴት መፈወስ እንደቻለችም ጓደኞቿ ነግረዋት ወንድማማቾቹን ከልብ አመሰግነዋቸው።

ኑሮኒያር ልብሷን በምትለባብስበት ወቅት ሶስቱ ወንድማማቾች አባታቸው ዘንድ ሄደው እጅ ነሱት። ሠልጣኑም ተራ በተራ እያቀፈ ከሳማቸው በኋላ ስለመምጣታቸውና ስለ ኑሮኒያር መዳን ከጥቂት ጊዜ በፊት ሰምቶ እንደነበር ነገራቸው። ከዚያም ስለ ጉዞዋቸው በአጭሩ ካወጉለት በኋላ ሁሉን ምንጣፋን፣ አሊ ቀሰሙን፣ አህመድ ደግሞ ፍሬውን ለአባታቸው አስረክበው በገባው ቃል መሠረት ከሶስቱ ይበልጥ አስደናቂ ነገር ላመጣው ኑሮኒያርን እንዲድር ለመነት።

አባትየውም በሃሳብ ተውጦ ለጥቂት ጊዜ ዝም ካለ በኋላ «ክሶስታችሁ የበለጠ አስደናቂ ነገር እክሌ ነው ያመጣው ብዬ መፍረድ ባያስቸግረኝ ኖሮ ሳላመነታ እነግራችሁ ነበር። ነገር ግን ፍርድ ገምድል ሳልሆን ይህን መወሰን የምችል አይመስለኝም። ያመጣችኋቸው ነገሮች አስደናቂነት መጠን ባልታሰበ መንገድ በኑሮኒያር መታመምና መፈወስ ታይቷል። ኑሮኒያር ልትድን የቻለችው አህመድ ባሸተትካት ፍሬ ቢሆንም በአሊ ቀሰም መታመሟ ባይታወቅና በሁሉን ምንጣፍ በቅጽበት እዚህ መድረስ ባትችሉ ኖሮ ሞታ ነበር። ሶስታችሁም ያመጣችኋቸው ድንቅ ነገሮች ለኑሮኒያር መፈወስ እኩል አስተዋጽኦ እንደሰጡ ግልጽ ነው። ታዲያ እንዴት አድርጌ ነው እክሌ ያመጣው ነገር ይበልጥ አስደናቂ ነው ብዬ ኑሮኒያርን የምድርለት? እንደዚህ ዓይነቱ ፍርድ እኔንም ሆነ ኑሮኒያርን የማታገቡትን ሊያረካ አይችልም። በዚህም ምክንያት ኑሮኒያርን ለማናችሁም አልድራትም።

ከመካከላችሁ አሷን ማን እንደሚያገባ መምረጥ የሚያስችለኝ ሌላ መመዘኛ አስፈላጊ ነው። ስለዚህም በቀስት ተኩስ እንድትወዳደሩ ወስኛ

ለሁ:: ቀስቶቻችሁንና ፍላጻዎች ይዛችሁ በተቻላችሁ ፍጥነት ፈረስ መጋለብያው ትልቁ ሜዳ መገኘት አለባችሁ:: ከመካከላችሁ ቀስት ተኩሶ ፍላጻውን አርቆ ለሚያሳርፈው ኑሮኒያርን እድርለታለሁ:: የዚህ ዓይነቱ መመዘኛ ሁላችሁንም እንደሚያረካችሁ ተስፋ አለኝ» አላቸው::

ወንድማማቾቹ አባታቸው ያላቸውን ሰምተው አባባሉን በደስታ ተቀበሉና እያንዳንዳቸው ቀስትና ፍላጻቸውን ይዘው ወደተባለው ሜዳ ሄዱ:: የከተማው ሕዝብም በወንድማማቾቹ መካከል ስለሚደረገው የቀስት ተኩስ ውድድር ሰምቶ ስለነበር ወንድማማቾቹ እንደመጡ ውድድሩ ተጀመረ::

በቅድሚያ አንጋፋው ሁሴን ቀስቱን ከተኮሰ በኋላ አለ በተራው ሲተኩስ የአለ ፍላጻ የሁሴን ፍላጻ ካረፈበት በጣም ርቆ ተገኘ::

«በመጨረሻው ታናሽ ወንድማቸው አህመድ ተኮሰ»

በመጨረሻም ታናሻቸው አህመድ ተኮሰ:: ሆኖም ግን ፍላጻው የት እንዳረፈ ሲፈለግ አልተገኘም:: አህመድ የተኮሰው ፍላጻ ሲያርፍ ማንም ያየ ስላልነበረ ተመልካቹ ሕዝብ ግራ ተጋባ:: ሜዳው እጅግ ሰፊ ስለነበረና ክርችም ካለ ሳር በቀር ላይ ላይ ምንም ሌላ ዓይነት ተክል በቅሎበት ስላልነበር የፍላጻው መሠወር እንደ ጉድ ተቆጠረ:: በዚህም

ምክንያት ምንም እንኳን አህመድ በሕዝቡ ዘንድ ከሌሎቹ ወንድሞቹ የላቀ ተወዳጅነት ስለነበረው እሱ የተኮሰው ከሁሉ አርቆ ነው ብለው ተመልካቾቹ ቢያንገራግሩም ፍላጻው ባለመገኘቱ ሠልጣኑ አሸናፊው አሊ መሆኑን በይፋ አስታውቆ ከጥቂት ቀናት በኋላ አሊና ኑሮኒያር ተጋቡ።

ሁሴን በአሊና በኑሮኒያር መጋባት በጣም ስለተናደደ ሁለቱ ሲጋቡ አላይም በማለት የአባቱን ዋና ከተማ ለቆ አንድ ሩቅ ሀገር ኮበለለ። ምንም እንኳን አህመድም እንደ ታላቅ ወንድሙ በጋብቻው ቅር በሰኝም በዚህ ምክንያት ለመኮብለል አልፈለገም። የወንድሙ የአሊና የኑሮኒያር ጋብቻ ስነሥርዓት ይፈጸምበት በነበረበት ወቅት የጠፋውን ፍላጻውን ለመፈለግ ለብቻው ወደ ውድድሩ ሜዳ ሄደ። የሁሴንና የአሊ ፍላጻዎች የት አርፈው እንደነበር ያውቅ ስለነበረም ከዚያ ተነስቶ በየአቅጣጫው እየተዘዋወረ የጠፋውን ፍላጻ ይፈልግ ጀመረ። እስኪታክተው ድረስ ፈልጎ ስላጣው ተስፋ ቆርጦ ወደ ቤቱ ሊመለስ ሲል ፊት ለፊቱ አንድ ቋጥኛማ ኮረብታ አይቶ ወደዚያ አመራ። ኮረብታውን ወጥቶ ካለፈ በኋላም ጥቂት እንደተራመደ ጠፍቶ የነበረውን ፍላጻ አገኘው። ፍላጻው እንደዚህ ርቆ በመገኘቱ በጣም ተደንቆ «እኔም ሆንኩ ማንም ሰው ይህን ያክል ረጅም ርቀት ቀስት መተኮስ አይችልም። ታዲያ የተኮስኩት ፍላጻ እንዴት እዚህ ሊገኝ ቻለ?» ብሎ ተገረመ።

ወደ ቤቱ ለመመለስ መንገድ ሲጀምር ኮረብታው ቋጥኝ ውስጥ ብዙ ዋሻዎች ስላየ ውስጣቸው ምን እንዳለ ለማየት አንዱ ውስጥ እግር እንደመራው ጥልቅ አለ። ትንሽ ዋሻው ውስጥ ራመድ እንዳለ ግድግዳው ላይ አንድ የብረት በር ተመለከተ። መጀመርያ በሩ ዝግ መስሎት ነበር። ግን እስቲ ልምክረው ብሎ ገፋ ሲያደርገው ወለል ብሎ ተከፈተ። ከበሩ ቀጥሎም አንድ ወደታች የሚያስወርድ ደረጃ ስለነበረ ፍላጻውን በእጁ እንደያዘ ወደ ታች ሲወርድ ሥፍራው እየጨለመ ሄደ። በዚህም ምክንያት ደረጃውን ወርዶ ሲጨርስ ፍጹም ጨለማ የሆነ ሥፍራ የሚደርስ መስሎት ነበር። ነገር ግን ወደ ታች መውረዱን ሲቀጥል እንደገና የብርሃን ወጋጋን አጋጠመውና የብርሃኑ መጠን እየጨመረ ሄዶ ደረጃውን ወርዶ ሲጨርስ በብርሃን የደመቀና በአስፋልት የተሠራ ሜዳ አግኝቶ ተደነቀ።

አህመድ ቆሞበት ከነበረው ሥፍራ ትንሽ ራቅ ብሎ አንድ በጣም የተዋበ ትልቅ ሕንጻ አይቶ ስለነበር ምን ይሆን እያለ ሲደነቅ አንዲት

በጣም የተዋበችና ግርማ ሞገስ የተጎናጸፈች ወጣት ሴት እንደ አሏ ቆንጆ ልብስ በለበሱ ወጣት ደንገጡሮች ታጅባ ከሕንጻው ወጥታ ወደ እሱ አቅጣጫ ስትመጣ ተመለከተ።

ሴትየዋም አጠገቡ ስትደርስ አህመድ እጅ ሲነሳት «እንኳን ደህና መጣህ አህመድ!» ብላ በፈገግታ ተመለከተችው። በዚህን ጊዜም አህመድ ስሜን እንዴት ልታውቅ ቻለች ብሎ ተገረመ። ከዚያም ተከትሏት እንዲሄድ ስለጠየቀችው ምንም ሳያመነታ አብሮዋት ሄደና ሕንጻው ሲደርሱ አንድ አዳራሽ ውስጥ ይዛው ገባች። ሶፋ ላይ ከተቀመጠች በኋላም እሱም እንዲቀመጥ ጠይቃው አጠገቧ ተቀመጠ።

ከዚያም ደስ በሚል ለሰላላ ድምጽ «ስምህን እንዴት ለውቅ እንደቻልኩ የገረመህ ይመስለኛል። ወደፊት ነው እምነግርህ ስላንተ የማውቀው ስምህን ብቻ ሳይሆን ብዙ ነገር አለ። ለእናንተ ለሰዎች እንደሚመስላችሁ በዓለም ላይ የሚኖሩት ሰዎች ብቻ ሳይሆኑ ፌሪዎችም ናቸው። እኔ ፌሪ ነኝ። በዚህም ምክንያት ሰዎች ማወቅ የማይችሉትን ብዙ ነገሮች አውቃለሁ ማድረግ የማይችሉትንም ብዙ ነገሮች ማድረግ እችላለሁ። ስሜም ፔሪ ባኑ ይባላል።

«ጠፍቶ የነበረውን ፍላጻ አገኘው»

ቀደም ሲል ኑሮኒያርን በማፍቀር እሷን ማግባት ትችል ዘንድ አስደናቂ ነገር ፍለጋ ሩቅ ሀገር መሄድህን ሁሉ አውቅ ነበር። ገዝተህ

የመጣኸውን ፈዋሽ ፍሬና ወንድሞችህ ያመጡዋቸውን ምንጣፍና የዝሆን ጥርስ ለሽያጭ እንዲቀርብ ያደረግኩትም እኔ ነኝ። በቀስቱ ውድድር ወቅትም ከወንድሞችህ ይበልጥ አርቀህ የተኮሰከውን ፍላጻ ተሰውሬ አንስቼ አሁን ያገኘኸው ቦታ ያስቀመጥኩት እኔ ነኝ። ይህን ያደረግህበትም ምክንያት ኑሮኒያርን በማግባት ከምታገኘው ደስታ የበለጠ ደስታ እንድታገኝ ብዬ ነው። በመጣልህ አጋጣሚ እንደምትደሰትና እንደምትጠቀም እርግጠኛ ነኝ» አለችው።

አህመድም ፔሪ ባኑ ለተናገረችው ምላሽ ከመስጠት ፋንታ የቀሚሷን ዘርፍ ለመሳም በርከክ ሲል እንዲጸበረከክ ባለመፈለግ እጅዋን ሰጠችው። እሱም በሁለት እጆቹ እጅዋን ይዞ ደጋግሞ በሚሰምበት ወቅት «እንግዲህ አህመድ የእኔ እንደምትሆን ቃል ኪዳን የምትገባልኝ ከሆነ እኔም ያንተ ነኝ» አለችው። እሱም ይህን ሲሰማ በደስታ ፈንድቆ «አንቺ የእኔ በመሆንሽ ከማገኘው ደስታ የበለጠ ደስታ በዓለም ውስጥ የት ማግኘት እችላለሁ?» ሲል መለሰላት።

ፔሪ ባኑም «እንግዲያውስ ከአሁኑ ጊዜ አንስቶ አንተ ባሉ እኔም ሚስትህ ነኝ። በእናንተ በሰዎች ዘንድ ጋብቻ በሚፈጸምበት ወቅት ሐተታ የበዛበት ስነሥርዓት መኖሩን አውቃለሁ። በእኛ በፌሪዎች ዘንድ ግን ያሁሉ ግላንግስ ባይኖርም ጋብቻችን ከሰዎች ጋብቻ ይልቅ ፍቅር የተሞላበትና ዘላቂነት ያለው ነው» አለችው።

ከዚያም ፔሪ ባኑ አህመድን እየመራችው የሕንጻውን ልዩ ልዩ ክፍሎች አሳየችው። እሱም ቤቱ ውስጥ ባያቸው ውድና ውብ እቃዎች ብዛትና ዓይነት ተደነቀ። ከመምጣቱ በፊት እንደሚመጣና እንደሚጋቡ በቅድምያ ታውቅ ስለነበር ታላቅ ድግስ አስደግሳ ነበር። ስለዚህም ጎብኝቶ ካበቃ በኋላ የጋብቻቸው ግብዣ ወደተሰናዳበት አንድ የተዋበና በብርሃን የደመቀ አዳራሽ ይዛው ሄደች። ግብዣው አዳራሽ ገበታዎች ላይ ከዚያን በፊት አይቷቸው ያውቅ ያልነበር የሚያስደስቱ የምግብ ዓይነቶች በማየቱ ፌሪዎች ከሰዎች የተሻለ ሥልጣኔ ያላቸው መሆኑን ገመተ።

የታደሙት ተጋባዦች በሚበሉበትና በሚጠጡበት ወቅት አስደላች ቃና ያላቸው ለስላሳ መብቃዎችን በጌጥ ያሸበረቁ ልብሶችን የለበሱ መብቃኞች ይጫወቱ ነበር። ግብዣው ካበቃ በኋላም ዳንኪራ ተጫዋቾች አዳራሹ ውስጥ ገብተው ቅልጥፍና የተሞላባቸውን ጭፈራዎችና

ዳንኪራዎች በሚያሳዩበት ወቅት አዳራሹ በተመልካቾች ጭብጨጫ በተደጋጋሚ ያስተጋባ ነበር።

ከጋብቻቸው በኋላ አህመድ፣ ፔሪ ባኑን በይበልጥ ወደዳት። ፍቅራቸው በወረት የማይቀዘቅዝ ዓይነት ፍቅር ስለነበረ በሁለቱ መካከል ፍጹም መዋደድ መተሳሰብና መረዳዳት ሰፈነ።

«እንኳን ደህና መጣህ አህመድ!»

ከሰድስት ወር በኋላ አህመድ አባቱ ስለናፈቀው ሄዶ ጠይቆት እንዲመጣ እንድትፈቅድለት ፔሪ ባኑን ጠየቃት። እሷ ግን «እዚያ ብትሄድ እኔንም አንተንም የሚጎዳ ነገር ይከተላል እንጂ ምንም ጥቅም የለውም» ስላለችው እውነቷን ነው በማለት አባቱን አይቶ ለመመለስ የነበረው ምኞት ለጊዜውም ቢሆን ቀዝቀዝ አለ።

ሠልጣኑ ሁለቱ ልጆቹ የደረሱበት ሳይታወቅ በመጥፋታቸው ከፍተኛ ሀዘን ተሰምቶት ነበር። ከጊዜ በኋላ ሁሉን መመከኑን ስለሰማ በየገዳማቱ አስፈልጎ አገኘው። አህመድን ግን በሀገሩ ውስጥና በየውጭ ሀገሩ ቢያስፈልገውም ሊያገኘው ስላልቻለ ሞቶ ይሆናል የሚል ጥርጣሬ አደረበት።

ምንም እንኳን አህመድ እንደገና አፍ አውጥቶ ፔሪ ባኑን አባቱ ዘንድ ደርሶ እንዲመለስ ባይጠይቃትም ከጥቂት ዓመታት በኋላ አባቱን መናፈቁን ተረዳች። ስለዚህም አንድ ቀን «ገልጸህ ባትነግረኝም አባትህን መናፈቅህ ገብቶኛል። ስለዚህ ሄደህ አይተኸው እንድትመጣ አፈልጋለሁ።

ነገር ግን አባትህ ዘንድ መቆየትም ሆነ የት እንደምትኖር ለእሱ መግለጽ የለብህም። በህይወት ያለህና ተደስተህ እንደምትኖር ማሳወቁ ብቻ በቂ ይመስለኛል» አለችው።

«ከጋብቻቸው በኋላ በይበልጥ ወደዳት»

አህመድ ፔሪ ባኑ ድብቅ ምኞቱን አውቃ አባቱን አይቶ እንዲመጣ ስለፈቀደችለት ተደሰተ። በማግስቱ ሚስቱን ከተሰናበተ በኋላ በሃያ ፈረሰኞች ታጀቦ በወርቅና በከፊይ በተሸለመ ፈረስ ላይ ተቀምጦ ወደ አባቱ መኖርያ ሄደ። እዚያ እንደደረሰም ሠልጣኑ ከመጠን በላይ ተደስቶ አቅፎ ደጋግሞ ስም ተቀበለው። ከዚያም ከቀስት ተኩስ ውድድሩ በኋላ በመጥፋቱ በየሥፍራው አስፈልጎት እንደነበረና ሊያገኘው ባለመቻሉ ተሰምቶት የነበረውን ከፍተኛ ሐዘን ነገረው።

አህመድም ሠልጣኑን «ፍላጻዬ ግራ በሚያጋባ ሁኔታ ከጠፋ በኋላ ፈልጌ ማግኘት አለብኝ ብዬ ወደ ውድድሩ ሜዳ ብቻዬን ሄጄ እፈልገው ጀመር። የሁሴንና የአሊ ፍላጻዎች አርፈውበት ከነበረው ሰፍራ እልፍ ብዬ ወደ ግራና ወደ ቀኝ እየተዘዋወርኩ ብፈልገውም ላገኘው አልቻልኩም። ፍለጋዬን ትቼ ለመመለስ ሳስብ ግን አንድ ኃይል ወደ ፊት እንድሄድ ስለገፋፋኝ ፍለጋዬን ቀጠልኩ።

ሜዳው መጨረሻ ከደረስኩ በኋላም አንድ ኮረብታ አይቼ ኮረብታውን አልፌ ጥቂት ከተራመድኩ በኋላ ፍላጻዬን አገኜ። ከዚያ በኋላ ስላጋጠመኝ ነገርና በአሁኑ ጊዜ የት እንደምኖር መግለጽ

ሰለማልረገግ ልነገርዎት ባለመቻሉ ይቅርታ እለምንዎታለሁ። አሁን የመጣሁት ስለናፈቁኝ ልጠይቅዎት ብዬ ነው። ወደፊትም አልፎ አልፎ እየመጣሁ ልጠይቅዎት እፈልጋለሁ። የአሁኑ ኑሮዬ የተድላና የደስታ ስለሆነ ለእኔ አያስቡ» አለው።

«ተደብቃ ተከትላት በመሄድ.....»

ሠልጣኑም «መግለጽ የማትፈልገውን የግል ምሥጢርህን እንድትገልጽልኝ አልሻም። ሞተህል ብዬ ተስፋ ከቆረጥኩ በኋላ አንተን እንደገና በሕይወት ማየቱ ለእኔ ታላቅ ተስፋ ነው። የምፈልገው ደህን ነትህን ብቻ ስለሆነ ከዚያ በተረፈ ማወቅ የምፈልገው ሌላ ነገር የለም። በሚመችህ ጊዜ እየመጣህ ብትጠይቀኝ በጣም ደስ ይለኛል» ሲል መለለለት።

አህመድ አባቱ ዘንድ ሶስት ቀናት ቆይቶ ፔሪ ባኑ ዘንድ ሲመለስ በታላቅ ደስታ ተቀበለችው። ከዚያን ጊዜ አንስቶ በየወሩ እየሄደ አባቱን መጠየቅ ልማድ አደረገ። በሚሄድበትም ወቅት የአጃቢዎቹም ሆነ የፈቱ

እለባበስና የሚቀመጥባቸው ፈረሶች ሽልማትና ጌጣጌጦች ድምቀት በየጊዜው እየጨመረ በመሄዱ ሠልጣኑ በሚያስተዳድረው ሕዝብ ዘንድ የአህመድ ዝናና ተወዳጅነት እየገነነ ሄደ።

አህመድ ሊጠይቀው በሚመጣበት ወቅት ሁሉ ሠልጣኑ ፍቅርና ናፍቆት የተሞላበት አቀባበል ያደርግለት ነበር። እያደር ግን ሠልጣኑ በሕዝቡ ዘንድ ሙገሳንና ተወዳጅነትን በማትረፍ ተመቅኝተው ሠልጣኑን በማስቀናት በአባትና ልጅ መካከል ቅራኔ እንዲፈጠር ስለደለቱ ሠልጣኑ ልጁን ይፈራውና ይጠረጥረው ጀመር። የሠልጣኑ ፍራቻና ጥርጠራም ከጊዜ በኋላ እየተጠናከረ በመምጣቱ ሰላዩ የነበረችን አንድ ክፉ አሮጊት አስጠርቶ ተደብቃ አህመድን በመከተል የት እንደሚኖርና ምን እንደ ሚያደርግ እንድትሰልል አዘዛት።

«.....ደንገጠውም አሮጊቷን ካስተች በኋላ.....»

አሮጊቷም በታዘዘችው መሠረት አህመድንና አጃቢዎቹን ተደብቃ ተከትላ በመሄድ ኮረብታው ዋሻ ውስጥ የሚያስገባው የብረት በር ስት ደርስ የታመመች መስላ ወደቀች። እዚያም ጥቂት እንደቆየች ወታደሮች አግኝተው ተሸክመዋት ፔሪ ባኑ ዘንድ ወስዱዋት። ፔሪ ባኑም አሮጊቷ የታመመች መስላት ራርታ አንድ ቆንጆ ክፍል ውስጥ ወስደው እንዲ ያስተኝትና ህክምና እንዲደረግላት አዘዘች።

የታዘዙት ሁለት ደንገጡሮችም አሮጊቷን ካስተች በኋላ እንደኛዋ ደንገጡር በአንድ ፈላሽ ነገር የተሞላ የብር ዋንጫ እምጥታ ለአሮጊቷ ሰጠችትና «ይህ ጸበል ለማንኛውም በሽታ ፍቱን መድኃኒት ስለሆነ ጠጪው። የተቀዳውም የእምበሶች ፏፏቴ ከተባለው ዝነኛ ምንጭ ነው» አለችትና ደንገጡሮቹ ከክፍሉ ወጡ።

ከአንድ ሰዓት በኋላ ደንገጡሮቹ ተመልሰው መጥተው የክፍሉን በር ሲከፍቱ አሮጊቷ የተደሰተች በመምሰል «ያጠጣችሁኝ እፁብ ድንቅ የሆነ መድኃኒት ነው። ጠጥቼ ወዲያውኑ ስለተፈወሰኩ እመቤታችሁ ዘንድ ውሰዱኝና ስላደረጉልኝ በጎ አድራጎት ላመስግናቸው» አለች። ሁለቱ ደንገጡሮችም በቤተ መንግሥቱ እጅግ ያማሩና ያሸበረቁ አዳራሾች በኩል አድርገው ፔሪ ባኑ ትገኝበት ወደነበረው አዳራሽ ይዘዋት ሄዱ።

እዚያም ፔሪ ባኑ ከንጹህ ወርቅ በተሠራና በአልማዞች በቀይ እንቁዎችና የተለያዩ ቀለም በነበራቸው የክበሩ ድንጋዮች በተንቆጠቆጠ መንበር ላይ ተቀምጣ በግራና በቀኝ ውድና ቆንጆ ልብሶች በለበሱ ውብ ደንገጡሮች ተከባ አዩት። በተመለከተችው ነገር ሁሉ ሽብረቃና በፔሪ ባኑ ግርማ ሞገስ በአድናቆት ፈዛና ደንዝዛ ስለነበር ፔሪ ባኑ እግር ሥር ተምበረከከች። በዝህን ጊዜም አፍዋ ተሳስሮ ስለነበር እንዳሰበችው የምስጋና ቃላቶችን ከአፏ ማውጣት አቃቃት። ፔሪ ባኑም የሌትየዋን ሁኔታ ተመልክታ መፍራቷ ስለገባት «ድነሽ ወደ ቤትሽ ለመመለስ መፈለግሽን ደንገጡሮቹ ነግረውኛል። እዚህ እኛ አገር ብትኖሪ አወድ ነበር። ነገር ግን መሄድ ከፈለግሽ ያለ ፍላጎትሽ እዚህ እንድትሆኒ አልሻም። ከመሄድሽ በፊት ግን ቤተ መንግሥቱን መመልከት ከፈለግሽ ደንገጡሮቹ እያዟዟሩ ያሳዩሻል» አለችት። ከዚያም ሁለት ደንገጡሮች የቤተ መንግሥቱን ልዩ ልዩ ክፍሎችና ውስጣቸው ይገኙ የነበሩበትን ውድ እቃዎች ካስጎበጁት በኋላ ብረቱ በር አድርሰዋት መልካም ገዛ ተመኝተውላት መንገዷን ቀጠለች።

ሠልጣኑ ቤተ መንግስት እንደደረሰችም አህመድ የሚኖርበት ሥፍራ እንዴት በዘዴ መግባት እንደቻለችና ስላየችው አስደናቂ ነገሮች አንድ በአንድ ዘርዝራ ነገረችው። ከዚያም «ወደፊት በእርስዎ ላይ ምን እንደሚደርስብዎት ሳለብ ይዘገንኝኛል። አህመድ ተንኮለኛና ብልህ ሚስት አለችው። እሷም ውላ አድራ እርሶን ከሥልጣን እንዲገለብጥ ሳትገፋፋው አትቀርም። በህዝቡ ዘንድ ተወዳጅነትና ገናናነት ስላለው እርሶን በቀላሉ

ገልብጦ ሥልጣንዎን ሊነጥቅዎት ይችላል። በበኩሉ ስለዚህ ጉዳይ አጥብቀው ቢያስቡበት ጥሩ ይመስለኛል» አለችው።

በማግስቱ ሠልጣኑ ከአማካሪዎች ጋር ተቀምጦ አሮጊቷ እንድትመጣ አዞ ከመጣች በኋላ «እስቲ ትላንት ለእኔ የነገርሽውን ሁሉ ለአማካሪዎቼ ንገሪያቸውና ይከሠት ይሆናል ስላልሽውም ችግር እንም ከርበት» አላት። አሮጊቷ እንዲያ ካደረገች በኋላ አንዱ አማካሪ «ይህች ባቂላ ያደረች እንደሆነ አትቆረጠምም እንዲሉ አህመድ ወደፊት አደገኛ መሆኑ አይቀርም። በዚያን ጊዜም እሱን መቋቋም ምን ያክል አስቸጋሪ እንደሚሆን መገመት አያዳግትም። በሕዝቡ ዘንድ ከፍተኛ ተወዳጅነት ስላለው በቀላሉ ሊመከት የሚችል አይመስለኝም። ስለዚህ በእኔ አስተያየት እዚህ በሚመጣበት ወቅት ተይዞ ታስሮ በጥብቅ እንዲጠበቅ ማድረጉ ብልህነት ይመስለኛል» ሲል በጋላ ስሜት ተናገረ። ይህን አባባልም በዚያን ጊዜ ከሠልጣኑ ጋር ይገኙ የነበሩ አማካሪዎች ሁሉ በአንድ ድምጽ ደገፉት።

አሮጊቷ ግን «አይሆንም። አህመድ ጥፋት ሳይኖርበት ቢታሠር ሕዝቡ ሊያምጽ ይችላል። እንዲታሠር ከተፈለገ በመጀመሪያ ጥሩ ሰበብ ያስፈልጋል። አንድ ነገር እንዲያመጣ ወይም እንዲያደርግ ጠይቀውት ያንን ማከናወን ካልቻለ ማሠር ይሻላል። የሚጠየቀውም ነገር ሊያደርግ ወይም ሊያገኝ የማይችለውን መሆን አለበት» አለች።

ሠልጣኑም «አባባልሽን እደግፈዋለሁ። ምን ነገር አምጣ ወይም አድርግ ልበለው?» ብሎ ጠየቃት።

አሮጊቷም «ተጣጥፎ በእጅ ሊያዝ የሚችልና ሲዘረጋ መላ ሠራዊቱን ሊይዝ የሚችል ድንኳን አምጣልኝ ይበሉት» አለችው። ሠልጣኑም እንደዚህ ዓይነት በአንድ ጊዜ በጣም ትንሽና በጣም ትልቅ ድንኳን የማይገኝ ስለመሰለው አህመድ ሊጠይቀው ሲመጣ አሮጊቷ ያለችውን ዓይነት ድንኳን አምጣልኝ ብሎ ጠየቀው። አህመድም እንደዚያ ዓይነት ድንኳን የትም ሊገኝ አይችልም በማለት ምን መልስ እንደሚሰጥ ግራ ገባው። ነገር ግን አባቱን ማስቀየም ስላልፈለገ የተባለውን ዓይነት ድንኳን አግኝቶ ለማምጣት በተቻለው መጠን እንደሚሞክር አስታውቀው።

«አሮጊቷ እንድትመጣ አዙ...»

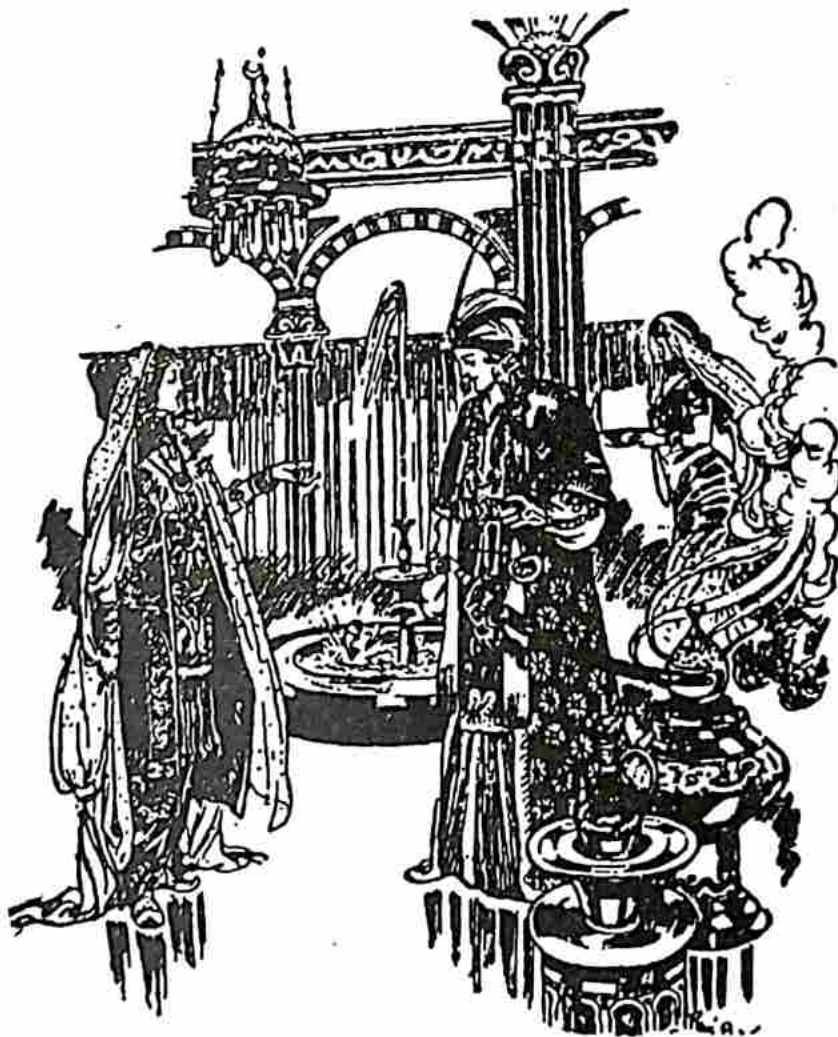
አህመድ በሀሳብ ተውጦ ፔሪ ባኑ ዘንድ ተመለሰ። እሷም ሃሳብ እንደገባው ተረድታ ለምን ደስ እንዳለው ስትጠይቀው አባቱ አምጣልኝ ስላለው ድንኳን ነገራት። ፌሪዋም ያለውን ከሰማች በኋላ ከት ብላ ስቃ «ታዲያ ይሄ ነው እንዴ የሚያሳስብህና የሚያስጭንቅህ? ይህማ ቀላል ነገር አይደለም እንዴ? አባትህ የዚያን ዓይነት ድንኳን የሚፈልግ ከሆነ እኔ ልሰጠው እችላለሁ» አለችው። ከዚያም ኑር ጃም የተባለውን ታማኝ አገልጋይዋን ጠርታ «ሂድና ግምጃ ቤት ያለውን ከሁሉ የተለቀውን ድንኳን ይዘህና» ብላ አዘዘችው። ኑር ጃምም ግምጃ ቤት ሄዶ መጣና በእጁ ይዞ የነበረውን አንድ ማስታወሻ ደብተር የሚያክል የተጣጠፈ ነገር ሰጣት።

አህመድም «ከሁሉ የተለቀው ድንኳን» የተባለውን ነገር እጅዋ መዳፍ ውስጥ ሆኖ ሲመለከት የምትቀልድበት መስሎት ሳቀ። ፔሪ ባኑም ሃሳቡ ስለገባት «የምትስቀው የምቀልድ መስሎህ ነው እንዴ? እውነቱን መሆኑን በቅርቡ ታያለህ» ብላ ኑር ጃምን «እስቲ ድንኳኑን ዘርጋውና ትልቅነቱን አህመድ ይመልከት» አለችው። ከዚያም አህመድ ፔሪ ባኑና ኑር ጃም ወደ አንድ ሰፊ ሜዳ ሄደው ኑር ጃም ድንኳኑን ሲዘረጋው እጅግ ሰፊ በመሆኑ የሠልጣኑን ሠራዊት ብቻ ሳይሆን የሠራዊቱን እጥፍ ሊይዝ የሚችል በመሆኑ አህመድ ተመልዘዋ ተገረመ።

ፔሪ ባኑም «የድንኳኑን ትልቅነትና ትንሽነት አየህ አይደለም? ድንኳኑ ሲፈለግ ተጣጥፎ በእጅ ሊያዝ የሚችልና በአገልግሎት ላይ ሲወልድ ደግሞ በጣም ትልቅ ስለሆነ አባትህ ካሉት ወታደሮች ቁጥር በላይ በመጠለያነት መያዝ ይችላል። የድንኳኑ አስገራሚነት ይህ ብቻ አይደለም። ድንኳኑ ውስጥ እንደሚገኙት ሰዎች ብዛት በእጅ ሳይነካ ትልቅና ትንሽ መሆን ይችላል» አላቸው።

ከዚያም ኑር ጃም ድንኳኑ ላይ የምትገኝን አንድ ትንሽ ጉጥ መላይ ነገር ነካ ሲያደርግ ድንኳኑ በገዛ ራሱ ተጣጥፎ በእጅ የሚያዝ ነገር ሆነና ግምጃ ቤቱ ለአህመድ ሰጠው። አህመድም ድንኳኑን ኪሶ ውስጥ ከትቶ ወዲያውኑ ፈረሶ ላይ ተቀምጦ ወደ ሠልጣኑ ሄደ።

ሠልጣኑ አህመድን ሲያየው እንደዚህ በቶሎ ቀንቶት ተመልሶ በመምጣቱ ተገረመ። ያመጣውን ድንኳን ለአባቱ ሲሰጠውም በድንኳኑ ትንሽነት ተደነቀ። ከዚያም አህመድ ከአባቱ ጋር ወደ አንድ ትልቅ ሜዳ ሄዶ ድንኳኑን ሲዘረጋው ያለውን ሠራዊት እጥፍ ሊይዝ መቻሉን ሠልጣኑ ተመልክቶ ተደሰተ።

«የምስቀው የምቀልድ መስሎህ ነው እንዴ?»

ምንም እንኳን ሠልጣኑ አህመድ ድንኳኑን ስለመጣለት ቢያመለካውም ውስጥ ውስጡን ከመቼውም ይልቅ ቀንቶበት ነበር። አማካሪዎቹ በየጊዜው ያስጠነቅቁት እንደነበረም የአህመድ ገናናነት እያደገ ስለሄደ ልጁን ለማጥፋት ወሰነ። ስለዚህም ሰብብ ማግኘት ይችል ዘንድ አሮጊቷን አስጠርቶ «አህመድ እንዲያመጣልኝ ጠይቀው ያልሸኝን ጠይቁው» በቀላሉ አግኝቶ አምጥቶ ሰጥቶኛል። ምን ማድረግ ይሻላል?» ብሎ ጠየቃት። እሷም «ከአምበሶቹ ፏፏቴ ውሃ ቀድተህ አምጣልኝ ይበሉት። ይህን ማድረግ ፍጹም አይችልም» አለችው። ሠልጣኑም ያን ዕለት ማታ እራት ከተበላ በኋላ የተጠቀሰውን ዓይነት ውሃ ቀድቶ እንዲያመጣለት አህመድን ጠየቀው።

«ከሁሉ የተለቀውና ያነሰው ድንኳን»

አህመድም እየተከዘ ፔሪ ባኑ ዘንድ ሄዶ አባቱ አምጣልኝ ስላለው ውሃ ነገራትና «የወሰድኩለት ድንኳን ሳይበቃው ቀርቶ አሁን እንደገና ሌላ ነገር አምጣልኝ በማለቱ በልቤ አባቴን ተቀይሜዋለሁ» አላት።

ፔሪ ባኑም ስለ አሮጊቷ ሰምታ ስለነበር «አሮጊቷ አማካሪው እየገፋፋችው አባትህ ከእኔና ከእንተ ጋር ለመጣለት መከጀሉ ገብቶኛል።

በእሷ መመራቱን እስካላቆመ ድረስ በአንተና በእኔ ላይ ደባ መፈፀሙ አይቀርም። ያም ሆነ ይህ አምጣልኝ ያለህን ውሃ በቅርቡ ይዘህለት ትሄዳለህ። አጠያየቁ ግን ለተንኮል የታቀደና አንተን አደጋ ላይ ለመጣል የተወጠነ መሆኑ ግልጽ ነው።

የአምበሶች ፏፏቴ የተባለው ምንጭ የሚገኘው አንድ ትልቅ ቤተ መንግስት ቅጥር ግቢ ውስጥ ሲሆን ግቢው በአራት የዱር አምበሶች የተጠበቀ ነው። ሁለቱ አምበሶች በሚተኙበት ወቅት ሁለቱ ነቅተው በየተራ ስለሚጠብቁ እዚያ መግባት በጣም አደገኛ ነው። ሆኖም ቤተ መንግሥቱ ውስጥ ያለ ሥጋት ገብተህ ውሃውን መቅዳት የሚያስችልህ አንድ መላ አግኝቻለህ።»

ይህን ብላ ፔሪ ባኑ አንድ የወፍራም ክር ኳስ ሰጥታው «ሁለት ፈረሶች ያስፈልገሃል። አንደኛው ፈረስ ላይ አንተ ትቀመጣለህ። ሁለተኛው ፈረስ ላይ ደግሞ አሁን ታርዶ አራት ቦታ የሚቆራረጥ የመክት በግ ሥጋ ትጭናለህ።

ነገ ጠዋት በማለዳ ተነስተህ የእኛን የብረት በር ካለፍክ በኋላ የክሩን ኳስ ጫፍ ይዘህ ወደፊት ወርውረው። ኳሱ እየተተረተረ በመን ከባለል የአምበሶቹ ፏፏቴ እሚገኝበት ግቢ ድረስ ስለሚመራህ እየጋለብክ ተከተለው። እዚያ ሲደርስ መንከባለሉንና መተርተሩን ያቆማል። በዚያኑ ጊዜም የግቢው በራፍ ወለል ብሎ ይከፈታልህል። ወደ በራፉ ስትጠጋ ሁለቱን አምበሶች ታያለህ። አምበሶቹ አንተን ሲያዩ አግሥተው የተኙትን ሁለት አምበሶች ይቀስቅሱዋቸዋል።

በዚህን ጊዜ አንተ ላይ አደጋ ለማድረስ አለህበት ሥፍራ ርጠው ይመጣሉ። ይህን በሚያደርጉበት ጊዜ ለእያንዳንዳቸው የበገን ሥጋ ቁራጭ ወርውርላቸው። እነሱ ሥጋውን በሚበሉበት ወቅት በተቻለህ ፍጥነት በፈረስህ እየጋለብክ ምንጩ ሂድና በምሰጥህ ጠርሙስ ከፈረስህ ላትወርድ ከምንጩ ውሃ ቀድተህ ጋልበህ ከግቢው ውጣ። በዚያን ጊዜ የተራቡት አምበሶች የበገን ሥጋ በመብላት ላይ ስለሚገኙ አንተን አይነኩህም» አለችው።

በማግስቱ ጠዋት አህመድ በማለዳ ተነስቶ ፔሪ ባኑ የሰጠችውን መመሪያ በመከተል ፏፏቴው እሚገኝበት ግቢ ደርሶ የመጣውን የበግ ሥጋ ለአራቱ አምበሶች ወርውር በአጠገባቸው ካለፈ በኋላ ጠርሙሱን በምንጩ ውሃ ሞልቶ ምንም ጉዳት ሳይደርስበት ከግቢው ውጣ።

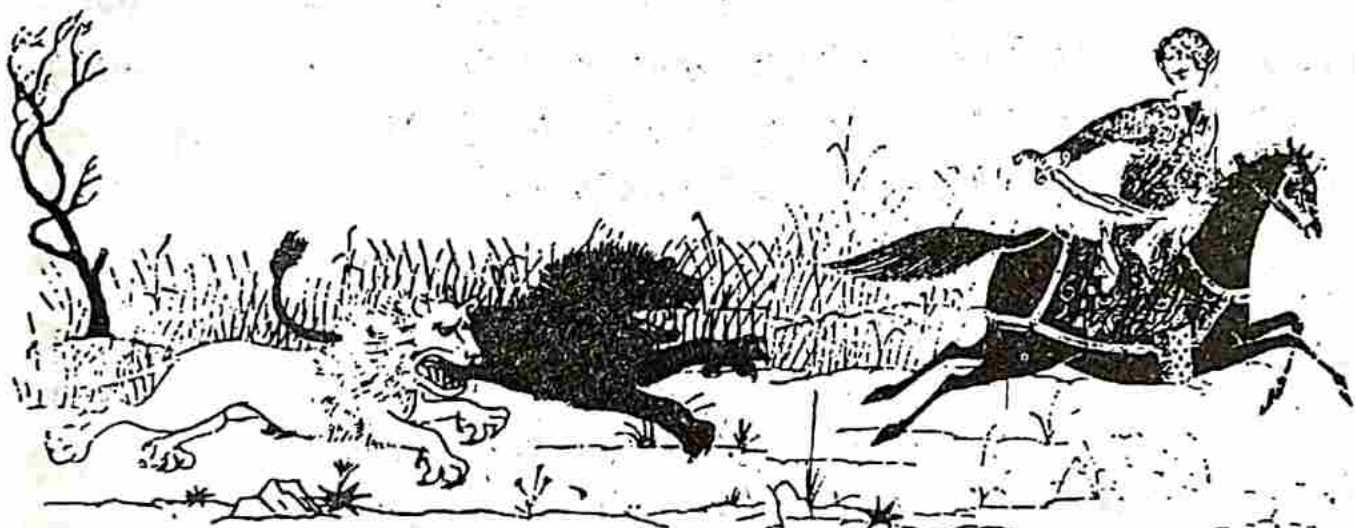
በፈረሱ እየጋለበ ትንሽ ከግቢው ራቅ እንዳለ ወደኋላው ዘመር ብሉ ሲመለከት ሁለቱ አምበሶች ሲከተሉት በማየቱ ፈረሱን ካዞረ በኋላ ራሱን ለመከላከል ጎራዴውን ከሰገባው መዞ ወደ አምበሶቹ አመራ። ትንሽ ወደፊት ሄድ እንዳለ ግን ፊት ፊት ይርጥ የነበረው አምበሳ ከመንገዱ ወጥቶ ጭራውን እንደውሻ እየቆላ ራሱን ጎንበስ አደረገ። በዚህ ሁኔታ ውም አህመድን የተከተሉት ጉዳት ሊያደርሱበት ሳይሆን ሊሸጉት መሆኑን አምበሳው ገለጸ።

«ለእያንዳንዳቸው የበገን ሥጋ ቁራጭ ወረወረላቸው»

አህመድም የአምበሶቹ ዓላማ ምን እንደሆነ ከገባው በኋላ ጎራዴውን መልሶ ሰገባው ውስጥ ከተተና ወደመጣበት ሲጓዝ አራቱ አምበሶች አጅበውት ኋላኋላው ይከተሉት ነበር። ሕንድ ዋና ከተማ

ሲደርስም አምበሶቹ የከተማውን ኗሪ ሕዝብ ሳይተናኮሉ ሠልጣኑ ቤተ መንግስት ድረስ ሸኝተውት ወደመጡበት በሰላም ተመለሱ።

አህመድም ከፈረሱ ወርዶ ሠልጣኑ ቤተ መንግሥት ገባ። በዚያን ጊዜ ሠልጣኑ ከአማካሪዎች ጋር ተቀምጦ በአህመድ ላይ ወደፊት ምን ዓይነት እርምጃ መወሰድ እንዳለበት በመመካከርና በመደለት ላይ ነበር። አህመድ አዳራሹ ውስጥ ከገባ በኋላ አባቱን እጅ ነስቶ «እንዳመጣልዎት የጠየቁኝን ፈዋሽ ውሃ አምጥቻለሁ። ሆኖም ግን ጤንነትህ ተጠብቆ ውሃውን ለመጠቀም እንዳይበቁ መልካም ጤንነት እመኝልዎታለሁ» አለው።

ሠልጣኑም አህመድን በፈገግታ እየተመለከተ «ስላመጣህልኝ አስገራሚ ፈዋሽ ውሃ ከልብ አመለግንሃለሁ። ታማኝና ታዛዥ ልጄ መሆንህን በተደጋጋሚ አሳይተሃል። ነገር ግን የምጠይቅህ አንድ የመጨረሻ ነገር አለ። ያንን ካመጣህልኝ በኋላ ዳግመኛ ሌላ ነገር አምጣልኝ ብዬ እንደማልጠይቅህ ቃል እገባልሁለሁ።

አሁን እንድታመጣልኝ የምፈልገው ቁመቱ አንድ ክንድ ተኩል የሆነ የጺመ ርዝመት አስር ሜትር የሚሞላና እንደ በትር የሚያገለግል መመርኮዣ፣ መቶ ኪሎ ክብደት ያለው ብረት የሆነ አንድ ድንክዬ ነው። የምታመጣውም ድንክ እንደማናቸውም ሰው ማሰብና መናገር የሚችል መሆን አለበት» አለው።

በማግስቱ አህመድ እየተከዘ ፔሪ ባኑ ዘንድ ሄዶ አባቱ ምን አምጣ እንዳለው ከነገራት በኋላ «አስቲ የአባቴን ጉድ ተመልከቲ! አምጣልኝ የሚለውን ዓይነት ሰው የት አግኝቼ ልወስድለት እችላለሁ። በዓለም ላይ

የዚያን ዓይነት ፍጡር ማግኘት ስለማይቻል አሁን አምጣልኝ ያለውን ነገር ማሟላት የሚቻል አይመስለኝም» አላት።

ፔሪ ባኑ ግን አህመድ እንደጠበቀው ሳትጨነቅ «ይህ ምንም የሚያሳስብህ ነገር አይደለም። ፈዋሹን ውሃ ከአምበሶቹ ፏፏቴ ለማምጣት ስትሄድ አደጋን መጋፈጥ ነበረብህ። አሁን አባትህ የሚፈልገው ነገር ግን በእጃችን የሚገኝ ስለሆነ በቀላሉ ልትወስድለት ትችላለህ።

ሠልጣኑ የሚፈልገው ወንድሜ ሻይበርን ነው። ይህን ያልከብትም ምክንያት አባትህ የሚጠይቀውን ነገር ማሟላት የሚችል ሰው ቢኖር በዓለም ላይ ወንድሜ ሻይበር ብቻ ነው። ምንም እንኳን እኔና ወንድሜ ከአንድ አባትና አንድ እናት የተወለድን ቢሆንም በመልካችንና በተፈጥሮ አችን እንደ ሰማይና ምድር የተራራቅን ነን። ሻይበር ድንክዬ ነው። በጣም ቁጡና ኃይለኛ ስለሆነም ከእሱ ጋር ለሚጣላ ወዮለት! ሻይበር ግን ካልነኩት አይነካም። ከዚህም በላይ ደግ ስለሆነ እርዳታ ወይም ትብብር ለሚጠይቀው ሁሉ በፈቃደኝነት ይረዳል። ስለዚህም አሁን መጥቶ እንዲረዳን ስለማድረግ ጥሩ አቀባበል አድርግለት። በዚያውም ከወንድሜ ጋር ትተዋወቃለህ» አለችው።

አህመድም ተገርሞ «ሻይበር የተባለው ሰው በእርግጥ ወንድምሽ ነው? ወንድምሽ ከሆነ ምንም ያህል አስቀያሚና መልክ ጥፋ ቢሆንም እንደገዛ ወንድሜ አከብረውና እወደዋለሁ» አላት።

ከዚያም ፔሪ ባኑ አንድ ፈጣን መልእክተኛ ወደ ወንድሟ ላከች። እሷና አህመድ በረንዳ ላይ ሆነው የወንድሟን መምጣት ሲጠባበቁ ትንሽ ከቆዩ በኋላ ፔሪ ባኑ በድንገት አህመድን «ያውና ወንድሜ ሻይበር! ሲመጣ ይታይህል?» ብላ ጠየቀችው። አህመድም ሻይበርን ሲመጣ አይቶ በድንክዬነቱ በጸሙ ርዝመትና በአስፈሪ መልኩ ተገረመ።

አጠገባቸው ከደረሰ በኋላ ሻይበር አህመድን በክፉ ዓይን እየተመለከተ «ይህ ሰው ማን ነው?» ብሎ እህቱን ጠየቃት። እሷም «ይህ አህመድ የሚባለው ባለቤቴ ስለሆነ ተዋወቁ» ስትለው ምንም እንኳን ይህን ሲሰማ የፊቱ ኮስታራነት ባይቀየርም አህመድን በአደገኛ ዓይን ይመለከተው ጀመር።

ከዚያም ፔሪ ባኑ ወንድሟን «አሁን እዚህ እንድትመጣ የፈለግሁት ባለቤቴን እንድትረዳልኝ ነው» አለችው። ሻይበርም «ይህ ሰው ባልሽ ከሆነ ልረዳው ዝግጁ ነኝ። ምን እንድረዳው ነው የሚፈልገው?» ሲል

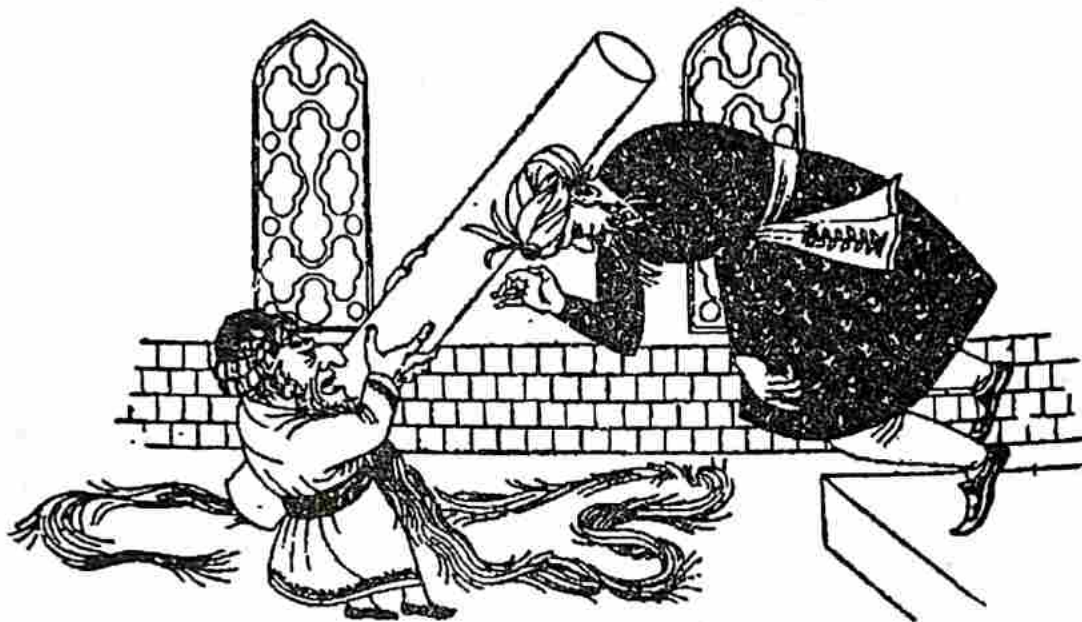
ጠየቃት። እሷም «እሱ እንኳን ብዙ የሚያስቸግርህ ነገር የለም። ሠራጣኑ ከአንተ ጋር መገናኘት ስለሚፈልግ አብረኸው ሠራጣኑ ዘንድ እንድትሄድ ነው» አለችው። ሻይበርም «ታዲያ ይሄ ምን ችግር ነው? መንገዱን ይምራችና እከተለዋለሁ!» አላት።

በማግሥቱ ሻይበርና አህመድ አብረው ሠራጣኑ ዘንድ ለመሄድ ተነሱ። በከተማው በር አልፈው ከተማው እንደገቡ የሻይበርን አስፈሪ መልክና ሁኔታ የተመለከቱ የከተማው ኗሪዎች ከመጠን በላይ ደንግጠው በረገጉ። ሱቅ ያላቸው ሱቃቸውን ቆልፈው ተደበቁ። ሌሎች ደግሞ በየአቅጣጫው ወደየቤታቸው እየሮጡ ስለ ሻይበር ላልሰሙት ያለሙ ስለ ነበር በከተማው ውስጥ ታላቅ ውካታና ረብሻ ተፈጠረ። በዚህም ምክንያት የከተማው አውራ መንገዶችና ገበያዎች በሻይበር ፍራቻ ባድማ ሆኑ።

ሻይበርና አህመድ ሠራጣኑ ቤተ መንግስት ሲደርሱ ቀደም ሲል ስለሻይበር ሰምተው የነበሩት የጥበቃ ወታደሮች አፈትልከው ስለነበር ማንም ሳይጠይቃቸው ሰተት ብለው ሠራጣኑ ቤተ መንግሥት ውስጥ ገቡ። በዚያን ጊዜ ሠራጣኑ በመኳንንቱ ተከቦ ችሎት ተቀምጦ ነበር።

ሻይበርም ማንም ሳያቀርበውና ሳያስተዋውቀው ቀጥ ብሎ ሠራጣኑ ዘንድ ሄዶ «ፈልገኸኝ ነበር? ጉዳይህ ምንድነው?» አለው። ሠራጣኑ ዓይኑ ሻይበር ላይ እንዳረፈ ስለደነገጠ የሻይበርን አስፈሪ ዘግናኝ መልክ ማየት ባለመቻሉ ፊቱን ወደ ሌላ አቅጣጫ ዘወር አደረገ። ሻይበርም በዚህ ዓይነቱ ንቀት ነው ብሎ በቆጠረው አቀባበል ተናዶ አህመድ ሁኔታውን አይቶ ሊያረጋጋው ከመቻሉ በፊት በያዘው ከባድ የብረት በትር የሠራጣኑን እናት ፈርክሶ ገደለው።

ከዚያም ሠራጣኑን መጥፎ እየመከሩ ከአህመድ ጋር ሊያጣሉት የደለቱትን አማካሪዎች በበትሩ እየመታ ጨረሳቸው። የሠራጣኑ ዋና ባለሟል ግን ደግና ጥሩ ሰው መሆኑን ስለሰማ ጉዳት አላደረሰበትም።

ሻይበርና ሠልጣን

ሻይበር አዳራሹ ውስጥ የነበሩትን መሠሪ አማካሪዎች ጨፍጭፎ ከጨረሳቸው በኋላ ዋናውን ባለሟል ጠርቶ «የአማቴ ጠላት የሆነች አንዲት መጥፎ አሮጊት እንዳለች ስለሰማሁ ካለችበት አስፈልገህ ኢሁነት እኔ ዘንድ አቅርባት» ብሎ አዘዘው። ባለሟሉም ወታደሮች ልኮ አሮጊቷን አስይዞ ሻይበር ፊት እንዳቀረባት ሻይበር አንድም ቃል ሳያናግራት በያዘው ብረት አናቷን ከስክሶ ገደላት።

አሮጊቷን ከገደለ በኋላ የከተማውን ታላላቅ ሰዎችና ባለሥልጣኖችን ሰብስቦ «ከአሁኑ ሰዓት አንስቶ አማቴን አህመድን የሕንድ ሠልጣን ካላደረጋችሁት በቀር ሳደርግ ባያችሁት መንገድ የከተማውን ኗሪ ሕዝብ አንድ በአንድ በበትሬ መትቼ እጨርሳለሁ» ብሎ አስጠነቀቃቸው።

እዚያ የተሰበሰቡትም ባለሥልጣኖች ፈርተው «ሠልጣን አህመድ ለዘለዓለም ይነር!» በማለት በአንድ ድምጽ መስማማታቸውን ገለጹ። ከዚያም እዚያ የነበሩ መኳንንቱ ሁሉ ለሠልጣን አህመድ የታማኝነት ቃለ መሐላ ገቡ። ሻይበር ይህንን ካከናወነ በኋላ እህቱ ዘንድ ሄዶ በደመቀ አጀብ ሕንድ ዋና ከተማ እንድትመጣ ካደረጋት በኋላ የሕንድ ሠልጣን አደረጋት። ከዚያም ለጥቂት ቀናት ከአማጅና ከእህቱ ጋር ከሰነበተ በኋላ ወደመጣበት ስፍራ ተመልሶ ሄደ።

ከዚያን ጊዜ አንስቶ ሠልጣን አህመድ በሚያስተዳድረው ሕዝብ ተወዶና ተከብሮ ከሚወዳት ሚስቱ ከውቢቷ ፔሪ ባኑ ጋር በተድላና በደስታ ብዙ ዓመታት ኖረ።

እህያውና በሬው

በዱሮ ዘመን ብዙ የቀንድና የጋማ ከብቶች የነበሩት አንድ ሀብታም ነጋዴ ከሚስቱና ከቤተሰቡ ጋር ገጠር ይገኝ እነበረው ቤቱ ይኖር ነበር። ይህ ነጋዴ የእንስሳትንና የእእዋፍን ቋንቋ የማዳመጥ ልዩ ተሰጥኦ ነበረው። ነገር ግን ከእንስሳት የሚሰማውን ንግግር ለማንም ሰው መንገር የለበትም ነበር። እንዲያ ቢያደርግ ወዲያውኑ እንደሚሞት ያውቅ ነበር።

አንድ ቀን ነጋዴው ቤቱ ተቀምጦ ሳለ አህያና በሬው ሲነጋገሩ ያዳምጣቸው ነበር። በዚያን ጊዜም በሬው አህያውን «አያ አህያ የአንተ ኑሮ እኮ በጣም ነው የሚያስቀናኝ። ዘወትር ጥሩ እንክብካቤ እየተደረገልህ ትኖራለህ። ብዙ የአረፍት ጊዜም አለህ። የምትኖርበት በየጊዜው ስለሚጸዳልህ ንጹህ ሥፍራ ትኖራለህ። ሰዎች በየጊዜው ጥሩ ፍሩሽካና ሌላም ዓይነት ምግብ ይቀልቡህል። የምትጠጣውም ንጹህ የምንጭ ውሃ ነው።

እኔ ግን ምስኪኑ እንዳንተ የታደልኩ አይደለሁም። ገና ሳይነጋ ከበረት አውጥተው ትከሻዬ ላይ ቀምበር ጭነው ቀኑን ሙሉ ማረሻ እየጎተትሁ ሳርስ እውላለሁ። በዚህም ምክንያት ከማለዳ አንስቶ እስከ ማታ ድረስ ስለፋ እውላለሁ። የምሠራው ሥራ ከአቅሜ በላይ ከመሆኑም በላይ ሙሉ ቀን ስለደብና ጀርባዬም በጅራፍ ሲመለጥ ይውላል። ስለፋ ውዬ እግሮቼ ደክመው ጎኔና ጀርባዬ በጅራፍ ቆስለውና አንገቴ በቀምበር ሽከማ ደቆ እቤት ያመጡኛል።

ከዚያም በረት አስገብተው ጥቂት ሳር ይወረውሩልኝና ሌሊቱን በሙሉ በጭቃና በእበት የተጨማለቀ ወለል ላይ አድራለሁ። አንተ ግን ሥራህ ከእኔ ጋር ሲወዳደር በጣም ቀላል ነው። ንፁህ ቦታ ትኖራለህ ቀለብህም ከኔ በጣም የተሻለ ነው።

ጌታችን ወደ ገበያ በማይሄድበት ጊዜ ሁሉ መስክ ስትፈነጭ ትውላለህ። እኔ ስሠራ አንተ ታርፋለህ። እኔን በርዶኝ እንቅልፍ በማይወስደኝ ጊዜ ትተኛለህ። እኔ ስራብ ትጠግባለህ። እኔ ስጠላና ስገረፍ አንተ ትወደድና ትሞገሳለህ። በውነቱ በጣም የታደልክ እንስሳ ነህ» አለው።

በሬው ተናግሮ ከጨረሰ በኋላም አህያው «ይህ ሁሉ የሚደርስብህ በገዛ ራስህ ጥፋትና ጅልነት ነው። የብልህነት ፍንጣሪ የሌለህ አእምሮ

ቢስ እንክሳ ነህ። ለመሆኑ የሞቾች ሞኝ የየዋሆች የዋህ መሆኑን ታውቃለህ? የምትሠራውና የምትለፋው ለራስህ ጥቅም ሳይሆን ለሌሎች ሲሳይ ነው። ለፍተህም ምስጋናም ሆነ ጥሩ እንክብካቤ አታገኝም።

የምልህን ስማኝ አያ በሬ! እኔ አጠገብ አንዳንዴ ሲያስሩህ ምንም ዓይነት ተቃውሞ ስታሳይ አይቼህ አላውቅም። በዚህም ምክንያት ሰዎች ደስ ያለህ ይመስላቸዋል። ሳር በሚሰጡህ ጊዜም ተስገብግበህ ስለምትባላ በሚሰጥህ ምግብ የምትረካ ይመስላቸዋል። ነገር ግን ምክሬን ብትሰማና የምልህን ብትፈጽም ለወደፊቱ ከእኔ እንኳን የተሻለ ኑሮ መኖር ትችላለህ። እየው እንዲህ አድርግ...

ማሳ ወስደው ቀምበር እንገትህ ላይ በሚጭኑበት ወቅት ለሽ ብለህ ተጋደም። በዚህን ጊዜ የስድብ ናዳና የዱላ ዶፍ ቢያወርዱብህም ፍንክች አትበል። ዱላው በዝቶብህ አሞህ ብትነሳም እንደገና ተመልሰህ መሬት ተጋደም።

ምግብ ሲያቀርቡልህ አየትና ሽተት አድርገህ አትቅመስው። የቀረበልህን ምግብ የጠላህና የናቅህ መስለህ ፊትህን ዘወር አድርግ። ይህንን ለአንድ ለሁለት ወይም ለሶስት ቀናት ብታደርግ ለወደፊቱ ሰዎች ጥሩ እንክብካቤ ያደርጉልሃል። ሥራም ብዙ አያሠሩህም» አለው።

በሬውም አህያው ጥሩ ጓደኛው እንደሆነና ለሚደርስበት በደል የሚቆረቆር መሆኑን ያውቅ ስለነበር አህያው ምክር ከሰገሠው በኋላ «አመሰግናለሁ አያ አህያ! የሰጠኸኝ ጥበብ የተሞላበት ምክር አጥኑኔ ድረስ ዘልቋል። የማሰብ ችሎታዬ እንዳንተ ከፍተኛ ስላልሆነ የነገርከኝ ሁሉ አልታሰበኝም ነበር። ምክርህን ሳይውል ሳያድር በተግባር እተረጉመዋለሁ» ሲል መለሰለት።

በሬውና አህያው ሲነጋገሩ ነጋዴው የሚባሉትን አንድ ሳይቀር ያዳምጥ ነበር። እነሱ ግን ይህን አያውቁም ነበር።

በማግስቱ ገበሬው እንደወትሮው በማለዳ በሬውን ከበረት አውጥቶ እርሻ ወሰደው። በሬው ግን አህያው እንደመከረው ሥራ አልሠራም እለ። ገበሬው በበሬው አባያነት ተናዶ በጅራፍ ሲገርፈው ማረሻውን ሰብሮ አመለጠ። ገበሬው ተከታትሎ ደብሶ ሊሞት ጥቂት አስቢቀረው ድረስ ደበደበው። ነገር ግን ገበሬው የፈለገውን ያክል ቢደበድበውም በሬው አንድ ሥፍራ በመገተር መሬት ላይ በመጋደምና ለማምለጥ ደጋግሞ በመጥከር እስቸግሮ ምንም ሳይሠራ ዋለ።

ሲመሽ ገበሬው በሬውን እየነዳ ቤት ወሰደ በረት ካስገባው በኋላ መኖሩን ሰጠው። በሬው ግን መኖሩን አየት አድርጎና አሽትቶ ምንም ሳይቀምስ ከመኖሩ ራቅ ብሎ ተጋድሞ ሳይበላ አደረ።

ጠዋት ገበሬው በሬው ምንም እንዳልበላ ተመልክቶ አሞት መሆኑን አሳበት ብሎ አሰበ። ሥራ አልሠራም ያለውም በዚህ ምክንያት መሰለው። ስለዚህም ነጋዴው ዘንድ ሄዶ ስለበሬው መታመም ነገረው። ነጋዴው ግን በሬውና አህያው የተነጋገሩትን ሰምቶ ስለነበር ገበሬውን «እንግዲያውስ ዛሬ በበሬው ምትክ አህያውን ጠምደህ የበሬውን ሥራ ሲሠራ ይዋል» አለው።

ገበሬውም በበሬው ምትክ አህያውን ጠምዶ ሲያርስ ዋለ። በዚህን ጊዜም አህያው አቅም አንሶት ወይም ደክሞት ቆም ሲል ገበሬው ያለምህረት በጅራፍ ጀርባውን ይልጠው ነበር።

ሲመሽ ገበሬው በጅራፍ ቆስሎና በድካም ሰውነቱ ደቆ መራመድ አቅቶት የነበረውን አህያ እየነዳ ቤት ወሰደው። በዚያኑ ቀን ግን በሬው ልዩ መኖ ቀርቦለት ሲበላና ታሟል ተብሎ ጥሩ እንክብካቤ ሲደረግለት ውሎ ነበር። ይህ ሁሉ ሊሆን የቻለው አህያው በሰጠው ምክር በመሆኑም አህያውን በልቡ ይመርቀው ነበር። ነገር ግን በዚያን ጊዜ አህያው የት እንደዋለ አያውቅም ነበር።

ጣታ አህያውና በሬው ሲገናኙ በሬው አህያውን ነጠር ብሎ ተቀብሎ «ስለሰጠኸኝ ግሩም ምክር ከልብ አመሰግንሃለሁ! በአንተ ጥበብና አስተዋይነት ስለተመራሁ ዛሬ ሙሉ ቀን አርፌ እፎይ ብዬ ዋልኩ። ከዚያም በላይ ምንጊዜም ቢሆን በልጅ የማላውቀውን መኖ ቀርቦልኝ ያሻኝን ያክል ከሰከሰኩ። የምተኛበት ቦታንም በደምብ አጽድተው ጥሩ እንክብካቤ ተደረገልኝ» አለው።

አህያው ግን ደክሞትና ተበሳጭቶ ስለነበር ለበሬው ምንም ምላሽ ሳይሰጠው ዝም አለ። በሆዱ ግን «ዛሬ ስለቃይ የዋልኩት በገዛ እጅ ነው። ምን አግብቶኝ ነው ለበሬው እንደዚያ ዓይነት ምክር የሰጠሁት? ዚያ ምክንያት እሱ አርፎና ተደስቶ ሲውል እኔ የእሱን ሥራ ስሠራና ጠቃይ ዋልኩ። በምን ዓይነት ዘዴ ነገ ጠዋት ወደ ሥራው እንዲመለስ ማድረግ አችል ይሆን?» እያለ ያስብ ነበር። ድርቆሽ ሲቀርብለትም በልቡ አሳውቀው ምንም ሳይናገር ይመገብ ጀመር።

የዚያን እለት ምሽት ነጋዴው ከቤተሰቡ ጋር ራት ከበላ በኋላ ከሚስቱና ከልጆቹ ጋር ሲጫወት በእቅራቢያቸው ታስረው ቆመው የነበሩት አህያውና በሬው ሲነጋገሩ ይሰማቸው ነበር።

በዚህን ጊዜም አህያው በሬውን «አያ በሬ ለነገ ምን እቅድ አለህ?» ሲለው፣ በሬው «የአንተን ጥሩ ምክር ከመፈጸም ሌላ ምን እቅድ ሊኖረኝ ይችላል? ምክርህ እረፍትን፣ ሰላምንና ጥጋብን ስላመጣልኝ ነገም ሳላወላውል እፈጽመዋለሁ!» አለው።

አህያውም በሬው ያለውን ሰምቶ በተቃውሞ ራሱን ከነቀነቀ በኋላ «አያ በሬ ነገስ እንደዚያ አታድርግ» አለው።

«ሰምን?» ጠየቀ በሬው ተገርሞ።

አህያውም «እንደምወድህና ለአንተ እንደምቆረቆር ታውቃለህ። ስለዚህ ነው ዛሬ ደግሞ አንተን የሚጠቅም ሌላ ምክር የምሰጥህ። ዛሬ ጌታችን «ይህ አበያ በሬ ነገም ሥራ አልሠራም ካለ ለልኳንዳ አራጅ ሽጩው ታርዶ ሥጋው ቢበላና ቆዳው ተገፎ ጫማ ቢሠራበት ይሻላል» ሲል ሰምቼዋለሁ። ስለዚህ በሕይወት መኖር የምትፈልግ ከሆነ ነገ ቀጥ ብለህ ሥራህን ሥራ እንጂ አታልምጥ!» አለው።

ነጋዴውም ይህን ሲሰማ ከት ብሎ ሳቀ። በዚህን ጊዜም ሚስቱ ምንም የሚያስቅ ነገር ሰምታ ስላልነበር «ምንድነው ያሳቀህ?» ብላ ጠየቀችው። ሰውየው ግን ለእሷ ምላሽ ከመስጠት ፋንታ መሬት ላይ እየተንከባለለ ይንከተከት ጀመር። ሚስቱና ልጆቹም ምን አይቶ ወይም ሰምቶ እንዳሳቀው እየገረማቸው በሳቅ ሲንፈራፈር ከቆየ በኋላ በረድ ሲልለት ሚስቱ በቅሬታ አነጋገር «ምን እንዳሳቀህ ማወቅ ስለምፈልግ ንገረኝ» አለችው።

እሱም የሳቅሁት አህያና በሬው የተነጋገሩትን ሰምቼ ነው። ምን እንደተባባሉ ከነገርኩሽ ስለምሞት አልነግርሽም» አላት።

ሚስቱም ተቆጥታ «የሳቅከው አህያውና በሬው የተነጋገሩትን ሰምተህ ሳይሆን በእኔ ላይ ነው። ስለዚህ ለምን እንደሳቅክ ካልነገርክኝ እፈታህለሁ» አለችው።

ነጋዴውም ሚስቱን ይወዳት ስለነበር «የእንስሶች ቋንቋ እንደምሰማ ታውቂያለሽ። ምን እንደሚሉ ለሌላ ሰው ብገልጽ እንደምሞትም ከዚህ በፊት ነግሬሻለሁ። ስለዚህ ነው አህያውና በሬው የተባባሉትን ልነግርሽ ያልፈለግኩት» እያለ ሊያባብላት ሞከረ።

ሚስቱ ግን ግትር ብጤ ስለነበረች «የመጣው ቢመጣ አህያውና በሬው የተባባሉትን እንድትነግረኝ እፈልጋለሁ» ብላው ታለቅስ ጀመር።

ነጋዴውም «የእኔ ሞት ካላሳዘነሽ ነግሬሽ እሞታለሁ። ስለዚህ ኑዛዜዬን እንዳፈስ ሽማግሌዎች ይጠሩና የአንቺና የእኔ ወላጆችና ዘመዶች እንዲመጡ አድርጌ» አላት።

ከዚያም ሽማግሌዎች የነጋዴውና የሚስቱ ወላጆች ዘመድ አዝማድና ጎረቤት ተጠርተው መጡ። ሁሉም ከተሰበሰቡ በኋላ ለምን እንደተጠሩ ነጋዴው አስረዳቸው።

ሰዎቹም ነጋዴው ያለውን ሰምተው ሚስቱ ሃላቧን እንድትቀይር ለማድረግ በምክርም በልመናም በግላጹም ሞክረው አሻፈረኝ ስላለች መምከራቸውንና መጎትጎታቸውን አቆሙ።

«መሬት ላይ እየተንከባለለ ይንከተከት ጀመር»

ነጋዴውም አህያውና በሬው የተባባሉትን ለሚስቱ ነግሮ ከመሞቱ በፊት ገላውን ለመታጠብ ወደ ጓሮ ሄደ።

“ አስደሳቹና ተወዳዳሪ የሌለው የአስደናቂ ታሪኮች መጽሐፍ ”

ፎቦርት ሉዊዝ ስቴቪን

* * *

“ የማይሰለፉ ተወዳጅ የተረት መጽሐፍ ”

አንድ ዝነኛ ባለቅኔ

* * *

አሊባባና አርባዎቹ ሌቦች ፥ አስደናቂው ምንጣፍ ፥ በራሪው ፈረስ ፥ የሲንድባድ ጉዞዎች ሌሎችም አስደሳቾችና የማይረሱ አስደናቂ ታሪኮች ለልጆችም ሆነ ለአዋቂዎች።

ሚኒስቴር አሳታሚና ማከፋፈያ ኃ/የተ/የግ/ማኅበር
MEGA PUBLISHING & DISTRIBUTION PLC

ዋጋ ብር 25.60

ነጋዴው ሃምሳ ሴት ዶሮዎችና አንድ አውራ ዶሮ ነበረው። ገላውን በሚተጣጠብበት ወቅት አውራ ዶሮውና የሚወደው ውሻው ሲነጋገሩ ሰማቸው። በዚህን ጊዜም ውሻው አውራ ዶሮውን «ጌታችን ገላውን ለምን እንደሚታጠብ ታውቃለህ? ሚስቱ ከእኛ ከእንስሶች የሰማውን ካልነገራት የምትፈታው መሆኗን ስላስታወቀችው ነግሮዋት ሊሞት ነው» በማለት ላይ ነበር።

አውራ ዶሮውም «ምን ዓይነት ጅል ቢሆን ነው ሚስቱን ለማስደሰት ብሎ ሕይወቱን የሚያጣው? እየው ሰማ። እኔ ሃምሳ ሚስቶች አሉኝ። ሁሉም ግን በቁጥጥሬ ስር ናቸው። አንዷን ሳስደስት ሌላዋን አሳዝናለሁ፤ ለአንዷ የጫርኩትን ጥሬ ስሰጣት ለሌላዋ እክለክላለሁ፤ አንዷን ሳቀርብና ሰወድ ሌላዋን ንቁ አበራለሁ። ይህን በማድረግም ሚስቶቼ አደላህ ብለው እንፍታህ አይሉኝም። እኔ ሃምሳ ሚስቶችን በደምብ ማስተዳደር ስችል ሁሉን ነገር አውቃለሁ የሚለው ጌታችን አንዲት ሚስት እንኳን ልክ ማስገባት ሊያቅተው አይገርምህም?» አለው።

ውሻውም በትካዜ «አትፍረድበት እባክህ። ጫንቆት ነው ሞቱን የመረጠው እንጂ ሕይወቱን ጠልቶ አይደለም። ለመሆኑ አንተ ምን ማድረግ ነበረበት ነው የምትለው?» ሲል አውራ ዶሮውን ጠየቀው።

አውራ ዶሮውም «ልብ ቢኖረው ኖሮ በር ዘግቶ ሚስቱን ሙልጭ አድርጎ በአኮርባጅ ይገርፋት ነበር። በሚገርፋት ጊዜም «አባክህ ተወኝ! «ዳግመኛ አይለምደኝም!»... «ሁለተኛ አልጠይቅህም!»... ስትለው ግርፋቱን ጨክኖ ይቀጥል ነበር። እንዲያ ቢያደርግ ኖሮ ለወደፊቱ በሰላም መኖር ይችል ነበር» አለው።

ነጋዴውም አውራ ዶሮው ያለውን ሰምቶ አኮርባጅ መኝታ ከፋሉ ካስቀመጠ በኋላ ከሰዎቹ ጋር ተቀምጣ የነበረችውን ሚስቱን «ብዬ እንግዲህ ከጨከንሽ መኝታ ቤታችን ገብተን መስማት የፈለግሽውን ልንገርሽ» አላት። እሷም ከተቀመጠችበ ተነስታ አብረው መኝታ ቤት ገቡ።

ከዚያም ነጋዴው የመኝታ ቤቱን በር ከውስጥ ከሸጎረ በኋላ፤ አኮርባጁን አንስቶ ሚስቱን ይጠበጥባት ጀመር። በዚህን ጊዜም አሉሉታዋን አቅልጣ ሰዎቹ መጥተው እንዲያስጥሷት ለማድረግ ሞክረው ነበር። ሰዎቹ ግን በጭካኔዋ ተናደው ስለነበር ወላጆቿ እንኳን ሳይቀሩ

«እበጀ ይበላት! ዱላም ሲያንሳት ነው!» ይሉ ነበር እንጂ ከተቀመጡበት እሷን ለመርዳት ፍንክች አላሉም።

ነጋዴውም «ዳግመኛ ትጠይቂኛለሽ?... አሁንም እንስሶቹ ያሉትን እንድንግርሽ ትፈልጊያለሽ?...» እያለ በአኮርባጅ ይለጠልጣት ነበር። እሷም ማንም እንደማይደርስላት ከተረዳች በኋላ ትለማመጠው ጀመር። አሱ ግን ልምምቧን ቸል ብሎ ሲገርፋት «ዳግመኛ አይለምደኝም! «ሁሉተኛ አልጠይቅህም!» ... «የዛሬን ብቻ ተወኝ!» ... እያለች ትለምነው ነበር።

የሚበቃትን ያህል ካቀመሳትና ለወደፊቱም ምንም ዓይነት ጥያቄ እንደማትጠይቀው ከማለችና ከተገዙት በኋላ መግረፋን አቁሞ እምባዋን አባብሳ በሩን ከፍቶ ሰዎቹ ወዳሉበት ክፍል ይዟት ሄደ።

ሰዎቹም ቀደም ሲል የሞት ጥላ እንጃቦበት የነበረው ቤት ውስጥ አዝነው ተቀምጠው ስለነበር በነጋዴውና በሚስቱ መስማማት ተደስተው ተጋብዘው በልተውና ጠጥተው ሴትዮዋን መክረው ወደየቤታቸው ሄዱ። ነጋዴውም ሚስቱን እንዴት ማስተዳደር እንዳለበት ከአውራ ዶሮው ተምሮ ሞት እስካለያያቸው ጊዜ ድረስ በስምምነትና በፍቅር አብረው ኖሩ።